

تصویر ابو عبد الرحمن الکردي

۲۰

زنجیره‌ی هزری هاوچه‌رخى نيسلامى

به سه رهاتى پيغه مبه ران بو مندال و لاوان

چاپى
دووه م

نوسينى

ابو الحسن على الحسنى التدوى

الشمس

ئارامى گه لالى

کردويه تى به كوردى

بەسەرھاتى پيغەمبەرەران

بۇ مىندالان و لاوان

بۆدابه زاندنى جۆرهها كتيپ: سهردانى: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

لتحميل أنواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

پدای دانیود كتایهای مختلف مراجعه: (منتدى اقرا الثقافى)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردی , عربی , فارسی)

مه به ست له م زنجیره یه

زنجیره ی هزری هاوچه رخی ئیسلامی

۱. دهوله مه ندکردنی کتیبخانه ی کوردیه به گرنگترین و کاریگه رترین دهقی نه و کتیبانه ی که مه شخه لی سهریری هزری هاوچه رخی ئیسلامین.
۲. ئاشناکردنی خوینه رو لاوی موسولمانی کورده به دهقی نه و کتیبانه ی که سهرچاوه ن بۆ پۆشنیری ئیسلامی و سازینه ری بیداری و قیامه تی ئیسلامی پیروزن.
۳. شاره زاکردنی راسته وخۆی لاوی کورد به م سهرچاوانه، ئازادکردنیانه له گشت کوژ و به ند و بۆچونی ته سکی حزبايه تی و تاكړه و ی و ره وتگه رای.
۴. بناغه یه ک بی بۆ بنیادنانی که سایه تیه کی ئیسلامی به هیژ بۆ هر تاکیکی موسولمانی کورد تا توانای نه نجامدانی نه و گۆرانکاریانه ی هه بی که خوای په روه ردگار پیی سپاردوه.
- دهگه ل ریژ و ته قدیرمان بۆ بیروپای نوسه رانی نه م زنجیره یه، مه رجیش نیه ئیمه پا به ندی هه مو بیروبۆچونه کانیا ن بین.
- با ده ستوری شمان له وه رگرتن فه رمایشته که ی خوای په روه ردگار بییت.

﴿الَّذِينَ يَسْمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ وَأُولَئِكَ هُمْ أُولُوا الْأَلْبَابِ﴾ الزمر - ۱۸

نوسینگه ی ته فسیر

بەسەرھاتی پیغەمبەرەران بۆ منداڵ و لاوان

نوسینی

ئەبولحەسەن عەلی ئەلحەسەنی ئەدوی

ئارامی گەللی

کردویەتی بە کوردی

ماڻي لکچاپڊانهوهي پاريزراوه بڻ نوسينگهي ته فسير

ناوي په رتوك به عهده بي: قصص النبيين للأطفال (١-٢)
 ناوي نوســـــــر: أبو الحسن علي الحسيني الندوي
 نـۆره و سالي چاپ: سيزدهم: ١٤٠٥ ك - ١٩٨٥ ز
 چاپ و بلاو كړدنه وهي: مؤسسة الرسالة
 ناوي په رتوك به كوردي: به سره هاتي پيغده مبه ران بڻ مندال و لاوان
 ناوي وهرگيـــــــر: نارامي گه لاتي
 پيدا چـــــــونه وهي: عبدالله سكتاني
 نه خـــــــه سازي ناوه: شتو حمدا مين
 نـۆره و سالي چاپ: دوهم: ١٤٣٠ ك - ٢٠٠٩ ز
 بلاو كړدنه وهي: نوسينگهي ته فسير بڻ بلاو كړدنه وهو راگه ياندين/ هوليتر
 ژماره ي ســــپاردن: (٧٠) سالي ٢٠٠٢
 تـــــــيراژ: ٢٠٠٠ دانه

تـــه فـــســـيـــر
 بڻ بلاو كړدنه وه و واگهياندين
 هموليتر- شعلامي دادگا - ژيړ فوټيلي شيرين پلاص
 ت : ٢٢٢١٦٩٥ - ٢٢٢٠٩٠٨ - ٢٥١٨١٣٨
 موبایل : ٢٢ ٥١ ٤٦٠ ٠٧٥٠ - ٩١ ٧٢ ١٣٨ ٠٧٧٠
 tafseeroffice@yahoo.com
 tafseeroffice@maktoob.com
 altafseer@hotmail.com

به ناوی خوای به خشنده میهره بان

منداله نازیزه کان!

دهزانن نوسه ری ئهم به سهرهاتانه پیاویکی چهند زانا و لیژان بوه؟، دهزانن جگه لهم پهرتوکه ی بدهر دهستان چهندین پهرتوکی تری داناوه؟، دهزانن ئهم به سهرهاتانه ی چهند به ئاسانی و شیرینی بۆ نویسیون، من دلنیام ته گهر بیخویننه وه یان گویتی بۆ بگرن سودیکی زۆری لی وهرده گرن.

لهم پهرتوکه دا به به سهرهاتی پاکترین و راستترین و بهرزترین مڕۆفانی سهر زهوی ئاشنا دهبن، فیری راستی و چاونه ترسی، هه قههروه ری و خو راگری، چاکه کاری و مهردایه تی... فیری گه لیک هه لویستی جوان و ئاکاری بهرز دهبن.

له لام پونه ئیوه ی خوشه ویست له میژه تامه زرۆی پهرتوکیکن که به زمانیکی ساده و ساکاری مندالانه وه ژیا نی پیغمبههراڻتان بۆ بگێریته وه، دهزانم که ئهم پهرتوکه ده خویننه وه دلخۆش دهبن و ده لێن: گه وه ره کان! ده ی زوکه ن شتی دیشمان بۆ بنوسن.

ئارامی گه لالی

۲۰۰۱/۸/۲۳

وتهیهك به پینوسی توێژەر و بانگخوازی ئیسلامی

سهید قوتب

من نویسنه کانی خاوهنی ئەم نامیلکهیه (سهید ئەبولخه سهنی نه دوی)م
خویندۆتهوه و روبه روش خویم دیوه و ناسیومه، پیاویکە خێوی دڵ و
ناوهزێکی موسلمانانهیه، به ئیسلام و بۆ ئیسلام و به تێگه یشتنیکی چاکی
ئیسلا میانهوه دهژی.

ئەم وتانهی که وا لەم پێشه کیه دا بۆ ئەم نامیلکه یه ی دهنوسم و تو ماریان
ده که م گه واهیدانی که له پیناو خواوه دهیده م.

به سهرهاتی پیغه مبهراڼ بۆ مندالان - هه رچه نده قه باره یه کی بچوکی هه یه
به لām - کارێکی به رێز و شایسته یه، ئەم کاره ش ده خریته سهر کاره کانی تری
سهید ئەبولخه سهنی نه دوی و برا به رێزه کانی تر که له بازنه ی بانگه وازی
ئیسلا میدا کار ده که ن. مندالان له گه وراڼ ئاتا جترن که ئیسلا میان به پاک و
بیگه ردی پێرا گه یه نرێ، مندالان پتر پێویستیان به م خۆرا که هه یه تا ئەگه ر
جیحێل بون تامو جیژی بڕوایان له دهرون و، روناکی بڕوایان له دڵ دابی و
گه شایی بڕوا له گه ل روحیان تی که ل بێ. بیگومان چیرۆک و به سهرهاتیش له
بابه ته هه ره له پێشه وه کانه، که دلی بیگه ردی مندالانی بۆ والا بێ.

ئەم نامیلکه یه - ئەگه رچی بۆ مندالان نوسراوه - به لām پێموایه زۆرینه ی
گه وره کانیش پێویستیان به خویندنه وه ی هه یه، چونکه گه لی که س له میانه ی
خویندندا له بهر ئەوه ی ئیستعمار و خاچگه رایی له سه ر پرۆگرامی خویندن

بالادهست بونه، بۆيان ندره خساوه له به سهرهاته كانى قورئانى پيرۆز و مهبهسته قولله كانيان، له كهشوههوا بپروائاميز و پهروهرده ئاميز و كاريگه ره كانيان شارهزا بن، كه لهم ناميلكه يه دا رانويتراره.

گه لى پهرتوكى مندالآنم خويندۆتهوه - كه به سهرهاتى پيغه مبهراڼ درود و سلاوى خويان ليبي به شيك بوه له خويندنه وه كه مدا - ههروهه ها له دانانى زنجيره ي (القصص الديني للأطفال) له ميسر، به شداريم كردوه كه به سهرهاته كانى نهم زنجيره يهش له قورئانى پيرۆزه وه وهرگيراون. به لام بيته وهى مهبهستم دلپرازي كردنى كهس بى گهواهى دهدهم و ده ليم: كاره كهى سهيد نه بولحه سەنى نه دوى له هه مو نهم كارانه كاملتره، نه ویش له بهر نه وهى گه ليك ئامۆزگارى ناسك و رونكرده وهى مهبهستى تيدايه كه مهبهستى به سهرهاته كه و پوداو و هه لۆيسته كانى به سهرهاته كه وه ده رده خەن ههروهه ها گه ليك ليديوانى له ئاميزى به سهرهاته كان تومار كردوه كه نه گهر له دلى مندالآن يان له دلى گه وراڼ سه قامگير بن نه وا گه ليك هه قيقه تى بپروا ئاميزى ترسناك په خش ده كەن.

خوا پاداشتى چاكه ي سهيد نه بولحه سەن بداته وه و سهركه وتوتري بكات، خوا بيكات ه مایه ي رينوینكردى نه وه چه^(۱) تازه يه ي كه له هه مو لایه كه وه ره شه با و گه رده لول لييان هه لكردون و دپك و داليان ده خريته سه رپيگا و تاريخيان به سه ردا راده شكى، نه وه چه تازه يه ي كه تا بلى پيويستيان به پوناكى و چاوديرى هه يه، له چاوديريه كهش پيويستيان به دلسۆزيه. سهركه وتنيش له دهستى خوا دايه.

پېشەكى

برازای^(۱) ئازىزم!

دىيارە زۆر ھەزەت لە چىرۆك و بەسەرھاتە، ھەلبەت ئاوازكانىشت ھەر وەك تۆ وانە. دەبينم پىر بە تاسە و ئارەزوتەو ھەر گۆي بۆ چىرۆكان رادەدىرى و دەياغۆيئىيەو، بەلام بەداخەو ھەر تەنھا بە خويئندەو ھەر چىرۆكى سەگ و پشیلە و گورگ و شىر و ورچ و مەيمون خەريكى، دەزانم ناچارىشى ھەر دەبى ئەم جۆرە چىرۆكانە بخويئىيەو چونكە چاپ نەكراون و وەدەستت ناكەون. يىگومان سوچ و ئوبال لە ئەستۆي ئىمە داھە.

دىيارە دەستت پىكردو ھەر زمانى ھەرەبى بى كە زمانى قورئان و پېغەمبەرە ئاينەكەتە، دەبينم گەلئىكى بۆ تامەزرۆي و گەرەكتە بيتويئىيەو. بەلام من شەرم لە خۆم دەكەمەو ھەر كە لە چىرۆكى ئازەلان و ئەفسانە و قسەي پىروپوچ بىرازى ھىچ جۆرە چىرۆكىي تىرى ھەرەبى نادۆزىيەو كە لەگەل تەمەنەكەت بگۆنجى.

بۆيە وام بە باش زانى ھەم بۆ تۆ و ھەم بۆ منداڵە موسلمانەكانىش دەست بكەم بە نوسىنى بەسەرھاتى پېغەمبەرەن (سلاوى خويان لىبى)، شىوازەكەشى بە جۆريكى وا بى كە لەگەل تەمەن و ئارەزوتان بگۆنجى. جا

(۱) برازای نوسەر ناوى موحەممەدى كورپى دكتور عبدالعلی ئەلخەسەنە، سوپاس بۆ خوا لە زمانى ھەرەبىدا بلىمەتتىكى چاكى لى ھەلکەوتو، ئىستاكەش بۆتە سەرنوسەرى گۆفارى (البەع الإسلامى). كە لە شارى لوكنھوى ھىندستان دەردەچى.

بفهرمو له گهڵ یه کهم نوسراوی (به سهرهاتی پیغه مبهراڼ بۆ منداڵان) وهك دياریهك پیشكهشت بۆ.

به سهرهاته كانم به نهشم و شیوازیکی منداڵانه و به گوێرهی سروشتی منداڵان گێژاوه تهوه، بۆیه وشه و پرسته كانم دوباره و سیبارة کردونه تهوه و واژه و دهسته واژهی ئاسانم به کارهێناوه و پروداوه كانم به درێژی راناندون.

هیوادارم كه منداڵان یه كهمین په رتوك له قوتابخانه دا له باره ی زمانى عه ره بیه وه بخوینن و بیتوێژنه وه ئهم نامیلکه یه بیت.

پاش ئهمه - به یارمه تی خوا - به سهرهاتی گه لیك له پیغه مبهراڼی تهرت پیشكهش ده کهم.. به سهرهاتی خوڤ خوڤ و به تام و چیژ، رۆن و په وان و ئاسان، سوک و ساکار و جوان، له سه روی هه موشیانه وه له شتی پرۆپۆچ و درۆ دور بۆ.

موحه ممد گیان! یاخوه چاوی دایک و باوک و مامت پێ بگه شیته وه و ئیسلامت پێ ببوژیته وه، یاخوه به ره که تی بابوای پیرانت پێدا به سه ر بنه ماله و سه ر جه م موسلمانان بباریته وه...

عه لی ئه له سه نه ی نه دوی

پیغمبرِ مہِ ران

بہشی یہ کہم

بەسەرھاتی

پەغەمبەر ئیبراھیم

سلاوی خوای لیبی

۱- بت فروشه كه

بەر له پوژگارێكى گەلى دێرین.
له گوندێكدا پیاویكى زۆر بەناوبانگ هەبو.
پیاوه كه ناوی نازەر بو.
نازەر بتى دەفروشت.
گونده كه خانوێكى گەلى گەورەى لیبو.
خانوه كهش گەلى بتى جوړاوجۆرى تێدا بو.
خەلكى گونده كه سوژدهیان بۆ بته كان دەبرد.
نازەرىش سەى^(۱) خەلكه كه بته كانى دەپەرست و سوژدهى بۆ دەبردن.

۲- كۆره كهى نازەر

نازەر كۆرپێكى زۆر زیرهك و نازای هەبو.
كۆره كه ناوی ئیبراهیم بو.
ئىبراهیم خەلكى دەدى سوژدهیان بۆ بته كان دەبرد.
دەیدى خەلك بته كان دەپەرستن.
ئىبراهیم دەیزانى بته كان له بەرد دروستكراون.

(۱) سەى: وهكو

دەيزانى بىتەكان نادوین و نابىستى.

دەيزانى بىتەكان زيان و قازانچ نابەخشن.

دەيدى مىش و مەگەز لەسەر بىتەكان ھەلەدەنىشن كەچى ناتوانن بەرگرى
لەخۆيان بىكەن.

دەيدى مشك و مىرو خواردنى بىتەكان دەخۆن كەچى ناتوانن دەريان بىكەن.

ئىبراھىم لەبەر دلى خۆيەو دەيگوت:

بۆچى خەلك سوژدە بۆ بتان دەبەن؟

ئىبراھىم لەبەر دلى خۆيەو دەيپىرسى:

بۆچى خەلك لە بتان دەپارپىنەو؟

۳- نامۆزگارىيەكەى ئىبراھىم

ئىبراھىم بە باوكى دەگوت:

- بابە گيان! بۆچى ئەم بتانە دەپەرستى؟

- بابە گيان! بۆچى سوژدە بۆ ئەم بتانە دەبەى

- بابە گيان! بۆچى لەم بتانە دەپارپىيەو؟

- خۆ ئەم بتانە نادوین و نابىستى!

- خۆ ئەم بتانە زيان و قازانچيان نيە!

- ئاخىر لەبەرچى نان و ئاويان بۆ دادەنيىن؟

- خۆ ئەم بتانە ناخۆن و ناخۆنەو!

بەلام ئازەر لەم وتانە نەدەگەشت و تورە دەبو.

ئىبراھىم ئامۆزگارى خەلکە کەشى دەکرد و دەيگوت:

- واز لە بتيە رستی بيئن.

بەلام خەلکە کە نەدە فامين و تورە دەبون.

ئىبراھىم گوتى:

- کەواتە ھەركاتى خەلك لە گوند بچنە دەرەوہ ئەوا بتيەكان دەشکينم،

ئەوسا خەلکە کە تيدەگەن کە ئەم بتيانە ھيچيان لە دەست نايە.

۴- ئىبراھىم بتيەكان دەشکينى

جەژن ھات و خەلکى گوندی دلخۆش و شاد بون.

خەلکە کە بۇ جەژن و شادی لە گوند چوئە دەري.

مىندالەکانىشان لە گەل خۆ برد.

باوکى ئىبراھىمىش لە گوند دەرچو.

بە ئىبراھىمى گوت:

- ئەتۆش لە گەلمان دىي برۆين؟

ئىبراھىم گوتى:

نەخیر.. من نەخۆشم!

خەلکە کە لە گوندی چوئە دەري تەنھا ئىبراھىم نەبي.

تەنھا ئىبراھىم لە مالىي مایەوہ.

پاشان ئیبراهیم چوه لای بته کان و پییگوتن:

- دهی پیم بلین دتهوانن بدوین؟

- دتهوانن گویتان لیبی؟

- تهو ته نان و ئاو...! دتهوانن بیخون؟ دتهوانن بیخونهوه؟

بته کان بیدهنگ بون و مته قیان له دهم دهرنه هات.

چونکه بته کان له بهرد دروستکرا بون، بهردیش ناتوانی بدوی.

ئیبراهیم پییگوتن: چیتانه بۆ قسه ناکهن؟

بته کان ههر بیدهنگ بون و قسه یان نه کرد.

تهو جا ئیبراهیم تورپه بو و تهوره کهی گرته دهست.

ئیبراهیم بته کانی دایه بهر تهوران و گشتی شکاندن.

تنها بته ههره گهوره کهی هیشتهوه و تهوره کهی به گهرده نیهوه هه لواسی.

٥- کئ نه م کارهی کردوه؟

خه لکه که گهرانهوه و سهردانیکه خانوی بته کانیان کرد.

خه لکه که ویستیان به بۆنه ی پۆژی جهژنهوه سوژده بۆ بته کان بیهن.

به لām خه لکه که سهریان سوپرما و واقیان و پرما.

خه لکه که هه ناسه یه کی ساردیان هه لکیشا و تورپه بون.

گویتان: کئ وای له خواکامان کردوه؟

هەندیک گوتیان: گویمان لیبو گەنجیک کەناوی ئیبراهیمە بە خراپ باسی دەکردن.

گوتیان: ئیبراهیم! ئەتۆ وات لە خواکانمان کردووە؟

گوتی: بەلکو بێ هەرەگەورە ئەم کارە ی کردووە.

دە لە بته کان بپرسن.. ئەگەر بتوانن وەلامتان بدەنەو!

خەلکە کە دەیانزانی بته کان لە بەرد دروستکراون.

دەیانزانی بەرد نە دەدوێ و نە دەبیستێ.

دەیانزانی بته هەرەگەورە کەش لە بەرد دروستکراو.

ناتوانی پروات و بچوێ، ناتوانی بته کانی تر بشکێنێ.

بۆیە بە ئیبراهیمیان گوت:

- تۆ چاک دەزانی ئەم بتانە ناتوانن بدوین.

ئیبراهیم گوتی:

- کەواتە چۆن ئەم بتانە دەپەرستن کە ناتوانن زیان و قازانج ببەخشن؟

- چۆن ئەم بتانە دەپەرستن کە ناتوانن بدوین و بییستن؟

- بۆ تیناگەن؟ بۆ بیرناکەنەو؟

خەلکە کە بێدەنگ بون و شەرمیان لە خۆ کردەو.

۶- ئاگرىكى سارد

خەلگەكە كۆبونەوۋە و گوتيان: تەگبىر چىيە، چ بىكەين؟
ئەوا ئىبراھىم بىتەكانى شىكاندوۋە و خواكانى رىسواكردوۋە!
خەلگەكە پرىسارىيان كرد:
سزاي ئىبراھىم چىيە؟ چۆن تۆلە لە ئىبراھىم وەرگىنەوۋە؟
وہ لām بەم جۆرە دراىيەوۋە:
بىسوتىنن و خواكانى خۇتان سەر بىخەن.
ئىنجا ئاگرىكى گەورەيان ھەلگىرساند و ئىبراھىمىيان ھەلدايە ناوى.
بەلām خواى گەورە فرىاي ئىبراھىم كەوت و بە ئاگرەكەى گوت:
ئەى ئاگر! سارد و بىزىيان بە بۆ ئىبراھىم.
ئاگرەكەش ئىبراھىمى نەسوتاند و سارد و بىزىيان بو.
خەلگەكە دىتيان ئاگرەكە زىيان بە ئىبراھىم ناگەيەنى.
خەلگەكە دىتيان ئىبراھىم دلى خوشە،
ئىبراھىم ساغ و سەلامەتە!
خەلگەكە سەرسام بون و واقيان ورمە.

۷- کۆ خوای منه؟

شهویکیان ئیبراهیم نهستیڤهیه کی بینی، گوتی: ئه مه خوای منه.
 به لām که نهستیڤه که بزر^(۱) بو، ئیبراهیم گوتی: نا! ئه مه خوای من نیه!
 نه مجاره ئیبراهیم مانگی بینی و گوتی: ئه مه خوای منه.
 به لām که مانگ ون بو، ئیبراهیم گوتی: نا! ئه مهش خوای من نیه!
 نه مجاره که پۆژ ده رکهوت، ئیبراهیم گوتی: نا ئه مه خوای منه، ئه مه له
 گشتیان گه وره تره.
 به لām که شهو داهاات و پۆژ بزر بو، ئیبراهیم گوتی: نا! ئه مهش خوای من
 نه بو.

خوا ههر زندوه و نامری.
 خوا ده مینی و له ناوناچی.
 خوا به هیڤه و ژیر ناکهوی.
 به لām نهستیڤه بیهڤه و سهینهی به سهه زāl ده بی.
 مانگ بیهڤه و پۆژی به سهه زāl ده بی.
 پۆژ بیهڤه و شهوی به سهه زāl ده بی.. هه وری به سهه زāl ده بی.
 نهستیڤه سههه ناخا، چونکه بیهڤه
 مانگ سههه ناخا، چونکه بیهڤه.
 پۆژ سههه ناخا، چونکه بیهڤه.

به لام خوا سهرم ده خا.

چونكه خوا هميشه زنده و ههركيز نامرئ.

هميشه ده ميئن و له ناو ناچئ.

هميشه به هيژه و ژير ناكه ويئ.

٨- خوا پهروهردگاري منه

ئيراهيم زاني خوا پهروهردگاريه تي.

چونكه خوا هميشه زنده و نامرئ.

خوا ده ميئن و له ناو ناچئ.

خوا به هيژه و ژير ناكه ويئ.

ئيراهيم زاني خوا پهروهردگاري نه ستيرانه!

خوا پهروهردگاري مانگه!

خوا پهروهردگاري پوژه!

خوا پهروهردگاري بونه وهرانه!

خوا رپئ پاستي به ئيراهيم نيشان دا و كرديه پيغمبههراڻ و ئازيزي^(١)
خوي.

خوا فرماني به ئيراهيم كرد بانگي گه له كه ي بكا بۆ نه وه ي خوا بپه رستن
و واز له په رستني بتان بينن.

(١) ئازيز: زور خوشه ويست

۹- بانگه وازه که ی ئیبراهیم

ئیبراهیم بانگی گه له که ی کرد خوا بپهرستن و واز له پهرستنی بتان بینن.

ئیبراهیم به گه له که ی گوت: چ ده پهرستن؟

گوتیان: بت ده پهرستین.

ئیبراهیم گوتی:

- که گاسیان^(۱) ده که ن گوئیستتان ده بن؟

- سود و زهره رتان^(۲) پیده به خشن؟

گوتیان: نه خیر، به لام باب و باپیرانمان پهرستویانن بۆیه ئیمه ش ده یانپهرستین.

ئیبراهیم گوتی: ده نا بزنان من ئه م بتانه ناپهرستم.

من دوژمنی ئه م بتانه م.

من خوای گشت بونه وهر ده پهرستم.

ئه و خوایه ده پهرستم که منی دروست کردوه و پئی راستم نیشان ده دا.

که نان و ئاوم پیده به خشی.

که نه گهر نه خویش که وتم چاکم ده کاته وه.

که ده مرینی و پاشان زندوم ده کاته وه.

(۱) گاسکردن: بانگکردن.

(۲) زهره ر: نزیان.

بەلام بتهكان هيچ دروست ناكەن و پتي راست بە كەس نیشان نادەن.
 نان و ئاو بە كەس نابەخشن.
 ئەگەر يەكئ نەخۆش كەوئ چاكی ناكەنەو.
 كەس نامريئن و ناژيئنەو.

۱۰- ئەبەردەم پاشادا

لە شاردا پاشايەکی بە زەبروزەنگ و ستەمكار ھەبو.
 خەلك سوژدەيان بۆ پاشا دەبرد.
 پاشا بيستبوی كە ئیبراھیمی ھەيە تەنھا بۆ خوا سوژدە دەبا.
 سوژدە بۆ ھيچ كەسێکی تر نابا.
 پاشا توپە بو و داواي کرد ئیبراھیمی بۆ بيئن.
 ئیبراھیم ھاتە لای پاشا، ئیبراھیم جگە لە خوا لە ھيچ كەسێکی تر
 ناترسئ.

پاشا گوتی: ئەي ئیبراھیم كئ پەرورەدگاری تۆيە؟
 ئیبراھیم گوتی: خوا پەرورەدگاری منە!
 پاشا گوتی: خوا كیيە ئەي ئیبراھیم؟
 ئیبراھیم گوتی: خوا ئەو خاويەيە كە دەمریئ و دەژیئئ.
 پاشا گوتی: منیش دەمریئم و دەژیئم.
 پاشا پیاویکی ھینا كوشتی.

پیاویکیشی هینا نەیکوشت و نازادی کرد.
 پاشا گوتی: ئەوە تا منیش دەمرێم و دەژینم.
 پیاویکم کوشت و پیاویکیشم نازاد کرد.
 پاشا پیاویکی گەلێک گەوج^(١) و گەمژە بو.
 ھاوبەشپەرستەکان ھەمو ئاوا گەوج و گەمژەن.
 ئیبراھیم ویستی پاشا و گەلەکە ی تیبگەین.
 ئیبراھیم بە پاشای گوت: خوا پۆژ لە پۆژ ھەلاتەو ھەلدین، دە ی تۆ لە
 پۆژ ئاواو ھەلپینە.
 پاشا بێدەنگ بو و لە پو دام.
 پاشا شەرمی لە خۆی کردەو ھە و ھیچ وەلامیکی پێ نەدۆزرایەو ھ.

١١- بانگکردنی باوکی

ئیبراھیم ویستی باوکیشی بخاتە سەر پێی راستی خواپەرستی.
 بە باوکی گوت:
 - بابە گیان بۆچی شتی دەپەرستی کە ھیچ نابین و نابیستی؟
 - بۆچی شتی دەپەرستی کە سود و زیان نابەخشی؟
 - بابە گیان! شەیتان مەپەرستە.
 - بابە گیان! وەرە خوا ی میھرەبان پەرستە.

(١) گەوج: بێعقل.

باوکی ئیبراهیم تورپه بو و گوتی:

وازم لی بیته و قسه ی وام له گه ل مه که، نه گهرنا نازارت ده ده م.

ئیبراهیم پیاویکی دلنهرم بو، بۆیه به باوکی گوت: سه لامه تیت بۆ ده خوازم، من ئیره به جی دیل و کۆچ ده که م، من ته نها خوی پهروه ردگارم ده په رستم.

ئیبراهیم هه ناسه یه کی ساردی هه لکیشا و ویستی به ره و ولاتیکی تر کۆچ بکا، تا له ویدا نازادانه پهروه ردگاری بپه رستی و خه لک بۆ په رستنی خوا بانگ بکا.

۱۲- به ره و مه که

گه له که ی ئیبراهیم تورپه بون، پاشا تورپه بو، باوکی ئیبراهیمیش تورپه بو.

ئیبراهیم ویستی به ره و ولاتیکی تر کۆچ بکا تا له ویدا به سه ره به ستی پهروه ردگاری بپه رستی و خه لک بۆ په رستنی خوا بانگ بکا.

ئیبراهیم خوا حافیزی له باوکی کرد و ولاته که ی خۆی به جیه یشت.

ئیبراهیم به ره و مه که که وته پڕ و هاجه ری خیزانیشی له گه ل خۆی برد.

مه که گزوگیا و دار و دره ختی لی نه روا بو.

مه که هیچ بیر و روبرایکی لی نه بو.

مه که هیچ گیانه وه ر و مرۆفییکی لی نه بو.

ئیبراهیم گه یشته مه که و له وی دابه زی.

ئیبراهیم هاجه ری خیزانی و ئیسماعیلی کوری له ویدا به جیه یشت.

ئێبراهیم کە دەبیست برۆ، هاجەری خێزانی پێیگوت:

گەرەم بۆ کوێ دەچی؟ لێرەم بەجێ دیلی؟

کە نە ئاوی لێیە و نە نان!

دیاریە خوا فەرمانی پێکردوی؟

ئێبراهیم گوتی: بەلێ خوا فەرمانی پێکردوم.

هاجەر گوتی: کەواتە خوا ویلیمان^(١) ناکا.

١٣- بیری زەمزەم

جاریکیان ئێسماعیل تێنوی بو، دایکی ویستی ئاوی بداتی، بەلام کوانی ئاو؟ خۆ مەکە بیری لێ نیه، خۆ مەکە پواری لێ نیه! هاجەر بە دوی ئاودا دەگەرا، بە تەنگەتاویەوه لە (صەفا)وه بەرەو (مەرۆه)و لە (مەرۆه)وه بەرەو (صەفا) دەهات و دەچو.

خوا فریای هاجەر و ئێسماعیل کەوت و ئاوی بۆ پەیداکردن. ئاو لە زەوی هەلقولا و هاجەر و ئێسماعیل تێریان لێ خواردەوه.

ئاوەکە وەک خۆی مایەوه و پاشان بو بە بیری زەمزەم، خوا بەرەکەتی خستە زەمزەم و ئاوەکەیی وشکی نەکرد.

ئەمەیه ئەو بیرەیی کە خەلک لە وەرزی حەجدا لێی دەخۆنەوه و کە بۆ ولاتی خۆشیان دەگەرێنەوه هەندێ ئاوی لێ دێننەوه..

ئەرێ تۆ ئاوی زەمزەمت خواردۆتەوه؟

(١) ویل: رێلەبەر بزربوو.

۱۴- خەونەكەى ئىبراهيم

ئىبراهيم دواى ماوهيك بۆ مەككە گەراپەوه.

لە گەل ئىسماعىل و ھاجەر بە دیدارى يەكتر شادبونهوه.

ئىبراهيم گەلئەك دلى به ئىسماعىلى كورى خوش بو.

ئىسماعىل مندا ئىككى بچوك بو، دەچوه دەرەوه و يارى دەکرد و لە گەل باوكیشى دەرەچو.

ئىبراهيم ئىسماعىلى زۆر خوشدەويست.

شەويكىان ئىبراهيم لە خەوندا بينى وا ئىسماعىل دەكوژیتەوه.^(۱)

ئىبراهيم پیغه مبهريكى راستگو بو، خەونەكەشى راست بو.

ئىبراهيم نازیزی خوا بو، بۆیه ويستی فەرمانەكەى خوا كە بەخەون پیسى فەرمو بو جیبه جی بكات.

ئىبراهيم به ئىسماعىلى گوت:

كورى شیرينم! من لە خەوندا دەبينم دەتكوژمەوه، تۆ دەلێی چى؟

ئىسماعىل گوتى:

بابەگيان خوا چ فەرمانىكى پيكردوى جیبه جیى بكە، منيش خوا پشتيوان بى نارام دەگرم.

ئىبراهيم چەقوى ھەلگرت و ئىسماعىلى لە گەل خۆى برد.

(۱) كوشتنەوه: سەرپرین.

ئىبراھىم رۆيشت تا گەيشتە ناوچەى (مينا)، لەویدا ويستی ئىسماعىل
بىكۆشتەو.

ئىسماعىل لەسەر زەوى پاكشا.

ئىبراھىم ويستی بىكۆشتەو و چەقۆكەى لە سەر گەردنى ئىسماعىل دانا.
خا پىي خوشبو بىيىنى ئاخۆ ئازىزەكەى فەرمانەكەى جىبەجى دەكا، ئاخۆ
خوای خوشتر دەوى يان كۆرەكەى.

ئىبراھىم لە تاقىکردنەو كەدا سەرکەوت.

خوای گەورە بەرانيكى ناو بەهەشتى بە جەريلا بۇ ھەنارد^(۱) و پىي فەرمو
ئەم بەرانە بکۆژەو و ئىسماعىل مەكۆژەو.

خوای گەورە كارەكەى ئىبراھىمى لەلادا خوشەويست بو، بۆيە فەرمانى بە
موسلمانان كەردەو لە جەژنانى قورىانىدا قورىانى بکۆژنەو.

درو و سلاو بۆ ئىبراھىمى ئازىز.

درو و سلاو بۆ ئىسماعىلى كۆرى.

۱۵- كەعبە

ئىبراھىم دوبارە ئەويندەرى^(۲) بەجىھىشت و دواى ماوہىەك گەپايەو،
ئىبراھىم ويستی خانوى بۆ خوا دروست بكا.

خانو گەلىك زۆربون بەلام ھىچ خانوى نەبو بۆ خوا يىت و خوای تىدا

(۱) ھەناردن: ناردن، رەوانەکردن.

(۲) ئەويندەر: ئەوى، ئەو شويتن.

بپه رستری.

ئیسماعیلیش ویستی له گه‌ل باوکی پیکه‌وه خانه‌که دروست بکه‌ن.

ئیراهیم و ئیسماعیل به‌ردیان له شاخه‌کانه‌وه دینا.

ئیراهیم به دهستی خۆی دیواری که‌عبه‌ی ده‌کرد، ئیسماعیل به دهستی خۆی دیواری که‌عبه‌ی ده‌کرد.

ئیراهیم یادی خوای ده‌کرد و له خوا ده‌پارایه‌وه.

ئیسماعیل یادی خوای ده‌کرد و له خوا ده‌پارایه‌وه.

ده‌یانگوت: ﴿رَبَّنَا قَبَلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾. (۱) واته: په‌روه‌ردگارا! نه‌م کاره‌مان لێ قبول بکه، تو بیسه‌ر و زانای.

خوای گه‌وره کاره‌که‌ی له ئیراهیم و ئیسماعیل قبول کرد و به‌ره‌که‌تی خسته که‌عبه‌وه.

ئیمه له هه‌مو نوێژه‌کان رو له که‌عبه ده‌که‌ین.

موسلمانان بؤ چه‌ج‌کردن به‌ره و که‌عبه ده‌چن، له‌ویدا به‌ده‌وری که‌عبه‌دا ده‌سوڕینه‌وه و له نزیکیه‌وه نوێژان ده‌که‌ن.

خوا به‌ره‌که‌تی خسته که‌عبه و کاره‌که‌ی ئیراهیم و ئیسماعیلی قبول کرد.

درود و سلاو بؤ ئیراهیم.

درود و سلاو بؤ ئیسماعیل.

درود و سلاو بؤ موحه‌مه‌دی پیغم‌برمان.

۱۶- به یتوله قدیس

ئیهراهم جگه له هاجهر خیزانیکی تریشی هه‌بو، ناوی (ساره) بو.

ئیهراهم کورپکی تری له ساره هه‌بو ناوی ئیسحاق بو.

ئیهراهم له شام نیشته‌جی بو، ئیسحاقیش له‌وئ نیشته‌جی بو.

ئیسحاق له شامدا خانوکی بۆ خوا دروست کرد، وهك باوك و براكه‌ی كه له مه‌كه‌دا خانوکیان بۆ خوا دروست کرد.

ئه‌و مزگه‌وته‌ی كه ئیسحاق له شام دروستی کرد پێی ده‌لێن به‌یتوله قدیس.

هه‌روه‌ها پێشی ده‌لێن مزگه‌وتی نه‌ق‌صا، خوا به‌ره‌كه‌تی خستۆته ده‌ورو به‌ری مزگه‌وتی نه‌ق‌صا.

خوا وهك چۆن به‌ره‌كه‌تی خسته نێو نه‌وه‌كانی ئیسماعیل به هه‌مان شیوه به‌ره‌كه‌تی خسته نێو نه‌وه‌كانی ئیسحاقیش، گه‌لێك پیغه مبه‌ر و پاشایان لێ په‌یدا بو.

ئیسحاق کورپکی هه‌بو ناوی یه‌عقوب بو، ئه‌ویش پیغه مبه‌ر بو.

یه‌عقوب دوا‌زده کورپی هه‌بو.

یهك له کوره‌كان ناوی یوسفی کورپی یه‌عقوب بو.

قورئانی پیرۆز به‌سهرهاتیکی سه‌یر له‌باره‌ی یوسف ده‌گێرێته‌وه.

ئیتیر فهرمو ئه‌مه‌ش به‌سهرهاته‌كه‌ی یوسفه....

به سه‌رهاتی

پیغمبر یوسف

سلاوی خوی لیبی

١- خەونیکی سەیر

یوسف کۆرپیکی بچوک بو، یازدە برای ھەبو.

یوسف منداڵێکی جوان بو، یوسف منداڵێکی زیرەك بو.

یەعقوبی باوکی یوسفی لە ھەمو کۆرەکانی خۆشت دەویست.

شەویکیان یوسف خەونیکی سەیر دەبینی.

لەو خەوندەدا یازدە ھەسارە^(١) و رۆژ و مانگ دەبینی کە ھەمو سوژدەیان بۆ بردو.

یوسفی منداڵ گەلیك سەری لەم خەونە سورما، تینەگەشت چۆن ئەستێرە و رۆژ و مانگ سوژدە دەبن؟

یوسفی منداڵ چو ھەوێ یەعقوبی باوکی و خەونە سەیرەکە ی بۆ گێڕایەو.

گوتی: بابە گیان! من لەخەوندە یازدە ھەسارە و رۆژ و مانگم دی سوژدەیان بۆ بردبوم.

یەعقوبی باوکی پێغەمبەر بو.

یەعقوب زۆر بە خەونەکە دلخۆش بو.

گوتی: خوا پێرۆزت کا ئە یوسف!، خەونەکەت وا دەگەینەت کە تۆ لە داھاتودا رێز و شکۆیەکی گەورەت دەبی.

ئەم خەونە موژدەییە بۆ زانایی و پێغەمبەرایەتی.

(١) ھەسارە: ئەستێرە.

خو ئەم بەھرەيەي^(۱) بە ئىسحاقى باپىرىشت بەخشیبو.

خو ئەم بەھرەيەي بە ئىبراھىمى باپىرىشت بەخشیبو.

دیارە بە تۆش و بە بنەمالەي یەعقوبیشی دەبەخشی.

یەعقوب پیریکی بە تەمەن بو، لە سروشتی خەلک شارەزا بو.

دەیزانى شەیتان چۆن بەسەر مرۆڤ زال دەبی.

دەیزانى شەیتان چۆن یاری بە مرۆڤ دەکا.

بۆیە گوتی: کۆری شیرینم! ئەم خەونە بۆ براكانت مەگێرەو، چونکە
حەسودیت پێدەبەن و لێت دەبنە دوژمن.

۲- حەسودی براکان

یوسف لە دایکی خۆی بۆیەکی تریشی ھەبو ناوی بنیامین بو.

یەعقوب ئەم دو کۆرەي زۆر زۆر خۆشدەویست، ھیچ کەسیکی وەکو ئەم دو
کۆرەي خۆش نەدەویست.

براكان ھەمو جارێ حەسودییان بە یوسف و بە بنیامین دەبرد و تۆرە
دەبون، دەیانگوت:

- بۆچی باوکمان یوسف و بنیامینی لە ئێمە خۆشتر دەوی؟

- یوسف و بنیامین بچوک و بێھێزن، بۆچی باوکمان ئەوانی خۆشدەوی؟
بەرەستی پێمان سەیرە!

(۱) بەھرە: نیعمەت، بەخشش.

- خۆ ئێمە گەنجین و بەهێزیشین، ناخر بۆچی باوکمان ئێمەى وەك یوسف و بینامین خۆش ناوی؟

یوسف منداڵێكى بچوك بو، خەونەكەى بۆ براكانى گێڕایەو، براكان كاتێك خەونەكەیان گوێ لێبو توپە بون و پتر حەسودى داىگرتن.

پۆژێكیان براكان لەگەڵ یەكتر كۆبونەو و گوتیان:

با یوسف بكوژین و لەكۆڵ خۆمانى بكەینەو.

یان فرپى بەدەینە جینگایەكى دور و نەییینەو.

ئەوسا باوكتان بەتەواوى بۆ ئێو دەبیّت و، خۆشەویستیهكەى بەتەواوى بۆ ئێو دەبیّت.

یەكێ لە براكان گوتى:

نەخێر با فرپى بەدەینە ناو بیرێكى سەر پى رێبواران، بەشكو چەند رێبوارى بەویدا تێپەرن و لەگەڵ خۆیانى ببەن.

هەموو براكان گوتیان باشە وا دەكەین.

٣- براكان دەچنە لای یەعقوب

براكان كە لەسەر پیلانەكە رێككەوتن هاتنە لای یەعقوب.

یەعقوب زۆر لەوێ دەترسا زەبرى لە یوسف بوەشیین، چونكە دەیزانى براكان حەسودى پى دەبەن و خۆشیان ناوی.

یەعقوب قەت یوسفى لەگەڵ براكان نەدەنارد.

یوسف هەر لەگەڵ براكەى یارى دەکرد و لە ماڵ دور نەدەكوتەو.

براكانيش بېمەيان دەزانى بەلام نيازى^(۱) خراپيان لە دل گرتبو.

گوتيان: بابە گيان بۆچى يوسفمان لەگەل نانيرى؟ لە چ دەترسىي؟ يوسف
براى خۆشەويستمانە، برا بچوكمانە، ھەمومان كورپى يەك باوكين، ھەمو
براكان ھەر پىكەوھە يارى دەكەن، بۆچى ئىمەش بەيەكەوھە دەرەنەچىن و پىكەوھە
يارى نەكەين؟

سبەينى لەگەلمانى بنيرە با ئەويش دللى خۆش يىت و يارى بكا، ئىمەش
دەپياريزين.

يەعقوب پياويكى پىرى بە تەمەن بو.

يەعقوب پياويكى بە زەين و زيرەك بو.

يەعقوب ھەزى نەدەكرد يوسفى لى دور بکەويتەوھە.

زۆر دەترسا زەبرى لە يوسف بوەشىنن.

بە كورەكانى گوت: ئاخىر دەترسم گورگ بىخوات و ئىوھەش لىي يىئاگا بن!

گوتيان: نەخىر ھەرگىز! چۆن ئىمە لەوى بين گورگ دەيخوات؟ ئىمە گەنجين
بەھيزين، چۆن دەھيلين گورگ بىخوات؟

لە ئەنجامدا يەعقوب رىنگەى پىدان يوسف لەگەل خۆ بېەن.

(۱) نياز: نىەت، مەبەست.

۴- بەرھەو دارستان

براكان زۆر بەمە دڵخۆش بون كە يەعقوب پێگەى داوہ يوسف لەگەڵ خۆيان ببەن.

چونە ناو دارستانىك و يوسفیان فری داوہ ناو بیریكى دارستانەكە.

بەزەبیان بە يوسفى بچوك نەهاتەوہ.

بەزەبیان بە یەعقوبى پیر و بە تەمەن نەهاتەوہ.

يوسف منداڵىكى بچوك بو، دلى سادە و ناسك بو، بیرەكە بیریكى قول بو، بیرەكە بیریكى تاريك بو، يوسف لەناو بیرەكەدا بە تاقي تەنیا بو.

بەلام خوا موژدەى بە يوسف دا و پىی فەرمو:

خەمبار مەبە و مەترسە، خوا لەگەڵتە، لە داھاتودا پێز و شكۆیەكى گەورەت بۆ ھەيە، پۆژىك دادى براكان بێنە لات و تۆش پىيان بلیتەوہ كە چيان بەسەر تۆ ھێناوہ.

براكان دواى ئەوہى كارەكەيان نەجام دا و يوسفیان ھەڵدایە ناو بیرەكە پێكەوہ كۆبونەوہ و گوتیان:

چ بە باوكمان بلیین؟

ھەندىك گوتیان:

- باوكمان دەيگوت من دەترسم گورگ بيخوات، ئىمەش دەليين: بابە گيان! قسەكەت راست دەرچو گورگ خواردى.

براكان لەسەر ئەم درۆيە پێككەوتن و گوتیان:

- بەلى دەليين بابە گيان گورگ خواردى.

ھەندىك گوتیان: باشە بەلگەمان چى بى؟

گوتیان: به لگه مان خوینه.

براکان به رانیکیان هیڼا و سهریان بری، کراسه که ی یوسفیان هیڼا له خوینی به رانه که یان هه لسی.

براکان زۆر دلخۆش بون و گوتیان:

- ئیستا باوکمان پروامان پیډه کا.

٥- له بهردهم یه عقوبدا

براکان ئیواری به گریان هه گه رانه وه لای باوکیان.

گوتیان: بابا گیان! له وی دور که وتینه وه غار غاریڼی بکه یڼ، یوسفیشمان له لای شتومه که کان به جی هیشت، تا ئیمه ش هاتینه وه گورگ یوسفی خواردبو.

کراسه خویناویه کهشیان هیڼا و گوتیان:

- نه مه ش خوینه که ی یوسفه!

یه عقوبی باوکیان پیغه مبهراڼ بو، پیریکی به ته مه ن بو، له مندا له کانی زیره کتر بو.

یه عقوب ده یزانی نه گه ر گورگ مرؤفیک بخوا برینداری ده کا و کراسه که ی جیر به جیر ده کا.

به لام کراسه که ی یوسف نه درپا بو، دیاربو له خوین وه دررابو.

یه عقوب زانی خوینه که ساخته یه و خوینی یوسفی کوری نیه، روداوی گورگیشیان هه لسته وه و راست نیه.

یه عقوب به کوره کانی گوت:

دەزانم روداوە کەتان ھەلبەستو ھەلەم نارام دەگرم.
یەعقوب بۆ یوسف زۆر غەمبار بو بەلام ئارامیکی جوانی گرت.

٦- یوسف لەناو بیردا

براكان گەرانەو ھەمەو ھەمەو یوسفیان لە ناو بیرە کەدا بە جێھێشت.
براكان نانیاں خوارد و لەسەر جێگا نوستن.
بەلام یوسف لەناو بیرە کە بو و خواردن و جێگای نوستنی نەبو.
براكان یوسفیان لە یاد کرد و نوستن.
بەلام یوسف نەنوشت و کەسیانی لە یاد نەکرد.
یەعقوب ھەمیشە یوسفی لە یاد بو، یوسف ھەمیشە یەعقوبی لە یاد بو.
یوسف لەناو بیرە کەدا مایەو، بیرە کە بیریکی قول بو، بیرە کە لە ناو
دارستان بو، دارستانە کە ترسناک و چۆل بو، کاتە کە شەو بو، شەویش
تاریکە شەو بو.

٧- لەناو بیرەو ھەو بۆ کوژی پاشا

چەند پێبوارێک بە دارستانە کەدا تێپەڕین.
لە پێگادا تێنویان بو، بە دواى بیرێک گەران.
بیریکیان ھەبەرچاو کەوت، پیاویکیان نارد تا ئایان بۆ بێنێ.
پیاو ھەتە ھەتە سەر بیرە کە و دەولکە کە شۆر کردەو.
پاشان دەولکە کە ھەلکێشایەو، ھەستی کرد دەولکە کە قورسە!

که دهری هیڼا ده بینى ده ولکه که کورپکی تیدایه!
 پیاوه که شاگه شگه بو و هاواری کرد:
 - موژده، موژده.. ثم کوره جوانه ی تیدایه!
 خه لکه که زور دلخوش بون و یوسفیان شارد هوه.
 ریبواره کان به پړی که وتن تا گه یشتنه میسر، چونه بازار و هاواریان کرد:
 کى ثم کوره جوانه ده کړی؟ کى ثم کوره جوانه ده کړی؟
 عه زیزی میسر به چهند دره میځ یوسفی لى کړین.
 بازار گانه کان یوسفیان فروشت بیته وه ی بزائن ثمه یوسفه.
 عه زیزی میسر یوسفی برده وه کوشکه که ی خوی و به خیزانه که ی گوت:
 ثمه یوسفه، مندا لیکى نازا و زیره که، پړی بگره و خواردنی چاکى بدی و
 جلی جوانی ده بهر بکه.

٨- ثمه مک و داوین پاکى

(یوسف کورپکی زور جوان بو، تا گه وره تر ده بو جوانتر ده بو.
 یوسف کورپکی په وشت بهرز و به ثمه مک بو، چاکه ی خه لکی له بهر چاو بو.
 له مالى عه زیزی میسر دا مایه وه تا گه وره بو، تا به گه نجیکی زور جوان، تا
 به گه نجیکی هوشیار و تیگه یشتو).^(١)
 خیزانی عه زیز خوشه ویستی یوسفی چوه دلی و بو یوسف شیت و شهیدا بو،

(١) لیره دا زورم به پیوست زانیوه که ثم چهند پرستیه زیاد بکه م هر چنده له
 عه ره به که دا نیه... - وه رگپړ -

داوای له یوسف کرد کاری خرابی له گهل بکا.

به لام یوسف داواکهی به توندی رهت کرده وه و گوتی:

هه رگیز کاری وات له گهل ناکه م، ناپاکی له گهل میرده کهت ناکه م،
میرده کهت گه وره ی منه و گهل چاکه ی له گهل کردوم و، پیتیکی زوری لیناوم،
من له خوا ده ترسم و هه رگیز کاری وا ناکه م.

خیزانی عه زیز له یوسف توپه بو، چو به میرده کهی گوت:

- پیاوه که! یوسف ده یوست کاری خراپم له گهل بکا.

عه زیزی میسر زانی خیزانه کهی درو ده کا.

زانی یوسف داوینپاکه و ناپاکی له گهل ناکا.

به خیزانه کهی گوت:

- نه خیر تو تاوانباری، تو ویستوته کاری خرابی له گهل بکهی.

جوانیه کهی یوسف له میسر دا به هه زار ناوازه دهنگی دایه وه، نه گه ریه کی
بییدیایه دهیگوت: پروا ناکه م نه مه مروژ بی، من دلنیام فریشته یه.

خیزانه کهی عه زیزی میسر پتر له یوسف توپه بو، به یوسفی گوت:

نه گه ر نه م کاره خراپه م له گهل نه کهی ده تخه مه به ندیخانه وه.

یوسف گوتی: به ندیخانه م له م کاره پی خوشتره.

داوای چهند روژی عه زیزی میسر وای پی باشت بو یوسف بخاته به ندیخانه وه.

عه زیزی میسر دهیزانی یوسف داوینپاکه و بیتاوانه.

یوسف چوه به ندیخانه.

۹- نامۆزگاریه‌کە‌ی ناو به‌ندی‌خانه

یوسف چوه به نديخانه.

هه مو بهند کراوه کان زانیان یوسف گه نڅی کی بهر ټیږ و مهردانه یه .

یوسف خاوهن زانستیکی زۆر مهزنه.

یوسف دلیکی زور به به زهیی له سینیه. ^(۱)

به‌ندکراوه‌کان یوسفیان خوشویست و ریزیان لیئا.

خەلکی نێو بەندیخانه که به هاتنی یوسف دلخۆش بون و زۆر به گهورهیان
داوهنا.

له گه‌ل یوسف دو که‌سی تریش به‌ند کران.

ههردوکیان خهونیان دی و خهونه کانیان بو یوسف گیرایه وه.

یہ کیکیان گوتی:

- من له خه ونه که مدا عه ره قم^(۲) دروست ده کرد.

ئەو ھى تر گوتى:

- منیش له خه ونه که مدا بینیم ناخم له سهر سهرم هه لگرتبو و بالنده لییان

ده خوارد.

داوایان له یوسف کرد واتای خه ونه کانیاں بو لیكداته وه .

یوسف له لیكدانه وهی خه ونان زانا بو.

(۱) سینہ: سینگ۔

(۲) عذرہق: مہی.

یوسف پێغەمبەرێکی خوا بو.

خەڵک لەو رۆژگارددا خوایان نەدەپەرست.

بەلکو بە ھەوێستی خۆیان چەندین خواوەندیان دانابو.

دەیانگوت: ئەمە خواوەندی وشکانییە، ئەمە خواوەندی دەریایە، ئەمە خواوەندی بۆتییە، ئەمە خواوەندی بارانە.

یوسف ھەمو ئەم گومراپوانانە دەدی و پێدەکەنی.

یوسف ھەمو ئەم گومراپوانانە دەدی و دەگریا.

یوسف دەویست بانگی خەڵکە کە بکات خوا بپەرستن.

خوا ویستی وابو بانگەوازی ھەم یوسف لە ناو بەندیخانەدا بێ.

ئەدی نابێ بەندیانیش^(١) ئامۆژگاری وەرگرن؟

ئەدی نابێ بەندیانیش میھرەبانییان لە گەڵ بکری؟

ئەدی بەندیانیش بەندەدی خودا نین؟

ئەدی بەندیانیش ئادەمیزاد نین؟

یوسف لە بەندیخانە بو بەلام ئازاد و ئازا و بویر^(٢) بو.

یوسف ھەزار بو بەلام جوامیر و بەرچاو تیر بو.

پێغەمبەرەن لە ھەر شوێنی بن راستی ئاشکرا دەکەن.

پێغەمبەرەن لە ھەر رۆژگارێ بن خێر و خوشی بلاو دەکەنەو.

(١) بەندی: زیندان، بەندکراو.

(٢) بویر: بەجەرگ و چاوەنەترس.

١٠- زیره کایه تی یوسف

یوسف له بهردلی خۆیه وه کوتی:

پتویستی وای کردوه ئەم دو پیاوه بیینه لای من.

ئەو کەسە ی پتویستیش بۆ ملکه چ و نەرم و نیانه.

ئەو کەسە ی پتویستیش بۆ گوێرادیڤ^(١) و بەرفەرمانه.

ئەگەر قسه یان بۆ بکه م هەم ئەم دو پیاوه و هەم بەندکراوه کانی تریش گویم بۆ ده گرن.

بەلام یوسف پەله ی نه کرد.

پییگوتن: دانیشتن، بهرله وه ی خواردنتان بۆ بۆ واتای خهونه کانتان پیده ئیم.

ئەوانیش دانیشتن و دلنیا بون.

پاشان یوسف پییگوتن:

من له لیكدانه وه ی واتای خهونان زانامه، ئەم زانسته ش خوا فیڤی کردومه.

ئەوانیش دلخۆش و دلنیا بون.

ئا لیڤه دا یوسف دهرفه تی بۆ هه لکه وت و دهستی کرد به ئاموژگاری.

(١) گوێرادیڤ: گوئیست.

١١- ئامۆزگاریکردن بە یەكخواپەرستی

یوسف گوتی: خوا فێری ئەم زانستە ی کردومه.

بەلام خوا زانستەكە ی بە هەمو كەس نابەخشی.

خوا زانستەكە ی بە هاوبەشپەرست نابەخشی.

دەزانن بۆچی خوا ئەم زانستە ی فێر کردوم؟

چونكه من وازم له پێبازی هاوبەشپەرستان هێناوه.

پێبازی باوانی خۆم گرتوه كه ئیبراهیم و ئیسحاق و یەعقوب.

ئێمه بەرەوامان نەزانیوه هاوبەش بۆ خودا پەیدا بكەین.

یوسف گوتی:

ئەم یەكخواپەرستیه تەنها بۆ ئێمه نیه بەلكو بۆ گشت خەلكیه.

ئەمه چاكەیه كه خوا بە ئێمە ی بەخشیوه و بە خەلكیشی دەبەخشی، بەلام زۆرینه ی خەلك سوپاسی خوا ناكەن.

یوسف لیژەدا هەڵۆهستەیه كی^(١) كرد و لێی پرسین:

ئێوه دەلێن خواوەندی وشكانی و خواوەندی دەریا و خواوەندی بژێوی و خواوەندی باران.

ئێمەش دەلێن (الله) پەروەردگاری هەمو جیهانه.

هەیاران ئەم هەمو خواوەنده پەرت و بلاوانه چاكترن یان خوی تاك و تەنیا و بەدەسهلات؟

كوانی خواوەندی وشكانی؟ كوانی خواوەندی دەریا و خواوەندی بژێوی و

(١) هەڵۆهسته: بێدەنگبونێکی كەم.

خواوهندی باران؟

پیم بلین ئەم خواوهندانه چ شتیکیان له زهویدا هیناوه ته دی؟

یان له به دیهینانی ئاسمانه کاندایه کنگی هاوبهشی خودا بون؟

سهرنج له زهوی بدهن، سهرنج له ئاسمان بدهن، سهرنج له مڕۆڤ بدهن.

ئهمه کاره کانی خودایه، دهسا ئیوهش نیشانم دهن غهیره خودا چیان کردوه؟

خواوهندی وشکانی و خواوهندی دهریا و خواوهندی بژیوی و خواوهندی باران

چۆن؟

ئهم خواوهندانه خوانین به لکو تهنها چهند ناویکن که ئیوه و باب و باپیرانتان

ههلتان بهستون.

دهسهلات دهسهلاتی خوایه، مۆلک مۆلکی خوایه، زهوی زهوی خوایه،

فهрман فهرمانی خوایه.

تهنها خوا بپهرستن، ئهمهیه پڕیازی راست و تهواو.

به لām زۆرینهی خهڵک ئەم راستیه نازان.

١٢- واتای خهونهکان

یوسف که له نامۆژگاریه کهی بوهوه، واتای خهونه کهی بۆ لیکدانهوه.

گوتهی: یه کیکیان ده بیته مهیگی^(١) ی پاشا.

ئهوهریش له خاچ ده درئ و بالنده سهری ده خۆن.

یوسف به پیاوه کهی یه کهمی گوت:

(١) مهیگی: عمره قگی.

- نه گهر نازاد کرای له لای پاشا باسم بکه و له یادم نه کوی.
 همدو پیاوه که یان له بهندیخانه برده دهره وه.
 پیاوی یه که میان نازاد کرد و بو به مديگپړی پاشا.
 پیاوه که ی تریش له خاچ درا و کوژرا.
 مديگپړه که له بیري چو له لای پاشا باسی یوسف بکات.
 یوسف بۆ چدند سالتیک له بهندیخانه دا مایه وه.

١٣- خه ونه که ی پاشا

پاشای میسر خه ونیکي سهیری دیت.
 له خه ونه که دا حفت مانگای قه له وی بیني.
 نهم حفت مانگا قه له وه حفت مانگای له ر و لاوازیان ده خوارد.
 همدروها حفت گوله گه نگی سهوز و حفت گوله گه نگی وشکیشی بیني.
 پاشا سهری له م خه ونه سهیره سوړما.
 له وه زیر و گزیره کانی پرسى ناخو نهم خه ونه چی بی؟
 نه وانیش گوتیان: هیچ نیه گه وره م مروژ له خه ودا زور شتی خه یالی ده بیني.
 به لام مديگپړه که گوتی: نا.. هه مو خه ونیک خه یالی نیه، من واتای
 خه ونه که تان بۆ لیکده ده موه.
 مديگپړه که چوه بهندیخانه و واتای خه ونه که ی پاشای له یوسف پرسى.
 یوسف چاکه خواز و مەردانه بو، به زه یی به دروستکراوه کانی خوا ده هاته وه
 بویه واتای خه ونه که ی بۆ لیکدانه وه.

يوسف چا که خواز و مهردانه بو، بهرچاوتهنگ و رهزېل^(١) نه بو، بډيه واتای خه ونه کهی ناشکرا کرد و ته گېریشی بډ کردن.

يوسف گوتی: ماوهی هفت سال کشتوکال بکهن، جا که دانه وېله کان ده دورنه وه له ناو گوله کانیان بهیلنه وه، ته نها نه ونه ده درینن که پیوستانه بیخون.

پاشا هم هفت ساله بډ ماوهی هفت سال گرانی دادی، نه و دانه وېله یه ی که دایده گرن له ماوهی هم هفت ساله دا بیخون، ته نها که میک نه بیت. پاشان خیر و خوشی ده گهرېته وه و ولات ده بوژېته وه. مهیگېره که گه پرایه وه لای پاشا و واتای خه ونه کهی پېراگه یاند.

١٤- پاشا به دواي يوسفدا دهنیرئ

پاشا که گویی له واتا و چاره سهریه که بو زور دلخوش و شاد بو، گوتی: کی هم واتایه ی لیکداوه ته وه؟
هم پیاوه بهرېز و چا که خوازه کییه که ناموژگاری کردین و چاره سهری بډ داناوین؟

مهیگېره که وه لامی دایه وه و گوتی: گهره م! هم پیاوه بهرېز و چا که خوازه یوسفی راستگو یه، هر نه ویش بو پییگوتم ده به مهیگېری پاشا.
پاشا شهیدای دیداری یوسف بو، که سیکی به دواي يوسفدا نارد و گوتی: پرؤ یوسفم بډ بینه، دهی که مه راوېژکاری تایبه تی خوم.

۱۵- یوسف داوای لیکوئینه وه دهکات

نیردرای پاشا چو لای یوسف و پییگوت: پاشا توی دهوی!
یوسف رازی نه بویه کسەر له بهندیخانه بیته دهرهوه، نه بادا خه لک بلین:
نه وهتا یوسف! که ههتا دوینی له بهندیخانه بو، ناپاکی له گه لّ عهزیزی میسردا
کردبو.

یوسف دەر ونبەرز و گەردەنکەش بو، یوسف زیرەك و خاوەن ھۆش بو.
ئەگەر ھەر پیاویکی تر لە جیگەی یوسف لە بەندیخانەدا بوابێ و نیژدراوی
باشای بۆ چوابێ.

نیردراوه که پئی بگوتایه: پاشا بانگت ده کات و چاوهر پیتته .
پیاوه که ده سبه جی به خیرایی ده رویششت و له ده رگای به نندیخانه ده چوه
ده روه ده .

به‌لام یوسف پهلوی نه‌کرد، یوسف به‌خیترایی نه‌چوه‌ده‌روهه .
به‌لکو به‌نیردراوی پاشای گوت:

من سۆراخم ^(۱) دهوی، من ده مهوی له کیشه کهم بکۆشه وه .
باشان یاشا له کیشه ی یوسفی کۆلیه وه .

ياشا زانى يوسف داوينپاك و بيتاوانه.

خەلك زانيان يوسف داوينياك و بيتاوانه.

بہ مجبورہ یوسف بہ بیتاوانی لہ بہ ندیخانہ ہاتہ دہرہ وہ .

یاشا ریژی یوسفی گرت و پله‌ی بهرز کرده‌وه.

(۱) سۆراخ: لیکۆلینه وه.

۱۶- سه رکاری گه نجینه و بهروبومی ولات

یوسف ده یزانی ده سپاکی له ناو خه لکدا که م بۆته وه.

یوسف ده یزانی گزیکاری له ناو خه لکدا زۆر بو ه.

یوسف ده یدی خه لک خیانه ت له گه ل مائی خوا ده که ن.

ده یدی زهوی گه لیک گه نجینه ی به نرخ ی تیدا یه به لام به فیرو دراو ن.

به فیرو دراو ن چونکه کار به دهسته کان له خوا ناترس ن.

سه گه کانیا ن تی و پرن که چی خه لک نانیان نیه بیخو ن.

خانوه کانیا ن پۆشته کراو ن که چی خه لک جلیان نیه له بهری بکه ن.

خه لک کاتیک سود له گه نجینه و بهروبومه کانی ولات وهرده گرن نه گهر

کار به دهسته کانیا ن چاودیریکهر و لیژان بن.

نه گهر چاودیر بن به لام لیژان نه بن نهوا نازانن گه نجینه کانی زهوی بدۆزنه وه و

ناتوانن سودیا ن لی وهدهست بیئن.

نه گهر لیژان بن به لام چاودیر نه بن گزی^(۱) و دزی تیدا ده که ن..

یوسف چاودیر و لیژان بو.

یوسف نایهوی چاو له کار به دهسته کان وهرگیږی تا به هه وهستی خو یا ن مائی

خه لک بدزن.

یوسف ناتوانی بیدهنگ بی و خه لک له برسان بری.

یوسف شهرمی نه ده کرد راسته قینه بدرکیئن.

بۆیه به پاشای گوت: بکه به سهرکاری گه‌نجینه و به‌روبومه‌کانی ولات،
چونکه من چاودیری ده‌که‌م و لیژانیشم.

به‌مجۆره یوسف بوه سهرکاری گه‌نجینه‌کانی میسر.

ئیدی خه‌لک هه‌سانه‌وه و زۆر سوپاسی خویان کرد.

۱۷- براکانی یوسف هاتن

له میسر و شامدا وه‌ک یوسف هه‌والی دابو برسیه‌تی بلاو ببوه‌وه.

خه‌لکی شام گوئیان لیبدو، یه‌عقوبیش گوئی لیبدو که له میسر دا پیاویکی
میهره‌بان هه‌یه، له میسر دا پیاویکی مه‌ردانه و چاکه‌خواز هه‌یه، که ئه‌هیش
وه‌زیری گه‌نجینه‌کانی میسره.

خه‌لک ده‌چونه لای وه‌زیره‌که و داوای دانه‌ویله‌یان لیده‌کرد.

یه‌عقوبیش هه‌ندێ پاره‌ی دا کورپه‌کانی و په‌وانه‌ی میسری کردن تابه‌لکو
دانه‌ویله‌ بینن.

به‌لام یه‌عقوب بنیامینی له‌گه‌لدا نه‌ناردن، چونکه یه‌عقوب بنیامینی زۆر
خۆشه‌ویست و هه‌زی نه‌ده‌کرد لیی دور بکه‌ویته‌وه.

یه‌عقوب له‌وه ده‌ترسا بنیامینیش وه‌ک یوسف بغه‌وتینن.

براکانی یوسف به‌ره‌و لای یوسف به‌پێ که‌وتن، نه‌یانده‌زانی وه‌زیره‌که یوسفی
برا بچوکیانه.

نه‌یانده‌زانی وه‌زیره‌که ئه‌و یوسفه‌یه که له ناو بیره‌که‌دا بو، وایانده‌زانی یوسف
مردوه.

چۆن نامری که له ناو بیردا ماییته وه، بیره کهش بیریکی قول بی.

بیره کهش له ناو دارستان بی، دارستانه کهش چۆل و هۆل بی!

له شه ودا به جییان هیشتبو، شه وه کهش زۆر تاریک بو.

براکانی یوسف گه یشتنه لای یوسف، یوسف زانی ئەمانه براکانیه تی به لام
ئهوان نه یانزانی ئەمه یوسفه.

ئهوان یوسفیان نه ناسیه وه به لام یوسف ئەوانی ناسیه وه.

یوسف زانی ئەمانه ئەو که سانهن که کاتی خۆی فرییان داوه ته ناو بیره که،
ئهوانه ئەو که سانهن که ویستویانه بیکوژن به لام خوا پاراستویه تی.

له گهڵ ئەمه شدا یوسف هیچ قسه یه کی ره قی پی نه گوتن و روشکینی^(١)
نه کردن.

١٨- گفتوگۆی نیوان یوسف و براکانی

یوسف قسه ی له گهڵدا کردن و گوتی:

- ئیوه خه لکی کوین؟

گوتیان: خه لکی که نعانین!

گوتی: باوکتان ناوی چیه؟

گوتیان: یه عقوبی کوپی ئیسحاقی کوپی ئیبراهیم (درود و سلاوی خویان
لیبی)

(١) روشکین کردن: قسه ی سارد پیگوتن.

گوتی: برای ترتان هدیە؟

گوتیان: بەلێ برایه کی ترمەن هدیە ناوی بنیامینە!

گوتی: بۆچی لە گەڵ خۆتان نەتانەیتناوہ؟

گوتیان: چونکە باوکمان بە تەنیا بە جێی ناھێلێ و حەز ناکا لێی دور بکەوێتەوہ.

گوتی: لەبەر چ بە تەنیا بە جێی ناھێلێ، منداڵە؟

گوتیان: نەخێر، لەبەر ئەوہی کاتی خۆی برایه کی هەبو ناوی یوسف بو، جاریکیان بۆ سەیرانی چوین، لەوێدا ئێمە خەریکی پیشەری بۆین و یوسفیشمان لە لای شتومە کەکان بە جێ هێشت، تا ئێمە هاتینەوہ گورگ خواردبوی.

یوسف لە دلی خۆی پێدە کەنی بەلام هیچ قسەیه کی ساردی پێ نەگوتن، یوسف شەیدای بینینی بنیامینی برای بو.

خوای گەورە ویستی ئەجارەش یەعقوب تاقی بکاتەوہ.

یوسف فەرمانی کرد نانیان بدەنێ.

پاشان پێی گوتن: بۆن براکی تریشتان بینن، ئەگەرنا دانەوێڵەتان نادەمێ.

یوسف فەرمانی کرد پارە و پوله کەیان بخەنەوہ ناو کەلوپەلەکانیان.

۱۹- گفتوگۆی نیوان یەعقوب و کورەکانی

براکان گەڕانەوہ لای باوکیان و ئەوہی پرویدا بو بۆیان گێڕایەوہ، گوتیان:

بابە! دەبێ بنیامینمان لە گەڵدا بنێری ئەگەرنا وەزیر دانەوێڵەمان ناداتێ، خەمی بنیامینیش نەبێ ئێمە دەپاریژین.

يەعقوب گوتى: لىتان دلتيا نيم وەك چۆن كاتى خۆى لە يوسف لىتان دلتيا نەبوم... روداوە كەى يوسفان لە ياد چو؟ بنيامينيش وەك يوسف دەپاريزن؟ بەلام خۆ خوا پاريزەرە، خوا لە ھەمو كەس مېھرەبانتەرە.

براكان لەناو كەلوپەلەكاندا پارەوپولەكەيان دۆزىيەو، بە باوكيان گوت: بەراستى ئەم وەزىرە پياويكى گەلىك بەرپرز و جواميرە، پارەوپولەكەى بۆ گەلداينەو و ھىچى نەگيرپاوەتەو.

بابە! دەتووخو بنيامينمان لەگەلدا بنيرە تا بەشى ئەویش وەرگرين. يەعقوب گوتى: تا بەلین بە خوا نەدەن لەگەل خۆتانى بېننەو لەگەلتانى نانيرم، ئەگەر شتيكيش پوى دا لە دەسلالتى ئيوەدا نەبو جيى گەيى نيه. ئەوانيش بەلتيان بە خوا دا بنيامين پياريزن و لەگەل خويانى بېننەو. يەعقوب گوتى: خوا ئاگای لييه چ دەلین.

يەعقوب بنيامينى لەگەلدا بەرپى کردن و گوتى: كورەكانم! ھەموتان لە يەك دەرگاوە مەچونە ناو شار. لە چەند دەرگايەكى جياوازەو بەرپۆنە ژورەو.

۲۰- بنيامين لە لاى يوسفدا

براكان فەرمانەكەى باوكيان جيبەجى كرد و لە چەند دەرگايەكى جياوازەو چونە ژورەو تا گەيشتنە لاى يوسف.

يوسف كە بنيامينى بينى زۆر دلخۆش بو، بنيامينى لە مالى خۆى كردە ميوان.

له مالوه خوی بو بنیامین ناشکرا کرد و پیښگوت: من یوسفی براتم..
بنیامین دلنیا بو.

یوسف دوی پوژگارۍکی دور و دریژ له داپران و جیابونهوه له گهل بنیامین به
دیدهنی یه کتری شاد بونهوه، یوسف دایک و باوک و مالتی و پوژانی مندالۍ به
یاد هاتهوه.

یوسف ویستی بنیامینی له لادا بیښتتهوه، تا هه مو پوژۍ بیببینۍ و له
باره ی مالوه پرسپاری لیښکات و بیدوینۍ.

به لام چوڼ بتوانۍ نه مدهسته بیښتته دی که سبهینۍ بنیامین بو که نعان
بگهړیتتهوه؟

چوڼ نه مدهسته بیښتته دی که براکان به لینیان به خوا دایۍ له گهل خویانی
بېه نهوه؟

یوسف چوڼ ده توانۍ به بیۍ هو بنیامین له لای خویدا به ند بکات؟

نه گهر وایۍ خه لک ده لۍن: وه زیر به بیۍ هو پیاوۍکی که نعانۍ به ند کردوه!
بیگومان نه مه ستمۍکی مهنه.

به لام یوسف زیرهک و تیښگه شتو بو.

یوسف جامۍکی به هاداری هه بو، ناوی تیدا ده خواره وه، جامه که ی خسته
ناو که لویه له که ی بنیامین، پاشان که براکان پوښتن دیده وانیک^(۱) هاواری کرد:
به وستن نیوه دزن.

براکان گهړانه وه و گوتیان: چتان بزر کردوه؟

(۱) دیده وان: چاودتیر.

دیده وان گوتی: جامی وه زیر بزر بو، هه رکه سیکیش بهر له وهی بیپشکنین
جامه دزراوه که بگه پینیتته وه یه ک باره و شتری له دانه ویله ی پیشکesh ده کری.

براکان گوتیان: سویند به خوا ئیمه نه هاتوین خراپه بکهین و دزیان نه کردوه.

دیده وان گوتی: نه گهر درۆتان کرد و دزیبوتان سزای دزه که چیه؟

گوتیان سزای دز ته وهیه به ند بکری، ئیمه ناوا سزای دزان ده دهین.

دیده وانه که دوا ی ته وهی که لویه لی هه مو یانی پشکنی جامه که ی له ناو
که لویه لی بنیامین دۆزیه وه.

براکان شه رمه زار بون به لام به بی شه رمی گوتیان:

نه گهر بنیامین ئیستا که دزی ده کا، له پیشوشدا یوسفی برای دزی کرد.

یوسف ته م بوختانه ی گوی لیبو به لام دهنگی نه کرد و توپه نه بو، یوسف
پیایوکی به ریز و دلنه رم بو.

براکان گوتیان: وه زیری به ریز! ته م کورپه باوکیکی پیری به ته مه نی ههیه،
له بهر خاتری باوکه که ی ئازادی بکه و له جیاتی ته و یه کیك له ئیمه به ند بکه،
تۆ مرو ئیکی چاکه کاری ته م چاکه یه مان له گه ل بکه.

یوسف گوتی: په نا به خوا! ئیمه چۆن کاری وا ده کهین، ئیمه ته نه ها ته و که سه
به ند ده کهین که جامه که مان له لادا دۆزیوه ته وه، نه گهر یه کیکی تر به ند بکهین
واتا سته می کمان کردوه!

به مجۆره بنیامین له لای یوسفدا مایه وه، هه ردو برا به کتر دلخۆش و شاد بون.

یوسف له میژ بو به ته نیا بو، له میژ بو خزم و که سی نه دیبو.

دوای ئەم لیکدا برانە درێژه خوا وایکرد بە بنیامین شاد بێتەوه، چۆن دەکری
له لای خۆی نهیهیلێتەوه و لێبگهڕی بچیتەوه! نابێ چەند پۆژیک بیهینێ و
به دلخۆشی بیدوینێ؟! جا نهگەر برا له لای برا بیهینێتەوه ستهمه؟! نهخێر هه‌رگیز
سته‌م نیه.

۲۱- گه‌رانه‌وه بۆ لای یه‌عقوب

براکان له روی یه‌کتر دامابون و نه‌یانده‌زانی چۆن بگه‌ڕینه‌وه لای باوکیان؟!
براکان بیریان کرده‌وه چ به‌ باوکیان بلین؟!
دوینێ به‌ هه‌والی فه‌وتانی یوسف دلێان ته‌زاند و جه‌رگیان سوتاند و
خه‌فه‌تباریان کرد، نه‌مپۆش به‌ هه‌والی بنیامین؟!
برا گه‌وره‌که‌یان له‌ میسردا مایه‌وه و به‌براکانی تری گوت:
ئێوه‌ برۆنه‌وه به‌ بابە بلین: بابە گیان! کۆپه‌که‌ت دزی کردوه، ئێمه‌ش
شایه‌تیمان نه‌دا مه‌گەر له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که‌ زانیمان، ئاگاشمان له‌ نادیار نه‌بو.
یه‌عقوب که‌ پوداوه‌که‌ی گوێ لێبو، زانی خوا ده‌ستی له‌م کاره‌دا هه‌یه، زانی
خوا تاقی‌ده‌کاته‌وه.
دوینێکه‌ به‌ یوسف جه‌رگی سوتاوه، نه‌مپۆکه‌ش به‌ بنیامین جه‌رگی بسوتی؟،
نه‌خێر خوا دو کاره‌ساتی به‌سه‌ردا ناهینێ، نه‌خێر خوا دوجاران جه‌رگی
ناسوتینێ.
نه‌خێر خوا دوجاران به‌ دو کۆپی وه‌ک یوسف و بینامین جه‌رگی ناسوتینێ.
خوا ده‌ستیکی نادیا‌ری له‌م کاره‌دا هه‌یه.

خوا حیکمه تیکی شاراو هی لهم کاره دا هدی ه.

خوا هه می شه که بهنده کانی تاقیکرد و ته وه پاشان دلی خوش کردون و خوشی پییبه خشیون.

پاشان خو کوره گوره که شی له میسر ماوه ته وه و نه گه پاره ته وه.

خو بو سییه م جاریش جهرگی ناسوتی! نه خیر نابیی وایی.

لیزه دا یه عقوب دلنیا بو و گوتی: به شکو^(١) خوا هه مویانم بو بگه پرنیتته وه، خوا زانایه و کار به جییه.

٢٢- نهینییه که دهرده که وی

به لام یه عقوبیش مرۆقه، له سینهدا دل هه یه نهک کوچکه بهرد.

یوسفی به یاد هاته وه و خه مه که ی تازه بو وه و گوتی:

ئه ی داخم بو یوسف.

کوره کانی سه رکۆنه یان کرد و گوتیان:

چی ه یوسف له یاد ناکه ی؟ ده ته وی به خه مان خۆت بفه وتینی؟

یه عقوب گوتی: گازنده و خه م و که سه رم هه ر بو خوا ده درکیتم، شه وه ی من له باره ی خوا وه ده یزانم ئیوه نایزان.

یه عقوب ده یزانی نا ئومیدی بی پروا بونه، یه عقوب هیوا یه کی زۆری به خوا

هه بو.

(١) به شکو: به لکو، خۆزگه واده بو.

کۆرەکانی ناردەوێ ميسر بەو مەبەستەى سۆراخى يوسف و بنیامینی بۆ
بکەن و بەوردی بەدوایدا بگەرێن.

یەعقوب بە کۆرەکانی گوت: نەکەن لە میهرەبانىخوا ناوئێد بن.

براكان سیبەرە چوئەوێ ميسر.

چوئە لای يوسف و باسى هەژاری و لیقەوماوی خۆیانیان بۆ کرد و داوای
چاکەیان لێکرد.

لێرەدا خەم و خوشەویستی لە ناخى يوسف کلپەى کرد و يوسف چیدی خۆی
نەگرت و ئۆقرەى نەما.

کۆرانی باوکم و کۆرانی پێغەمبەرەکان سکالای هەژاری و لیقەوماوی خۆیان
لەلای وەزیریك دەردەبرن!

تا کەنگی خۆمیان بۆ ئاشکرا نەکەم؟ تا کەنگی وا بە پەریشانی بیانینم؟ تا
کەنگی باوکی خوشەویستم نەبینم؟

یوسف خۆی بۆ نەگیرا و پێیگوتن:

ئاخۆ زانیوتانە چیتان بەسەر يوسف و براکەى هیئا؟ ئێو بەراستی نەزان
بون.

براكان دەیانزانى جگە لە يوسف و لە خۆیان هیچ کەسیکیتر بەم نەینیه
ئاگادار نیه، بۆیە زانییان ئەمە يوسف!

سبحان الله! يوسف زندوہ؟! لەناو بێردا نەمردوہ?! لە خۆمان خەنى! يوسف
وەزیری ميسرہ?!

یوسف ئەمینداری گەنجینەکانی ميسرہ?!

یوسف بو خواردنی داینی؟!

براکان له وه بیگومان بون نهو کهسه ی له گه لیان ده دوی خویه تی، یوسفی
کورپی یه عقوبه!

گوتیان: توخوا تۆ یوسفی؟

گوتی: به لئی من یوسفم نه مهش برامه، خوا چاکه ی له گه لدا کردوین،
هه رکه سیك له خوا بترسی و نارام بگری، دیاره خوا پاداشتی چاکه کاران ون
ناکات.

گوتیان: سویند به خوا خوا تۆی به سهر ئیمه دا سهرخسته، ئیمه تاوانبار
بوین.

به لام یوسف سهرکۆنه ی نه کردن، به لکو پییگوتن:
خوا لیلتان خوش بی، خوا له هه مو کهس میهره بانتره.

۲۲- یوسف به دوا ی یه عقوبدا ده نیری

یوسف شهیدای دیدنه ی^(۱) یه عقوب بو، چون شهیدای نابیی که نه وهنده له
میژه لیک داپراون؟

ماده م نهینیه که ناشکرا بو نیتر بۆچی نارام بگری؟

ماده م باوکی خواردن و خواردنه وه و خهوی لی تال بوسی نهو چون چیژ له
خواردن و خواردنه وه و خه وهرده گری؟

(۱) دیدنه: دیدار، دیت.

نهیڤنیه که ناشکرا بو، نهیڤنیه که ده رکەوتوه، خوا مەبەستیه تی یەعقوب لەم پەڕیشانیە رزگار بکات و چاوه کانی روڤ بکاتهوه.

یەعقوب ئەوه‌نده بۆ یوسف خەمی خوارد بو، ئەوه‌نده بۆ یوسف گریا بو هەردو چاوه‌کانی کوێر ببون.

یوسف بە براکانی گوت:

برۆن ئەم کراسە ی من بۆ باوکم ببەن و بەسەر دەموچاوی دابەدن چاوه‌کانی چاک دەبنەوه، هەمو خزم و کەسانیش بۆ ئێره‌ بێنن.

٢٤- یەعقوب لەلای یوسفدا

کاتیەک بەرپۆ کەوتن و کراسە کە یوسفیان بەرەو کەنعان دەبرد، یەعقوب هەستی بە بۆنی یوسف کرد و گوتی:

من وا بۆنی یوسف دەکەم.

کەسوکارە کە ی گوتیان:

سویند بە خوا هەر لەسەر هزره^(١) هەلە کە ی پێشتر ماوی.

بەلام یەعقوب راستی دەکرد هەلە نەبو، کاتیەک موژدە یوسفیان پێراگەیاندا و کراسە کە یان بەسەر دەموچاوی دادا چاوه‌کانی ساغ بونەوه، گوتی:

ئەدی نەمگوت ئەوه‌ی من لەبارە ی خواوه دەیزانم ئێوه‌ نایزان؟!!

کورپەکان گوتیان: بابە گیان! داوا لە خوا بکە لە تاوانە کە مان خۆش ببی، ئێمه‌ تاوانبار بوین.

(١) هزر: بیر، فکر.

یه عقوب گوتی: باشه، داوا له خوا ده کهم لیتان خوش بی، خوا لیښورده و میهره بانه.

یه عقوب که گه‌یشته میسر یوسف زور به گهرمی و به دلخوشتی پیشوازی لیکردن، باوک و کور نه‌وه‌نده دلخوشت و شاد بون ناکړی به قسه باس بکړی. نه‌و پوځه پوځیکې خوش و پیروز بو، له سهرتاسه‌ری میسر ناوبانگی دایه‌وه. یوسف دایک و باوکی له سهر ته‌خت دانا، هه‌مو سهری نه‌وازشیان بۆ یوسف دانه‌واند.

یوسف گوتی: نه‌مه بو واتای خه‌ونه‌که‌ی مندالیم، وا خوا به‌راستی گیرا. له مندالی خه‌ونم بینی یازده ته‌ستیږه و پوځ و مانگ سوژده‌یان بۆ بردم. یوسف زور ستایشی خوی کرد، یوسف زور سوپاسی خوی کرد. یه‌عقوب و بنه‌ماله‌که‌ی بۆ ماوه‌ی پوځ‌گاریکې دور و دريژ له میسر مانه‌وه. یه‌عقوب و خیزانه‌که‌ی له میسر دا کۆچی دوا‌ییان کرد و به‌ره‌و لای خوا گه‌رانه‌وه.

٢٥- کوتایي پر خیر

یوسف به‌هوی نه‌و مولکه زوره‌ی که له‌به‌ر ده‌ستیدا بو خوی لینه‌گوزا و له خوا بیتاگا نه‌بو.

یوسف هه‌میشه یادی خوی ده‌کرد و خوی ده‌په‌رست و له خوا ده‌ترسا. یوسف به‌فرمایشته‌کانی^(١) خوا حوکی ولاتی ده‌گیرا.

(١) فرمایشت: فرمان، نه‌مر.

یوسف مولک و مالی دنیای پی زۆر گرنگ نەبو.

یوسف ھەزی نەدەکرد وەك پاشایان ھەری و لە رۆژی زندوبونەو لە گەل پاشایان کۆبکریتەو.

بەلکو ھەزی دەکرد وەك بەندە خواپەرستەکان ھەری و لە گەل چاکەکاران ھەش بەکری.

یوسف لە خوا دەپاراپیەو و دەیگوت:

خوایە! مولک و مالیکی زۆرت پێداوم، واتای لێکدانەو ھە خەونانت فێرکردوم، پەرورەدگارا! وەدیهێنەری ئەرز و ئاسمانان! تۆ لە دنیا و لە دواییدا ھەر خوای پەرورەدگاری منی، بە موسڵمانییتی ھەمڕینە و بە چاکەکارانم بگەییەنەو.

خوای گەرەش بە موسڵمانییتی ھەمڕاندی و بە باب و باپیرەکانی گەیانە کە ئیبراھیم و ئیسماعیل و یەعقوب ھەم، درود و سلاوی خوا لەوان و لە پیغەمبەری خۆشان بێ.

به سه‌رهاتی

پیغهمبهر نوح

سلاوی خوی لیبی

١- ئە دواى ئادەمدا

خوای گەوره بەرەكەتى خستە نەوێ ئادەم و، ژن و پیاویکی گەلیك زۆریان
لیكەوتەو، نەوێ ئادەم زۆر زۆر بون و بەسەر زەوی بلاویونەو.

ئەگەر ئادەم بەخۆی بگەریتەو و منداڵەکانی بیینی نایانناسی.

ئەگەر پیتی بلین: باوکە ئادەم! ئەم خەلكە هەموى نەو و منداڵی تۆن،
سەرسام دەبێ و دەلی: سوبحانەللا! ئەم خەلكە هەموى منداڵی منن؟! ئەم
خەلكە هەموى نەوێ منن؟!

نەوێ ئادەم زۆر گوند و شاریان دروست کرد، گەلیك خانویان بنیات نا،
زەوی و زاریان دەکیلا و دانەویڵەیان دەچاند، بەمچۆرە بۆ خۆ دەژیان.

ئەوکات خەلك هەمو لەسەر دینی باوکە ئادەم بون، تەنها خویان دەپەرست
و لە هاوبەشپەرستی دور بون.

خەلك هەمو یەك نەتەو و بون، ئادەم باوکی هەمویان بو، تەنها خویان بە
پەرورەدگار دادەنا.

٢- جەسودی شەیتان

بەلام ئیبلیس و نەوێکانی ئیبلیس چۆن بەمە راژی دەبن؟

هیشتا خەلك خوا دەپەرستن؟

هیشتا خەلك ناکۆک نین و یەك نەتەوین^(١)؟

(١) نەتەو: ئوممەت.

نابىۋا بىۋا! نابىۋا بىۋا!

نەۋەكانى ئادەم بېچنە بەھەشت و نەۋەكانى ئىبلىسىش بېچنە دۆزەخ؟ نابىۋا
 ۋابىۋا! نابىۋا بىۋا!

ئىبلىس سوژدەي بۇ ئادەم نەبەردوۋە بۆيە خوا دەرى كىردوۋە و نەفرەتى^(۱)
 لىكەردوۋە.

ئەدى نابىۋا تۆلە لە مىندالەكانى ئادەم بىكەتەۋە تا ئەۋانىش بېچنە دۆزەخ؟ بەلىۋا
 تۆلە دەكەتەۋە! بەلىۋا تۆلە دەكەتەۋە!

۳- بىر كۆرۈنۈش شەيتان

شەيتان بىرى كۆرۈۋە خەلگ بىخاتە سەر بىپەرستى، تا بەلگە بېچنە دۆزەخ و
 ھەرگىز نەچنە بەھەشتەۋە.

شەيتان دەيزانى خوا لە ھەرچى گوناح و تاۋان ھەيە خۇش بىۋا لە
 ھاۋەشپەرستى خۇش نابىۋا.

بۆيە شەيتان وىستى خەلگ بۇ ھاۋەشپەرستى بانگ بىكا تا ھەرگىزاۋ
 ھەرگىز نەچنە بەھەشتى.

شەيتان بىرى كۆرۈۋە چ رىگەيەك بىگىتە بەر تا بىتۈنى خەلگ لە
 خواپەرستىيەۋە بەرەۋ ھاۋەشپەرستى بانگ بىكا؟

ئەگەر بىچىتە لاي خەلگ و پىيان بلىۋا: خەلگىنە بى بىپەرستى، خوا مەپەرستى.
 خەلگ جۈيىنى پىدەدەن، لىۋى دەدەن، تىۋى ھەلدەدەن.

(۱) نەفرەت: نەفرىن، لەئەنت.

دەلىن: پەنا بە خوا! ھاوبەش بۇ خوا پەيدا بکەين؟! بىتى لە بەرد بپەرستين؟!
برۆ وازمان لى بىنە، تۆ شەيتانى نە فرەت لىکراوى! تۆ شەيتانى خراپە خوازى!

۴- فىلى شەيتان

بە لام شەيتان دەرگايەكى دۆزىمە و لەم دەرگايەمە چو ناو مىشكى خەلکى.
لە ناو خەلکدا چەند پياويک ھەبۇن پياوى لە خواترس بون، شەم و رۆژ ھەر خوايان
دەپەرست و زۆر يادى خوايان دە کردەوہ.
ئەم پياوانە خوايان خۆش دەويست، خواش ئەوانى خۆش دەويست و نزاى^(۱) قبول
دە کردن.

خەلک ئەم پياوانەى خۆش دەويست و بە گەورەيان دادەنان.
شەيتان زۆر چاک بەمە ئاگادار بو.

ئەم پياوانە مردن و بەرەو لای خوا گەرانەوہ.
شەيتان چوہ لای خەلکەکە و پياوہکانى ياد خستەوہ.
گوتى: فلان و فيسار پياو چۆن بون؟

گوتيان: سبھان اللہ! پياوى لە خواترس و خواپەرست بون! ئەگەر نزايان
بکردايە قبول دەبو، ئەگەر داوايان لە خوا بکردايە خوا پىتى دەبەخشين.

(۱) نزا: دوعا، پارانەوہ.

۵- وىنەي پياوچاكەكان

شەيتان گوتى: ئىيۈە بۆيان خەمبارن؟

گوتيان: زۆر خەمبارىن.

گوتى: ئىيۈە تامەزرۆن بۆيان؟

گوتيان: زۆر تامەزرۆين.

گوتى: مادەم وايە بۆچى ھەمو رۆژى تەماشايان ناكەن؟

گوتيان: چۆن دەتوانىن؟ ئەوان مردون و نەماون؟!

گوتى: وىنەيان بۆ بېكىشن و گشت سبەينان سەيريان بىكەن.

خەلگ بە قسەكەي ئىبىلىس سەرسام بون و وىنەي پياوچاكەكانيان كىشا،

ھەمو رۆژى سەيرى وىنەكانيان دەکرد، كە وىنەكانيان دەدى پياو چاكەكانيان بەبىر دەھاتەوہ.

۶- لە وىنەوہ بۆ پەيكەر

پاشان خەلگ بەرەبەرە وىنەكانيان كىرە پەيكەر.

پەيكەرىكى گەلى زۆريان بۆ پياو چاكەكان داتاشى.

پەيكەرەكانيان لە مال و لە مزگەوتان دادەنا.

خەلگەكە خويان دەپەرست و ھاوبەشيان بۆ پەيدا نەدەکرد.

دەيانزانى ئەم پەيكەرەنە خوا نىن و پەيكەرى پياوچاكانن.

دەياتزانى پەيكەرەكان بەردن و زيان و قازانچ ناگەيسەنن و بىژىوييان
پى نابه خشن.

بەلام بۇ تەبەررۇك و پىرۆزى بەكارىان دىنان و بە گەرەيان دادەنان، چونكە
پەيكەرى پىاوچاكان بون.

ئىتر ژمارەى پەيكەرەكان زۆر بون و زۆر بە گەرە سەيرىان دەكردن، ھەر
پىاوچاكتىك بىردبايە پەيكەرىكىيان بۇ دروست دەكرد و ناوى پىاوچاكەكەيان
لىدەنا.

۷- لە پەيكەرەوہ بۇبت

ئەم چىنە خەلگە مردن.

كۆرەكان باوكى خۇيان بىنىبو پەيكەرەكانىيان بۇ تەبەررۇك و پىرۆزى بەكار
دىنا.

باوكانى خۇيان بىنىبو پەيكەرەكانىيان بە گەرە دادەنا.

دەياندى پەيكەرەكانىيان ماچ دەكرد و دەستىيان پى دادەھىنان و دوعاىيان
لەلادا دەكردن.

دەياندى سەريان بۇ دادەنواند و كىرۇشىيان بۇ دەبردن.

بەلام كۆرەكان لە باوانىيان تىپەراند و ايان لىھات سوژدەيان بۇ دەبردن و
لىيان دەپارانەوہ و قوربانىيان بۇ سەر دەبرىن.

بەمچۆرە بتەكان بون بە خواوہند، خەلك پىشتىر چۆن خوايان دەپەرست و ايان
لىھات بە ھەمان شىوہش خواوہندەكان بپەرستن.

خواهنده كان گه لی زۆر بون، ئەمه ناوی وه دده و ئەوه ناوی سواعه، ئەمه ناوی یه غوشه و ئەوه ناوی یه عوقه، ئەمهش ناوی نه سره.

۸- تورهیی خوا

خوا گه لیك له م خه لكه هاویه شهپرسته توره بو و نه فره تی لیكردن، چۆن خوا له خه لكی توره نه بی و نه فره تیان لی نه كات؟

ئایا بۆ هاویه شهپرستی دروستی كردون؟

ئایا بۆ هاویه شهپرستی بژیویان پیده به خشی؟

له سه ر زه وی بژۆن و به خواش بی پروا بن؟!

بژیوی خوا بخۆن و هاوتاشی بۆ بریار دهن؟!

به پراستی ئەمه سته میکی گه وریه! به پراستی ئەمه سته میکی گه وریه!

خوا له خه لكه كه توره بو، بارانی بۆ نه باراندن، بژیوی لی كه م كردنه وه، دانه وێله كه م بوه وه، نه وه و منداڵ كه م بونه وه.

به لām خه لك هۆشیار نه بونه وه، به لām خه لك ژیان^(۱) نه بونه وه.

۹- پىغەمبەر

خا ويستى پىغەمبەرىكىيان بۇ بنىرى تا لەگەلئان بدوى و ناموزگاريان بکات.

خا لەگەل تاك بە تاكى مروژان نادوى، خا لەگەل يەكە يەكەى خەلکان نادوى و بلئى وا بکەن و وا مەکەن.

پاشاکان لەگەل يەكە يەكەى خەلکى نادوين.

پاشاکان ناچنە لای يەكە يەكەى خەلک و پىيان بلئن وا بکەن و وا مەکەن.

پاشاکان مروژن وەك ھەر مروژىكىتر، ھەمو كەسىك دەتوانى بيانبينى و گوئى لە وتەکانیان بگرئ.

بەلام كەس ناتوانى خا ببينى و لەگەلئى بدوى و گوئى لە وتەکانى بگرئ.

تەنھا ئەو كەسانە دەتوانن كە خا خوئى مەبەستى بن.

بۆيە خا ويستى پىغەمبەرىك بۇ خەلک بنىرى تا لەگەلئان بدوى ناموزگاريان بکات.

۱۰- مروژيان فرىشته؟

خا واى ويست پىغەمبەرەكە مروژبى، يەكك بى لە خەلکەكە، خەلک بيناسن و لە وتەکانى بگەن.

ئەگەر پىغەمبەرەكە فرىشته بوایە خەلک دەيگوت:

جياوازيان وەك ئاسمان و رېسمان واىە، ئەو فرىشته و ئيمە مروژ! ئيمە نان دەخوين و ئاو دەخوينەو و نەو ەمان ەيە، چۆن دەتوانين خا پېدرستين؟

بەلام ئەگەر پېغەمبەرەكە مەرۇف بى دەلى:

منىش نان دەخۆم و ئاودەخۆمەو و نەوهم ھەيەكەچى ئەوہتانی دەتوانم خوا
بېەرستم، دەى ئیوہ بۆچى خوا ناپەرستى؟

ئەگەر پېغەمبەرەكە فریشتە بوايە خەلك دەيگوت:

تۆ برسى و تیئو نابى، تۆ نەساغ نابى و نامرى بۆيە دەتوانى بەردەوام خوا
بېەرستى و یادی خوا بکەى! بەلام ئیمە مەرۇفین، تیئو دەبین و برسى دەبین،
نەساغ دەبین و دەمرین، چۆن دەتوانین بەردەوام خوا بېەرستىن و یادی بکەین؟

بەلام ئەگەر پېغەمبەرەكە مەرۇف بى دەلى:

منىش وەكو ئیوہم، برسى و تیئو دەبم، نەساغ دەبم و دەمرم، کەچى ئەوہتانی
دەتوانم خوا بېەرستم و یادی بکەم، دەى ئیوہ بۆچى خوا ناپەرستى و یادی ناکەن؟
کەواتە ئەگەر پېغەمبەرەكە مەرۇف بى خەلك قسەى دەپریت و پروییانوى
نامیئى.

۱۱- پېغەمبەر نوح

خوا وای ویست نوح بکاتە پېغەمبەر و بۆ نەتەوہکەى بنیئى.

لە ناو نەتەوہى نوحدا گەلیك پیاوی دەولەمەند و سەرۆك ھەبون، بەلام خوا
نوحى بۆ پەيامەكەى خۆى ھەلبارد، کەسیكى ترى ھەلنەبژراد.

خوا خۆى دەزانى كى پەيامەكەى ھەلدەگرى، خوا خۆى دەزانى كى
راسپاردەكەى ھەلدەگرى.

نوح پیاویکی چاکەخواز و بەرپێز و جوامێر بو، نوح پیاویکی ژیر و دلنەرم بو، نوح پیاویکی دلسۆز و بە بەزەیی بو، نوح پیاویکی دەسپاک و راستگۆ بو.

خوا نوحی بۆ پەيامەکەى خۆى ھەلبژارد و سروشى^(١) بۆ دا بە زانند و پێى فەرمو:

ئەى نوح! ھەلسە نەتەو و کەت بێدار بکەو و بەر لەو ھى سزای سەختى خوايان دوچار ببی.

ئەویش ھەلسا و بەناو نەتەو و کەیدا دەگەرا و بە خەلکەکەى دەگوت:

خەلکینە! من پێغەمبەرى خوا، بۆتان دلسۆزم گویم بۆ بگرن.

١٢- نەتەو و کەى چ وەلامیکیان دا یەو و؟

نوح کاتێک نەتەو و کەى بێدار دەکردهو و دەیگوت:

خەلکینە! من پێغەمبەرى خوا، بۆتان دلسۆزم گویم بۆ بگرن.

ھەندئ کەس دەیانگوت:

کەنگی^(٢) بۆتە پێغەمبەر؟ تا دوینى وەك ئیمە پیاویکی ئاسایی بو کە چى

ئەمڕۆ دەلێ پێغەمبەرى خوا؟!!

برادەرەکانى دەیانگوت:

لە منداڵى لە گەڵ ئیمە یارى دەکرد و ھەموو رۆژى لە گەڵمان دادەنیشت!

کەنگى پێغەمبەرایەتى بۆ ھاتو؟ بە شەو یان بە رۆژ؟!..

(١) سروش: نیگا، وەحى.

(٢) کەنگى: کەى، چ کاتى.

دەۋلە مەندە لوتبەرزە كان^(۱) دەيانگوت:

دياره خوا كەسىكى ترى نەبىنيو؟ دياره ھەمو خەلك مردون و تەنھا ئەم
ھەزارەى تىدا ماۋەتەۋە؟!

نەفامە كان دەيانگوت:

چۆن دەلى پىغەمبەرم؟ خۆ نوحىش ۋەك ئىمە مرۆفە!

ھەندى كەسى تر دەيانگوت:

ئەگەر خوا پىغەمبەرى بناردايە فرىشتەيەكى دەنارد، لە باب و باپىرانمان
نەبىستەۋە مرۆف بىيىتە پىغەمبەر!

ھەندى كەسى ترىش دەيانگوت:

دياره نوح مەبەستى لەم وتانە ئەۋەيە كە بىيىتە سەرۆك و دەمراستى خەلكى!

۱۳- گىفتوگۆى نىۋان نوح و نەتەۋەكەى

خەلك پىيانوابو بىپەرستى كاريكى راست و دروستە، پىيانوابو ھۆشمەندىيە.

پىيانوابو ئەۋ كەسەى بت نەپەرستى گومرا و گەمژەيە.

دەيانگوت: باب و باپىرانمان بتيان دەپەرست، بۆچى ئەم كابرايە بت
ناپەرستى؟

نوح دەيزانى بىپەرستى گومرا ،ونە، بىپەرستى گەمژەيە.

نوح دەيزانى باب و باپىران لە گومرايون و گەمژەيىدا ژياون.

(۱) لوتبەرز: خۆ بەگەرەزان، فىزىبەرز.

ئادەم باوکی هەموان بو کەچی بێ نە دە پەرست، بە لکو خۆی دە پەرست.
نوح دە یزانی نە تەوە کە ی لە گومرا بون و گە مژەیی دان چونکە بەرد دە پەرستن
و ئەو خودایە ناپەرستن کە دروستی کردون.

نوح بە نێو نە تەوە کەیدا دە گەرا و پڕ بە دەنگی خۆی هاواری دە کرد:
هۆ نە تەوە کەم! تەنھا خوا بپەرستن، جگە لە خوا پەرستراوی تری بە هەقتان
نیە، من دە ترسم توشی سزای پۆژێکی سەخت ببن.

کەچی پیاوماقولا^(۱) نە تەوە کە ی گوتیان:

ئە ی نوح ئێمە پێمان وایە تۆ گومرا بوی.

نوح وە لایمی دانەو وە گوتی:

نە تەوە کەم! من گومرا نیسم، من پیغه مەهرم لە لای خواوە نێردراوم،
پەیا مەکانی خواتان پێرا دە گە یەنم و نامۆزگاریتان دە کەم، ئەو ی من لە بارە ی
خواوە دە یزانم ئێو نایزانن.

۱۴- زەبۆنەکان شوینت کەوتون

نوح گە لیکی هەول دا نە تەوە کە ی برۆای پێ یینن و خوا بپەرستن و واز لە
بشپەرستی یینن.

بە لای نە تەوە کە ی برۆایان پێ نە هیئا، تەنھا چەند کە سێک برۆایان پێ هیئا کە
بە بەری رەنجی خۆیان دە ژیان و تەنھا حە لالیان دە خوارد.

(۱) پیاوماقول: پیاوی دیار و دە مرست.

به لام دهوله مهندانی نه ته وه که ی له بهر شه وه ی خو یان به گه وه ده زانی
ملکه چی نوح نه بون، به مال و مندالان خه ریک بون و بیریان له پوژی دوا یی
نه ده کرده وه.

ده یانگوت: نیمه گه وه و ده مپراستی خه لکین، نه مانه زه بون و پوت و بر سین.

کاتیک نوح بو خوا به رستی بانگی ده کردن ده یانگوت:

چون پروات پی دینین که زه بونه کان شوینی تو که وتون.

داوایان له نوح کرد هه ژار و پوت و برسیه کان دهر بکات و له خو ی به دوریان
خاته وه.

به لام نوح داوا که ی پوت کرد نه وه و پییگوتن:

من هه رگیز پروا داران دهرنا که م، دهرگا که ی من ئاستانه ی^(۱) پاشایان نیه، من
پیغمبرم و له سزای خوا بیدارتان ده که مه وه.

نوح دهیزانی نه م هه ژار و پوت و برسیانه پروا داری دل سوزن.

دهیزانی نه گه هه ژاره کان دهر بکات خوا لیی تو په ده بی، که سیش ناتوانی له
سزای خوا پزگاری بکات.

له بهر شه وه به نه ته وه که ی گوت:

نه ته وه که م! نه گه ر من دهریان بکه م که س هه یه له سزای خوا پزگارم بکا؟!

(۱) ئاستانه: دهر بار و بهر دیوه خانی پاشایان.

١٥- بڕووبیانوی دەوڵە مەندەکان

دەوڵە مەندەکان گوتیان:

ئەو شتە ی نوح بانگەوازی بۆ دەکا راست نیە.

خێر و خوشی تێدا نیە.

چونکە بە ئەزمون بۆمان رۆن بۆتەووە لە هەموو کارێکی خێردا هەر خۆمان دەستپێشخەر بوین.

چاکترین خواردن هەر ئێمە هەمانە، جوانترین جل هەر ئێمە لەبەرمانە، لە هەموو شتێ هەر خەڵک لە دوامانە.

ئێمە پێمانوایە هەر خێر و خوشییەک لەم شارەدا پەیدا ببێ دەبێ بۆ ئێمە بێت و لە دەست خۆمان دەرئەچێ.

جا ئەگەر ئەم ئاینە خێر و خوشی تێدا بوایە، دەبواوە بەرلەوێ بۆ ئەم هەزارانە بوایە بۆ ئێمە بێ.

ئەگەر ئەم ئاینە خێر و خوشی تێدا بوایە، نە دەبواوە هەزارەکان پێشی ئێمە بڕوا بینن.

١٦- بانگەوازه‌که‌ی نوح

نوح بانگی نەتەووەکە ی کرد و گەلیک ئامۆژگاری کردن.

دەییگوت: نەتەووەکەم! من لە سزای سەختی خوا بێدارتان دەکەمەووە، خوا بپەرستن، لە خوا بترسن، بەگوێم بکەن، ئەگەر وابن خوا لە گوناھە کانتان دەبوری^(١) و سزاکەتان لەسەر هەڵدەگرێ، هەر کاتیکیش ئاکام (ئەجەل) ی خوا

(١) دەبوری: خوش دەبێ.

ھات دوا ناخریت، بریا ئەوھەتان زانیبا.

خوا لییان تورە ببو بارانی بۆ نەدەباراندن، بەرھەمی کشتوکال و زگوزایان^(۱)
کەم ببوھو.

نوح پیتی گوتن: نەتەوھە کەم! ئەگەر ئیوھ برۆا بیسنن خوا لییان پازی دەبی و
سزاتان لەسەر ھەلەدە گری.

بارانتان بۆ دەبارینن و بەرھە کەت دەخاتە نەوھ و بژیویتان.

نوح بانگی نەتەوھە کەم دەکرد بۆ لای خوا بگەرپینەوھ.

پیتی دەگوتن: دەلیتی خوا ناناسن؟ چاوەڵبەرن سەیری نیشانە و بەلگەکانی
خوا بکەن، بیر لە ئەرز و ئاسمانان بکەنەوھ، بیر لە رۆژ و مانگ بکەنەوھ.

کئی ئاسمانەکانی دروستکردوھ؟

کئی مانگی روناك و رۆژی گلپەداری دروستکردوھ؟

کئی ئیوھە دروستکردوھ و زەوی بۆ سازاندون تا بتوانن لەسەری بژین!

بەلام نەتەوھە کەم نوح تەمبێ نەبون^(۲)!

نەتەوھە کەم نوح برۆایان نەھیئا!

بەلکو کاتێک کە پیغەمبەر نوح بۆ خواپەرستی بانگی دەکردن پەنجەیان لە
گوئی خو دنا!

جا ئەگەر یەکیك شت نەبیستی چۆن تێدەگا؟

ئەگەر یەکیك نەیەوی شت بیستی چۆن دەبیستی؟

(۱) زگوزا: لەدایکبوونی مندالان.

(۲) تەمبێ بون: دەست لە کاری ناپەوا ھەلگرتن بەھۆی سزایەك.

۱۷- نژای نوح

نوح ههولێکی زۆری له گهڵ دان و ماوهی پۆژگاریکی درێژ بانگی کردن.

نوح ماوهی نۆ سهد و په نجا سالان بۆ خوا په رستی بانگی کردن.

به لām نه ته وه که ی نوح بر وایان نه هیئا.

وازیان له بته رستی نه هیئا، بۆ لای خوا نه گه رانه وه.

نوح تا که نگی چاوه پێ بێ؟

تا که نگی خراپه کاری له سهر روی زهوی ببینی؟

تا که ی ببینی به رد بپه رستێ؟

تا که ی ببینی خه لک بژێوی خوا بخۆن و به ناو خوا وه ندی تر بپه رستن؟

نوح چۆن له نه ته وه که ی توپه نابێ؟ زۆری نه رمی له گه ل کێشان، زۆر ئارامی

له سهر گرتن، ته نانه ت که س هینده ی نوح ئارامی نه گرتوه!

نۆسه د و په نجا سال؟! الله اکبر له م پۆژگاره درێژه!. الله اکبر له م رۆژگاره

درێژه..!

خوا سهروشی بۆ نوح هه نارد، فه رموی:

جگه له وانهی بر وایان هیئا وه که سی تر بر واهییئ.

نوح بۆ جاری کۆتایی بانگی نه ته وه که ی کرده وه و پێیگوتن:

- وازیستن و بگه رێنه وه.

به لām نه ته وه که ئامۆژگاریان په ت کرده وه و گوتیان:

- ئەى نوح گوى بگره! ئيمه پروات پیناهینین و زۆریشت مشتومر^(۱) له گهڵ کردوین، پرۆ نه گهر راست ده کهى باکت^(۲) نه بئى با هه‌ره‌شه‌که‌ت بێته دى و دوچارى سزای خوا بین.

نوح له‌پیناو خوا لییان توپه‌ بو، گوتی:

- خوايه! بپرواکانى سه‌ر زه‌وى له‌ناو ببه‌ و که‌سیان تیدا مه‌هیله‌.

۱۸- که‌شتی

خوا نزا کهى نوحی قبول کرد و وای وىست نه‌ته‌وه‌که‌ى له‌ ناویدا بخنکینى.

به‌لام خوا ده‌یه‌وى نوح و پرواداره‌کان پرزگار بن.

خوا فه‌رمانى به‌ نوح کرد که‌شتیه‌کى گه‌وره‌ دروست بکات.

نوح ده‌ستى کرد به‌ دروستکردنى که‌شتیه‌کى گه‌وره‌.

نه‌ته‌وه‌که‌ ده‌یاندى نوح خه‌رىک و سه‌رقاله‌^(۳).

گالته‌یان پیده‌کرد، ده‌یانگوت:

ئەى نوح ئەمه‌ چ به‌زمی‌که‌؟ له‌ که‌نگیوه‌ بویه‌ دارتاش؟

چه‌ندمان پینگوتى له‌ گه‌ڵ ئەم زه‌بونانه‌ دامه‌نیشه‌، به‌لام تۆ به‌ گویت نه‌کردین و هه‌ر له‌ گه‌ڵ دارتاش و ئاسنگه‌ران دانیه‌شتى تا بوى به‌ دارتاش!

ئەم که‌شتیه‌ له‌ کوێ ده‌روا ئەى نوح؟

(۱) مشتومر: ده‌مه‌قالی.

(۲) باک: منه‌ت.

(۳) سه‌رقال: مه‌شغول.

بەراستی هەموو کارەکانت سەیر و عەنتیکەن!
 لەسەر لم دەروا یان بەسەر چیا هەڵدەگەڕێ؟
 دەریا لێرە گەلی دورە، جنۆکە هەڵیدەگرن یان گاگەل^(١) پرایدەکیشن؟
 نوح گوێی لە هەموو ئەم قسانە دەبو بەلام ئارامی دەگرت.
 پیشتر قسەی ناخۆشتی بیستوو و ئارامی لەسەر گرتوو!
 بەلام جاروبار پێی دەگوتن:
 ئێوە گالتەمان پێدەکەن بەلام رۆژێک دێ گالتەتان پێ بکەینەو.

١٩- لافاو

سزای خوا هات، پەنا بەخوا لە سزای خوا!
 ئاسمان بارانی داباراند، هەر بارانیدی و هەر بارانیدی و هەر بارانیدی، دەتگوت
 ئاسمان بۆتە بیژینگ و ئاو پاناگری.
 زەویش ئاوی هەلقولاند، ئاو لافاوێکی گەورە هەڵکرد، لە هەموو لایە کەووە
 خەلکی داگرتەو.
 خوا سروشی بۆ نوح نارد و فەرموی:
 لە نەتەو و لە خزمان ئەوانەی برۆیان پێ هێناوی لە گەڵ خۆت بیا بنە ناو
 کەشتی.

(١) گاگەل: کۆمەڵێک گا.

له گشت جۆره گیانله بهر و پهله وه ریکیش نیر و مییه که ههلبژی ره و بیانغه ناو کهشتی.

چونکه لافاوه که لافاوئیکی گشتیه، هیچ مرۆ- ئ و گیانله بهر ئیک قوتار^(۱) ناکا.

نوح فدرمانه کهی خوی جیبه جئ کرد.

له ناو کهشتیه که دا بروادارانئ نه ته وه کهی و نیر و میی گشت گیانله بهر و پهله وه ریکیشی له گه لدا بو.

کهشتیه که به سهر ئاو کهوت و رویش، لافاو شه پۆلی زل و زه به لاهی وه ک شاخانی هه لده کرد.

نه ته وه که ده چونه شوینی بهرز بهرز و به سهر گرد و ته پۆلکان هه لده گه ران، له سزای خوا هه لده هاتن.

به لام هیچ کهس رزگار نابئ.

۲۰- کورمه کهی نوح

نوح کورپئیکی هه بو، کورمه کهی بیپروا بو، له گه ل بیپروا کان دابو.

نوح کورمه کهی بینی و له ناو لافاو دایه، گوتی:

- کورم و ره له گه ل ئیمه به سواری کهشتی به، له گه ل بیپروا کان مه به.

کورمه کهی گوتی:

نا باب به ده چمه سهر چیا، چیا له لافاو ده مپاری ئ.

(۱) قوتار: رزگار، دهر باز.

نوح گوتی: نا کوپی خۆم ئەمڕۆ کەس لە سزای خوا پزگار نابێت مەگەر ئەوانەی خوا میهره‌بانی له‌ گە‌ڵدا کردون.

لەم قسانەدا شەپۆلێک هەڵیکرد و لێکی کردن^(۱)، کوپەکە ی خنکا.

نوح بۆ کوپەکە ی خەفەتبار بو، چۆن خەفەتبار نەبێ! ئەدی کوپی خۆی نییه؟ کوپەکە ی نوح ئە گەرچی لە لافاوەکە ی دوینێ رزگاری نەبو بەلام نوح حەزی دەکرد لە ناگری پۆژی دوا یی پزگاری بێ.

ناگر لە لافاو سەختەرە، نازاری پۆژی دوا یی لە هی دونیا ناخۆشترە.

ئەدی خوا بەلێنی پێنەداوە خزم و کەسی رزگار بکات؟

بەلێ! بەلێنی داوە و بەلێنی خواش تەواوە.

بۆیه نوح ویستی لە خوا بپارێتەوێ تا لە کوپەکە ی خۆش ببێ.

۲۱- لە کەسی تۆ نیه

نوح لە خوا پارا یه‌وێ و گوتی:

خوا یه‌ کوپە کەشم کەسی منە، بەلێنی تۆ راست و تەواوە، خوا یه‌ خۆت داد گەرت رێن فەرمان پەرەوای.

بەلام خوا تەماشای نەژاد و بنەماله‌ ناکات، خوا تەماشای کردەوێ دەکات.

خوا ئەو پارا نەوێه یه‌ قبول ناکا بۆ هاوێه شپەرستان بکری.

هاوێه شپەرست کەسی پێغەمبەر نیه‌ ئە گەر چی کوپیشی بێ.

(۱) لێکی کردن: لە یه‌ کتری دا برانن.

خوا نوحی لهم راستیه ئاگادار کرده وه و فهرموی:

ئەي نوح ئەم كۆرە لە كەسى تۆنیه چونكه كۆپىكى بىپروا بو، چاكە كار نەبو خرايه كار بو.

داواى شتيكڻ لى مه كه كه زانياريت له باره وه نه بى، ئاموژگارىت ده كه م وهك
نه فامان نه بى.

نوح وریا بۆۈ، بۆلای خوا ژیان بۆۈ.

گوتی: پەروەردگار! خۆم لەوێ دەپارێزم کە داواى شتێکت لێبکەم زانیاریەم لە بارەوێ نەبێ.

خوايه ته گهر لييم نه بورى و ميهره بانيم له گه لدا نه كهى ده چمه پيزى
دوړاوه كان.

۲۲- دواي لافاوهکه

که مەبەستە کەمێ خوا هاتە دی و بیڕپرواکان لە ئاودا خنکان؛ ئاسمان بارانی راگرت و زەهوی ئاوی هەلمژتەوه.

که شتی له سهر شاخی جودی له ننگه ری گرت و خوږی گرته وه.

نه‌فرهت له بی‌روایی کرا و بی‌رواكان له کۆل بونه‌وه. ^(۱)

خواهرمانی به نوح کرد به نارامی دایه‌زی.

نوح و خه‌لکانی که‌شتی به ئارامی دابه‌زینه سهر زه‌وی و ترسی خنکانیان نه‌ما.

(۱) له کۆل بونه وه: له ناو جیون.

بی‌پرواکانی نه‌ته‌وه‌ی نوح له‌ناوچون، ئه‌رز و ئاسمان بۆیان نه‌گریان و خه‌فه‌تبار نه‌بون.

پاشان خوا به‌ره‌که‌تی خسته‌ نه‌وه‌ی نوح، نه‌وه‌ی نوح به‌سهر زه‌ویدا بلا‌وبونه‌وه و گه‌لی شوینیان ئاوه‌دان کرده‌وه.

چه‌ندین پیغه‌مبه‌ر و پاشایان لی‌په‌یدا بو.

سلاوی خوا له‌سهر نوح بی، سلاوی خوا له‌سهر نوح بی.

به سه‌رهاتی

پیغهمبهر هود

سلاوی خوی لیبی

١- ئە دواى نووحدا

خوا بەرە کەتێ خستە نەوێ نوح و زۆر بون، بەسەر زەویدا بلأوبونەو،
نەتەوێهێکیان تێدا هەلکەوت پێیان دەگوتن نەتەوێ عەد.

نەتەوێ عەد پیاوی بەهێز و بە بازو بون، لاشەیان دەتگوت ئاسنە.

بەسەر هەموو کەسێکدا زالّ دەبون، کەس بەسەریاندا زالّ نەدەبو.

لە کەس نەدەترسان و هەموو کەس لێیان دەترسا.

خوا لە هەموو شتێکدا بەرە کەتێ بە نەتەوێ عەد بە خشیبو.

گەلە و شتر و میڤگەلە مەری عەد دۆلی پر کردبو.

ئەسپ و هیستر و ولأخی عەد دەشت و دەری داگرتبو.

منداڵ و نەوێ عەد خانووەکانیان پر کردبو.

کاتیڤ گەلە و شتر و میڤگەلە مەری عەد بۆ لەوێر دەردەچون دیمەنیکی گەلی
جوانیان دەنەخشان.

سەینان^(١) کە منداڵ و توالّ بۆ یاری دەردەچون دیمەنیکی گەلی جوانیان
دەنەخشان.

خاکی عەد خاکیکی جوان و سەوز بو، چەندین بیستان و کانیاوی لێبو.

(١) سەینان: بەیانان.

۲- ناسوپاسگوزاری عاد

به لّام عاد له سهر نهم به خششه زؤر و زه وه ندانه سوپاسی خویان نه کرد.
 عاد روداوی نهو لافاوه یان له بیر چو که باب و باپیران بؤیان گپرا بونه وه و به
 چاوی خویشان شوینمهواره که یان ده دی.
 له بیر یان چو خوا له بهر چ نهم لافاوه ی تو شوی نه ته وه ی نوح کرد.
 وایان لیّهات هاوچه شنی نه ته وه ی نوح بتیان ده پهرست.
 به دهستی خویان بتیان له بهرد داد هتاشی، پاشان سوژده یان بؤ بته کان ده برد
 و ده یان په رستن.

له بته کان ده پارانه وه تا مرز و پیو یستیه کانیان بؤ بیښنه دی.
 قوریانیان بؤ سهر ده برین.

همه مان په فتاری نه ته وه ی نوحیان دوباره ده کرده وه.
 نه ته وه ی عاد عه قلنکی وایان نه بو له بته پرستی دوریان خاته وه.
 عه قلنکی وایان نه بو پراسته پریان پی نشان دا.
 له کاروباری دنیا زیره ک بون، به لّام له باره ی ثاین گه مژه بون.

۳- سته م و ده سترپژئی عاد

تین و توانای عاد له خویان و له خه لکی ببوه به لّا.
 چونکه پروایان به خوا نه بو، پروایان به رپژئی دواپی نه بو.
 مادامه کی بیپرواش بن چ شتیک هیه له سته میان وه دور بگری؟

چ شتی ھەبێت لە دەستدریژی دەستیانی بگری؟

بۆچی ستم لە خەڵکی نەکەن؟

خۆ کەس لەوان بەھێزتر نیە، خۆ ترسی لیپرسینەو و تۆلەیان نیە.

نەتەوێی عاد وەك درێندەیی دارستان بون، گەورە ستمی لە بچوک دەکرد، بەھێز بێھێزی دەخوارد.

کە تسوڕە دەبۆن وەك فیلی ھاروھاجیان لێدەھات، دەیانکوشت و نەیانئەشاردەو.

کە بە شەڕ دەھاتن کشتوکال و دەغل و دانیان وێران دەکرد، منداڵ و پیر و ژنیان کوشت و بر دەکرد.

بچونایە ناو ھەر گوندێک تەفروتونایان دەکرد و خەڵکەکیان پێسوا دەکرد.

خەڵکی بێدەسەلات لێیان دەترسان و لەترسی ستم و دەستدریژی ھەڵدەھاتن.

ھێزەکی عاد لە خۆیان و لە خەڵکی ببووە بەلا.

بێگومان ھەر کەسێک لە خوا نەترسێ و برپوای بەرپۆژی دوایی نەبێ لە نەتەوێی عاد باشتر نابێ!

٤- کۆشک و تەلارەکانی عاد

عاد ھەر بە خواردن و خواردنەو و یاری و رابواردن خەریک بون.

شانازییان بە کۆشک و تەلاری بەرز و خانوی فرەوانەو دەکرد و لاف و گەزافیان لێدەدا.

پاره و پوله که بیان له ئاو و قور و بهرد به فیڕۆ ده دا.
 ههر شوینیکی چۆل و ههر زه مینیکی بهرزیان دیبا کۆشکیکی بالایان له سهر
 هه لده نا.

خانوی وایان بنیاد دهنه و هه بلتی تاهه تایه تییدا بژیین و ههر گیز نه مرڻ.
 کۆشک و ته لاریان ههر بۆ جوانی دروست ده کرد.
 که چی خه لکیش تیر به زگی نانی نه بو، بهرگی نه بو ده بهری بکا!
 هه ژاره کان خانویان نه بو تییدا نیشته جی بن، که چی ده و له مه نده کانیش
 چه ندين خانوی چۆلیان هه بو.
 ههر که سی نه ته وهی عاد و کۆشک و ته لاره کانی بدیبایه دهیزانی نه ته وهیه کی
 بیپروان و پروایان به دواڕۆژ^(۱) نه.

۵- هودی پیغه مبهراڼ

خوا ویستی پیغه مبهراڼ بۆ عاد بنیڕی.
 خوا پازی نابێ به نده کانی بیپروا بن.
 خوا هه ز ناکا خراپه کاری له سهر زه وی بلاویته وه.
 عاد بیر و هۆشیان ته نها له خواردن و خواردنه وه و یاری و را بهاردن و
 دروستکردنی خانو به کار دینا.
 بیر و هۆشیان گه نده ل ببو چونکه له ئاین به کاریان نه ده هیتنا.

(۱) دواڕۆژ: رۆژی دوا یی.

عاد لە بارەى دنیا زیرەك بون بەلام لە بارەى ئاین گەمژە بون، بەردیان دەپەرست و تێنە دەگشتن.

بۆیە خوا ویستی پێغەمبەرێکیان بۆ بنێرێ تا ڕێی راستیان پێنیشان دا.
خوا ویستی وابو پێغەمبەرەكە یەكێك بێ لە خۆیان، بیناسن و لە وتەکانی بگەن.

هود بوە پێغەمبەر، هود لە بنەمالەیهکی بەرپێز و خانەدانی نەتەوێ عاد لە دایك ببو، لەسەر ژیری و چاکەخوازی پێگەیشیت و گەورە بو.

٦ - بانگەوازه‌كه‌ی هود

هود بانگی نەتەوێكه‌ی ده‌کرد و ده‌یگوت:

نەتەوێكه‌م! خوا بپەرستن جگه‌ له‌ خوا خواوه‌ندی تەرتان نیه‌.

هود ده‌یگوت: نەتەوێكه‌م! ئێوه‌ بۆچی به‌رد ده‌پەرستن؟

بۆچی نه‌و خاویه‌ ناپەرستن كه‌ دروستی كردون؟!

نەتەوێكه‌م! ئێوه‌ دوینیكه‌ به‌ ده‌ستی خۆتان نه‌م به‌ردانه‌تان داتاشیوه‌ چۆن نه‌مڕۆ ده‌یانپەرستن؟

خوا ئێوه‌ی دروست كردوه‌، خوا بژێوی پێبه‌خشیون، خوا مال و منداڵ و كشتوكاڵ و نه‌م هه‌مو نه‌وه‌ زۆره‌ی پێبه‌خشیون، خوا ئێوه‌ی له‌ دواى نەتەوێ نوح كردۆته‌ جێنشین، خوا لاشه‌ و بازوی به‌هێزی پێبه‌خشیون.

ئپوه ده بئى له پای^(۱) ئەم بەخششانه خوا بپەرستن، واز لە پەرستنى غەیری خوا بئینن.

سەیری وەفای سەگ بکەن، لە پای پارچە ئیسقانیك ماله کەتان جی ناهیلئى و وەکو سیبەر وەدواتان دەکەوئ!

بینیوتانە سەگێك خاوەنە کەى بە جی بئیلئى و وەدواى کە سیکى تر بکەوئ؟

بینیوتانە ئازەلێك بەرد بپەرستئ؟

بینیوتانە ئازەلێك سوژدە بۆ بتان بەرئ؟

ئایا مڕۆ ئ لە ئازەل ریسواترە؟

ئایا ئازەل لە مڕۆ بەرپزترە؟

۷- وەلامى نەتە وەکەى

نەتە وەکەى هەر خەریکی خواردن و خواردنە وە و یاری و پاسباردن بون، لە ژيانى دنیایی خۆش هاتبون و دلپان پتپوه بەند ببو.

لە وتەکانى هود هەراسان^(۲) دەبون و لە ناو خۆدا بە یەکتریان دەگوت:

هود چ دەلئ؟ هود چى دەوئ؟ ئیمە لە وتەکانى ناگەین!

ئەوانى تر دەیانگوت: بئ میشکە یاخود شیتە!

هود کە دوبارە بانگى کردنە وە.

(۱) لە پای: لە برى، لە بەرامبەر.

(۲) هەراسان: بێزار، وەپرس.

پیاو ما قولانی نه ته وه که ی گوتیان:

ئهی هود! پیمان وایه می شکت تی کچوه و درۆزنی.

هود گوتی: نه ته وه که م! می شکم تی کنه چوه و درۆزنی نیم.

من پیغه مبهرم، خوی بونه وهر رهوانی کردوم تا په یامه کانی خواتان پی
را بگه یه نم، من نامۆژگاریتان ده که م و بۆتان دلسۆزم.

۸- دانایی هود

هود بهردهوام نامۆژگاری نه ته وه که ی ده کرد و به نهرمی و به دانایی بۆ
خوا به رستی بانگی ده کردن.

هود گوتی:

نه ته وه که م! من تا دوینیش برا و براده رتان بوم! نامناسنه وه؟!

برا کا نم! بۆچی لیم ده ترسن و له بهرم هه لدین، خۆ من پاره و پوشتان که م
ناکه مه وه.

نه ته وه که م! که من بۆ لای خوا بانگتان ده که م داوای کریتان لێنا که م، خوا
پادا شتم ده داته وه.

نه ته وه که م! له چی ده ترسن نه گهر برۆا به خوا بینن؟

سویندم به خوا نه گهر برۆا به خوا بینن پاره و پوشتان که م نابیته وه!

به لکو به پیچه وانه وه خوا به ره که ت ده خاته بۆیوتان و هیژوبازوتان زیاتر
ده کا.

نه ته وه که م! بۆچی له پیغه مبهرا یه تیم سهیر ماون؟

خۇ خوا لەگەل يەكەيەكەتان قسە ناكات!

خۇ خوا لەگەل تەك بە تاكتان نادوئ پىيى بلئى وا بكە و وا مەكە!

خۇ خوا بۇ ھەر نەتەوئەيەك پىياوئ دەئىرئ تا وتەكانى خوايان پىپرا بگەيەنى و
ئاموژگار يىيان بكا.

دلىيا بن خوا منى ناردوہ تا وتەكانى خواتان پىپرا بگەيەنم و ئاموژگار يىيان
بکەم.

بۇچى پىتان سەيرە ئەگەر يەككە لە خۇتانوہ بىتتە پىغەمبەر؟!

۹- بىرواي ھود

عاد ھىچ وەلامىكىيان پىنەبو!

نەيانزانى چۆن وەلامى ھود بدەنەوہ!

بەلام كاتىك پروپىيانويان بىرا گوتيان:

خواوئەندەكانمان دەستيان لىوہشاندى، توشى نەخۇشى مىشكىيان كىردوى!
بەلاى خواوئەندەكانت بەسەردا ھاتوہ!

ھود گوتى: ئەم بتانە لە بەرد دروستكرارون، زيان و قازانچ بە ھىچ كەسىك
ناگەيەنن!

ئەم بتانە لە بەرد دروستكرارون، نەدەدوئىن و نەدەبىستان و نە دەبىنن!

ئەم بتانە چاكە و خراپەيان بە دەست نىہ!

سود و زىانيان بۇ كەس نىہ!

ٹیوہش چاکہ و خرایہ تان بہ دست نیہ!

ناتوانن سود و زیانم پیبگه یه نن!

من بروام به خواهنده کانتان نیه و لییان ناترسم.

(۱) من له هاوبه شيه رستيه كه‌ي ئيوه پيڤه ريم.

له ٽيڙوہ ناترسم چ ده کهن بيکهن.

من پشتم به خوا به ستوه که پروهردگاری ئیویه، که هه موشتیکی له دهسته، که ته ناندت تاقه گه لایه کیش هه ئناوه رۆ ئه گهر ویستی ئه و خواجهی له گه ئدا نه به.

۱۰- که لله رہ قایہ تی عاد

نه ته وهی عاد هه مونم و ته جوانانهی هودیان گوی لیب و به لام بر وایان
نه ههنا!

تأموزگاریه که ی هود دادی نه دان!

دانا بیه کھی هود دادی نه دان!

گوتیان: ئەي ھود! تۆ بەلگەت نىيە.

ئەي ھود! ئېمە بەم قسە تازەيەي تۆ واز لە خواوەندە كۆنە كامان ناهيئەن.

چۆن بە قسەى يەككى وەك تۆ واز لەم خواوەندانه دینین که باب و باپیرانمان
پەرستویانن؟

(۱) پیبھری: نابھہ ڈار۔

نه خێر هه رگیز واز ناهێنن، نه خێر هه رگیز واز ناهێنن.
 ئەى هود! تۆ پروا به خواوهنده كانى ئيمه ناهيى و لييان ناترسى.
 كهواته ئيمهش پروا به خواى تۆ ناهيى و ليى ناترسى.
 تۆ زۆر باسى سزا ده كهى، كوانى سزا كهنگى دى ئەى هود؟
 هود وه لآمى دانوه و گوتى:
 خوا ده زانى كهنگى سزا كهتان به سهر دادى.
 من ته نها پيغه مبهرم و ورياتان ده كه مه وه.
 عاد گوتيان: ئيمه چاوه رپين و هه ز ده كه ين سزا كه بيى ن.
 هود سه يرى به م جوړه بيى باكييه هات.
 هود داخى له م جوړه كه مژه ييه هه لكيشا.

۱۱- سزا

عاد هه مو رۆژى چاوه رپى بارانيان ده كرد، ته ماشاى ئاسمانيان ده كرد په ليه هه وري تيدا نه بو.
 گه ليك پتيوستى باران بون، گه ليك تامه زروى باران بون.
 رۆژىك بيى نيان وا هه ورگه لى به م ئاسمانى ده گرن.
 زۆر دلخۆش بون و هاواريان كرد:
 ئەمه هه وري بارانييه! ئەمه هه وري بارانييه.
 خه لكه كه له دلخۆشيان كه وتنه سه ما كردن و هاواريان ده كرد:

هه‌ووری باران! هه‌ووری باران!

بە‌لام هود تێگه‌یشت ئە‌مه سزاكهی خوايه به‌ری ئاسمانی گرتوه.

هود پیتی گوتن: نه‌ته‌وه‌كه‌م! ئە‌مه هه‌ووری میه‌ره‌بانی نیه، به‌لكو ره‌شه‌بای پر سزایه.

به‌لێ وابو، قسه‌كه‌ی هود ره‌وا بو، ره‌شه‌بایه‌كی به‌هێز و توندوتیژ هه‌لیكرد، خه‌لكه‌كه‌ شتی وایان نه‌دیبو، خه‌لكه‌كه‌ شتی وایان نه‌بیستبو.

ره‌شه‌با داری له‌ ره‌گه‌وه‌ ده‌ردیئا، خانوبه‌ره‌ی وێران ده‌کرد، ئازه‌لی هه‌لده‌گرت و به‌ره‌و شوینی گه‌لی دوری تێهه‌لده‌دا.

لمی بیابان په‌رش و بلاو بوه‌وه‌ و، دنیا وه‌ها تاریك داها‌ت چاو چاوی نه‌ده‌دی. خه‌لكه‌كه‌ ترسێكی گه‌وره‌یان لێ نیش‌ت و له‌ ترسان تاسان، به‌ په‌له‌پروزی و به‌هه‌له‌دا‌وانه‌وه^(١) چونه‌وه‌ ماله‌ی و ده‌رگا‌كانیان له‌سه‌ر خۆ داخست.

مندا‌له‌كان ئاو‌ئێزانی^(٢) دایکیان بون، خه‌لك خۆیان توند به‌ دی‌واران گرت، خه‌لك خۆی له‌ زه‌ندۆل^(٣) و له‌ ئە‌شكه‌وتان هه‌شار دا.^(٤)

مندا‌ل ده‌گریان، ژن ده‌یانقیژاند، پیاو ها‌واریان ده‌کرد و ده‌پا‌رانه‌وه‌...

بە‌لام ئە‌م‌پرۆ كه‌س له‌ سزای خوا رزگاری نابێ.

ره‌شه‌با هه‌فت شه‌و و هه‌شت پۆژی خایاند.

(١) به‌ هه‌له‌دا‌وان: به‌تالوكه، به‌ په‌له‌په‌ل. به‌ په‌له‌پروزی: به‌ په‌له‌په‌ل.

(٢) ئاو‌ئێزان: خۆ ده‌نامیژدان.

(٣) زه‌ندۆل: قه‌لشی زل له‌ زه‌ویدا.

(٤) هه‌شاردان: شارده‌وه.

نه ته وه که ی هه مو مردن، وهک دارخورمای به سهریه کدا شکاو به خاموشی^(۱)
له سهر زهوی که وتن.

دیمه نیکی هه تا بلیتی سهر و سه مه ره بو.

خه لک مردبون، دال^(۲) و بالنده گوشتی ده خواردن.

خانه کان خاپور ببون و کونده بؤ ئاوه دانیان کردبؤوه!

هود و پرواداره کانیش به هوی پروا که یانه وه پرزگار بون.

عادیش به هوی بی پروایی و که لله ره قیه وه له ناو چون.

نه ته وه ی عاد بی پروا بون بویه که وتن بهر نه فرینی خوا.

(۱) خاموش: کپ، بئ هه ست و خوست.

(۲) دال: بالنده یه کی گه وره ی مردار خۆره.

به سه‌رهاتی

پیغهم‌بهر صالح

سلاوی خوی لیبی

۱- له دواى نه ته وهى عا ددا

نه ته وهى شه مود جیگه ی نه ته وهى عادیان گرت هوه.

ههروهك چۆن نه ته وهى عاد جیگه ی نه ته وهى نوحیان گرت به وه.

نه ته وهى شه مود له دواى نه ته وهى عاد پهیدا بون.

ههروهك چۆن نه ته وهى عاد له دواى نه ته وهى نوح پهیدا ببون.

خاکی شه مود خاکیکی جوان و سهوز بو، چه ن دین بیستان و کانیاوی لیبو،
چه ن دین باخی تیدا بو روباریان به بهردا ده رویی.

شه مود وهكو عاد له بیناسازی و كشتوكال و باخ و باخچه كاریدا ده ستره نگی

بون.

به لكو زیره كتریش بون و له پیشه سازیدا پیشكه وتوتر بون.

خانوی گه وه گه وهیانیان له شاخه كان داده تاشی، نه خش و نیگاری دلرفینیان
له تاش بهردان هه لده كوئی.

نه ته وهیه کی زیرهك بون، پیشه سازیه کهیان پیشكه وتو بو، به عهقل و
پیشه سازیان بهردیان نه رم کرد به وه و چۆنیان بو یستایه دایانده پشت.

نه گهر مرۆف چوبایه ناو شاره کهیان شتی گه لی سهر و سه مه ره ی ده دی.

كوژیکی گه وه گه وهی وهك شاخی وای ده دی ده یگوت: هه ل بهت جنۆكه
دروستیان کرد وه.

گوڵ و گوڵزاری زۆر جوانی وای به قه د دیواره كانه وه ده بینی ده یگوت:
هه ل بهت به هار رواندونی.

خوا له ناسمان و له زهوی ده رگای به ره که تی له په مود کرد به وه.

خوا ده رگای هه مو خیر و ییریکی له پهمود کرد به وه.
 ئاسمان بارانی به لیژمه ی بۆ ده بارانندن.
 زهوی پوهك و گولئی رهنگا ورهنگی بۆ ده روانندن.
 بیستان و میوه جات و بهروبومی جۆرا و جۆری بۆ وه بهرهم دیتان.
 خوا به ره که تی خستبوه بژیوی و ته مه نیان.

۲- ناسوپاسگوزاری شهمود

به لām شهمود له پای ته م هه مو به هره و به خششی که خوا پیی به خشیبون،
 سوپاسی خویان نه کرد و به ره و خوا په رستی نه چون.
 به لکو به پیچیه وانه وه توشی بی پروایی بون و یاخی بون، خویان له بیر کرد و له
 خۆ بوغرا بون^(۱)، ده یانگوت: کئی ههیه له ئیمه به هیتر بی؟!..
 وایانده زانی بۆ هه میشه نامرن و کۆشک و باخه کانیان تاهه تایه جی ناهیتلن!
 وایانده زانی مردن ناتوانی بگاته ناو شاخه کان!
 رهنگه وای تیگه یشتن که نه ته وهی نوح له بهرته وه له لافاودا خنکا و چونکه
 له دۆل نیشته جی بون!
 عادیش بۆیه له ناو چون، چونکه له بیابان بون!
 به لām خویان له ترس و مردن دورن، چونکه له شوینیکی ئارام و
 مه حکه من^(۲)!

(۱) بوغرابون: مه غروبون.

(۲) مه حکه من: قایم و توند و تۆل.

۳- پەرستنی بت

ھەر بەوھەندە نەوھەستان بەلکو بەردیان دادەتاشی و بتیان دەپەرست.

وای لیھات وەك نەتەوھە نوح و عاد بەردیان دەپەرست.

خوا کردبونیە پاشای بەردان، بەلام ئەوان بونە بەرد پەرست چونکە نەفام بون.
خوا میہرەبانی لەگەڵدا کردن و خێروبیری پیبەخشین، بەلام ئەوان خۆیان و
مرۆڤیان پێسو کرد.

خوا ستم لە هیچ کەس ناکا، بەلام خەلک خۆیان ستم لە خۆیان دەکەن.

سەیرە! ئەو بەردە ی کە بە دەستی خۆیان دایدەتاشن کە نە لییان یاخی دەبێ
و نە لییان تورە دەبێ، ملکہچی دەبن و سوژدە ی بۆ دەبن!

ئایا بەھێز بێھێز دەپەرستی؟

ئایا گەورە سوژدە بۆ بەندەکە ی دەبات؟

بەلام ئەمۆد لەبەر ئەوھە ی خۆیان لەبەر کردبو بۆیە خۆشیان لەبەر کرد.

لەبەر ئەوھە ی پازی نەبون خوا پەرستن بۆیە خوا پێسوای کردن.

۴- صالح سلاوی خۆای لییبی

خوا ویستی وابو پیغمبەرێکیان بۆ بنێرێ.

وەك چۆن پێشتر پیغمبەری بۆ نەتەوھە ی نوح و بۆ نەتەوھە ی عاد ناردبو.

خوا پازی نابێ بەندەکانی بێ پروا بن.

خوا حەز ناکا خراپە کاری لەسەر زەوی بلاویتتەوہ.
 عاد پیاویکیان لە ناودا بو ناوی صالح بو.
 صالح لە بنەمالەییەکی بەرپۆز و خانەدان لە دایک ببو.
 لەسەر ژیری و چاکەخوازی پیگەیشتبو و گەورە ببو.
 صالح کورپیکی زۆر مەند^(۱) بو.
 کورپیکی زۆر زیرەک و ئازا بو.
 خەلک لە مەجلیسان باسیان دەکرد.
 کە دەیاندیت پەنجەیان بۆ رادەداشت^(۲) و دەیانگوت:
 ئەمە صالحە، ئەمە صالحە.
 خەلک ھومیدیکی زۆریان پێ ھەبو.
 دەیانگوت: ئەم کورە داھاتیوێکی گەشی دەبێ، شان و شکۆیەکی مەزنی
 دەبێ.
 خەلک پێی وابو صالح دەبیستە یەکیک لە پیاوێ گەورەکانیان، دەبیستە یەکیک
 لە دەولەمەندەکانیان.
 پێیان وابو دەبیستە خاوەنی کۆشکی جوان و باخی گەورە و جۆراوجۆر.
 باوکی دەیگوت: کورە کەم زیرەک و ژیرە بۆیە دەولەمەند دەبێ.
 لەناو خەلک ناوبانگ دەردەکا، بە سواری ماینەوہ دەردەچی.

(۱) مەند: سەنگین.

(۲) راداشت: ناماژەکردن.

نۆكەر و خزمەتكارێكى زۆرى له دواوه ده‌پوا.

ئه‌وجا خه‌لك سلاوى لێده‌كهن و ده‌لێن:

ئه‌م پیاوه به‌ناز و نوزه كۆپى فلانه!

ئه‌م پیاوه پۆشته و كه‌شخه‌یه كۆپى فلانه!

ئه‌وكات باوكى به‌م قسانه چهند دڵخۆش ده‌بێ كه به كۆره‌كه‌ى ده‌لێن: ئای كه كۆپێكى به‌خته‌وه‌ره، ئای كه كۆپێكى ده‌وله‌مه‌نده.

به‌لام خوا مه‌به‌ستێكى تری هه‌بو.

خوا ده‌ویست صالح بکاته پێغەمبەر و بۆ نه‌ته‌وه‌كه‌ى بینێرى تا له تارىكستانى بۆ رووناكى ده‌ریانێنى.

جا هه‌یج پله‌یه‌ك هه‌یه له پله‌ى پێغەمبەرایه‌تى به‌رزتر بێ؟

جا هه‌یج ریز و شان و شكۆیه‌ك هه‌یه له پێغەمبەرایه‌تى مه‌زنتر بێ؟

ه- بانگه‌وازه‌كه‌ى صالح

صالح به‌ناو نه‌ته‌وه‌كه‌یدا ده‌گه‌را و پر به‌ ده‌نگى خۆى هاوارى ده‌کرد:

نه‌ته‌وه‌كه‌م! خوا بپه‌رستن جگه له خوا هه‌یج خواوه‌ندێكى ترتان نیه.

ده‌وله‌مه‌نده‌كان هه‌ر خه‌ریكى خواردن و خواردنه‌وه و یارى و پا‌ساردن بون، ته‌نها بتیان ده‌په‌رست و له بت به‌ترایى هه‌یج خوايه‌کیان پێ خوا نه‌بو.

ده‌وله‌مه‌نده‌كانى په‌مود بانگه‌وازه‌كه‌ى صالحیان به‌دڵ نه‌بو و لێى توپه‌ بون.

گو‌تیا‌ن: ئه‌وه کێتیه‌ وا هاوار ده‌کا؟

نۆکهره کان گوتیان: قوربان نهوه صالحه.

گوتیان: چ ده لئ؟

گوتیان ده لئ: خوا بپهرستن و جگه له خوا هیچ خواوه نديکي ترتان نيه.

ده لئ: خوا له پاشی مردن زندوتان ده کاته وه و سزا و پاداشتان ده داته وه.

ده لئ: من پیغه مبهرم خوا منی بۆ نه ته وه کهم ناردوه تا پرسی راستیان پسی نیشان دهم.

ده وله مهنده کان پیکه نین و گوتیان:

هه زاریکی داماو! چۆن ده بیته پیغه مبهرم؟

خۆ کۆشک و ته لار و باخی نیه، خۆ کشتوکاڵ و باخی دارخورمای نیه! چۆن ده بیته پیغه مبهرم؟

۶- پرو پاگه ندهی ده وله مهنده کان

ده وله مهنده کان ههستیان کرد وای خه لکانیک دلیان به لای صالح ده چی و خه ریکه شوینی بکهون، بۆیه له ده سه لاته کهی خویان ترسان و به خه لکه کهیان ده گوت:

راست ناکا، پیغه مبهرم نیه، نه ویش وهک ئیوه مروشه، وهک ئیوه نان و ئاو ده خوا.

پسی پروا مه کهن و شوینی مه کهون نه گهرنا زهره ده کهن.

پیتان ده لئ: له دواي مردن که بونه خۆل و ئیسک و پروسک زندو ده کرینه وه؟!

مه‌حاله^(۱) شتی وا راست بێ، ئەم قسانه به‌ئینی پوچن.

ژیان هەر ژيانی دنيایه و ژيانی تری به‌دوا نایه، بۆ هه‌میشه ده‌مرین و هه‌رگیز زندو نابینه‌وه.

ئەم صالحه درۆ به‌دهم خواوه ده‌کا و هه‌رگیز پێی بڕوا ناکه‌ین.

۷- به هه‌له‌دا چوبوین

خه‌لك بڕوايان به صالح نه‌هیتنا.

كاتیك صالح ئامۆژگاری ده‌کردن و پێی بته‌پرستی لێ ده‌گرتن.

ده‌یانگوت: صالح! تۆ کوڕیکی زۆر مه‌ند بوی.

کوڕیکی زۆر زیره‌ك و ئازا بوی.

وامانده‌زانی ده‌بییه گه‌وره‌ی خه‌لك و پیاویکی ئاودارت لێ ده‌رده‌چی.

وامان ده‌زانی وه‌كو فلان و فیساره كه‌س ده‌وله‌مه‌ند و مه‌زن ده‌بی.

به‌لام هه‌یجت لێ ده‌رنه‌چو.

ئه‌وانه‌ی ئاو‌زای^(۲) تۆ بون و وه‌كو تۆ زیره‌ك و ژیریش نه‌بون، پیاوی گه‌وره

گه‌وره‌یان تی‌دا هه‌لكه‌وت.

صالح! تۆ پێگای هه‌ژاریت هه‌لبژارد.

ئێمه له‌ تێپروانی‌نمان به‌رامبه‌ر به‌ تۆ به هه‌له‌دا چوبوین.

هو‌می‌دی ئێمه‌ت نه‌هیتنا دی.

(۱) مه‌حاله: نه‌سته‌مه، مستحیل.

(۲) ئاو‌زا: هاوته‌مه‌ن.

هومیدی باوکی ههژارت ههلهواند و هیچ خێر و سودیکت پینه گه یاند.

هومیدی دایکت ههلهواند و ماندو بونیت به فیرو دا.

ته نانهت خوشت دۆراند!

صالح گوپی له هه مو ئهم قسانه بو، ناخ و داخی له نه ته وه که ی هه لده کیشا.

که صالح به لایاندا راده بوری^(١) پێیان ده گوت:

خوا ره حم به باوکی بکات کۆره که ی فه وتاوه.

٨- ئامۆژگاریه که ی صالح

صالح به رده وام ئامۆژگاری نه ته وه که ی ده کرد و به نهرمی و دانایی بۆ خوا په رستی بانگی ده کرد.

ده یگوت: برا کائم! وا ده زانن تاهه تایه ههر لیڤه دا ده میننه وه؟

وا ده زانن بۆ هه میشه له ناو ئهم باخ و بیستان و پروبارانه ده میننه وه؟

وا ده زانن تاسهر^(٢) ههر له به رو بومی ئهم کشتوکال و دار و دره ختانه ده خۆن؟

وا ده زانن ئهم هیزه تان ههر ده مینن و ههر ده توانن خانو له شاخان داتاشن؟
ههر گیز! ههر گیز! قهت و انابی! قهت و انابی!

برا کائم نه گهر وابی ئه دی بۆچی باب و باپیرانتان مردن؟

خۆ ئه وانیش کۆشک و ته لاریان هه بو، باخ و بیستان و کانیایان هه بو،
کشتوکال و دارخورمایان هه بو، ئه وانیش خانویان له شاخ داده تاشی و له ناو

(١) راده بوری: رته ده بو، تینه په ری.

(٢) تاسهر: تا هه تایه.

شاخان نیشته جی بون.

به لām ئەم شتانه دادی نه دان! ئەم شتانه له مردن پرزگاری نه کردن!

فریشتهی مهرگهوان^(۱) گه یشته نهوانیش و گیانی کیشان!

ئیهوش به مجۆره هه موتان ده مرن و پاشان خوا زندوتان ده کاتهوه، له بارهی ئەم بهخشش و بههرانهوه لیستان ده پرستیتهوه.

۹- داوای کریتان لی ناکهه

براکانم! بۆ له بهرم هه لڤین؟ له چ ده ترسن؟

خۆ من پاره و پولاتان لی کهه ناکه مهوه، داوای کریتان لی ناکهه.

من نامۆزگاریتان ده کههه، په یامی خواتان پیراده گه یه نم.

پاداشتی من له لای خوایه.

براکانم! بۆچی گوێرایه لێم نابن؟ من بۆ ئیه نامۆزگارێکی ده ستپاکم.

بۆچی گوێرایه لی سته مکاران ده بن؟!

ئهو سته مکارانهی که به نارهوا مائی خه لکی ده خۆن؟

که خراپه کاری له سه ره زهوی بلاوده که نه وه و کاری چاک به رپا ناکه!

نه ته وه که بروییانویان برآ و هیچ وه لا میکیان نه دۆزیه وه.

گوتیان: صالح! دیاره جادوت لیکراوه، تۆش وه کو ئیمه مرۆقی، نه گهر راست ده که ی پیغمه مبه ری به لگه یه کمان بۆ بیته.

(۱) فریشتهی مهرگهوان: فریشتهی گیانکیش.

۱۰- وشتره که ی خوا

صالح گوتی: چ به لگه یه کتان دهوی؟

گوتیان: نه گهر راست ده که ی پیغه مبه ری، له م شاخه وشتریکی ئاوسمان^(۱) بو ده ریینه!

خه لك ده یانزانی وشتر ته نها له وشتر ده بی.

ده یانزانی وشتر له زهوی ناروی و له بهرد وه بهرهم نایی.

بیگومان بون که صالح داواکه ی پی جیبه جی ناکری و سهرده که ون!

به لام صالح پروای به خوا به هیژ بو.

ده یزانی خوا هه مو شتیکی پیده کری.

صالح له خوا پاراپیه وه داواکه بیینیته دی.

خوا داواکه ی قبول کرد و شاخه که وشتریکی ئاوسی لی پیدا بو، پاشان بیچوینکیشی بو.

خه لك سهرسام بون و دۆش دامان^(۲).

به لام ته نها یه كهس پروای پی هیئا.

(۱) ئاوس: ناژه لی زگپر.

(۲) دۆش دامان: ههیران بون.

۱۱- نۆرە بە نۆرە

صالح گوتی: ئەوە تانی و شترە کە ی خوا، ئەوە تانی بە لگە کە ی خوا، ئێوە داواتان کرد خواش بە توانای خۆی دروستی کرد.

پێزی ئەم و شترە بگرن، نازاری نە دەن دەنا توشی سزا دەبن.

ئەم و شترە بە ئارەزوی خۆی لەسەر زەوی خوا دەلەوێ و ئاو دەخواتەو، بە خۆی دەچێ و دەگەرێتەو، ئالیک و ئاوی لەسەر ئێوە نیە، ئالیک زۆرە و ئاوی زۆرە.

و شترە کە و شترێکی زەبەللاح بو، لاشەییەکی سەیری هەبو، مەر و مالات کە چاویان پێدەکەوت لێی دەرسان و دەرەوینەو، کە و شترە کە دەهات ئاو بخواتەو مەر و مالات دەسلەمینەو^(۱) و هەڵدەهاتن.

صالح کە ئەم حالە ی دیت گوتی: با پۆژیک بۆ و شترە کە بی، پۆژیکیش بۆ مەر و مالاتی ئێوە بی.

با پۆژیک و شترە کە ئاو بخواتەو، پۆژی دواتر مەر و مالاتە کە تان.

بە بۆرە رینکەوتن، و شترە کە لە نۆرە ی خۆیدا دەچو ئاوی دەخواردەو، مەر و مالاتیش لە نۆرە ی خۆیان ئاویان دەخواردەو.

(۱) سلەمینەو: رەوینەو، ساردبونەو لە شتیک.

۱۲- ياخيپونى نه مود

نه ته وه كهى صالح له خويابى و ياخى بون.

گوټيان: بۆچى مېر و مالاته كه مان هه مو رۆژى ناو نه خۆنه وه.

خه لك له وشتره كه بيزار بون.

صالح پيشتري به خه لكه كهى گوټبو نه زيه تى وشتره كه نه ده ن، به لام گوټيان پيښه دا.

گوټيان كى نه م وشتره ده كوژى؟

پياويك گوټى: من ده يكوژم.

پياويكى تريش گوټى: منيش ده يكوژم.

نه م دو به دبه خته چون له سهر پي وشتره كه خويان دانوساند^(۱) و چاوه پي بون تا وشتره كه له مۆلگه كهى هاته دهره وه.

كاتيك وشتره كه له مۆلگه كهى^(۲) هاته دهره وه پياوى يه كه م تيريكي تيگرت و نهنگاوتى.

پياوى دوه ميش سهرى پري و كوشتى.

(۱) خۆدانوساندن: په وينه وه، سارد بونه وه له شتيك.

(۲) مۆلگه: جىي هوانه وهى وشتر و مېرومالات.

۱۳- سزا

صالح کاتیەک زانی و شترەکیان سەربریوه و کوشتویانە داخێکی زۆری
هەلکێشا و زۆر غەمگین بو.

گوتی: رابووێرن! تەنھا سێ پوژتان ماوه سزای خواتان بۆ دابەزی، ئەم
هەرەشەیه درۆ نیە تیبگەن.

لەم شارەدا نۆ پیاوی خراپەخوازی بێچاکە هەبون، سۆندیان خوارد و گوتیان
لە شەودا صالح و ژن و منداڵەکانی دەکوژین، ئەگەر لێیان پرسین کێ کوشتونی؟
دەلێن ناگامان لێ نیە.

بەلام خوا صالح و خێزانەکی دەپاریزی.

لە پوژی سیپەمدا سزای خوا دابەزی.

نەتەوێ شەمۆد وەک باوی پوژانەیان بەیانی لە خەو هەلسان.

بەلام قیژە و بومەلەرزەیهکی گەلی توندوتیژ هات.

قیژەیهکی وا بەهێز بو هەموو دێیان داچڵەکا و تاسان.

بومەلەرزەیهکی وا توندوتیژ بو هەموو خانووەکانی روخاند.

ئەم پوژە سەختە پوژی رەشی شەمۆد بو.

هەموو خەلکەکە مردن، شار وێران و خاپور بو.

صالح لە گەڵ برۆادارەکان ئەم شارەیان بەجێهێشت و کوچیان کرد.

جا ئەگەر بێننەوێ چ بکەن؟

صالح کە لە شار دەرچو، نەتەوێ کە دیت وا هەموو مردون و بە خامۆشی
لەسەر زەوی کەوتون.

به دهنگیگی خه مینه وه^(۱) گوتی:

نه ته وه کهم! په یامی خوام پیږا گه یاندن و ئاموژگاریم کردن به لام منی
ئاموژگارتان نه ویست بۆیه بهم رۆژه ره شه گه یشتن.

مـرـوؤ ئه گهر ئه مـرـوؤ به لای ئه م شـاـرـهـدا تـیـپـهـرـی تـهـنـهـها
ئاسه واری^(۲) چهند کۆشکیکی ویران و چهند بیریکی وشکبو ده بینن، تهنه چهند
گوندیکی چۆل و ویران ده بینن.

پیغه مبه رمان ﷺ جارێکیان له گهڵ یاوه ره کانی سه فه ریکی به ره و شام کرد،
جا که به لای شاری ئه مود تپیه رین فره موی:

(مه چونه ناو خانوبه ره ی ئه م سته مکارانه، ئه گهر چوشن به گریان وه برۆن با
سزاکه توشی ئیوه ش نه بی).

نه ته وه ی په مود بیروابون بۆیه که وتنه بهر نه فره ینی خوا.

(۱) خه مین: خه مگین: خه فه تاوی.

(۲) ئاسه وار: شوینه وار.

به سه‌رهاتی

پیغمبر موسا

سلاوی خوی لیبی

١- لە کەنەنەوه بەرھەو میسر

یەعقوب (سلاوی خوای لیبی) لە گەڵ کۆرەکانی بۆ میسر کۆچیان کرد و لەوێ نیشته جێ بون.

لەبەر ئەوە کۆچیان کرد چونکە یوسفی کۆری یەعقوب (سلاوی خوایان لیبی) گەورە و فەرمانڕەوای میسر بو.

یەعقوب و کۆرەکانی لە کەنەندا مەر و مالاڵتیان بە خێوە دەکرد و شیریان دەدۆشی و خوریان دەفرۆشت، بە ماندوونیکی زۆرەوه دەژیان.

کەچی راژەکار^(١) و بەندەکانی یوسف لە میسردا لەو پەڕی خوشی و تیروتەسەلی دەژیان!

کەواتە لە کەنەن چ بکەن؟ بۆچی بۆ میسر کۆچ نەکەن؟

یوسف بە دوا یەعقوب و خزمەکانی دانارد بێن بۆ میسر.

یوسف ئەگەر باوک و براکانی نەبینی چیژ لە خواردن و خواردنەوه ناکا.

جا چۆن چیژ لە خواردن و خواردنەوه دەکا.

چۆن لە ژین دڵخۆش دەبی که خۆی بە تاقی تەنیا لە میسر بی و لە باوک و

براو خزماتی دور بی!!؟

چ لە کۆشک و تەلاری^(٢) خوش بکات که باوک و براکانی لە خانوویکی بچوکدا

بن؟!؟

یەعقوب و کۆرەکانی هاتنە میسر.

(١) راژەکار: خزمەتکار.

(٢) تەلار: بالاخانە.

یوسف پیشوازی لیکردن و دلی شاد بو.

خه لکی میسر پیشوازیان له خانه واده ی پاشای چاکه خواز کرد و دلیان خوش بو.

خه لکی میسر له بهر خوشه ویستی یوسف و چاکه و میهره بانیه که ی؛ شه م بنه ماله نه جیمزاده یان خوشویست.

چونکه یوسف بۆ ئەوان وهك برایه کی دلسۆز و به بهزهیی بو.

یه عقوب بۆ ئەوان وهك باوکیکی به شان و شکۆ و سهنگین بو.

یه عقوب بوه گهوره و پیری ولات، خه لکی میسریش وهك کوپی یه عقوبیان لیتهات.

یه عقوب و کوپه کانی میسریان کهوته بهر دلی و به دلخۆشی تییدا نیشته جی بون، میسر بوه ولاتیان.

۲- له دوا یوسفدا

دوا ی ماوهیه که یه عقوب کۆچی دواپی کرد، یوسف خه مبار و په ریشتان بو، خه لکی میسر خه مبار و په ریشتان بون.

یه عقوبیان له میسر شارده وه، هیند بۆی خه مبار بون ده تگوت باوکی خۆیا نه مردوه.

دوا ی ماوهیه کی تر یوسفیش کۆچی دواپی کرد، خه لکی میسر به م پوداوه زۆر دلته نگ و په ریشتان بون، زۆر زاری^(۱) بون و گه لی گریان.

(۱) زاری: شیوه و گریانی تازیه داری.

خەلک لەبەر خەمی مەرگی یوسف خەمی خۆیان لەبەر نەما، دەتگوت پیشتەر قەت ناخۆشییان بەسەر نەهاتو.

یوسفیشیان بەخاک سپارد و سەرەخۆشیان لە یەکتەری گۆرپەو، بۆ یوسفیش دڵ پر خەم و پەریشان بون.

منداڵەکان بابەیان لێ بزر بو، گەورەکان برايان لێ بزر بو.

خەلکەکە چوونە لای براکانی یوسف و منداڵەکانیان و دڵیان دانەو.

پێیان گوتن: بەرێزان! بەسەرھاتی ئێو بەسەرھاتی ئێمەشە، خەمی ئێو خەمی ئێمەشە، ئەمڕۆ براھەکی بەبەزەیی و گەورەھەکی میھرەبان و پاشایەکی دادگەر بە جیئە هێشتوین.

ئەو بو کە خەلکی حەساندەو و ستەمی لە ولات پەواندەو.

ئەو بو نەیهیشت بەهێز بێھێزان ھەلکوشی^(۱) و زوڵمی گەورەھەکی لە بچوکان پەواندەو.

ئەو بو لە ھانای ستەمدیدان دەھات و برسی تێر دەکرد و ترساوی لە مەترسی پەواندەو.

ئەو بو ئێمەھە بۆ راستەڕێ رینۆتین کرد و بۆ لای خوا بانگی کردین.

بەرلەوھەکی پێی بەخێری بنیتە ولات ئێمە وەك ئازەل و ابوین و خوامان نەدەناسی، لەرۆژی دوایی بێئاگا بوین.

ئەو بو پەوای^(۲) چەسپاندەو.

(۱) ھەلکوشین: قوت دان.

(۲) پەوا: ھەق.

ئەو بو لە برسیستی رزگاری کردین.

ئەو بو برسیانی به سه ر ده کرده وه.

ئەو بو ئابوری بوژانده وه.

ئیمه هەرگیز پاشای پایه دار و چاکه کاری خۆمان له یاد ناکه یین.

قەت ئیوه ی برا و که سوکاری ئەم نازیزه له بیر ناکه یین.

ده زانن که ئیوه هاتنه میسر پاشامان چەند دلخۆش بو.

ده زانن ئیمه ش به دلخۆشی پاشا چەند دلخۆش بوین.

به پێزان! ولات ولاتی خۆتانه، خۆتان به نامۆ^(۱) مه زانن، له پۆژگاری پاشا
چۆن بوین له مه و دواش هەر وا ده بین و له خزمه تتان داده بین.

۳- نه وه ی ئیسرا ئیل له میسردا

به مجۆره پۆژگاریکی درێژ تیپه ری.

خه لکی میسر قسه ی خۆیان به جی گه یاند و ریزی که نه عانیه کانیا ن ده گرت و
چاکه یان له گه لدا ده کردن.

که نه عانیه کان که پێیان ده گوتن (نه وه ی ئیسرا ئیل) خاوه ن شه ره ف و شکۆ و
پاره و پولیکی زۆر بون.

به لām پاشان ره وشه که^(۲) به جۆریکی تر گۆرا.

(۱) نامۆ: لاییده، غه رب.

(۲) ره وش: حال و بار.

نەوہی ئیسرائیل رەھشتیان تیکچو، وازیان لە بانگەوازی ڕیی خوا ھینا،
خەلکیان بۆ خواپەرستی بانگ نەدەکرد و دلایان بە دنیاوہ نوسا.

لەبەر ئەوہ خەلکیش ھەلوێستیان لە بەرامبەردا گۆڕین، بە چاویکی تر
سەیریان دەکردن، لەگەڵ پیشان جیاواز بو کە سەیری باپیرانیان دەکردن.

نەوہی ئیسرائیل وەک خەلکی تریان لیتات و تەنھا بە ڕەچەڵەک لە خەلکی تر
جوو دەکرانەوہ.

خەلک ھەسودیان بە دەوڵەمەندەکانیان دەبەرد و بە سوکی سەیری
ھەزارەکانیان دەکردن.

وای لیتات خەلکی میسر وەک نامۆی ولاتیکی تر سەیریان دەکردن، مافیان
لە میسردا نیە.

خەلکی میسر پێیان وابو خۆیان خەلکی ولاتن و میسر بۆ میسرییەکانە.

ھەندیک لە خەلکی تری میسر پێیان وابو یوسف کەسیکی نامۆیە، چونکە
لە کەنعانەوہ ھاتوہ.

عەزیزی میسر کەریوہتی.

پێیان وابو پیاویکی کەنعانی بۆی نیە ھوکی میسر بگێڕێ.

زۆربەي خەلک چاکەو ڕیز و میھرەبانی یوسفیان لە بیر کرد.

۴- فیرعەونى مىسر

چەند فیرعەونىك^(۱) ھاتنە سەر تەختى فەرمانپەرۋاى مىسر، زۆريان رك^(۲) لە نەۋەى ئىسرائىل دەبۆۋە.

پاشايەكى زۆر زۆردار و بە زەبروزەنگ ھاتە سەر تەختى فەرمانپەرۋاى مىسر، پىتى گىرەنگ نەبو كە نەۋەى ئىسرائىل نەۋەى پېغەمبەرەن بىن يان لە بنەمالئەى يوسفى چاكەخۋازى پاشاى مىسر بوين.

بەلكو بە مەرۋقىشى دانەدەنان و بە چاۋى بەزەبى و دادپەرۋەرى تەماشائى نەدەكردن.

پاشايەكى زۆر زۆردار و بە زەبروزەنگ ھاتە سەر تەختى فەرمانپەرۋاى مىسر.

پىتى وابو نەتەۋەكەى (كە قىبىت بون) جۆرە مەرۋقىكن و نەۋەى ئىسرائىلىش جۆرە مەرۋقىكىتر.

پىتى وابو قىبىتىەكان لە جۆرى پاشايانن و بۇ فەرمانپەرۋاى نەفرىنراون.

بەلام نەۋەى ئىسرائىل لە جۆرى كۆيلانن و بۇ نۆكەرى^(۳) خولقىنراون.

فیرعەون ۋەك كەر و ئازەل پەفتارى لە گەل نەۋەى ئىسرائىل دەكرد، كە ئاشىكرایە مەرۋف تەنھا بە برەنانىكى رۆژانەبى كارى بىنگارى بە كەر و ئازەلان دەكات.

(۱) فیرعەونەكان: پاشاكانى مىسر.

(۲) رك: قىن.

(۳) نۆكەر: خزمەتكار.

فیرعەون پاشایەکی بەزەبروزەنگ و لەخۆبایی بو، کەسی لەخۆی پێ بەهێزتر نەبو.

بروای بەخوا نەبو و دەیکوت: (من خوی ھەرە بەرزتانم).

بە ھێز و مولک و کۆشک و تەلارەکانی بوغرا ببو و دەیکوت:

تەماشاکەن، مولکی میسر و ئەم ھەموو پوبارانە ھەموی ھی منن.

و ەک نەمرودی پاشای بابل پەفتاری دەکرد.

ئەگەر بیزانسیایە یەکیکی لەو بەهێزتر ھەیە توپە دەبو.

داوای لە خەلکی کردبو بیپەرستن و سوژدە ی بۆ ببەن.

خەلکیش گوێپایەلی ببون.

بەلام نەوێ ئیسرائیل نەیان دەپەرست و سوژدەیان بۆ نەدەبرد، چونکە پروایان

بەخوا و بە پێغەمبەرەن ھەبو.

بۆیە فیرعەون ھەر بە یە کجار لە نەوێ ئیسرائیل توپە ببو.

۵- سەرپێنی مندالان

پیشبینیکی^(۱) قیستی چوێ لای فیرعەون و پێی گوت:

لە نەوێ ئیسرائیلدا کوپێک لە دایک دەبێ پاشایەتیت لەناو دەبا.

فیرعەون کە گوێی لەم قسەییە بو شیت و ھار بو، فەرمانی بە جەندرمەکانی

کرد ھەر کوپێک لە نەوێ ئیسرائیل لە دایک ببێ سەری بپرن و بیکوژن.

(۱) پیشبین واتە کاهین: ئەو کەسە شتێک پیشبینی دەکات بۆ داھاتو. (وەرگێڕ).

فيرعهون خوى به خواى خه لك ده زانى، به ثاره زوى خوى سهریان ده برې و
به ثاره زوى خوى نازاديان ده كا!

وهك خاوهنى مهر و بزنان كه به ثاره زوى خوى سهریان ده برې.

جندرمه به ولاتى مىسردا بلا بونه وه و گشت شوينيكيان دپشكنى، له
هر شوينى مندالتيكى نه وهى ئيسرائيلى له دايك ببوايه ده يانهيتنا وهك بزى و
مهر سهریان ده برې.

گورگ له دارستانه كان به نازادى ده ژيان، مار و دوپشك له شاران جرت و
فرتيان بو، نه ده گيران و نه ده كوژران.

كه چى كوپريژگه^(۱) نه وهى ئيسرائيلى بوى نه بو له ولاتى فيرعهوندا برې!

به مجوره به هزاران كور و كوپريژگه له بهر چاوى دايك و باوكان سهریان برې.

نهو پوژهى له نه وهى ئيسرائيل كوپريك له دايك ده بو، پوژتيكى سخت و پرش
بو، پوژتيكى پر له خه م و گريان بو.

نهو پوژهى له نه وهى ئيسرائيلدا كوپريك له دايك ده بو پوژى پرسه و
سهره خوشى بو.

همو پوژى وهك جه زنى قوربان كه به سهدان مهر و بزى و چيل سهر ده برين،
سهدان مندالتي نه وهى ئيسرائيل سهر ده بران.

فيرعهون له خويابى ببو، خوى له سهر خه لكى كردبوه خوا، خه لكه كه ي پارچه
پارچه كردبو، نه وهى ئيسرائيلى ده چه وسانده وه و كوپه كانى سهر ده برين و
كه چه كانى بو خرمه تكارى ده هيسته وه، به راستى فيرعهون خراپه كارتيكى
نازاوه گير بو.

(۱) كوپريژگه: كوپى بچكوته.

٦- لەدایکبونی موسا

خا ویستی وابو ئەو شتە ی فرعون لی دەترسا و خۆی لی دەپاراست بێتە دی.

ئەو کۆرە ی که خا دەییست تەخت و تاراجی فرعون وەرگەڕینی لە دایک بو.

ئەو کۆرە ی که خا دەییست خەلک لە مەزقەپرستیەو بەرەو خواپەرستی رزگار بکا لە دایک بو.

ئەو منداڵە ی که خا دەییست خەلک لە تاریکستانی بۆ پوناکی بپەرینیتەو لە دایک بو.

موسای کۆری عیمران لە دایک بو هەر چەندە فرعون و سەربازەکانی نەیان دەویست.

موسا سێ مانگان ژیا هەرچەندە جەندرمەکان شەو و رۆژ لە دیدەوانی^(١) دابون.

٧- ئەناو رویاری نیلدا

بەلام دایکی موسا ترسی کەوتە دڵ نەخۆ کۆرە جوانەکی سەر بێرن، چۆن نەترسی که دوژمنانی کورپان هەمیشە چاوە گێڕن؟

چۆن نەترسی که جەندرمەکان بە دەیان کورپان لە ئامیزی دایکان پفاندووە و سەریان بپریون.

(١) دیدەوانی: چاودێری.

دایکی داماو و قورپەسەر^(١) چ بکا؟

کورپە جوانە کەمی لە کوێ بشاریتەو؟

جەندرمە کان وەك قەلەرپەش چاو دەگێژن و وەك میژولان بۆن دەکەن!

لێژەدا خوا فریای دایکی داماو و قورپەسەر کەوت و ئیلھامی خستە دڵی کە منداڵە کەمی لەناو سندوقێک دابنێ و بیخاتە ناو روباری نیلەو.

الله اکبر! دایکی بەسۆز چۆن منداڵە کەمی دەخاتە ناو سندوق و فریای دەداتە ناو روباری نیل؟!

کێ لەناو ئەم سندوقەدا شیری دەداتێ!

چۆن لەناو سندوقدا دەتوانێ هەناسە هەڵمژێ؟!!

دایکی بەسۆز هەمو ئەم پرسیارانە بەخەیاڵدا هات بەلام پشستی بە خوا بەست و متمانەیی کردە سەر سروشی^(٢) خوا.

هیچ خانوێک لە سندوق باشتەر نیە منداڵە کەمی بپاریژێ!

جەندرمە لە هەمو شوێنێ هەست و خوستیان راگرتو، دوژمنانی کورپان هەمیشە دانوساون.

جەندرمە کان بە چاوی قەلەرپەشەو دەپروانن و بە بۆنی میژولان بۆن دەکەن.

دایکی داماو و قورپەسەر فەرمانە کەمی خوای جێبەجێ کرد، کورپە جوانە کەمی خستە ناو سندوقێک و بە روباری نیلی دادا.

(١) قورپەسەر: بێتچارە.

(٢) سروش: نیگا، وەحی.

دایکی بەسۆز و بەکۆڵ لەو دەترسا کۆرە جوانە کە ی نەقۆم بێی و بھنکی، بەلام پاشان ئارامی گرت و پشستی بە خوا بەست.

خوا دەفەرموی: سەروشان خستە دڵی دایکی موسا و فەرمایان پیکرد و گۆتمان: شیرێ بدئ و بەختی بکە، ئەگەر ترسای جەندرمەکان بیدۆزنەو و سەری بپن بە روباری نیلی دابە، مەترسی و غەمگین مەبە، چونکە ئیمە بۆتی دەگەرێنێنەو، کە گەورەش بو دەیکەینە پێغەمبەر.

٨- لەکۆشکی فیرعەوندا

فیرعەون زۆر کۆشک و تەلاری لە کەناری روباری نیلدا بنیات نابو.

ھەر پۆژە لە کۆشکی پرایدەبوارد، بۆ سەیران و خۆشی لە کەناری نیلدا پۆژی بەسەر دەبرد.

پۆژیکیان بۆ سەیران و خۆشی لە لیواری نیل دانیشتبو، سەیری روباری دەکرد کە بە ژێر پێیدا دەپۆیی.

فیرعەون شاژنە کەشی لە گەڵدا بو شاژنیش سەیری زێی دەکرد.

فیرعەون و شاژنە کە بەیەکەو بە دڵخۆشی دانیشتبو و لە روباری نیلیان دەپروانی.

لە ناکاو چاویان بە سندوقێکی دور کەوت شەپۆڵەکانی نیل یارییان پێ دەکرد و دەتگوت ماچی دەکەن.

شاژن گوتی: گەورەم! ئەو سندوقە دەبینی؟

گوتى: كوانى؟. سندوق لەناو روبارى نىل چ دەكا؟ رەنگە تەختە دارىك بى
كەوتىتە ناو نىلەو.

شاژن گوتى: نەخىر گەورەم سندوقە!

سندوقە كە نىك كەوتەو.

خەلكە كە گوتيان: بەلئى گەورەم! سندوقە!

پاشا فەرمانى بە يەكەن لە نۆكەرەكانى كرد بىھىتى.

نۆكەرەكە چوہ ناو نىل و سندوقەكەى ھىنا!

سندوقەكەيان كەردەو دىتيان مندا لالەكى زۆر جوانى تىدايە و پىدەكەنى.

خەلكەكە سەريان سوپما و مندا لالەكەيان لە يەكترى وەردەگرت و تەماشايان
دەكردى.

فیرعەون سەرى سوپما و تەماشای دەكردى.

ھەندى لە نۆكەرەكان گوتيان:

ئەم مندا لالە مندا لالەكى نەوہى ئیسرائیلە دەبى پاشا سەرى بېرى.

شاژن كە مندا لالەكەى بىنى خۆشى وىست و لە باوہشى گرت و ماچى كرد.

لە پاشا پاراپەوہ و گوتى:

توخوا مەيكوژە، دلئى من و تۆى پى خۆش دەبى.

بەلكو سودى لى دەبىنەن يان دەيكەينە كورى خۆمان.

بەمجۆرە موسای كورى عیمران چوہ ناو كۆشكى فیرعەون و سەرى نەبرا و

نەمرد و ژیا، ھەرچەندە فیرعەون و جەندرمەكانى دەیانویست بىكوژن.

جه ندرمه كان نه يانتوانی نهم كوپړه ئيسراييليه بدوژنه وه هه چنده وهك
 قهله پرېش چاويان ده گيړاو وهك ميړولان بڼيان ده كرد.
 خوا ويستی و ابو فيرعون كه دوزمني كوپړان بو كوپړيكي وا به خپو بكا، كه
 تهخت و تاراجه كې به دهستی وی له ناو ده چي.
 داماو فيرعون! نه يزانی نهم كوپړه موسايه و به هه له دا چو.
 هامانی وهزير و سهربازه كانيشی نه يانزانی نهم كوپړه موسايه و به هه له دا
 چون.

۹۰- كې مه مكي ده داتې؟

منډاله تازه كه، منډاله جوانه كه ببوه گه مه و ياری ناو كۆشك و مائي
 فيرعون.
 هه مو هه ليانده گرت و ماچيان ده كرد، هه مو خوشيان ده ويست و پييان
 هه له ده گوت^(۱)، چونكه شاژن پر به دل خوشی ده ويست.
 ماده م شاژن خوشی بوئ، چوڼ خانمانی ناو كۆشك خوشيان ناوئ؟! چوڼ
 نوكه رانی كۆشك خوشيان ناوئ؟!
 هه مو هه ليانده گرت و ماچيان ده كرد، چونكه منډالتيكي جوان بو.
 شاژن داوای دايه نيكي^(۲) كرد شير بداته منډاله كه.
 دايه نيك هات و منډاله كې وهرگرت.

(۱) پېته لگوتن: مه دحکردن.

(۲) دایمن: نموژنی كه شیر به منډالان ده دا.

بەلام مىندالەكە دەگىيا و لەلاى دايەنەكە گىر^(۱) نەدەبو.

شاژن داواى دايەنىكى ترى كرد.

ئەوئىش ھات و مىندالەكەى وەرگرت، بەلام مىندالەكە ديسان گىيا و گىر نەبو.
دايەنى سىيەم و چوارەم و پىنچەمىش ھاتن بەلام مىندالەكە ھەر دەگىيا و
گىر نەدەبو.

سەيرە! ئەم مىندالەكە لەبەرچى مەمك ناگرى؟ لەبەرچى دەگرى؟
دايەنەكان زۆريان ھەولدا مەمكى پى بگرن تا شاژن دللى خوش بى و
خەلاتيان بكا.

بەلام خوا شىرى ئافرەتلىكى ترى لى ھەرام كىرودە چۆن شىرى تر دەخوا؟
مىندالەكە ببو قسە و باسى نىو كۆشكى پاشا و ھەموى خەرىك كىرەبون.
بەيەكتريان دەگوت: ئەرى خوشكەم ئەتۆ مىندالەكەت بىنىو؟
بەلى بىنىومە مىنداللىكى تا بلىنى جوانە.

بەلام سەيرە وەك مىندالانى تر نىە! شىرى ھىچ دايەنىك ناخوا.
ئەگەر بىتو دايەنىك وەرىگىر و بىھوى شىرى بداتى دەگرى و لەلاى گىر
نابى و شىرەكەى ناخوا!

چەند بەستەزمانە، ئەگەر ئاوا بىتەتتەو ناۋى، دەمرى!
بەلى، بەمجۆرە چەند رۆژىك تىپەرىن و مىندالەكەش شىرى ھىچ دايەنىكى
نەخوارد.

(۱) گىر نەبو: نەسرەوى.

۱۰- لە باودىشى دايكىدا

دايىكى بەسۆز بە خوشكى موساي گوت:

كىژم برۆ سۆراخى ^(۱) براكت بىكە دەبى زندو بى و مابى.

خوا بەلئىنى پىداوم بىپارىزى و بۆمى بگەرئىتتەو.

خوشكى موسا چو سۆراخى براكەى بكا.

گوپى لەخەلك بو باسى مىندالئىكى جوانى ناو كۆشكى پاشايان دەكرد.

چو لەى كۆشكى پاشا و گوپى لە باسوخواسى خانمانى ناو كۆشك گرت
دەيانگوت:

ئەرى ئەو دايەنەى شاژن لە شارى (ئەسوان)ى داوا كردبو هات؟

خانمىك گوتى: بەلئى هات بەلام مىندالەكە مەمكى ئەويشى نەگرت و شىرى
ئەويشى نەخوارد.

بەراستى سەيرە! ئەو مىندالە دەبى چى بى؟ وا بزانم ئەو شەشەمىن دايەنە
شاژن تاقى بىكاتەو!

بەلئى بەلئى دەيانگوت دايەنئىكى زۆر پاك و خاوتىنىشە و ھەمو مىندالئىكىش
شىرى خواردو!

خوشكى موسا گوپى لەم باسوخواسانە بو، بە نەرمى و بە ئەدەبەو پىتى
گوتن:

من ئافرەتئىك لەم شارەدا دەناسم بىگومانم كە مىندالەكە مەمكى دەگرئى و
شىرى دەخوا.

(۱) سۆراخ: بەدواداگەران.

خانىك گوتى: من بىروا ناكەم شىرى ئەۋىش بخوا، چونكە ئەۋە شەشەم دايەن بو كە تاقىمان كىرۋەتەۋە، كەچى شىرە كەى ئەۋىشى نەخواردۋە.

خانىكى تر گوتى: چى تىدايە با خەفتەمىش تاقىبەكەينەۋە.

ھەۋال گەيشتە لاي شاژن، شاژن كەنيزەيە كى بانگ كىر و گوتى: لەگەل ئەم ئافرەتە بىرۋ دايەنەكە بىنن.

دايكى موسا ھات، نۆكەرىك مىندالە كەى ھىنا و دايە دەستى.

مىندالە كە خۆى لە ئامىزى ئەم دايەنە مات كىر و مەمكى گىر و شىرە كەى خوارد، دەرگوت دەمىكە چاۋەپىيە!

چۆن شىرە كەى ناخا كە ئەم دايەنە دايكى خۆشەۋىست و بەسۆزى بى؟

چۆن شىر ناخا كە سى رۆژە شىرى نەخواردۋە و برىسيە؟!

شاژن سەرى سۇرما، خانم و نۆكەرانى ناو كۆشك سەريان سۇرما، فىرەھون دلى داخۇرپا و شىۋا، گوتى:

بۆچى ئەم مىندالە تەنھا شىرى ئەم دايەنەى خوارد! ديارە دايكىيەتى؟

دايكى موسا گوتى:

گەرەم مىن ئافرەتلىكى بۆن خۆشەم، شىرەم پاكە و تامى خۆشە، ھەم مىنداللىك مەمكىم دەرگى.

فىرەھون بەم ۋەلامە كىر و بىدەنگ بو و خەلاتى كىر.

بەمچۆرە دايكى موسا گەرپايەۋە مالەۋە و موساشى لە باۋەش بو.

خا موساى بۆ گەرپاندەۋە تا چاۋى دايكى پون بىتەۋە و بۆى غەمگىن نەبى، تا بزائى بەلىنى خا دىتە دى، بەلام زۆرىەى خەلك نازانن.

۱۱- بۇ كۆشكى فىرەئون؟

پاشا ئەۋەدى داىكى موسى موسى لە شىر كىردەۋە، بۇ كۆشكى پاشاى گەراندەۋە.

موسى لە كۆشكى پاشادا ۋەك كۆپرە پاشايان گەرە بو.

موسى سامى پاشا ۋە ۋەلەمەندانى لە دۇدا نەما.

موسى بە چاۋى خۇى دەيدى فىرەئون ۋە خىزىم ۋە خىزانە كەى بە چ نازونوزىك پادەبويىرن.

دەيدى ئەۋەدى ئىسرائىل توشى چ دەردەسەرىك كراون تا فىرەئون ۋە خىزىم خىزانى بە خۇشى راببويىرن.

دەيدى چۆن ئەۋەدى ئىسرائىل برسى كراون تا سەگ ۋە سۋارەكانى فىرەئون تىر ۋە تەژى بىن.

دەيدى چۆن ۋەك كەر ۋە ھىستەر پەفتار لە گەل ئەۋەدى ئىسرائىل دەكەن.

دەيدى چۆن بىنگارىيان^(۱) پىدەكەن ۋە ئىش ۋە ئازاريان پىدەچىژن.

موسى ھەمو سبەينەيەك ۋە ئىۋارەيەك ئەم شتانەى دەدەيت ۋە بىدەنگ دەبو.

موسى زۆرى پى ناخۇش بو ۋە رقى ھەلدەستا.

چۆن پى ناخۇش نەبى ۋە رقى ھەلدەستى كە بىينى نەتەۋە ۋە بىنەمالە كەى رىسۋا دەكرىن؟

كە نەتەۋە كەى ئەۋەدى پىغەمبەرانن، ئەۋەدى بەرپىزان ۋە پاىەبەرزەنن.

(۱) بىنگارى: كارى بە زۆرى ۋە بى كرى.

گوناهى نەوہى ئیسرائیل چىہ ؟

ھەر چونكە قىبتى نین؟! ھەر چونكە كەنعانین!؟

ھەرگىز ئەمە گوناح نىہ! ھەرگىز ئەمە گوناح نىہ!

۱۲- مستىكى كوشندە

موسا كە گەورە بو و بوە گەنجىكى بەھىز خوا حوكم و زانستى پېبەخشى.
موسا ستەمكارانى خۆشە دەويست و رقى لىدە بونەوہ، موسا ستەمدىدە و
بىكەسانى خۆشە دەويست و يارمەتى دەدان، بىگومان گشت پېغەمبەرەن ھەر وا
بونە.

جاريكيان موسا بە ناو شارەكەى فىرەوندا دەگەرا، خەلك ھەريەكەى
بەكارى خۆى خەريك بو.

موسا دىتى وا دو كەس لە گەل يەكتر بەشەر دىن، يەكيكيان لە نەوہى
ئیسرائیلە و نەوہى تىرش قىبتييە، قىبتيەكان دوژمنى نەوہى ئیسرائیل بون.
پياوہ ئیسرائیلیەكە ھاواری كرد و بانگى موسای كرد يارمەتى بدات و،
سكالای خۆى لە پياوہ قىبتيەكە دەربرى.

موسا لە قىبتيەكە تورە بو و مستىكى راوہ شاندى، مستەكە كوشندە بو و
قىبتيەكەى كوشت.

موسا زۆر پەشيمان بۆوہ، چونكە زانى شەيتان ئەم كارەى پىكردوہ.

موسا بۆ لاى خوا ژيوان^(۱) بۆوہ و داواى لىبوردنى لە خوا كرد.

(۱) ژيوان بونەوہ: پەشيمان بونەوہ.

همو پیغه مبهريک بهرهو لای خوا ژيوان ده بیته وه و داوای لیبوردن ده کات.
موسا داوای لیبوردنی کرد و گوتی:

شهیتان نهم کارهی پیکردم، شهیتان دوژمنیکی گومپراکهره.

خوا له موسای بوری، چونکه موسا به مبهستی کوشتن مسته کهی
پانه وه شانند، ههر مبهستی نه وه بو لیبیدا، به لام مسته که به هیژ بو کوشتی.

موسا سوپاسی خوای کرد و گوتی:

خوا میهره بانیی له گه لدا کردم و لیم خوش بو، که واته له مه و دوا قهت نابه
پالپشتی تاوانکاران.

موسا له ترسی جه ندرمه کانی فیرعه ون نه خو بیڼ و بیگرن به ماته مات و به
وریاییه وه له ناو شاردا ده پژیی.

موسا ئاگاداری خوئی ده بو و له وه ده ترسا جه ندرمه بیگرن و بؤ لای فیرعه ونی
بیهن.

جه ندرمه هاتن دیتیان وا پیاویکی قیبتی که یه کیک بو له نوکهره کانی
فیرعه ون له سهر نهرز که وتوه و کوژراوه، به دواي بکوژه کهیدا گه پان به لام
نه یاندؤ زیه وه.

کئی بکوژیان نیشان ده دا که جگه له موسا و پیاوه ئیسرائیلیه که کهسی تر
پی نازانی؟!

له م شار و ولاته دا باس ههر باسی نهم کوژراوه بو، همو کهسی باسی ده کرد
و که سیش نهیده زانی بکوژه که کییه.

فیرعه ون توپه بو و به جه ندرمه کانی گوت:

ههر ده بی بکوژم بؤ بدؤ زنه وه.

١٣- نهینییه که ئاشکرا دهیی

بۆ سبهینی موسا دیتی هه هه مان پیاوی ئیسرائیلی وا له گهڵ قیبتیه کی تر به شهردی.

ئیسرائیلیه که بیتهوهی شهرم له خۆی بکاتهوه نهم جارهش هاواری کرد و بانگی موسای کرد یارمهتی بدا.

موسا پییگوت: تو دیاره پیاویکی زۆر هیچ و پوچ و بی شهرمی و واز له شهرد و مشتومراڼ ناهینی، هه بانگی منیش ده که یارمهتیت بدهم

ده تهووی له سهرت وه دهنگ بیتم و سهرت بجهم هه ی تاوانبار!

هه رچه نده موسا نهم قسانه ی به پیاوه ئیسرائیلیه که گوت، به لام ویستیشی قیبتیه که ته مبی بکا، بهم مبهسته لیان چوه پیش و نزیک که وتهوه.

ئیسرائیلیه که بینی موسا توپه بوه و سه رکۆنه ی^(١) ده کا، له وه ترسا موسا له ویش بدات و وه ک قیبتیه که ی دوینی بیکوژی.

بۆیه گوتی: نه ی موسا! ده تهووی وه ک دوینی یه کیکت کوشتوه نه مپۆ منیش بکوژی.

دیاره ده تهووی دهستی سته مکاریت دریژ بکه ی و کاری چاک نه نجام نه ده ی.

لیره دا قیبتیه که زانی که موسا پیاو کوژه که ی دوینی که یه.

قیبتیه که چو به جه ندرمه کانی را گه یاند و گوتی موسا پیاو کوژه که یه.

هه وال گه یشته وه لای فیرعه ون، فیرعه ون توپه بو و گوتی:

نه و کوپه ی که له کۆشکی من گه وره بوه و غه کی منی کردوه کوشتویه تی؟!

(١) سه رکۆنه: گله یی، سه رزه نشت.

بەلام خوا ویستی وابو موسا لە بەلای فیرعەون و جەندرمەکانی ڕزگار بکا و
نەکەوێتە بەردەستیان.

موسا مستەکە ی بە مەبەستی کوشتن پانەوه شاند بو بەلام مستەکە بەهێز بو
و قیبتیەکە ی کوشت.

بەلام فیرعەون و جەندرمەکان بەم شتە پروا ناکەن و پاسا^(١) لە موسا قبوڵ
ناکەن.

خوا ویستی وابو پاشایەتی فیرعەون بە دەستی موسا تێبچێ.

خوا ویستی وابو نەو ی ئیسرائیل بە دەستی موسا ڕزگار ببن.

خوا وای خەمڵاندو^(٢) موسا خەلک لە مەزۆفەرستیەوه بەرەو خواپەرستی
ڕزگار بکات.

بەلام ئەگەر موسا دەستی جەندرمە ستەمکارەکانی بگاتێ چۆن ئەم
مەبەستانە دێنە دی؟

دەست و پێوەند و وەزیرەکانی فیرعەون کۆبۆنەوه و پراوێژیان لەناو خۆدا کرد و
ویستیان موسا بکوژن.

پیاویك هەبو گوتی لە گشت پلان و قسەکان بو.

هاتە لای موسا و باسوخواسی تێگەیاند و پێیگوت:

بۆ تۆمە تا زوێ خۆت ڕزگار بکە.

موسا بەنهیانی و بەترس و وریاییەوه شاری بەجێهێشت و لە خوا دەپارایەوه،

دەییگوت: خوا یە لەم ستەمکارانە ڕزگارم بکە.

(١) پاسا: هۆی عوزنا میتر.

(٢) خەمڵاندن: تەقدیرکردن.

۱۴- ﻟﻪ ﻣﯩﺴﺮﻩﯞﻩ ﺑﻪﺭﻩﯞﻩ ﻣﻪﺩﯨﻴﻪﻥ

ﺑﻪ ﻻﻡ ﻣﯘﺳﺎ ﺑﯘ ﻛﯜﻱ ﺑﯩﭽﯩ، ﺳﻪﺭﺗﺎﭘﺎﻱ ﯞﻻﺗﯩ ﻣﯩﺴﺮ ﻫﯩ ﻓﯩﺮﻩﻭﻧﻪ ﯞﻟﻪﺯﯨﺮ
ﺩﻩﺳﻪ ﻻﺗﯩ ﻓﯩﺮﻩﻭﻧ ﺩﺍﻳﻪ؟!

ﺟﻪﻧﺪﺭﻣﻪ ﻛﺎﻧﯩ ﻓﯩﺮﻩﻭﻧ ﻫﻪﻣﯩﺸﻪ ﺩﺍﻧﯘﺳﺎﯞﻥ، ﺑﻪﭼﺎﯞﻱ ﻗﻪﻟﻪﺭﻩﺵ ﺳﻪﻳﺮ ﺩﻩﻛﻪﻥ ﯞ
ﺑﻪ ﺑﯘﻧﻰ ﻣﯩﺮﯞﻻﻥ ﺑﯘﻥ ﺩﻩﻛﻪﻥ!

ﺧﯘﺍ ﺋﯩﻠﻪﻫﺎﻣﻰ ﺧﯩﺴﺘﻪ ﻧﺎﯞ ﺩﻟﯩ ﻣﯘﺳﺎ ﺑﯩﭽﯩﺘﺘﻪ ﺷﺎﺭﻱ ﻣﻪﺩﯨﻴﻪﻥ ﻛﻪ ﺷﺎﺭﯨﻜﻰ
ﻋﻪﺭﻩﺑﻰ ﺑﯘﯞ ﺩﻩﺳﻪ ﻻﺗﯩ ﻓﯩﺮﻩﻭﻧﻰ ﻧﻪﮔﻪ ﻳﯩﺸﺘﯩﺒﯘﻱ.

ﻣﻪﺩﯨﻴﻪﻥ ﺩﻩﺷﺘﯩﻚ ﺑﯘ ﮔﻪﻟﯩﻐﯩ ﮔﯘﻧﺪﯨﺸﻰ ﻟﯧﺒﺴﯘ، ﺷﺎﺭﺳﺘﺎﻧﯩﻴﻪﺗﻰ ﻣﯩﺴﺮﻱ
ﻧﻪﮔﻪ ﻳﯩﺸﺘﯩﺒﯘﻱ.

ﻛﯚﺷﻚ ﯞ ﺗﻪﻻﺭ ﯞ ﺑﺎﺯﺍﺭﻱ ﻣﯩﺴﺮﻱ ﻧﻪﮔﻪ ﻳﯩﺸﺘﯩﺒﯘﻱ.

ﺑﻪ ﻻﻡ ﺋﺎﯞﺍﻳﯩﻴﻪ ﻛﻰ ﺑﻪﺧﺘﻪﯞﻩﺭ ﺑﯘﻥ، ﭼﯘﻧﻜﻪ ﻟﻪ ﺩﻩﺳﻪ ﻻﺗﯩ ﻓﯩﺮﻩﻭﻧ ﺩﯗﺭ ﺑﯘ.

ﺑﻪﺧﺘﻪﯞﻩﺭ ﺑﯘﻥ ﭼﯘﻧﻜﻪ ﯞﻻﺗﯩﻜﻰ ﺳﻪﺭﺑﻪﺳﺖ ﺑﯘ ﻟﻪﺯﯨﺮ ﺣﯘﻛﻤﻰ ﻓﯩﺮﻩﻭﻥ ﺩﺍﻧﻪﺑﯘ.

ﭼﻪﻧﺪ ﺧﯚﺷﻪ ﺩﻩﺳﺘﻪ ﻛﯩﻴﺎﺗﻰ ﻟﻪﮔﻪﻝ ﺋﺎﺯﺍﺩﻱ ﯞ ﺩﺍﺩﮔﻪﺭﻱ.

ﭼﻪﻧﺪ ﻧﺎﺧﯚﺷﻪ ﺷﺎﺭﺳﺘﺎﻧﯩﻴﻪﺗﻰ ﻟﻪﮔﻪﻝ ﻛﯚﻳﻠﻪﻳﻰ ﯞ ﺯﯨﺮﺩﻩﺳﺘﻪﻳﻰ.

ﻟﻪ ﻣﻪﺩﯨﻴﻪﻥ ﻛﻪ ﺧﻪﻟﻚ ﺭﯞﺯﯨﻴﺎﻥ ﺩﻩﻛﺮﺩﻩﯞﻩ ﻟﻪ ﺯﻩﺑﺮﯞﺯﻩﻧﮕ ﯞ ﺳﺘﻪﻣﻰ ﻓﯩﺮﻩﻭﻥ
ﻧﻪﺩﻩﺗﺮﺳﺎﻥ.

ﻟﻪ ﻣﻪﺩﯨﻴﻪﻧﺪﺍ ﻛﻪ ﺧﻪﻟﻚ ﺩﻩﻧﯘﺳﺘﻖ ﻟﻪ ﺑﻪ ﻻﻱ ﺟﻪﻧﺪﺭﻣﻪ ﻛﺎﻧﯩ ﻓﯩﺮﻩﻭﻥ ﻧﻪﺩﻩﺗﺮﺳﺎﻥ،

ﻟﻪ ﻣﻪﺩﯨﻴﻪﻧﺪﺍ ﻣﯩﻨﺪﺍﻝ ﺳﻪﺭ ﻧﻪﺩﻩﺑﺮﺍﻥ.

ﻣﯘﺳﺎ ﺑﻪﺭﻩﯞﻩ ﻣﻪﺩﯨﻴﻪﻥ ﻛﻪﯞﺗﻪ ﭘﺮﻯ.

له ولاتی میسر چوه ده‌ری و دور کهوته‌وه، به‌لام ده‌ترسا و ئاویری به‌ملا و
ئه‌ولا ده‌دایه‌وه، نه‌وه‌ک یه‌کیک شونی^(۱) هه‌لگرتبی.

به‌لام جه‌ندرمه‌کان بی‌ناگابون.

موسا ناوی خوای لی‌هینا و ده‌رچو، له‌خوا ده‌پاراپیه‌وه و داوای ده‌کرد
یارمه‌تی بدات و پزگار ببی.

که به‌ره‌و مه‌دیه‌ن کهوته‌ پئی گوتی: به‌ته‌مای خوا، خوا پئی بی‌زیانم نیشان
ده‌دا.

۱۵- له‌مه‌دیه‌ندا

موسا گه‌یشته مه‌دیه‌ن، که‌سی نه‌ده‌ناسی و که‌سیش نه‌وی نه‌ده‌ناسی.

شه‌وی بجیته کوئ؟ له‌کوئ بنوی؟

موسا بیری له‌م پرسیارانه ده‌کرده‌وه، به‌لام له‌وه دلتیا بو که خوا
سه‌رگه‌ردانی^(۲) ناکات.

له‌م شاره‌دا بیریک هه‌بو خه‌لک ناویان لی هه‌لده‌گۆزی^(۳) و مه‌ر و ماللات و
ولساتیان پئی تی‌راو ده‌کرد.

موسا دو ئافره‌تی دیت مه‌ر و مالاته‌که‌یان له‌دوره‌وه پاگرتوه و چاوه‌پئی
ده‌که‌ن خه‌لکه‌که مه‌ر و مالاتی خویان ئاو بده‌ن ئینجا ئه‌وان ناوی بده‌ن.

(۱) شون: شوینه‌وار، شوینی.

(۲) سه‌رگه‌ردان: وێل، ری له‌به‌ربزبو.

(۳) ئاو هه‌لگۆزین: ئاو ده‌ره‌یتان له‌بیر.

موسا خاوەنى دلتىكى مېھرەبان و بەبەزەيى بو، وەك باوكتىكى بەسۆز و دلۆڭقان^(۱) ھەستى بزوا.

بە ئافرەتەكانى گوت: بۆچى وا لە دورەو ھەستاون و ئاوا نھيىن؟
گوتيان: تا ھەمو خەلكەكە ئاوا ھەلنەگۆزن ئىمە ناتوانين ئاوا ھەلگۆزين،
چونكە ئەوان بەھيىزن و ئىمە بېھيىزين، ئەوان پياون و ئىمە ئافرەتين.
وەك بلىنى بزائن موسا لىيان بېرسى ئەي بۆچى لە مالىو ھەلگۆزىكتان بەم كارە
ھەلئاستى؟

بۆيە گوتيان: باوكىشمان پىرىكى بە تەمەنە.

لېرەدا موسا سۆزى مېھرەبانىتى وروژا، خۆى چو ئاوى بۆ ھەلگۆزين، پاشان
ئەوان رۆيشتن.

بەلام موسا بۆ كۆى بچى؟!

ئەم شەو رولە كۆى بكا و لە كۆى بنوى؟!

نە ئەو كەس دەناسى نە كەسيش ئەو دەناسى!

پاشان چو ھە سىبەرى داريك و گوتى:

خوايە پىويستىم بە شويىنكە تىيدا نىشتەجى بم.

(۱) دلۆڭقان: دلتەرم و بە بەزەيى.

۱۶- به دواډا ناردن

ههردو کچه که پیش کاتی دیاریکراوی پوژانه دیان گه یشتنه وه مالتی.

باوکه که بیان لیتی پرسین: ها کچه کانم چۆنه نه مپو و با به زویی گه پانه وه؟ هوی
جبو و با به خیرایی هاتنه وه؟

گوتهیان: خوا وای ریکخست پیاویتی چاک و به به زه ییمان لسی هه لکه وت و
ئاوه که ی بۆ هه لگوزین.

پیاهه پیره که سه ری سورما، زانی نه م پیاهه پیاویتی نامۆیه، چونکه هیچ
پوژیک که س میهره بانی له گه لدا نه کردون.

پیاهه پیره که گوته: پیاهه که تان له کوئی به جیه یشت؟

گوتهیان: له هه مان شوین، پیاویتی نامۆیه هیچ شوینیکی نیه!

پیاهه پیره که گوته: کچه کانم کاریکی چاکتان نه کرد، ده بوایه میوانداری
بکه ن، چونکه نه و چاکه ی له گه ل ئیمه دا کردوه، شوینیشی نیه روی تیبکا.

نه م شه و رو له کوئی بکا و له کوئی بنوی؟!

له سه رمانه میوانداری بکه یین، له سه رمانه چاکه ی به دینه وه!

یه کیکتان برۆن بیه یین.

یه کیکیان به رویشتنیکی شه رمانه وه چوه لای موسا و پیسی گوت: باوکم
بانگت ده کا تا پاداشتی ئاو هه لگوزینه که ت بداته وه.

موسا زانی خوا نزاکه ی قبول کردوه و شوینی نیشته جیی بۆ ره خساندوه،
بۆیه داواکه ی ره ت نه کرده وه.

موسا له گه ئی چو، موسا زۆر به پیز و به حورمه تهوه له پيشه وهی كچه كه ده رۆشت تا توشی نه زهر نه بێ.

موسا گه يشته ماله كه و پياوه پیره كه له ناو و نيشتمانی موسای پرسى، نه ویش وه لامى دایه وه.

پاشان موسا به سهرهات و بارودۆخه كهی بۆ گێرايه وه.

پياوه پیره كه به هیمنی و به نارامی گوئی بۆ گرتبو.

كه موسا له گێرانه وه كهی بوه وه پياوه پیره كه پێی گوت:

مه ترسه له م نه ته وه سته مكاره رزگارت بو.

۱۷- ژن هینان

موسا وهك میوانێكى به رێز به لكو وهك كورپێكى خۆشه ويست له لایاندا مایه وه.

رۆژێكىيان یهك له كچه كان به ساده یی به دلپاكی به باوكی گوت:

بابه گیان! به كرى كاری پێبكه، موسا پیاویكى به هیژ و پاكه.

باوكی گوتی: كچم چۆن ده زانی به هیژ و پاكه؟

گوتی: ده زانم به هیژه، چونكه نهو به ته نیا سه ری بیره كهی هه لگرت، كه به چه ند كه سێك نه بێ هه لئاگیرئ.

بابه گیان پاكیشه، چونكه به درێژایی رێگا له پيشه من ده رۆشت و ته ماشای نه ده كردم.

هه مو كریكار و خزمه تكاری ده بێ به هیژ و پاك بێ.

ئه گهر به هیز نه بێ به باشی کاری پیناکری.

ئه گهر پاك نه بێ گزی^(۱) ده كا و هیزه كهی سودی نابێ.

وتهی كچه كه له گهل دلی باوكه پیره كهی تینکی كرده وه.

به لام ئهو وهك باوكێك بیری له مهسه له كه كرده وه.

باوكه پیره كه له دلی خویدا گوتی:

پیموایه كهس لهم كوره شایسته تر نیه بیهكم به خزمی خۆم.

بروا ناكهم له دنیا دا كه سیکی لهم گه نجه باشتر بدۆزمه وه!

له مه دیه ندا هیچ كه سیك به شایسته نازانم بیهكم به خزمی خۆم!

رهنگه خوا ئهم گه نجهی بۆ هی نايم تا بیهكم به خزم و هاریکاری خۆم.

پیاوه پیره كه به ریز و به زهیی و دانا ییه وه به موسای گوت:

من ده مهوێ كچیکی خۆمت لێ ماره بكه م، به لام ده بێ ههشت سالان
كاروبارم بۆ راپه رێنی.

ماره ییه كه به م جوړه یه، كه ده بێ ئهم ههشت ساله ته واو بكه ی.

خۆ ئه گهر كردته (ده) سال له چاكه و پیاوه تی خۆته، نامهوێ کاری سهخت
پێ بكه م، به پشتیوانی خوا چاكه له گهلدا ده كه م.

پیاوه پیره كه له وه ده ترسا گه نجه كه كچه كهی ببات و به ته نیایی به جیتی یی لێ.

پیاوه پیره كه ویستی گه نجه كه تا قی بکاته وه تا ئه گهر كهوته به ردلی كچه كه ی
بداتی.

موسا داواکې قبول کړد و پټیوابو خوا وای بڼ رېک خسته و خوا پیروزی ده کا.

پټیوابو خوا وایکړده بچیته مه دین و له ویش بچیته مائی نهم پیاوه پیره و پیاوه پیره کښ سۆز و خوشه ویستی بڼ بزواوه.

بویه موسا گوتی: من رازیم.

به لّام موسا زیرهک و تیگه یشتو بو بیری کړده وه نه وه که له نایینده دا توشی بیژاری ببی بویه ویستی له هه لېږاردنی هه ردو ماوه که دا سهر به ست ببی و گوتی:

جا نه گهر هه شت سال کارم بڼ کړدی یان ده سال من خوم نازادم، خواش ناگاداره.

۱۸- به رهو میسر

موسا ماوه که تهاو کړد و له گهل خیزانه کهی بهرې کهوتن.

خواحافیزیان له پیاوه پیره که کړد و پیاوه پیره کښ خواحافیزی لی کړدن و نرای^(۱) بڼ کړدن و گوتی:

برڼ خوات له گهل کوپې خوم، برڼ خوات له گهل کچی خوم.

موسا له گهل خیزانه کهی بهرې کهوت، شهو یه که پارچه تاریکی بو، گهل سارد و سهر ما بو.

به لّام له م بیابانه دا ناگر له کوئی په یدا ده بی؟

(۱) نرا: دوعای چاک.

ئه گهر ئاگر نه دۆزنه وه چۆن خۆيان گهرم بکه نه وه؟!

ئه گهر پوناکی نه دۆزنه وه چۆن به پینگادا برۆن؟!

به پینگادا ده پۆشتن و موسا چاوی بۆ ئاگر ده گیرا.

له ناکاو ئاگریکی له دوره وه بینی، به خیزانه که ی گوت:

لیره بن، ئاگریکم له دوره وه دیوه ده چم به لکو هه ندیکی لى دینم یان
ئاوه دانیه کی له لادا ده دۆزمه وه.

موسا به ره و لای ئاگره که پۆشت.

که گه یشته نه وى بانگی کرا: نه ی موسا من په ره وردگارتم، که وشه کانت^(۱)
داکه نه، تۆ له دۆلى پیروزی گواى.

خوا له ویدا قسه ی له گه لّ موسادا کرد و سروشی بۆ هه نارد و فهرموی:

نه ی موسا من تۆم بۆ پیغه مبه رایه تی هه لّ بژاردوه، گوئ بۆ سروشم پادیره،
من خوام، جگه له من هیه خاوه ندیکی تر نیه، من بپه رسته و نوێژان بکه تا
منت به یاد بى، پۆژی دوا ییش په وایه و پو ده دات.

موسا گۆچانیکی به دهسته وه بو، له کاتى پۆشتندا تاقه تی خو ی ده دایه
سه ری.

خوا فهرموی: موسا نه و داره ی له دهستی راستت گرتوه چیه؟

موسا زۆر به ساده ییه وه گو تی: گۆچانه که مه.

موسا دهستی پیکرد سوده کانی گۆچانه که ی ده ژمارد، ده یویست قسه کانی
دریژ بى چونکه قسه ی له گه لّ خوا دا ده کرد و گو تی:

ئەم دارە گۆچانە کە مە، لە کاتی ڕۆیشتندا دەیدە مە بەرخۆم و بۆ مەر و مالاتە کە م گەلای دارانی پێ هەلدهوهرینم، زۆر سودی تریشی لێ دەبینم.

خوا فەرموی: موسا گۆچانە کە ت هەلده.

موسا هەلیدا و گۆچانە کە بوە ماریکی زل و زەبەلاحی بە جولە جول.

خوا فەرموی: هەلیگرهوه مەترسە، هەرئێستا دەگێڕینەووە سەر شیوە کە ی پیشوی.

خوانیشانە یەکی تریشی بە موسا بەخشی، کە ئەویش دەستی سپی و ڕۆشن بو.

فەرموی: ئە ی موسا دەست بخە ناو باخەلت پاشان دەری بینە بیئەو ی نەخۆشی بێ سپی و ڕۆشن دەبێ.

۱۹- بڕۆ لای فیرعهون کە سنوری بەزاندووە و یاخی بوە

جا دوا ی ئەم گفتوگۆیە خوا فەرمانی بە موسا کرد بۆ ئەم کارە ی کە لە پیناویدا وەدیها تەو دەسبە کار بێ.

فیرعهون خۆ ی لەسەر خەلکی کردبوە خوا، فیرعهون خراپە کاری لە ولاتدا بەرپا کردبو.

نەتەو ی فیرعهون بە خوا بیپروا بون، نەتەو ی فیرعهون کاری خراپە یان لەسەر زەو ی دەنایەو.

خوا لە بەندەکانی پازی نابێ بیپروا بن، خوا حەز ناکا کاری خراپە لەسەر زەو ی بلایبێتەو.

خوا ویستی موسا بنییرته لای فیرعهون و نه ته وه که ی چونکه نه ته وه یه کی دور له خوا و خراپه کار بون.

به لām موسا چۆن بجیته لای فیرعهون و چۆن روبه پوی ئەم سهرسه خته به زهه بروزه نگه بییته وه.

موسا له میژ نیه پیاویکی قیبتی کوشته!

موسا له میسر به ترس و له رزه وه هه لاتوه و جه ندرمه کان و خه لکی کۆشك دهیناسنه وه!

موسا گوتی: خواجه من پیاویکم لی کوشتون ده ترسم بمکوژنه وه.

ههروه ها زمانیشم ده گیرئ.

به لām خوا ئەمانه ی ده زانی، خوا ده یویست موسا بجی ئەگه رچی پیاویشی لی کوشتب و زمانیشی بگیریئ.

خوا بانگی کرد: ئە ی موسا پرۆ بانگی ئەم نه ته وه سته مکار و بی پروایه بکه تا بۆ لای خوا بگه رینه وه.

موسا گوتی: خواجه له وه ده ترسم پروام پی نه کهن، له وه ش ده ترسم کاتیك به وی قسه یان له گه ل بکه م هه ناسه م سوار ببی و زمانم نه بیته وه، بۆیه با (هه رپون)یشم له گه لدا بی.

خواجه که سیکم لی کوشتون ده ترسم بمکوژنه وه.

خوا فهرموی: نه خیر ناتکوژنه وه و هه ردوکتان برۆن، من ناگام لی تانه و گویم له گفتوگوتانه.

برۆنه لای فیرعهون و پی بلین:

ئىمە پىغەمبەرى خاى بونەوەرەين.

نەوې ئىسرائىل ئازاد بىكە و لىگەرې با لەگەل ئىمەدا بن.

خا فەرمانى بە موسا و بە ھارون كىرد بە نەرم و نىانى لەگەل فەرەون بدوین.

خا لەگەل دوژمنەكانىشى تارادەيك نەرمى پىخۆشە.

خا فەرمى: قسەى نەرمى لەگەلدا بىكەن بەشكو بىردەكاتەوە يا دەترسى.

۲۰- لە بەردەم فەرەوندا

موسا و ھارون چۈنە لاى فەرەون و لە كۆپى فەرەون داوايان لە فەرەون كىرد تا بەرەو خا بىگەرېتەوە.

بەلام فەرەونى بە زەبروزەنگ لە چاۋنەترسىيەكەى موسا تورپە بو، بە كەشوفش و لوتبەرزىيەوە گوتى:

گەنجۆ^(۱)! تۆ كىنى تا بتوانى لە كۆپى مەن ھەلىستىيەوە و نامۆزگارى مەن بىكەى؟

تۆ نەو مىندالە نەبوى كە لە ناو زىدا ھەلمانگرتىيەوە؟

ئەدى ئىمە نەبوین لە مىندالى تا گەنجىتى بەخىومان كىردى؟

تۆ نەبوى پىياوھەت كۈشت و خۆت دزىيەوە؟

موسا تورپە نەبو، نەيگوت: درۆيە، نەيگوت راست ناكەى، پروپىسانوى نەھىنايەوە، بەلكو زۆر بە پاشكاويەوە وەلامى دايەوە.

(۱) گەنجۆ: ئەى گەنج.

گوتهی: بەلێ من کوشتم، کاریکی ناپه‌واش بو بەلام ژیاوان بومه‌وه و خوا لیم
خۆش بوه. ^(١)

پاشان که ترسام بمکوژنه‌وه هه‌لاتم و ولاتم به جیهیشت.

پاشان خوا چاکه‌ی له‌گه‌لدا کردم و کردمیه پێغه‌مبهر.

ئه‌ی فیرعه‌ون! منه‌تی نه‌وه‌م له‌سه‌ر ده‌که‌ی، که چهند سالتیک منت به‌خێو
کردوه؟!

ئه‌دی بۆ بیر له‌وه ناکه‌یه‌وه که بۆچی من که‌وتمه‌ به‌رده‌ستی تۆ و له‌به‌ر چ منت
به‌خێو کردوه؟

ئه‌گەر تۆ منداڵت نه‌کوشتبایه‌ دایکیشم فرپیی نه‌ده‌دامه‌ ناو نیل و نه‌ده‌که‌وتمه‌
به‌رده‌ستی تۆ تا به‌خێوم بکه‌ی!

له‌ پال ئهم هه‌مو سته‌م و کاره خراپانه‌تا پیتوايه پیاوه‌تیت له‌گه‌لدا کردم؟
تۆ نه‌ته‌وه‌که‌ی منت به‌ که‌ر و ناژه‌ل داناهه‌ و وه‌ک سه‌گ تیتخوړیون، توشی
نه‌هامه‌تی و ده‌رده‌سه‌ریت کردون.

ئه‌وه چ پیاوه‌تیه‌که نه‌گه‌ر منداڵکیان لێ به‌خێو بکه‌ی؟!

که به‌خێویشت کردوه نه‌تزانیه‌وه و هه‌لات کردوه نه‌گه‌رنا نه‌ویشته‌ ده‌کوشت!
پیتوايه چاکه‌ت له‌گه‌لدا کردم که چهند سالتیک منت به‌خێو کردوه، که‌چی
هه‌مو نه‌وه‌ی ئیسرائیلت کردۆته‌ کوێله‌؟!

۲۱- بانگکردن به رهو لای خوا

فیرعه ون ده مکوت بو و نه ییتوانی وه لām بداته وه، ویستی خۆی له پرسسپاره که ههلبویری، بۆیه گوتی:

پهروه ردگاری بونه وه ر کییه؟ که گویم لیته ناوی ده بهی؟

موسا گوتی: پهروه ردگاری ئاسمانه کان و زه مین و نیوانیانه ته گهر برپاداری دلنیان.

فیرعه ون له م وه لāmه توپه بو، ویستی توپه بهی ئاماده بوانی نیو کۆره کهش بوروژینی و سهریان له وته کانی موسا بسور میئن.

بۆیه روی کرده ئاماده بوان و گوتی: گویتان لی نیه موسا چ ده لی؟!

به لām موسا قسه کانی خۆی نه بری و زه بری دوه می پاره شانده فیرعه ون و گوتی:

پهروه ردگاری نیوه و پهروه ردگاری باب و باپیرانی پیشوتانه.

فیرعه ون توپه تر بو و ئارامی نه گرت و گوتی:

دلنیابن پیغمبه ره که تان شیته بوه.

به لām موسا قسه کانی خۆی نه پچراند و زه بری سییه می پاره شانده فیرعه ون و گوتی:

پهروه ردگاری رۆژئاوا و رۆژه لāt و نیوانیانه، ته گهر نیوه تیبه گن.

فیرعه ون ویستی موسا له م بابه ته تاله ههلبویری.

فیرعه ون ویستی توپه بهی ده ست و پیوهنده که ی بوروژینی.

بۆیه گوتی: له باره ی باب و باپیرانمان چ ده لی؟!

فیرعەون لە دلی خۆی گوتی:

ئەگەر موسا بلی لەسەر ھەق بون، دەلێم: ئەوان بتیان دەپەرست!

ئەگەر بشلێ: لە گومراھی و لە گەمژەیی دابون، ئەوا ئامادەبوانی کۆرەکە تووڕە دەبن و دەلێن: موسا جوین بە باب و باپیرانمان دەدا.

بەلام موسا لە فیرعەون زیرەکتر بو، موسا خوا پیتی راستی بۆ پۆشن دەکاتەو، گوتی:

باب و باپیرانی پیشو چیان کردبۆ و چۆن بوین لەلای پەرەردگار بزر نیە و گشتی نوسراو، پەرەردگاری من شت لەبیر ناکا و بە ھەلەدا ناچێ.

پاشان موسا قسەی بردەو، سەر ئەو بابەتە ی کە فیرعەون دەیویست خۆی لێ پرزگار بکات.

موسا گوتی:

پەرەردگاری من شت لەبیر ناکات و بە ھەلەدا ناچێ.

ئەو پەرەردگاری کە زەوی بۆ ژیان سازاندو و گەلیک پێگە و پەوازیشی^(۱) لەسەر زەوی بۆ داناوین.

ئەو پەرەردگاری کە بارانی لە ئاسماندا باراندو.

لێرەدا فیرعەون دەمکوت دەبی و قسەی دەبۆ، بۆیە وەک ھەمو پاشایەکی زۆردار پەنا دەباتە بەر زەبروزەنگ و تووڕەیی و دەلێ:

باپیت بلێم ئەگەر ھەر یەکیکی تر جگە لە من بە خواوێند بزانی دەتخەمە بەندیخانە و بەندت دەکەم.

(۱) رەواز: ریتگایەك ھاتوچۆی لەسەر بۆ.

۲۲- موعجیزەکانی موسا

فیرعون کہ تیرەکانی خۆی ھاویشت موسا ویستی تیری خوای تیڭگری.

موسا گوتی: ئەدی ئەگەر بەلگە ی پېغەمبەراییە تیم پێنیشان دای بپروام پیددینی؟

فیرعون گوتی: بیهینه ئەگەر راست دەکە ی.

موسا گۆچانەکە ی ھەلدا و یەکسەر بوە ماریکی زل و زەبەللاح.

پاشان دەستی بردە بن باخەلێ و دەریھێنا یە کسەر دەستی زۆر سپی بو.

فیرعون مەھانە یەکی^(۱) دۆزیەو و بە نامادەبوانی گوت:

جادوگەرێکی^(۲) زانا یە.

نامادەبوان گوتیان: راست دەکە ی جادوگەرە، جادووەکە ی پون و ناشکرایە.

موسا گوتی: ئێو بە شتی راستەقینە دەلێن جادو، ئەو ی جادوگەر بێ جادووەکە ی تاسەر نیە و سەرناکەوێ.

فیرعون گوتی: ئێو دەتانەوێ لە رێبازی باب و باپیرانمان وەرچەرخیڤن^(۳)، دەسلالت و پاشایەتی بۆ خۆتان و دەست بێنن. ئیمە پرواتان پێ ناھێنن.

فیرعون وەکو پاشا زۆردارەکان ویستی دەست و پێوەندەکە ی لە موسا بترسینی و گوتی:

جادو: سیحر

(۱) جادوگەر: سیحر یاز

(۲) وەرچەرخیڤن: وەر سوړپښن، لابدەن.

(۳) وەرچەرخیڤن: وەر سوړپښن، لابدەن.

موسا دەیهوێ بەهۆی جادووەکانیەوه لە ولاتتان دەریەدەر بکا، ئیوه تەگبیرتان چیه؟

دەست و پێوەندەکە ی گوتیان: پێمان باشە جادوگەرانی سەرتاپای ولات کۆبکێنەوه و موسای پێ ببەزێنین.

بەمۆرە لە سەرتاپای ولات بانگیان پراھێشت و گوتیان:
بۆ ئاگاداری، بۆ ئاگاداری... کێ جادوگەرە و جادو دەزانێ با لەلای پاشا ئامادە بێ.

جادوگەرانی لە هەمو لایەکەوه هاتن و لەلای پاشا کۆبونەوه.

بەریار درا لە پۆزی جەژندا جادوگەرەکان پووبەروی موسا ببەنەوه.

بانگی خەڵکیشیان کرد کۆبەنەوه تا بەلکو ببینن چۆن بەسەر موسا زال دەبن.

٢٢- بەرموگۆرەپان

خەڵک لە بەیانیهکە ی پۆزی جەژن زو لە مالهوه دەرچون و پۆل پۆل بەرهو گۆرەپانی پۆشتن.

منداڵ و گەنج و پیر و پیاو و ئافرەتان لە مالهوه دەرچون و بەرهو گۆرەپان بەرێ کەوتن.

کەس لە مالهوه نەما تەنھا نەخۆش و پەککەوتەکان نەبن.

لە کوچه و کۆلان و بازار و شاردا باس باسی جادوگەری و جادوگەرانی بو.

- ئەرێ جادوگەرە گەورەکە ی شاری ئەسوان هات؟

- به لږ، جادوگره به ناوبانگه کې شاری ثوقسور و شاری جيزه
به ناوبانگيش هاتن.

- نهړی تو پيټ وایه کې ده باته وه؟

هرچی جادوگری کارامه و گوره ی میسره گشتیان کوښونه وه، ده بی کهس
لیان بپاته وه!

موسا و براکه ی چوڼ ده توان بپه نه وه؟!

موسا تا گوره بو هر له کوشکی پاشادا بو، پاشان به ترس و لهرزه وه
میسری به جپه یش و چوه مه دیه، چنده سالیکیش له مه دیه ندا مایه وه.

له کوئی فیږی جادو بو؟

له میسر؟ نه خیر.

له مه دیه؟ نه خیر، گویمان لیته بو له ویډا هونه ر هبی!..

نه وه ی ئیسرائیلیش هاتن و له گه ل خه لک کوښونه وه، دلیان له نیوان هیوا و
بیهمیدی دا بو، په نگه زیاتر بیهمیدیان به سهردا زال بوی، به لام خوا
میهره بانی له گه ل کوری عیمران ده کا! خوا نه وه ی ئیسرائیل سرده خا!

جادوگره کان به لاف و گه زاف و لوتبه رزیه وه هاتنه ناو گوږه پان.

جل و بهرگی په نگا وره نگیان له بهر کردبو.

همو گوچان و گوریسیان پیبو.

همو به پیکه نین و گالته جاپیه وه بهر و گوږه پانه که ده هاتن.

ده یانگوت نه مړوړو ژوی هونه ر!

نه مړو پاشا ده بینو چ کاریکی عه نیکه ده نوینن.

نه مړو خه لك ده بينی چەند گرنګین!
 کاتیک که جادوګه ره کان ناماده بون به فیرعه و نیان ګوت:
 نه ګه ر سهرکه وین خه لاتمان ده که ی؟
 فیرعه ون ګوتی: به لئی پله و پایه شتان بهرز ده که مه وه...
 نه مه یه خه لاتنی پاشایان! نه مه یه ریزانه ی^(۱) پاشایان!
 نه مه یه که پیاوی پی ده خه له تی!
 نه مه یه که پشتی پالووانان له نهرزی ده دا!
 به مجوره جادوګه ره کان به به لینه کانی فیرعه ون دلخوش بون.

۲۴- نه نیوان راست و ناراستدا

موسا به جادوګه رانی ګوت: چتان هیه هه لیده ن.
 جادوګه ره کان ګوریس و ګوچانه کانیان هه لدا و ګوتیان:
 سویند به شان و شکوی فیرعه ون نیمه سرده که وین.
 خه لك شتیکی سهیریان بینی، به دهیان و سهدان ماریان ده دی له ګوره پاندا
 ده جین، خه لك که نه م دیه نه یان بینی حه په سان و بۆ پاشه وه کشانه وه.
 هاواریان کرد: مار! مار!
 نافره ته کان قیزان دیان، منداله کان زیران دیان، هه راوه وریا ګوره پانی
 هه ژانده وه.

(۱) ریزانه: ریز لیمان.

نه وهی خه لک دیتی موساش دیتی و سه ری سوپما، موسا گوریس و
گۆچانه کانی له بهرچاودا ببوه مار و ده جولان.

موسا ترسیکی به دلدا هات!

چۆن نه ترسی؟ نه مپۆ رۆژی تاقیکردنه وهیه، پیاویش له تاقیکردنه وهدا یان
ده باته وه یان ده دۆری!

ئه گهر خوانه خواسته جادوگهره کان بیه نه وه.

ئه گهر خوانه خواسته موسا بدۆرینی.

چ رو ده دا؟ په نا به خوا!!

سه رکه وتنی موسا سه رکه وتنی پیاویک نیه.

به لکو سه رکه وتنی ئاینه به سه ر پاشا.

سه رکه وتنی راستیه به سه ر ناراستی.

خوایه موسا نه دۆرینی! خوایه موسا ژیر نه که وی!

موسا ترسی به دلدا هات به لام خوا وره ی^(١) موسای بهرز کرده وه و پیی
فهرمو:

مه ترسه تو سه رکه وتوی.

تو گۆچانه که ی دهستی راست هه لده ئیتر هه رچی فروفیلی جادوگهران هیه
قوتی ده دا، جادوگهران سه رناکه ون.

موسا به جادوگهرانی گوت:

کارەکەى ئێوه جادووه، خوا جادوان پوچەڵ دەکاتەوه.

خوا کارى بەدکاران ناسازیئى.

خوا وتەى راستى خۆى سەردەخا ئەگەرچى تاوانکارانىش پێیان ناخۆش بێ.

موسا گۆچانەکەى هەڵدایە ناو گۆرەپان و بو بە ماریکی زل و زەبەللاح،
هەموو گوریس و گۆچانەکانى جادوگەرانی هەلگوشى.

بەمجۆرە راستى سەرکەوت و ناراستى پوکایەوه.

جادوگەرەکان تاسان و واقیان و پرما...

- ئەمە چیە؟

ئێمە دەزانین جادو چۆنە و چۆن نیە.

ئێمە دەزانین جادو چەند جۆرى هەیە.

ئێمە مامۆستای هونەرىن!

ئێمە پیشەواى هونەرىن!

ئەمە جادو نیە! ئەمە جادو نیە!

چونکە ئەگەر ئەمە جادو بوايە بە جادو دەمانبەزاند.

ئەگەر هونەر بوايە بە هونەر دەمانشکاند!

بەلام هونەرەکانى ئێمە لەبەردەم ئەم کارەدا پوکایەوه، وەك خوناوى بەر
هەتاوئ بو بەهەلم و توايەوه!

ئەم کارەى لە کوئى هیناوه؟ دیارە لەلای خواوەیە!

جادوگەرەكان دلتيا بون كه موسا پېغەمبەرە و خوا ئەم موعجيزەيەى
داوەتتى، جادوگەرەكان ھەمو بە يەك دەنگ ھاواريان کرد:

بروامان بە پەرورەدگارى موسا و ھارون ھيئا.

ھەمو سوژدەيان بۆ خوا برد و گوتيان:

بروامان بە پەرورەدگارى بونەوەر ھيئا، كه پەرورەدگارى موسا و ھارونە.

۲۵- ھەرەشەكانى فيرەھون

فيرەھون شىت و ھار بو.

ئۆقرەى لى برا، ئاگرى لە چاوان دەبارى، ھەورەتريشقەى لە نيۆچەوانى
ھەلدەستا!

ھەى داماو فيرەھون! ئەوہى لى دەترسا و نەيدەويست رو بدا روى دا!

دەيويست بە جادوگەرەن موسا ببەزىنئ كەچى جادوگەرەكان لىى
ھەلگەرەنەوہ و بونە سەربازى موسا!

دەيويست بە جادوگەرەن خەلک لە موسا بکاتسەوہ، كەچى جادوگەرەكان
خويان بەر لە ھەمو كەس بروايان پيھيئا!

فيرەھون تيريكى بەرزى ھاويشت بەلام بەخۆى كەوتەوہ.

فيرەھون وايدەزانى وەك چۆن دەسەلاتى بەسەر لاشەدا ھەيە دەسەلاتى بەسەر
ھزريشدا^(۱) ھەيە.

(۱) ھزر: بير، فکر.

وايدەزانی وەك چۆن دەسەڵاتی بەسەر زماندا ھەيە دەسەڵاتی بەسەر دلێشدا ھەيە .

وايدەزانی ئەگەر بە پەزامەندی خۆی نەبێ نابێ ھیچ کەسیک لە خەلکی میسر بپروا بە ھیچ شتێک بێنن .

بۆيە بە لوتبەرزی و بە کەشوفشەو^(۱) گوتی:

- چۆن بەر لەوێ من پێگاتان پێبەدم بپروا بە موسا دینن؟!

فیرەون تیریکی پاشایانە ی تیگرتن و گوتی:

دیارە موسا مامۆستاتانە و ئەو فێری جادوی کردون!

پاشان تیری دوو می تیگرتن و گوتی:

ئێو پلانتان داناوئەو تا خەلکی ولات ئاوارە بکەن و خۆتان دەسەڵات بگرنە دەست، خۆم دەزانم چتان بەسەردینم .

پاشان تیری ژەھراوی سییە می تیگرتن، کە دواھەمین تیری ناو تیردان ی پاشایانە، گوتی:

شەرت بێ دەبێ دەست و پێی ھەموتان پاست و چەپ بپرم و لە خاچستان ھەلواسم .

بروادرەکان تیرەکانیان بە قەلغانی بپروا و ئارامگری پەرچ دایەو .

گوتیان: بێ باکین^(۲) چت نەکردووە بیکە، مادەم بپروامان ھینا بشکوژرین زەرەر ناکەین چونکە بۆ لای خوا دەگەرپینەو .

(۱) کەشوفش: لاف و تەنەنە .

(۲) بێ باکین: بێ مەنتەن .

هامان و وهستاكان زۆر شه كهت و ماندو بون، قور له بهر برا، كه رپوچ نه مان.
كه چي فيرعه ون هيشتا گه ليكي مسوده، بالاخانه كه هيشتا نزيكي هه ور
نه بوته وه چ جاي نه وه ي بگاته مانگ!

هيشتا نزيكي مانگ نه بوته وه چ جاي نه وه ي بگاته خۆر!
هيشتا نزيكي نزيكي خۆر نه بوته وه چ جاي نه وه ي بگاته هه ساره كان!
هيشتا نزيكي هه ساره كان نه بوته وه چ جاي نه وه ي بگاته ناسمان!
فيرعه ون دل سارد و شهرمه زار بو، فيرعه ون هيسواي برا و دهسته وه نه ژنۆ له
شوييني خۆي دانيشت و له رو داما.

فيرعه ون چهند داماو! دياره نازاني خوا چهند بهرز و گه ورهيه?
دياره نازاني خوا نهرز و ناسمانه بهرزه كاني نه فراندوه؟ دياره نازاني هه رچي
شتيكي له نهرز و ناسمانه كاندا ههيه هي خوايه?
دياره نازاني خواي گه وره خواي نهرز و ناسمانه?!

فيرعه ون دواي كردوكوشه بيناكام و تيكشكاوه كاني هيچ فروفيلكي تري پي
نه ما ته نها نه وه نه بي كه برياري بدا موسا بكوژي، بهو بيانوه ي گوايا
خراپه كاري له سهر زه وي بلاو ده كاته وه!
فيرعه ون گوتي: ليتم گه پين با موسا بكوژم، كه كوشتم نه و جا با هاواري
خواكه ي بكات!

بۆيه ده يكوژم نه وه ك ريبازه كه تان بگوړي يان خراپه كاري له سهر زه وي بلاو
بكات وه.

٢٧- برۆادارەکەى خزمى فیرعەون

فیرعەون کاتێک ویستی موسا بکوژى، پیاویکی برۆادارى خزمى فیرعەون که به نهینى برۆای هینابو هەڵسایهوه و گوتى:

دەتانهوێ پیاویک بکوژن که دەلێ خوا پەرەردگارمە و لە پەرەردگارى خوشىرا چەند نیشانهى زۆر ناشکرای بۆ هاوردون؟!

برۆادارە ئازا و زیرەکەکەى خزمى فیرعەون گوتى:

لەبەرچى بەرهنگارى^(١) موسا دەبنهوه و ئازارى پێدەگەیهنن؟

ئەگەر برۆاشى پێ ناهینن وازى لى یینن خۆى و رێبازەکەى خۆى.

ئەگەر درۆزن بێ ئەوا تاوانى درۆیهکەى لە ملی خۆیهتى و پەيوەندى بە ئێوه نیه.

ئەگەر راستیش بکا و پێغەمبەر بى ئێسەش ئازارى بدەن ئەوا قورتان بەسەرى... هەندیک لەو هەرەشانەى ئەو پیتان دەلێ دینهدى و هەموتان تەفروتونا^(٢) دەبن.

براكانم! بە مولكى زۆر و زەوهند لە خۆبایى مەبن، بە هیژ و لەشکرى گەوره لە خۆ دەرەمەچون.

نەتەوهکەم! ئەمڕۆ ئێوه بالادەستن، ئێوه دەسەلاتتان بە دەستە، باشە ئەگەر سزای خوا توشمان ببێ کێ هەیه رزگارمان بکا؟!

فیرعەون لە وەلامدا گوتى:

(١) بەرهنگاریبونهوه: روبەرپوینەوه.

(٢) تەفروتونابون: لەناچون و کاولبون.

مەن ھەر سورم لەسەر كوشتنى موسا و ئەوھى منىش پىتان دەلىم ھەر ئەو راستە.

بروادارە ئازا و زىرەكەكە وىستى نەتەوھەكەى لە سەرەنجامى پىر ئازار و چارەنوسى ستەمكاران بترسىنى و گوتى:

نەتەوھەكەم! مەن لەوھ دەترسم توشى سزايەكى وەك سزاي نەتەوھى نوح و عاد و پەھمود و بىرپواكانى تر بىن، ديارە ئەوان تاوانيان كرده بۆيە توشى سزا بون ئەگەر نا خوا ستەم لە بەندەكانى خۆى ناكە.

بروادارە ئازا و زىرەكەكە نەتەوھەكەى بە پۆژى دوايى ترساند.

دەزانى پۆژى دوايى چيە؟

پۆژى دوايى ئەوھەندە سەخت و ناخۆش و پىر ئازارە پىاو ئاورپ لە برا و داىك و باوك و ژن و مەندالەكانىشى ناداتەوھ، چونكە لەم پۆژەدا ھەمو كەسىك پەريشانە و لەبەر پەشيوئى خۆى ئاگاي لە ھىچ كەسى نامىنى.

لەم پۆژەدا تەنھا بىرپوادارەكان نەبى ئەگىنا ھەمو برادەرەكانى تر لە گەل يەكتر دوژمن و لە يەكتر بىزارن.

لەم پۆژەدا خزمایەتى نامىنى و كەس لە ھالى كەس ناپرسى.

لەم پۆژەدا خواى مەزن و بالادەست بانگ دەكا:

ئەمپرو دەسەلات بۆ كييە؟.. ھەلبەت بۆ خواى زال و تەنيايە.

لەم پۆژەدا خەلك ھەمو دەپەشوكىن، ھانا وەبەر يەكتر دەبەن، ھاوارى يەكتر دەكەن فريامان كەون فرىا!

بەلام کەس فریای کەس ناکەوێ و ئاوار لە یەکتەر نادەنەو، چونکە هەمو لەخۆ
بیزارن و کەسیش هیچی پێناکری.

بروادارە ئازا و زیرە کە گوتی:

نەتەوێ کەم! من دەترسم لەم رۆژەدا لێتان بقیەومی کە دەبیته هاوارهاوار کە
رۆژی قیامەت، ئەوێ رۆژی هیچ کەس هیچی بە دەست نیە و کەس فریاتان
ناکەوێ، ئەگەر ئێوە گومرا بن خوا یارمەتیتان نادا.

بروادارە ئازا و زیرە کە گوتی:

خوا چاکە یەکی گەلیک گەورە ی لە گەلدا کردن بەلام ئێوە رێزتان نەزانی، جا
کە مائاواویی لێکردن ئەوسا ئەفسوستان^(۱) کیشا.

ئەم چاکە یە یوسفی پێغەمبەر بو - سلاوی خۆی لیبی - کە ئێوە نەتاناسی و
رێزتان نەزانی.

جا کە یوسف کوچی دوا ی کرد گوتتان:

پاکی و بێ گەردی بۆخوا! پێغەمبەر نەبوێ وەک یوسف بێ!

پادشا نەبوێ وەک یوسف بێ!

پیاو نەبوێ وەک یوسف بێ!

لە دوا ی یوسف لە کوێ پێغەمبەریکی وەک یوسفمان بۆ دی؟!

نەخێر قەت پێغەمبەریکی وەک یوسفمان بۆ نابێتەو!

بروادارە ئازا و زیرە کە گوتی:

(۱) ئەفسوس: ئەسەف.

کاتی خۆی که یوسف هات و به لگهی پرون و ناشکراشی پیتبو بۆ سه لماندنی پیغه مبه رایه تیه که ی، که چی ئیوه گومانتان لی هه بو، به لام وه خستی که مرد گوتتان ئیتیر پاش ئه و خوا هیچ پیغه مبه ریك نانیتریت.

بزانن ئه گهر ئه م پیغه مبه ره ش بمری هه مان شت ده لئین و په شیمان ده بنه وه!

۲۸- ئامۆژگاری پیاوه برواداره که

برواداره که ئامۆژگاری نه ته وه که ی کرد و دلسۆزی و خۆشه ویستی خۆی بۆ ده ربهرین و گوتی:

نه ته وه که م! وهرن شوینم که ون رپی راستان نیشان ده ده م.

برواداره ئازا و زیره که که ده یزانی نه ته وه که ی به ژیا نی دنیا وه مه ستن.

ده یزانی فیرعه ون به مولک و هیزه زۆره که ی فریوی خواردوه ^(۱) و له خۆبایی بوه.

به لام ژیا نی دنیا وه که خه ونیکه و کۆتایی دی، ژیا نی دنیا وه که سیبه ریکه پاشان نامینن.

برواداره که زانی نه ته وه که ی به خۆشی ژیا نی دنیا وه سه رمه ست بونه، سه رمه ستیش گوئ بۆ وته ی راست ناگری و هه ست به شتی چاک ناکا.

بۆیه ئه وانیش گوئ له وته کانی موسا راناگرن.

برواداره که ویستی له م بیئاگابونه بیادریان بکاته وه و پیتی گوتن:

(۱) فریو خواردن: خه لته تان.

نەتەوێکەم! بە ژيانى دىيا مەخەلەتێن، ژيانى دىيا چەند خۆشەىكى سنوردارە و دەبریتەو، ژيانى دوارۆژ هەمیشەییە و نابریتەو.

لێرەدا نەفامانى نەتەوێکەى بەم قسانە هەلچون، بانگى برۆادارەکەیان دەکرد بێتەو سەر پێى بێروایى و هاوبەشپەرستى، بانگیان دەکرد بگەریتەو سەر ئاینى باب و باپیران.

برۆادارەکە دەیگوت: بۆ لای خوا بگەریتەو و خوا بپەرستن.

ئەوانیش دەیانگوت بۆ سەر ئاینى باب و باپیران بگەریتەو!

زۆریان لە گەڵ هەولدا و سنوریان بەزاند ئەویش پێى گوتن:

نەتەوێکەم! ئەو چیتان لێتەوماوە!

من بۆ پرزگارى بانگتان دەکەم کەچی ئێوە بۆ دۆزەخ بانگم دەکەن؟!

من بۆ لای خواى بالا دەست و لێبۆردە بانگتان دەکەم، کەچی ئێوە بانگم دەکەن، تا بە خوا بێروا بم و هاوبەشى بۆ بریار دەم.

برۆادارە ئازا و زیرەکە پێى گوتن:

خواوەندەکانى ئێوە کام پێغەمبەریان ناردووە؟

کام پەر توکیان دا بەزاندووە؟

کى بانگەوازی بۆ کردوون؟

خواوەندەکانى ئێوە راستەقینە نین، بەلکۆ تەنها چەند ناویکن کە خۆتان و باب و باپیرانتان هەر لە خۆرا و بەبى بەلگە هەلتان بەستون.

بەلام ئەوەتانى پێغەمبەرانى خوا هەمويان بانگەوازیان بۆ لای خوا کردووە، ئەوە ئیبراھیم، یوسف و، ئەو پێغەمبەرەى خواش کە موسایە.

سەیرکەن ھەموو شتێک نیشانەى بونى ئەم خوايەيه!

لە ھەموو شوێنێک پیغەمبەر ھەيه و بانگی خەلکی کردوہ!

بەلام ئیوہ کە بانگی من دەکەن تا بۆ لای ئەم خواوەندانە بگەرێمەوہ ھەلبەت
نە لە دنیا و نە لە دوایش ناتوانن بە ھانای کەس بچن.

بروادرە کە لە گێل و ویلیان بێزار بو، بۆیە بە جێی ھێشتن و، پێی گوتن:

رۆژێک دادی و تەکانی منتان بە بیر بێتەوہ، من خۆم بە خوا سپاردوہ، خوا
بەندەکانی خۆی دەبینی و ئاگاداریانە.

خەلکە کە توپە بون و خزمەکانی فیرعەون ویستیان بیکوژن، بەلام خوا
پاراستی و دوژمنانیشی لەناو برد.

۲۹- ژنی فیرعەون

فیرعەون وایدەزانى وەك چۆن دەسەلاتى بەسەر لاشەدا ھەيه دەسەلاتى بەسەر
ھزرىشدا ھەيه.

وایدەزانى وەك چۆن دەسەلاتى بەسەر زماندا ھەيه دەسەلاتى بەسەر دلێشدا
ھەيه.

وایدەزانى ئەگەر بە پەزامەندى خۆى نەبێ نابى ھیچ کەسى لە خەلکی میسر
بروا بە ھیچ شتێ بێنى.

ئەگەر فیرعەون بیزانیبایە یەکیک وا لەوسەرى ولاتى میسرەوہ برۆای بە
موسا ھیناوہ شیت و ھار دەبو، حەجمانى نەدەما، ئاگرى لە چاوان دەبارى،
ھەورە تریشقەى لە نیوچەوان ھەلدەستا، دەیگوت:

چۆن ده بی پروا به موسا بیئنی بهر له وهی ریگهی بدهم؟!

له ولاتی من بژی و سه ریچی بکا؟!

بژیوی من بخوا و پروام پی نه هیئنی؟!

ده بی منیان پی له خوشیان له پیشتی بی!

فیرعه ون له بیی نه مابو به خۆی وا له سه ر نه رزی خوا ده ژی و سه ریچی له
فرمانه کانی خوا ده کات، وا بژیوی خوا ده خوا و پروا به خوا ناهیینی!

خوای گه وره له ناو مالی فیرعه وندا نیشانه یه کی به فیرعه ون نیشان دا.

له ناو خیزانی فیرعه وندا نیشانه یه کی به فیرعه ون نیشان دا.

بو ی پرون کرده وه که خوا ده سه لاتی به سه ر هزرده هیه وه ک چۆن ده سه لاتی
به سه ر لاشه دا هیه .

خوا ده سه لاتی به سه ر دلدا هیه وه ک چۆن ده سه لاتی به سه ر زماندا هیه .

خوا ده بیته له مپهر له نیوان میرد و ژنه که ی.

خوا ده بیته له مپهر له نیوان مروژ و دلی.

پروا چوه ناو ماله که ی فیرعه ون بیئنه وه ی فیرعه ون ههستی پیبکات، بیئنه وه ی
فیرعه ون هیچی پیبکری.

ژنه که ی فیرعه ون پروای به خوا هیئا و به فیرعه ون بیپروا بو.

پروای به موسا هیئا نه گهرچی میرده که ی پاشای میسر بو.

شاره زاترین کهس به فیرعه ون و خوشه ویسترین کهس له لای فیرعه ون پروای
به موسا هیئا .

ژنی فیرعهون پروای هیئا بیئوهوی جه ندرمه کانی فیرعهون بتوانن هیچ بکهن، بیئوهوی ههستی بیبکهن، ههچهنده وهك میرولان بۆنیان ده کرد و وهك قهله رهشان دهیانروانی.

فیرعهونیش ههستی پینه کرد، ههچهنده نزیکترین که سیشی بو.

جا نه گهر فیرعهون بیزانیابیه چی ده کرد؟

فیرعهون دهسهلاتی به سهر لاشه دا ههیه به لام دهسهلاتی به سهر هزردا نیه.

فیرعهون دهسهلاتی به سهر زماندا ههیه به لام دهسهلاتی به سهر دلدا نیه.

ژن دهبی گوپراهی میردی بی، به لام نهك له بیپروایی و له گوناخان، چونکه نه گهر یه کیک له لایهن ههرکه سیپکه وه فرمانیکی دژ به فرمانی خوی بیبکری نابی گوپراهی بی.

مندالیش دهبی گوپراهی دایک و باوکی بی و چاکه یان له گهل بکا، به لام نه گهر فرمانیکیان پیکرد بیپروایی بو یان گوناخ بو نابی جیبه جی بکا چونکه خوا رازی نابی.

﴿وَإِنْ جَاهِدَاكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ . واته: نه گهر دایک و باوک هانیان دای شتیک بکهی به هاویه شم که خۆت هیچی لی نازانی، فرمانیان به جی مه هیئه؛ له دنیادا به خۆشی له گهلان بژی و، ههر له شوین تهوانه برۆ که به رهو خوا

گهراونه وه، له ئاکامدا ههر ده گه پینه وه لای من، ئهوسا تیتان ده گه یه نم چیتان کردوه. (۱)

ژنه که ی فیرعه ون له سهر برپواکه ی خۆی مایه وه و نه چوه وه سهر بیپر وایی، له ژوری خۆی له مائی دوژمنی خوا به نهینی خوی خۆی ده په رست.

له خوا ده ترسا و خۆی له سته مکاریه کانی فیرعه ون بیبه ری ده کرد.

خوای گه وره له ژنه که ی فیرعه ون خوش بو و له فیرعه ون و زولمه کانی رزگاری کرد، خوای گه وره له قورئاندا به سهرهاتی ژنه که ی فیرعه ون به نمونه ی برپواداری و نازییه تی بؤ برپواداران دینیته وه ده فهرموی: ﴿وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا امْرَأَتَ فِرْعَوْنَ اِذْ قَالَتْ رَبِّ اٰنِیْ لِیْ عِنْدَکَ بَیْتًا فِی الْجَنَّةِ وَیَخِیْ مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهٖ وَیَخِیْ مِنْ اَلْقَوْرِ الظَّالِمِیْنَ سَیِّئَاتِکُمْ وَاْتَهٗ: خوا ژنه که ی فیرعه ون به نمونه بؤ برپواداران دینیته وه. که له بهر په روه ردگاری خۆی پاراپیه وه: په روه ردگارا! تو له لای خۆت له به هشتدا مالیکم بؤ دروست بکه و له فیرعه ون و کرده وه که ی رزگارم بکه و، له ناو کۆمه لای ناهه قانیش رزگارم بکه. (۲)

۳۰- نه هاهه تیه کانی نه وه ی ئیسرائیل

خه لک که زانییان فیرعه ون دوژمنایه تی نه وه ی ئیسرائیل ده کا؛ ئه وانیش دوژمنایه تیان ده کردن و ئه زیه تیان ده دان تا به لکو له فیرعه ون نزیک ببه نه وه.

مندال و توال گه مه یان به نه وه ی ئیسرائیل ده کرد و وه ک سه گ پییان ده وه پین.

ھەر پۇژەي نەھامەتيەكى نوپيان بەسەردا دەھات، ھەر پۇژەي توشى
بەلایەك دەبون.

موسا- درود و سلاوى خوى لیبى - دللى دەدانەوہ و نامۇژگارى دەکردن
ئارام بگرن، پىي دەگوتن:

پشت بەخوا ببەستن، ئارام بگرن، زەوى ھى خوايە، خوا بە ويستى خوى
بەندەكانى بالادەست دەكا، سەرەنجاميش بۇ لەخواترسانە.

نەوہى ئيسرائيل لەم نەھامەتى^(۱) و ئيش و نازارانەي توشيان دەھات بىزار
بون، بە موسايان گوت:

ئەي موسا! تۆ ھىچ سودىكت بە ئىمە نەگەياندا!

تۆ ھىچ بەلایەكت لەكۆل نەکردىنەوہ!

پىششەوہى تۆ بىي نازاريان دەداين دواي ئەوہى كە تۆش ھاتى ھەر نازار
دەدرين.

بەلام موسا ورەي دانەبەزى! بەلام موسا بىھومىد نەبو! گوتى:

ئارام بگرن، خوا دوژمنەكەتان لەناو دەبات، پاشان ئىوہ بالا دەست دەكا تا
دەرکەوئ ئىوہ چ جۆرە كارىك دەكەن.

نەتەوہ كەم! ئەگەر ئىوہ پرواتان بە خوا ھىناوہ و ملكەچى فەرمانەكانى خوان
پشت بەخوا ببەستن.

ئەوانيش گوتيان: خوايە پشت بە تۆ دەبەستين، خوايە نەماخەيتە بن دەستى
ئەم سستەمكارانە، خوايە لەم نەتەوہ بىپروايە پزگارمان بکە.

(۱) نەھامەتى: بەدبەختى.

فیرعهون نهیده هیشت نهوهی ئیسرائیل خوا بپهرستن، ئه گهر بیدیان خوا ده پهرستن و نویژ ده کهن توپه ده بو.

فیرعهون نهیده هیشت مزگهوت له ولاته کهیدا دروست بکهن، ئه گهر له ولاته کهیدا خوا بپهرسترا بوايه توپه ده بو.

فیرعهون چهند نه فامه! خو زهوی هی فیرعهون نیه هی خوایه!

کی لهو کهسه سته مکارتره که ناهیلێ خوا له سهر زهوی بپهرستی؟!!

کی لهو کهسه سته مکارتره که له سهر زهوی خوا ده لیتته خه لکی: من بپهرستن؟!!

به لام فیرعهون ناتوانی نه هیلێ خه لک له ناو مالی خوێ خوا بپهرستی!

خوا له سهر زاری موسا به نهوهی ئیسرایلی فهرمو:

ماله کانی خوتان بکهن به مزگهوت و لهوێ نویژ بکهن.

فیرعهون و جهندرمه کانی نه یاتوانی نهوهی ئیسرائیل له پهرستنی خوا دابیرین!

کی ده توانی بهنده له خوا دابیرینی؟!!

کی ده توانی موسلمان له پهرستنی خوا دور خاتهوه؟!!

۳۱- برسیتی

کاتیک فیرعهون له سنوری تیپه پاند و تهواو له خوا یاخی بو، گهلیک بیناگا و لامل^(۱) بو، خوا ویستی ئاگاداری بکاتهوه.

خوا پازی نابێ بهنده کانی بیپروا بن! خوا ههز ناکا خراپه کاری له سه زهوی بلاو بیتهوه!

فیرعهون پیاویکی زۆر کهله رهق بو، دانایی و ئامۆژگاری دادی نه دا. کهریش تا لێی نه درێ ئاگادار نابیتهوه!

جا خوا ویستی فیرعهون ئاگادار بکاتهوه!

میسر ولاتیکی به پیت و به ره کهت و پر له شینایی بو، ولاتی خێرویی و به روبوم و دانه ویله بو.

له سه رده می یوسفدا - سلاوی خوی لیبی - که برسیه تی بلاو به وه زانیان ولاتی میسر چون ولاته دوره کانی رزگار کرد.

زانیتان میسر چون خه لکی شام و خه لکی کهنعانی له برسیه تی رزگار کرد!

زهوی و زاره کانی میسر به زبی نیل ئاو ده دران.

کشتوکاله کانی مسیر به زبی نیل ئاو دیر کرابون.

زبی نیل سه رچاوهی خیر و خوشی میسر بو.

فیرعهون و خه لکی میسر وایانده زانی زبی نیل کیلی رزق و پۆزیه .

وایانده زانی ئه گهر میسر زبی نیلی هه بی پێویستی به باران و به هیج شتیکی تر نیه .

(۱) لامل: سه رسه خت، رکه گر، عیناد.

نەیان دەزانى كلىلى رزق و رۆزى بە دەست خوايه .

نەیان دەزانى خوا رزق و رۆزى دەبەخشى و هەڵیدەگرئ .

نەیان دەزانى زبى نىلش هەر بە فەرمانى خوا دەروات و ئاوى زۆر دەبئ .

بە فەرمانى خوا نىل وشكى كرد و ئاوەكەى چۆوه ژێر زەوى .

خەلكى مىسر كەوتنە نەهامەتى و نەیان دەزانى زەوى و زارەكانيان بە چ ئاو

بەدەن؟!

بەروبووم و دانەوێڵە كەم بونەو، برسیتى بلاوبۆوه و گرانى بە دواى گرانى

دادەهات!

فیرعەون و هامان و جەندرمەكان هەرچەندى کردیان و کۆشییان چارەیه کيان

پێنەکرا .

لێرەدا خەلكى مىسر بۆيان ڕون بوەو، كە فیرعەون پەرورەدگاریان نیە و رزق

و رۆزى بە دەست خوايه نەك فیرعەون!

بەلام فیرعەون بەم نەهامەتیه پەندى وەرەگرت، خەلكى مىسر پەندیان

وەرەگرت و بیدار نەبونەو!

شەیتان وای كرد سود لە پەندو ئامۆژگارى وەرەگرن .

خەلكى مىسر گوتیان ئەم هەموو برسیهتى و قاتوقریه بەهۆى نەگبەتى موسا

و نەتەو، كەیهتى!

قسەیه كى چەند سەیره! ئەدى موسا پێشتریش لەناویاندا نەبو؟! ئەدى نەو،

ئیسرائیل رۆژگارێك نیە لەناویاندا دەژین؟!

نه خیر له بهر نه گبه تی کرده وه خراپه کانی خویانه!! له بهر نه گبه تی بیتروایی
خویانه!!

فیرعه ون و نه ته وه که ی سه سه خت بون و گوتیان ئیمه مل بو ئهم جادوه که چ
ناکه یین.

گوتیان: موسا! هه رچه ندی نیشه مان بو بیینی و جادومان لییکه ی هه ر
بروات پی ناهیتین.

٣٢- پینج نیشه

خوا ی گه وه نیشه نه یه کی تری بو ناردن.

بارانیکی زوری به سه ردا باراندن، ناوی نیل هه ستا.

ئاسمان هه ر باراندی هه ر باراندی، تا هه مو کشتوکال و زهوی و زا ره کانیا ن
نقوم بو، به رو بوم و دانه ویله کان خه سار بون.

باران به لایه کی گه وه ی توش کردن.

تا دوینی سکا لایان له بیبارانی ده رده بری که چی ئه مپو سکا لا له زوربارین
ده رده برن!

پاشان خوا کللوی بو ناردن، کللو به کشتوکال و زهوی وزاران وه ربون و له دار
و دره ختان و روکان، پویان له هه ر کوئ بکرد بایه هیچیان به سه ر هیچه وه
نه ده هیشت.

سه رباز و جه ندرمه کانی فیرعه ون نه یانتوانی له گه ل سه ربازانی خوا بجه نگن.

چون ده توانن له گه ليان بجهنگن؟ خو شمشير و تير و پم دهره ستیان^(۱) نايهن!
ليړه دا خه لکي ميسر بيده سه لاتی فيرعه ون و بيده سه لاتی هامان و بيتوانايي
جه ندرمه کانيان بو پرون به وه.

به لام پهنديان وهرنه گرت و بيدار نه بونه وه!
بزيه خوا جوړه سهر بازي کي تري بو ناردن، که نه وانيش نه سپي بون.
نه سپي داروبه ردی لي ته نينه وه.

سهر جيگه ههر نه سپي بو، ناو جل و بهرگ ههر نه سپي بو، ناو پرچی سهر
ههر نه سپي بو، ناو موی جهسته ههر نه سپي بو.

خوا له نه سپيمان بپاريزي!

له بهر نه سپي خه ويان نه بو، شهو تا به يانی ههر خه ريك بون به نينوك
نه سپيان ده كوشت.

چون ده توانن له گه ل نه سپي بجهنگن؟ خو شمشير و تير و پم دهره ستیان نايهن!
خو سهر باز و جه ندرمه کانيش ناتوانن له ده ست نه سپيان پرگار بن!

پاشان خوا بوقی بو ناردن، بوق دنياي پر کرد، خواردن ههر پري بوق بو،
خواردنه وه ههر پري بوق بو، جل و بهرگ ههر پري بوق بو.

له بهر بوق له خويان بيزار ببون، ژينيان لي تال بو.

بوق به هه مو شويتان بلاو ببون وه، گشت کون و که له بهر يکي خانويان
ته نيبه وه.

بۆقێك له ملاوه دهقیپړاند، بۆقێكی تر له ملاوه تر بێ دهنگ دهو، بۆقێكی تر له ولاوه پازی دهدا...

ههر بۆقێکیان ده كوشت (ده) بۆقی تر ده هاتنه جیی، ههر بۆقێکیان ده ردینا پینج بۆقی تر پهیدا ده بون، ده تگوت له مالايدا زۆر ده بن.

پاسهوان و جه ندرمه كان ههر چه ندى كردييان و كردييان نه يانتوانی بۆق قه لاچۆ^(۱) بكهڻ.

ئه مجاره خوا نيشانهی پيڻجه می بۆ ناردن، نيشانه کهى ئه مجاره خوین بو.

هه مو توشی خوین پژانی لوت بون، خوین له لوتیان نه ده وهستا، زۆر بیهیز و که شهنگ ببون.

پزیشکه كان نه يانتوانی چاره سه ری بدۆزنه وه و هيچ ده رمانيك دادی نه دان.

ههر جاريك كه خوا نيشانه یه کی بۆ ده ناردن ده هاتنه لای موسا و ده يانگوت: تۆ له خوا بپاریوه تا ئه م به لایه مان له سه ر هه لگرئ و پرزگارمان بکات، ئیمه ش په یان ده ده یڼ په شیمان ده بیڼه وه و بپروا دینین و نه وهی ئیسرائیل له گه ل ده نیږین.

خوا به لایه که ی له سه ر هه لده گرتن و رزگاری ده کردن، به لام ئه وان په یانه که یان ده شکاند.

خوا له قورئان ده فهرموئ: ئیمه لافاو و کللو و ئه سپی و بۆق و خوینمان بۆ ناردن، که چه ند نيشانه یه کی پرون و ئاشکرا بون، به لام ئه وان له خو بیایی بون، به راستی نه ته وه یه کی تاوانبار بون.

(۱) قه لاچۆ: بنپ کردن، له ناو بردن.

٣٣- دەرچون

خاکی میسر هه‌رچه‌نده به‌رفه‌وان بو، به‌لام بۆ نه‌وه‌ی ئیسرائیل ته‌نگ و تریسک بو.

چ له‌ پیت و به‌ره‌که‌ت و خێروبێری میسر بکه‌ن که‌ ئه‌وان هه‌مو پڕۆژێ جو‌ره‌ها ئه‌شکه‌نجه‌ و پرسیوایی ببینن؟!

تا که‌ی ئارام بگرن؟ خۆ ئه‌وانیش ئاده‌میزادن و هه‌ست به‌ ئیش و ئازار ده‌که‌ن!

خوا سروشی بۆ موسا ئارد شه‌وێ نه‌وه‌ی ئیسرائیلیش له‌ گه‌ڵ خۆی ببات و له‌ میسر دەرچن.

جەندرمه‌کانی فیرعه‌ون که‌ وه‌ک قه‌له‌ره‌ش ده‌یانپوانی و وه‌ک می‌رولان بۆنیان ده‌کرد هه‌ستیان پێک‌رد و هه‌والیان به‌ فیرعه‌ون راگه‌یان‌د.

موسا نه‌وه‌ی ئیسرائیلی له‌ گه‌ڵ خۆی دا و به‌ره‌و خاکی پی‌ڕۆز به‌رێ‌که‌وتن.

نه‌وه‌ی ئیسرائیل دوا‌زده‌ تیره‌ بون، هه‌ر تیره‌ی فەرمانده‌یه‌کیان هه‌بو.

رێگای شام رێگایه‌کی دیار و ئاشکرا بو، وشکانیه‌ک بوله‌ نی‌وان دو وشکانیدا، موسا پێشتر دو جارانی پێدا پڕۆیشتبو، جارێک که‌ بۆ مه‌دیه‌ن کۆچی کرد، جارێکی‌تریش که‌ بۆ میسر گه‌رایه‌وه.

به‌لام موسا مه‌به‌ستیکی هه‌یه‌ که‌چی خوا مه‌به‌ستیکی‌تری هه‌یه‌، هه‌لبه‌ت مه‌به‌ستی خوا دێته‌دی.

موسا رێگای بزر کرد، موسا هه‌له‌ی کرد و قه‌ده‌ری خوا هاته‌دی.

موسا وایدەزانی نەوێ ئیسرائیل بەرەو باکور دەبا بەلام بەرەو پۆژەلەت دەڕۆیشتن^(۱)، چونکە شەوێکی تاریک و ئەنگۆستە چاوی بو.

لە ناکاو خۆیان لەبەردەم دەریای سور دیتەوێ کە شەپۆلە هاروواجەکانی لێکیان دەدا.

هاوار خواوە! ئێمە لە کوێین؟ لەبەردەم دەریا داین!

ئاوڕێکیان لە پشتەوێ داوێ، لە دورەوێ تەپ و تۆزێکی پەرش و بلایان بینی!

هەزارەزێلە لەشکرێکی گەورەیان چاوی پێکەوت کە بەری ئاسۆیان گرتبو! لێرەدا نەوێ ئیسرائیل هەرا و زەنا و دەنگە دەنگیان لەناویدا بەرز بۆوێ و دەیانگوت:

کوڕی عیمران! لە چ لێمان توێ بۆ ئاوا نەخشەت کێشاوێ بمانکوژی!
ئێمەت هێناوێتە سەر کەناری دەریا تا فیرەوون وەک مەشک بمانکوژی؟ تازە نەدەتوانین هەلێین! نەدەتوانین دەریا زین!

ئێمە وەبیرمان نایێ خراپەمان لەگەڵدا کەردبێ ئەم تۆلەییە لەسەر چی؟! ئەم هەموو ماندووبون و دەردەسەریە بەس نەبو کە لەبەر تۆ تا ئێرە هاتوین؟! ئەوێتانی پێشمان دەریایە، پشتمان دوژمنە دەرتانمان^(۲) نیە دەبێ بمرین!
بەئێسرائیل دنیایان لەبەرچاوی تاریک بو، هیواپراو و هەناسەسارد بون، پاشان دەنگە دەنگ نەما و خامۆش بون.

(۱) لێرەدا وا چاکە مامۆستا نەخشەیی ولاتی میسر بە قوتابیانی نیشان بدات.

(۲) دەرتان: رێی رزگاری.

ترس و لەرزێکی زۆر داگیرتن، لە تەنگانەی ناخۆشدا ئەگەر شاخیش
بەخشێ^(١) گازاندهی لیناکرێ.

بەلام موسا پرۆای بە خوا بەهێز بو، پرۆاکەی نەلەرزێ، خەلکەکە گۆییستی
دەنگی بە سامی موسا بون کە فەرموی:

نەخێر...خوام لەگەڵدایە، خوا پزگارم دەکا.

خوا فەرمانی بە موسا کرد گۆچانیك لەناوی دەریا بدا، ئەویش گۆچانیکی
لیدا و دەریا لەت بو، لە هەردو لاوه ناوه کە وەك دو شاخی زەبەللاح قیبت
راوهستان.

ناوه کە دوازدە پێگای لێ بووه، هەر پێگایە و بۆ تیرەیهك.

بەمۆره نەوهی ئیسرائیل بە سەلامەتی لە دەریاکە پەڕینەوه و گەیشتنە
ئەوبەری بێمەترسی.

٣٤- خنکانی فیرعهون

فیرعهون نەوهی ئیسرائیلی بینی کە چۆن لە دەریا بەسەلامەتی پەڕینەوه.

فیرعهون بە سەربازەکانی گوت: تەماشاکەن، بۆ من دەریا چۆن شەق بوە تا
ئەم هەڵاتوانە دەسگیر بکەم.

فیرعهون لەگەڵ سەربازەکانی بەرهو دەریا چوونە پێشەوه، نەوهی ئیسرائیل
جاریکی تر ترس و لەرز داگیرتنەوه.

(١) لەخشین: خزین.

ئەو تانی دوژمن گەشت! ئەو تانی ئەو ستەمکارە دەیهوێ بپەریتەو، تازە تەواو هیچ شتێک نایگەرپنیتەو، دەمانگاتی و ھەموشان دەگرێ، بەیەخسیری و بەسەرشۆری بەرەو میسرمان دەباتەو یان ھەر لێرە بە نامۆیی دەمانکوژی.

موسا ویستی گۆچانیکی تر لە شوینە و شکبوە کە بداتەو و وەکو پێشوی لیبیتەو، بەلام خوا سروشی بۆ نارد و فەرموی:

واز لە دەریا بێنە فیرەوون و سەربازەکان نقوم دەبن.

فیرەوون و سەربازەکان خۆیان پێدادا و ویستیان بەھەمان شوینی موسا بپەرپنەو، پۆشتن تا گەشتنە ناوەندی دەریا، لەویدا ھەردو لەتەکە دەریا خۆیان لیکدایەو.

فیرەوون کە زانی تیکەوتو سەرمەستبونە کە ی نەما و بەھۆش خۆی ھاتەو، کە زانی وا نوقم دەبی و دەخنکی پەشیمان بۆو و گوتی:

بروا بەو خوایە دینم کە نەوێ ئیسرائیل بروایان پێھیناوە، منیش موسلمانم!

بەلام تازە کار لە کار ترازاو و بواری تۆبە نەماوە، چونکە خوا تۆبە لەو کەسە وەرناگری کە خەریکە دەمری و ئاویزینگ دەدا ئەوجا دەلی خوایە پەشیمانم تۆبەم لی قبول بکە!

وێرای ئەمە ھەر کات سزای خوا ھات، پەشیمانبونەو بپھودە.

فیرەوونیش لەم ھالەتەدا کە لە سەرەمەرگدا بو و سزای خوای توش ببو ئەوجا تۆبە کرد و پەشیمانی خۆی دەربری، ئەوکاتیش پێیان گوت: ھە ی ستەمکار دەتەوێ ئیستا تۆبە بکە ی؟ ئەدی بۆ پێشتر تۆبەت نەدە کرد؟ دەتەوێ

ئىستا بگەرپىيەو؟ ئەدى بۆ پىشتەر نەدە گەرايەو و دەستت لە ستم
هەلنەدە گرت؟!

فیرەون ئەو پاشا زۆردار و بە زەبروزەنگەى، کە هەزاران منداڵ و پیاوی
سەربرپن و کوشتنى.

ئەو لە خوا ياخييهی کە هەزاران هەزار خەلکی لەسێدارە دا.
لەناو دەريادا خنکا و مرد.

پاشا زۆردارە کەى میسر کە مرد لە بارە گاکەى دور بو، لە کۆشکە کەى دور
بو، لە دەسلالت و زەبر و زەنگە کەى دور بو.

پزیشک لەوێ نەبون چارەسەرى بکەن، برادەر لەوێ نەبون دلێ بدەنەو، کەس
نەبو بۆى بگریی.

نەوێ ئیسرائیل گومانیان لە مردنى فیرەون هەبو، دەیانگوت فیرەون
نامرئ، چونکە پىشتەر دیومانە چەندین رۆژ نانى نەخواردو و ئاوى
نەخواردۆتەو کە چى نەمردو؟!..

بەلام کە دەريا تەرمە کەى هەلدايە دەرەو گومانیان نەما.

خوا بە فیرەونى گوت: ئەمڕۆکە دەخنکى پاشان تەرمە کەت لە فەوتانى
رەزگار دەکەين، تا بۆ ئەوانى دواوێ خۆت ببیە نیشانە و پەند وەرگرن.

ئەو بو تەرمە کەى بو پەند و نیشانەيەك بۆ هەموو خەلک.

سەربازەکانى فیرەون هەمويان خنکان و کەسيان دەرباز نەبو.

میسریان بە جێهێشت بێئەوێ بستمە خاکی کیش بێتە گۆریان.

له دواى خويان گه ليك باخ و باخچه و پروبار و كانياو و كشتوكال و شوينى خوش و ناز و نعمه تان به جبهه شت، ياشان كه سانپكي تر شوينيان گرته وه.

نە ئاسمان شىوھنى بۆ گىرپان، نە زەمىنىش... ھەر مۆلەتەشيان پى نەدرا
بەشمان بىنەوہ.

۳۵- لہ جو لہ وانیدا!

نه‌وهی ئیسرائیل له ئاوه‌که‌ په‌رینه‌وه‌، به‌سه‌لامه‌تی گه‌یشتنه‌ سه‌ر و شکانی، له‌وه‌ی به‌ ئازادی هه‌وای ئازادسان هه‌لمی.

لهوئى له فيرعهون ناترسن، له هامان ناترسن، له جهندرمه كان ناترسن.
لهوئى به نارامى و به دنيايى ده گهران و ده سوران، جگه له خوا له كه سى تر
نده ترسان.

نەوێ ئیسراییل خەڵکی شار بون، لەم چۆلیەدا تاوی پوژی ئازاری دەدان.
 بەلام ئەوان میوانی خوان! نەتدیوێه پاشاکان چۆن پێز لە میوانەکانیان
 دەگرن؟!

چون رهشمالیان بو هه لده ده ن تا به تاوی رۆژی تاوهنگاز⁽¹⁾ نه بن؟!

ريزي خواله هه موريزيك گه وره تره!

خوا فەرمانى به هه‌ور كرد سىبهرىيان لىبىكا، هه‌ور سىبهرى لىكردن، له‌بهر سىبهر ده‌رۆىشتن، بۆ هه‌ر كوێ چوبان و له هه‌ور كوێ راوه‌ستابان هه‌ور له‌سه‌ر سه‌رانه‌وه بو .

(۱) تاوهنگاز: به‌تاوی روژ سوتاندن.

نەوێ ئیسرائیل تێنویان بو بەلام ئاو لەم چۆلیەدا نیە، روبار و بیرى لى نیە. چونە لای موسا، وەك چۆن منداڵ ئەگەر تێنوی بى پەنا دەباتە بەر دایكى و بۆ ئاو دەنوزیتەو^(١)، ئەوانیش ئاوەها پەنایان بردە لای موسا و داواى ئاویان کرد.

موسا لە پەروەردگار پاریاوە! جا جگە لە خوا كەسىتر هەیه لى بپاریتەو؟!

خوا بە موسای فرمو:

بە گۆچانەكەت زەبرێك لە بەردەكە بوەشیته.

موسا زەبرێكى لە بەردەكە دا، بەردەكە دوازدە كانى لى هەلقولا، خەلكەكە ئاویان خواردەو و تێنویتیان شكا.

ئەمجارە نەوێ ئیسرائیل برسییان بو، چونە لای موسا وەك چۆن منداڵ ئەگەر برسى بى پەنا دەباتە بەر دایكى و بۆ ئان دەنوزیتەو، ئەوانیش ئاوەها پەنایان بردە لای موسا و داواى ئاویان کرد.

گوتیان: ئەى موسا تۆ لە میسر دەربەدەرت کردوین كە خاكى میوهجات و بەروبومى جۆراوجۆره! كە خاكى پڕ لە خێر و بەرەكەتە! بەلام لەم چۆلیەدا كى نان و خواردنمان دەداتى؟

موسا لە پەروەردگار پاریاوە! جا جگە لە خوا كەسىتر هەیه لى بپاریتەو؟! خۆی پەروەردگار خواردنى بۆ دا بەزاندن.

خوا لەسەر گەلاى داران شتیكى وەك حەلواى بۆ پێواندن، هەروەها جۆره بۆ ئێندەیه كیشى بۆ ئارەكە بە ئاسانى لەسەر داران دەسگیر دەكران.

(١) نوزانەو: كێزانەو، دەنگى گریانای دەربێن.

ھەلۋاكە گەزۇ بو، بالئندەكەش شەلاقە^(۱) بو، خوا بەم جۆرە رېزى لىئان و
مىواندارى كردن.

۳۶- ناسوپاسگوزارى نەۋەى ئىسرائىل

بەلام نەۋەى ئىسرائىل لەبەر كۆيلايەتى دىرىنەيان چىژ و رەۋشتيان تىكچو
بو.

لەسەر ھىچ شىك سەقامگىر^(۲) نەدەبون، بە ھىچ شىك ئۆقرەيان نەدەگرت،
سروشتيان وەك مىندالان وابو.

كەم سوپاسيان دەكرد و زۆر سكالايان دەرەبى و زو بىزار دەبون، ھەزىان
لەۋ شتە دەكرد كە لىيان قەدەغە دەكرا، رقىان لەۋ شتە دەبەۋە كە بۇيان رەۋا
دەكرا.

زۆرى نەخاياند بە موسايان گوت:

ئىمە لەم خواردنە بىزار بوين، لەۋ گوشت و ھەلۋايە بىزار بوين.

ھەزىمان لە سەۋزە و شىنابىيە.

ئىمە چىتر لەسەر ئەم خواردنە ئارام ناگرين، لە خوا بىپارپۆە سەۋزە و ئارو و
سیر و نىسك و پىازمان بۇ بپروئىنى.

موسا سەرى لەم داۋايە سەيرە سورما! بە دەنگىكى ناپازى ئامىز و بە
سەرسورمانى و سەركۆنەۋە گوتى:

(۱) شەلاقە: جۆرە بالئندەبەكە.

(۲) سەقامگىر: جىگىر و چەسپ.

نیوه شتیکی چاکتر به شتیکی چاک ده گورنه وه؟!

نایا سهوزه واتتان له باتی^(۱) بالنده و هلو ده وی؟ که دهستی هیچ که سیکی پی نه که وتوه!

نایا له باتی خواردنی پاشایان داوای خواردنی جوتیاران ده که ن؟

به راستی چیژیکی بزړ کاوه! به راستی هلبژار دنیکی خراپه!

به لام نه وهی نیسرائیل له داواکه یان دانه به زین، به رده وام داوای سهوزه و نارویان ده کرد.

موسا گوتی: نه وهی نیوه داوای ده که ن له هه مو گوند و ثاوه دانیه کدا هیه.

برونه ناو ثاوا بیهک و له ویدا ده ستان ده که وی.

۳۷- لاملی نه وهی نیسرائیل

نه وهی نیسرائیل سرشتیکی^(۲) منډالانه یان هه بو، وهک منډالان لامل بون.

که فرمانیکیان پیده کړا کاریک بکه ن به پیچه وانه ی فرمانه که ده جولانه وه و گالته یان پیده هات.

وهک بلنی به واجبی بزنان به پیچه وانه وه ره فتار بکه ن.

وهک منډالی لامل وابون که نه گهر پی بلین هه لسه داده نیشی نه گهر پی شی

بلین دانیسه هه لده ستی! نه گهر پی بلین بیده نگ به بدوی، نه گهر پی شی بلنی بدوی بیده نگ بی.

(۱) له باتی: له جیاتی.

(۲) سرشت: ته بیعات، سروشت.

وهك مندا لآن لامل بون، به لآم وهك مندا لآن پاك نه بون، به لكو وهك
شهره نگیژان^(۱) دلپیس بون، وهك دوژمنان به لاقرتی^(۲) و گالته جار، وهكو شیتان
گه مژه بون.

خویان دهیانویست بچنه ناو گوندیک و لهویدا خواردنی به تام و چیژ و سهوزه
و ئارو بخۆن.

به لآم كه پییان گوترا: برۆنه ناو ئەم گونده و لهوئ به ئاره زوی خۆتان به تیر و
تهسه لی چی ده خۆن بیخۆن.

به لآم له ده رازه ی گونده كه دا سوژده بۆ خوا ببهن و بلین لیمان خوش به،
خواش له گونا هه کانتان خوش ده بی و نه گهر چا که ش بکهن خوا به خششیکی
پترتان پیده به خش.

ئهوان لهم فرمانه خوا بیه توپه بون، به دلگرانی و گالته جاری و
قونه خشکه وه چونه ناو گونده که.

ئهوه ی خوا پیی فرمانو بون وایان نه گوت و شتیکی تریان گوت.

بۆیه خوی گه وره سزای دان، دهر د و په تایه کی وای له ناودا بلاو کردنه وه وهك
مشك هه لیده وه راندن.

ههر فرمانیکیان پی بکرا بویه پرسیار و پرته و بۆله یه کی زۆریان ده کرد،
وهك ئەو پیاوه و ابون که نایه وئ کار بکات بۆیه پرسیار و پرته و بۆله یه کی زۆر
ده کا.

(۱) شهره نگیژ: خرابه ویست.

(۲) لاقرتی: گه مه و گالته.

٣٧- چیلەكە

جارێکیان لەناو نەوێ ئیسرائیلدا پیاویك كۆژرا، نەوێ ئیسرائیل زۆریان
پێناخۆش بو و نیگەرەن بون.

زۆریان هەولدا نەیانزانى بكۆژ كییه، لەناو خەلك باس باسى بكۆژ بو.

هاتنە لای موسا- درود و سلاوى خۆى لیبی - گوتیان:

ئەى پێغەمبەرى خوا ئەم كێشەیه مان بۆ چارەسەر بكە و لە خوا بپاریتو
بكۆژمان بۆ ئاشكرا بكات.

موسا لە خوا پاراىهوه بكۆژیان بۆ ئاشكرا بكات، خوا سروشى بۆ نارد و پیتی
فەرمو: با چیلێك سەرپرەن.

لێرەدا بەزم و بەلا دەستى پێكرد، نەوێ ئیسرائیل فەرمانەكەیان بە سادەى
وەرنەگرت و لە خۆیان ئالۆز كرد، پرسىار لە دواى پرسىار تێهەڵدەچونەوه^(١)
پاشان كە وەلا مەكەشیان وەرەگرت گالتهیان پێدەهات.

موسا پیتی گوتن: خوا دەفەرموئ: چیلێك سەرپرەن.

گوتیان: دیارە گالته مان پێدەكەى!

موسا گوتى: پەنا بە خوا! من گالته جار نیم.

پاشان گەلێك پرسىارى تریان كرد.

گوتیان: لە خوا بپاریتو بۆمان پون بكاتەوه داخووە چیلەكە چۆنە؟

موسا گوتى: خوا دەفەرموئ: چیلێكى نە پیر و نە جەوانە بەلكو تەمەنیكى
مامناوەندى هەیه، فەرمانى خوا جیبەجى بكەن و چیتەر پرسىاران مەكەن.

(١) تێهەڵچونەوه: سەرلەنوێ قسەلێكردنەوه.

به لّام نه وهی ئیسرائیل بهم پرسیارهش نه وهستان، نه مجاره له باره ی رهنگی
چینه که یان پرسى و گوتیان:

له خوا بپارێوه بۆمان پون بکاتهوه داخوه رهنگه که ی چۆنه؟

موسا گوتی: خوا ده فهرموی: چیلێکی رهنگ زهردی تۆخه، هه رکه سیك
بیینی دلی پیده کریته وه.

نه مجاره هیچ پرسیارێکی دیاریکراویان بۆ نه هات بۆیه پرسیارێکی گشتییان
کرد و گوتیان:

له خوا بپارێوه بۆمان پون بکاتهوه داخوه چ نیشانه یه کی ترى هه یه؟ چونکه
به راستی سه رمان لى شتوايه و نازانین چ چیلێکی مه بهسته، به ته مای خوا!
به لکو نه مجاره رینۆین ده بین.

موسا گوتی: خوا ده فهرموی: چینه که زهوی نه کیلاوه و کشتوکالی ئاو
نه داوه، ساغ و سازه و پیسته که شی هیچ په له موی زه رهنگی لى نه رواوه.

له بهر نه وهی له گه ل پرسیاره که دا گوتیان: به ته مای خوا به لکو نه مجاره رینۆین
ده بین، هه ر بۆیه نه مجاره رینۆین بون و، چینه که یان به ته واوی ناسی و به رچاویان
پون بو.

به لّام له بهر پرسیاره کان چاره سه ره که یان لى سنوردار بو، خو نه گه ر
له سه ره تادا هه ر چیلێکیان سه ربړی بوايه داخوازیه که یان ده هاته دی و بکوژیان
بۆ ناشکرا ده بو، به لّام چاره که یان له خو ئالۆز کرد بۆیه خوا لى توند کردن.

به دواى سۆراخی چیلێک گه ران رهنگه که ی زه ردیکی توخ بى، زهوی نه کیلا
بى، ئاوی نه گیرا بى، ساغ و ساز بى، په له موی زه رهنگی لى نه روا بى!

يېڭومان ئەم جۆرە چىڭلە زۆر دەگمەنە و بە ھەزار و يەك زەحمەتى ئەگەر
بدۆزرىتتەوہ.

چونکہ چىڭلە ھەيە بەلام يان پىرە يان جەوانە، تەمەن مامناوہندى نىہ.

چىڭلە ھەيە تەمەنى مامناوہندييە بەلام پەنگى زەرد نىہ.

چىڭلە ھەيە تەمەنى مامناوہندى و پەنگ زەردە بەلام زەردەكەى تۆخ نىہ.

چىڭلە ھەيە تەمەن مامناوہندى و پەنگ زەردى تۆخە بەلام زەوى و زارى
پىكىلدراوہ.

چىڭلە ھەيە تەمەن مامناوہندى و پەنگ زەردى تۆخە و زەويشى نەكىلاوہ
بەلام ئاوگىپرى پىكراوہ و كشتوكالى پى ئاودراوہ!

زۆر گەپان و سوپان، گەلىكىيان لەم و لەو سۆراخ كرد و پرسى، ئەم گەپان و
سوپان و سۆراخ و پرسىنە تەواويك ماندوى كردن.

خوا ويستى چاكەيەك لەگەل ھەتيويك بكا، چىڭلەكەيان لە لای ئەم ھەتيوہ
دۆزيوہ، چىڭلەكەيان بە نرخىكى زۆر گران لىكړى.

دواى ئەم ھەمو بەزم و بەلايە چىڭلەكەيان ھىنا و سەريان بړى، خو ئەوكاتيش
خەرىكبو سەرى نەپرن و بەزمىكى تر بنىنەوہ!

خوا فەرمانى پىكردن كوژراوہكە بە بەشىكى كەلەشى چىڭلەكە دابھىسن،
ئەنجا كوژراوہكە زندو دەبيتتەوہ و بكوژەكە ئاشكرا دەكا.

ئەوانيش وايان كرد و بكوژەكە ئاشكرا بو.

۲۸- شہ ریت

به‌نی ئیسرائیل له ژيانی ئاژه‌لانهوه‌ پزگار بون، ده‌ستیان پیکرد وه‌ که‌ خه‌لک ژیانیان به‌سه‌ر ده‌برد.

لەم چۆلیەدا بە سەر بەستی و بە سەر بە زری دە گوزەران.

لهویدا پیوستیان به شریعه تیکی خوایی بو تا حوکیان بگیږی و ږیگیان
بو روناك بکاته وه.

مرؤډ به بڼې شهرت وړونکي خوايي ناتوانۍ وه کمرؤ څې بڼې.

جیہاں ھم موی تاریکی لہنا و تاریکیہ، مہ گہر نہ وانی کہ خواہا ہونا کی پیہہ خشیون۔

ئەوروئەكەش تەنھا روناكى پىغەمبەرەنە و خەلكى لەبەردا رىئوئى دەبى.

هەر کەسێ بەم روناکیه پێنویێ نه بێ بیگومان له گومرایدا ده بێ و
 ده مه کیانه پهل ده کوتی.

بیروباوهر - بهبئی ئەم روناکیه - خهیاڵات و ئەفسانهیه کی هیند پوچ و پوکه
تهنانهت مندالانیش گالتهیان پیدی.

ههلبهت گویتن له بیروباوهر و نهفسانه و قسه پرچه کانی هاویه شپه رست و
بیرواو جوله که و گاوره کان بوه؟!

زانست - بهیئ ئەم پوناکیه - ده‌بیته گومان و مه‌زنده^(۱) و پارایی^(۲)، وه
دوای گومانان ویل ده‌بی، گومانیش هه‌رگیز راسته‌قینه ناخاته رو.

(۱) مه‌زنده: خدملاندن به میثک.

(۲) رارایی: دودلی.

رەۋش - بە بى ئەم روناكىيە - يان زىدەپۇيىيە يان بەزايەدانە! يان كەموكورتە
يان لەپاستەپى لايىداۋە!

يىڭومان بىنيوتانە ئەو كەسانەى پىيازى پىڭمەھرانىان نەگرتوۋە چۆن مافى
خەلگ پىشپىل دەكەن؟ چۆن دەستدرىژى دەكەن؟ چۆن ۋەدۋاى ھەۋەست و ئارەزو
كەوتون؟

راميارى و فەرمانرەۋايى - بەبى ئەم روناكىيە - ستەمكارى و چەوسانەۋەيە،
بە فېرۋدانى مال و ماف و خويىنى خەلگە.

يىڭومان بىنيوتانە ئەو فەرمانرەۋايانەى كە لە خوا ناترسن و شوپىن
شەرىعتى خوا نەكەوتون چۆن لە ئەركەكانيان گزى دەكەن؟ چۆن مال و
دەرامەتى خەلگ تەخشان و پەخشان^(۱) دەكەن؟ چۆن خويىن و مافى خەلگ بە فېرۋ
دەدەن؟

يىڭومان بىنيوتانە چۆن خەلگيان كىرۋتە كۆيلە؟ چۆن جەماۋەريان كىرۋتە
چەندىن كۆمەللى دژ بەيەك؟ چۆن پياۋانىيان كوشتون و ئافرەتانىيان كىرۋتە
خزمەتكار؟

دەزانى لە ھەردو جەنگى جىھانىدا چەند كەس كوژران و برىندار بون؟^(۲)

(۱) تەخشان و پەخشان: بە فېرۋدان، پاكوپوك كىردن.

(۲) بۇ مامۇستا: ژمارەى كوژراو و برىندارانى جەنگى يەكەمى جىھانى(۱۹۱۴-۱۹۱۸)
بە گۆرەى لىكۆلىنەۋەكانى سىياسەتمەدار و شارەزاي ئىنگىلىزى(ئاليس تاۋسەند) برىتىيە
لە(۸۸۶، ۵۱۳، ۳۷)كەس، كوژراۋەكان(۵۱۵، ۵۴۳، ۸)كەس بون. ھەروەھا ئائىبى بەرىتانى
(مستەر مىكست)لىكى داۋەتەۋە كە ژمارەى كوژراو و برىندارانى جەنگى دۈمى جىھانى لە
پەنجە مىليۇن كەس كەمتر نىيە.

جیهان هه موی تاریکی له ناو تاریکیه ته نهها نهوانه نه بن که خوا رونا کایی پیغه خشیون.

جیهان هه موی تاریکی له سهر تاریکیه، کهس بهر پیتی خۆی نابینئ، کهس بهر چاوی روناک نیه مه گهر نهوانه ی که خوا رونا کایی پیغه خشیون. نه گهر خواش رونا کاییان پیغه به خشی هه رگیز به هیچ رونا کاییه کی تر پشیاڼ روناک نابیتتهوه.

پیغه مبهراڼ بۆ نهوه هاتون تا خه لک فیتری خوا به رستی بکهڼ، تا فیتری هه لسو که وتیان بکهڼ، تا فیتری داب و نه ریتی ئاین و ژینیان بکهڼ، تا فیتری داب و نه ریتی خواردن و خواردنه وه و نوستن و دانیشتیان بکهڼ، تا فیتری هه مو داب و نه ریتیکی چاکیان بکهڼ.

باوکیکی به سۆز چهڼد له خه می جگهر گۆشه کانی^(۱) دایه تا فیتریان بکات، پیغه مبهراڼیش ئاوه ها له خه می خه لک دان تا فیتریان بکهڼ.

خه لک له مندا لیدا چهڼد پیویستی به پهروه ده ی باوک هیه، له گه وره ییشدا پتر پیویستی به پهروه ده ی پیغه مبهراڼ هیه.

نهوانه ی پهروه ده ی پیغه مبهراڼیان وه رنه گرتوه و داب و نه ریتی پیغه مبهراڼ فیتر نه بونه، وهک نهو داره وان که له بیاباندا به بی باخه وان ده روی و گه وره ده بی، بۆیه خوار و خپچ و درکن و گه نده ل ده بی.

٣٩- تەورات

خوا ویستی نەوێ ئیسرائیل وەکو ئەو نەتەوانە نەبن کە بەبێ پەیام و رێنویینی خوا سەرگەردان بون.

ویستی وەك ئەو نەتەوانە نەبن کە بەبێ بەرنامە و پەمەکیانە^(١) ژیاون.

خوا فەرمانی بە موسا کرد خۆی بشوات و پاشان سی (٣٠) پۆژ بە پۆژو بێ، پاشان بجێتە شاخی سینایی تا لەویدا خوا قسەی لە گەڵ بکات و پەرتوکیکی پیبەخشی و ببیتە بەرنامەی ژیاویی.

موسا لەناو نەتەوێ کەیدا هەفتا پیاوی هەلبژارد و لە گەڵ خۆی بردن تا ببنە شاھید، چونکە نەوێ ئیسرائیل نەتەوێ کە میشتک و شک بون و زو بیپروا دەبون.

بە هارونی براشی گوت: براکەم! تۆ لە جێی من بە و ئاگات لە نەتەوێ کەم بیت و پێگەی چاکیان نیشان بدە، نەکە ی وەشوین کاری بەدکاران بکەوی.

موسا بۆیە هارونی کردە جێنشینی خۆی چونکە هەموو کۆمەڵێک دەبێ پێشەوايەکی هەبێ بەرچاویان پوناک بکاتەو.

موسا لە گەڵ هەفتا پیاوێ کەدا بەرەو وادە گای پەرەردگار بەرپێ کەوتن.

بەلام موسا زۆر بە پەرۆش و تامەزرۆی لای پەرەردگاری بو، بۆیە پەلە ی کرد و پێشی وان گەیشته شاخە کە.

خوا فەرموی: ئە ی موسا لەبەر چ و بە پەلە هاتی و پێش نەتەوێ کەت کەوتی؟

(١) رەمەکیانە: بەبێ پیلان و بەرنامە، عەشوائی.

گوتى: ئەي پەرۋەردىگار ئەوانىش ھىندەي پېناچى دەگەنە جى، بەلام بۆيە بەپەلە ھاتومە لات تا تۆلېم رازى بى.

خوا فەرمانى بە موسا كىرد ماۋەي چىل شەۋان لە ۋادەگاسى^(۱) پەرۋەردىگارىدا بېيىتتەۋە.

موسا گەيشتە شاخى سىنا، خوا قىسەي لەگەلدا كىرد و نىزىكى كىردەۋە، موسا زىياتر تامەزىرى خوا بو.

گوتى: خۋايە ھەز دەكەم بىيىنم.

خوا دەيزانى موسا ناتوانى بېيىنى چونكە لە دنيادا ھىچ كەسىك ناتوانى خوا بېيىنى، بەلام خوا ھەمو كەسىك دەيىنى.

شاخەكان ناتوان بەرگەي وتەكانى خوا بىگرن چى جاي بەرگەي پوناكىە كەي.

خوا لە قورئاندا دەفەرموي: ئەگەر ئەم قورئانەمان دابەزاندىايە سەر ھەر شاخىك ئەۋا شاخەكە ترس و سامى لىدەنىشت و لە ترسى خوا شەق شەق دەبو.

بۆيە خوا بە موساى فەرمو: ئەي موسا تۆ ناتوانى بېيىنى، بەلام تەماشاي ئەم شاخە بكە ئەگەر خۆي راگرت و مايەۋە ئەۋا دەتوانى بېيىنى.

خوا خۆي بە شاخەكە نىشان دا، شاخەكە دەسبەجى وردوخاش بو. موسا كە ئەمەي دىت راچەنى^(۲) و بە بېھۆشى كەۋتە سەر زەۋى.

موسا دۋاي ئەۋەي كە بە ھۆش خۆي ھاتەۋە گوتى:

خۋايە پاك و بىگەردى بۆ تۆ، پەژىوانم، مەن بەر لەنەتەۋەكەم پىروام بە سام و ھەببەت و گەۋرەيى تۆ ھىناۋە.

(۱) ۋادەگا: ئەو شوئەي خوا دىياري كىردبو تا لەگەل موسادا بدوي.

(۲) راچەنى: راچەفرى.

خوا فەرموی: ئەهی موسا من لەناو خەڵکیدا تۆم بۆ پێغەمبەرایەتی
هەلبژاردووە و بەبێ پەردە قسەم لەگەڵدا کردوی، ئەم تەختانە وەرگرە و سوپاسی
خوا بکە.

موسا تەختەکانی لە خوا وەرگرت، تەختەکان هەرچی ئامۆژگاری و
ڕونکردنەوێ پێویست بو بۆیان تییدا بو.

خوا فەرموی: تەختەکان بە توندی وەرگرە و بە نەتەوێ کەشت بۆ کام فەرمان
پاداشتی گەورەترە ئەو جیبەجێ بکەن.

موسا کاتەکەی لەگەڵ خوا تەواو بو و گەڕایەوە لای حەفتا پیاوێکە و ئەو
نیعمەتانەی خوا لە گەڵیدا کردبو پێی ڕاگەیاندن.

بەلام ئەوان بەبێ شەرم و بەبێ منەتیەوێ گوتیان:

تا خوا نەبینین ڕوات پێناکەین.

خوا لەو بێشەرمی و بێمنەتیەیی ئەوان توڕە بو، هەورە تریشقی بەسەر
داهێنان و گەلیکی لێ کوشتن.

دیتیان و ناتوان بەرگەی هەورە تریشقی بگرن کە خوا ئەفراندویتی، جا چۆن
دەتوان بەرگەی ڕوناکی خوا بگرن!

موسا لەپەروردگاری پاراپیوێ و گوتی:

پەروردگارا! ئەگەر بتوێستبایە پێشتر ئەوانیش و منیشت لەناو دەبرد،
خوایە سزایمان مەدە و لەبەر کاری گەمژە و ئەزانان لەناومان مەبە.

خوا نزاکەی موسای قبوڵ کرد و مردووەکانی زندو کردووە تەبە لکو سوپاسی
خوا بکەن.

۴۰- گۆلك^(۱)

بەنى ئىسرائىل رۆژگارلىك بو لە گەل ھاوبەشپەرستان لە مىسردا دەژيان.
 قىبىتىيە كان لە مىسردا گەلى شتى جۆراو جۆريان دەپەرست و نەوى
 ئىسرائىلىش بە چاوى سەر دەيانىنى.
 لەبەر ئەو نەوى ئىسرائىل ركوكىنەيان بەرامبەر بە ھاوبەشپەرستى نەما
 بو.
 وەك چۆن كە ئا و لە بان^(۲) دىوارى خانوئىكى كۆن و كەلاو دزە دەكاتە
 ژورەو، ئەوانىش ئاوا خۆشويستنى ھاوبەشپەرستىيان چوبە دلى.
 ھەر جارلىك كە دەر فەتەككىيان بۆ ھەل دەكەوت وەك چۆن كە ئا و لە نشىوى لىژ
 دەبىتەو، ئەوانىش يە كسەر بەرەو ھاوبەشپەرستى لىژ دەبونەو.
 نەوى ئىسرائىل دلىان لە ھەق تارى ببو، چىژ و ئارەزوئان گەنى ببو، ئەگەر
 رىگەى راست و چاكىيان بدىبايە لامل دەبون و ھەنگاويان بۆ ھەل نە دەھىنا، بەلام
 كە رىگەى ئاراست و خراپىيان دەدى ھەر زو مىلى رىيان دەگرت.
 كاتىك لە دەريا پەرىنەو بەلاى خەلكىكدا رابورين بتيان دەپەرست.
 گوتيان: ئەى موسا تۆش وەكو ئەم خەلكە بتيكمان بۆ دروست بكە تا
 بىپەرستين.

موسا تۆرە بو و گوتى: بەراستى ئىو نەزانن.

زۆر سەيرە! ستمە بەراستى ستمە! خوا نىعمەتى لە گەل كردون و لەناو
 نەتەوەكانى ئەم رۆژگارە ئىو ھەل بزاردو و شتى واى بە ئىو بەخشيو بە ھىچ

(۱) گۆلك: گويزەكە.

(۲) بان: سەر.

نەتەوہیەکی تری نەبەخشیوہ.

من چۆن داواتان لێدەکەم جگە لە خوا خواوەندی تر بپەرستی.

موسا کە چوہ شاخی سینایی و ماوہی چل رۆژ لییان دابرا، دیسان کەوتنە داوی شەیتان و بونە نیچیری ھاوبەشپەرستی.

پیاویکیان تیدا بو ناوی (سامری)بو، سامری ھەلسا پەیکەری گۆلکیکی بۆ دروست کردن، گۆلکە کە بارەباری لێوہ دەھات، گوتی:

ئەمە خواوەندی ئێوہ و خواوەندی موسایە بەلام موسا لەبیری چوہ.

نەوہی ئیسرائیل بەم گۆلکە خەلەتان و وەك کویر و کەر سوژدەیان بۆ دەبرد.

بیریان نەدەکردوہ ئاخەر ئەم پەیکەرە نە وەلامیان دەداتەوہ، نەقازانج و نە زیانیان پێناہەخشی، لە گەلیان نادوئ، پێی راستیان بۆ رانانویئ!، ئاخەر چۆن سوژدە ی بۆ دەبن!!

ھارون گەلیکی ئامۆژگاری کردن و زۆری لە گەل ھەول دان.

پێی گوتن: نەتەوہکەم! ئێوہ بەم پەیکەرە خەلەتاوان، ئەم گۆلکە خواوەند نیہ خواوەندی ئێوہ خوای میھرەبانە، وەرن بە قسە ی من بکەن، فەرمانی من جیبەجی بکەن.

بەلام نەوہی ئیسرائیل بە جادوہکە ی سامری چاوبەستی ببون^(۱) و خۆشەویستی گۆلکەکیان چوبوہ دلی بۆیە گوتیان:

نەخیر تا موسا دیتەوہ ھەر دەپەرستین.

۴۱- سزا

خوا بە موساى گوتبو كە سامرى نەوھى ئيسرائىلى گومرا كىردوھ بۆيە بە ئاخ و داخىكى زۆرەوھ گەرايەوھ لاي نەتەوھ كەي.

موسا لە نەتەوھ كەي زۆر تورە بو، لە ھارونىش تورە بو.

گوتى: ھارون! كە نەوھى ئيسرائىلت دىت گومرا دەبن بۆ چى شوينم نەكەوتىت؟ ئاخۆ تۆش لە فەرمانى من سەرپىچىت كرد؟!

ھارون تەوازۆي^(۱) خواست و گوتى: براكەم! لەبەر ئەوھ ھەلۆيستم وەرنەگرت نەبادا ھەندىك لىم ياخى بن و لە ئەنجامدا شەپ و ھەرا بەرپا ببى و تۆش پىم بلىي قسەى منت جى بەجى نە كرد و نەتەوھ كەمت پارچە پارچە و لىك ناكۆك كرد، پاشان دەرەقەتەيشيان^(۲) نەھاتم و خەرىكبو بشمكوژن.

موسا گوتى: خوايە لە من و لە براكەم خۆش بە و باغخە ناو بەزەيى خۆت، تۆ لە ھەمو كەس بەبەزەيى ترى.

پاشان موسا پروى كىردە سامرى و گوتى:

ئەي سامرى! ئەوھ چىتە؟ بۆ ئەم خەلكەت وا بە گومرا بردوھ؟

سامرى دانى بە تاوانەكەي خۆي ناو گوتى:

دەروغم وای بۆ پازاندمەوھ كە ئەم كارە بكەم.

موسا گوتى: بپۆ لەناوماندا نەمىنيى، دەشى تا لەژيانىشدا مابى ھەر بلىي توخنم مەكەون.

(۱) تەوازۆ: پۆزىش، عوزر.

(۲) دەرەقەت: دەرەست.

موسا سزای دا بە تەنیاویی بێ، بە تەنیاویی بڕوا، بە تەنیاویی بگوزەری، وەك
دڕەندە نە برادر بێ نە برادریشی هەبێ.

جا چ سزایەك لەم سزایە گەورەترە؟!

ئەو كەسەى هەزاران كەسى توشى هاوبەشپەرستى كردووە پێویستە خەلك
ببێزی لیبكەنەو و تف و نەفرەتى لیبكەن.

ئەو كەسەى خەلكى لە خوا دور خستۆتەو پێویستە لە خەلك دور خڕیتەو.

ئەو كەسەى لە زەوى خوادا بانگەوازی بۆ هاوبەشپەرستى كردووە تاوانبارە و
پێویستە سەرتاسەرى زەوى لى بکریته بەندیخانە.

پاشان موسا تەماشای گۆلكە نەفرەتیه كەى كرد و فەرمانى كرد بیسوتین،
ئەوانیش سوتاندیان و پاشان لەناو دەریادا پەرش و بلاویان كردەو.

نەوێ ئیسراییل چارەنوسى گۆلكە پەرستراوە كەیان بینى، هەروەها بینیان
چەند بێدەسەلات و بێتوانایە.

پاشان موسا روی كردە نەوێ ئیسراییل و پێیگوتن:

نەتەوێ كەم! ئێو كە ئەم گۆلكەتان پەرستووە سەتەمتان دەرھەق^(١) بەخۆ
كردووە، جا وەرن بۆ لاى خوا ژێوان ببەو و خۆتان بكوژن، ئەگەر وا بكەن باشترە
و لەلاى خوادا قبوڵن.

ئەوانیش وایان كرد، ئەوانەى گۆلكە كەیان نە پەرستبو گۆلك پەرستەكانیان
كوشت و خوا بەم جوړە تۆبەى لى قبوڵ كردن.

خوا لە قورئاندا دەفەرموێ:

(١) دەرھەق: لەمەر، بەرامبەر بە.

ئەوانەى گۆلكەكەيان كرده خواوەند و پەرستیان ئەوا لە دنیادا توپەیی
خوایان توش دەبێ و دوچارى پىسوايى دەبن، ئیمە بەم جۆرە سزای بیپروایان
دەدەین.

بەجۆرە گۆلكەپرستەكان تا پۆژى دوايى ھەر پىسوا و سەرشۆرن!
ھاویەشپەرستەكان تا پۆژى دوايى ھەر پىسوا و سەرشۆرن!

۴۲- ترسنۆكایەتى ئەوێ ئیسرائیل

ئەوێ ئیسرائیل لە میسردا ھەر لەسەر كۆیلايەتى و پىسوايى و زەبونی
پەرورەدە ببون، منداڵەكان ھەر بەم جۆرە گەورە ببون و گەنجەكانیش ھەر بەم
جۆرە پێراگەشیستبون، دەمارى مەردایەتیان وشك ببو.

وايان لیھاتبو قەت بە خەونیش بێر لە بالادەستى نەكەنەو، قەت باسى
جیھاد و تێكۆشانیان نەدەكرد.

ئەوێ ئیسرائیل لە خاكى غوربەتدا بەبێ نیشتمان و فەرمانرەوايەتى پۆژانى
ژيانیان بەسەر دەبرد.

موسا بە سروشیكى خوايیەو و یستى لە گەل نەتەوێ كەى بچیتە ناو خاكى
پیرۆز و لەویدا وەك پاشا و سەربەستان نیشتهجێ بن.

بەلام موسا بە سروشتە لاواز و ترسنۆكەكەى ئەوێ ئیسرائیل ئاگادار بو.

بۆیە یستى تامەزرۆیان بكات و كارەكەیان لەبەرچاو ئاسان بكات.

لەبەر ئەوێ نەتەوێ كەى بەھێز و بە زەبروزەنگ و توندوتیژ دەستیان بەسەر
خاكى پیرۆز داگرتبو.

ئەوێ ئیسرائیل تا ئەم نەتەوێیە دەرنەکەن ناتوانن بچنە ناوی.

موسا باسی نیعمەتەکانی خوای بۆ دەکردن کە لە گەڵیدا کردون، تا بۆ جیهادی پێی خوا دەماری مەردایەتیان بیزوێ و بێز لەم ژایانە زەبون و ناشایستەییە بکەنەو.

پێی گوتن: نەتەوێکەم! یادی نیعمەتەکانی خوا بکەنەو کە لە گەڵ ئێوەیدا کردو، سەیر کەن بزانیان خوا چەندین پێغەمبەر و پاشای لەناو ئێوە پەیدا کردو، شتی وای بە ئێوە بە خشیو بە کەسی تری نەبە خشیو.

پاشان پێیگوتن: ئەو تانی خاکی پێرۆزان لە بەرچاو دایە، هیچ چارەبە کتان نیە دەبێ راپەڕن و لە دەست دوژمنانی دەریستن.

خوا سەرکەوتنی بۆ ئێوە نوسیو، ئەگەر خواش شتیکی بۆ یەکیك نوسیو زۆر بە هاسانی و دەستی دینی، قەدەری خواش پەتەبەوێ بۆ نیە.

دەوێ نەتەوێکەم راپەڕن بەرەو خاکی پێرۆز کە خوا سەرکەوتنی بۆ نوسیو.

موسا لەو دەترسا سەروشتە ترسنۆکەکیان بەسەردا زال بێ.

بۆیە پێیگوتن: نەتەوێکەم! نەکەن لە دوژمن هەلبێن و پشت هەلبکەن، چونکە ئاوا شکست دەخۆن و دەدۆڕن.

ئەوێ موسا لێی دەترسا رۆی دا، دواي ئەوێ موسا ئەو هەموێ لە گەڵدا گوتن ئەوجا ئەوان زۆر بە نامەردی وەلامیان دایەو و گوتیان:

ئەو موسا! نەتەوێکەم بە زەبروزەنگ و توندوتیژی لێی، تا ئەوان دەرنەچن ئێمە ناچینە ژورەو.

پاشان زۆر بە کزی گوتیان: کەنگی دەرچون ئەوکات دەچینە ناوی.

دو پیاو که له خوا ترس بون و نیعمه ته کانی خویان له بهر چاو بو هه لسانه وه و
گوتیان:

خه لکینه له ده رگا که وه وه ژورئ که ون، که چونه ژوره وه بیگومان بن
سه رده که ون، پشت به خوا بیهستن نه گهر برواتان به خوا هه یه.

به لام نه مهش کاری تیینه کردن و گوتیان:

نه گهر ههر چاری ناچارین بهچینه ناوی تۆ به موعجیزه یه ک پرۆ ناوی، جا که
دیما چویه ناوی ئیمهش دوا به دوا ی تۆ به هیمنی و سه لامه تی دینه ناوی.

گوتیان: نهی موسا! تا نهو نه ته وه به زه بروزه نگه ی لی بی مه حاله بهچینه
ناوی، تۆ پرۆ به یارمه تی خوا که ت شه پر بکه، ئیمه وا لی ره دانیش توین.

لی ره دا موسا لییان تو ره و بی به می د بو، گوتی:

خوا یه من ده سه لاتم ته نه ا به سه ر خۆم و برا که مدا ده شک ی، بۆ یه له م نه ته وه
به دکاره جو یما ن بکه وه.

خوا فه رموی: نهی موسا تا ما وه ی چل سالان خاکی پیرو زیان لی حه رامه و
ناب ی بهچنه ناوی، با ههر به سه ر گه ردانی بی ننه وه، تۆش نه سه ف له که سانی
به دکار و دور له خوا مه خۆ.

خوا له بهر نه وه ما وه ی چل سالی دانا چونکه له م ما وه یه دا نهو نه وه یه ی له
میسر له سه ر کۆ یلایه تی و پرسیوایی گه وه ببون ده مرن و نه وه یه کی تر پهیدا ده بن
که له سه ر توندوتیژی و ناخۆشی په روه رده ده بن، نهوان نه ته وه ی دوا پرۆن.

به ئی له هه مو پرۆ گاری کدا نه مه چاره نویسی جوله که کانه که هه رده م
نه ته وه یه کی سه ر گه ردان بوینه و له کۆ یلایه تی و پرسیوایی ژیا ون.

۴۳- له پیناو زانستدا

پیغمبر ﷺ له فەرمودەییە کدا دەگیرێتەوه و دەلێ:

جارێکیان موسا وتاری بۆ نهوهی ئیسرائیل دهدها.

یه کێک لێی پرسی: کێ له هه مو کهس زاناتره؟

موسا گوتی: من له هه مو کهس زاناتم!

له بهر ئه وهی زانسته که ی بۆ لای خوا نه گه پاندهوه خوا سه رکۆنه ی کرد.

خوا سروهی بۆ موسا نارد و پیتی فەرمو له شوینی پێکگه یشتنی دو ده ریادا
به ندهیه کم هه یه له تۆ زاناتره.

موسا گوتی: خوایه چۆن ده یگه می؟

پیتی گوترا: برۆ و ماسیه کیش له ناو زه مبیلیک له گه ل خۆت هه لگره له کوێ
ماسیه که ت لێ ون بو له وێ به نده که م ده دۆزیه وه.

موسا له گه ل غولامه که ی - که ناوی یوشه عی کوپی نون بو - به رێ که وتن
له ناو زه مبیلیکیش ماسیه کیان له گه ل خۆبرد.

رۆیشتن تا گه یشتنه لای گاشه به ردیک^(۱) له وێ سه ریان به به رده که کرد و
نوستن.

ماسیه که له زه مبیله که هاته ده ره وه و چۆه ناو ده ریا، که ئه مه ش
سه یروسه مه ره بو بۆ موسا و غولامه که ی.

پاشان که له خه وه لسان ملی رێگه یان گرته به ر و ئه وه نده شه وه ی مابو هه ر
رۆیشتن.

(۱) گاشه به رد: به ردی زل.

کہ بەیانی داھات موسا بە غولامە کە ی گوت:

خواردن بێنە با بیخۆین لەم سەفەرەدا زۆر ماندو بوین.

موسا ھەستی بە ماندویتی نەدە کرد تا لە بەردە کە تێنە پەڕین.

غولامە کە ی گوتی: بەبیرتە کە لای گاشە بەردە کە سەر خەوێکمان شکاند،
لەوێ ماسیە کەم لەبیر کرد.

موسا گوتی: ئەو ھێ کە مەبەستمانە!

لەوێ ھە ڕۆ و ڕۆ گە ڕانە ھە تا گە یشتنە ھە لای گاشە بەردە کە.

لەوێ پیاوێکیان بینی خۆی بە جلیتک دا پۆشی بو.

موسا سلاوی لێ کرد.

خدر گوتی: خەلکی ئەم ناوچە ھە نازانن سلاو بکەن، چۆن تۆ سلاو دە کە ی؟

موسا گوتی: من موسام!

گوتی: موسای نە ھە ی ئیسرائیل؟

گوتی: بە لێ!

موسا گوتی: ڕێگەم پێ دە ھە ی لە گە لت یم تا ھە ندیکم لە و زانستە فیڕ بکە ی،
کە خوا فیڕی کردو ی؟

خدر گوتی: تۆ ناتوانی ئارامم لە گە لدا بگری.

چونکە خوا جۆرە زانستیکی فیڕی من کردو ھە تۆ نایزانی.

جۆرە زانستیکی فیڕی تۆ کردو ھە من نایزام.

موسا گوتی: بە یارمە تی خوا ئارام دە گرم و سەر پیچیت ناکە م.

رۆیشت تا گەیشتنه کەنار دەریا، هیچ کەشتیه کیان نەبو پیتی برۆن، چاوه رێ
بون تا کەشتیه ک هات، داوایان لێکردن هەلیان بگرن، ئەوانیش خدریان ناسی
بۆیه بەبێ کرێ هەلیانگرتن.

چۆله کەیه ک هات لەسەر لیواری کەشتیه کە نیشته و یه ک — دو دهنوکی له
دەریا دا.

خدر گوتی: ئەو موسا ئەو زانسته ی من و تۆ هه مانه وه ک ئەو دهنوکه ئاوه ی
نەم چۆله کە وایه له چاو نەم دەریایه دا.

پاشان خدر چو ته خته دارێکی له کەشتیه کە دەرھینا و فری دا.

موسا گوتی: ئەمانه بەبێ کرێ هەلیانگرتن کەچی تۆ کەشتیه کە یان کون
دەکە ی تا نقوم بن و بجنکین؟!

خدر گوتی: ئەدی نەمگوت ناتوانی ئارامم له گەل بگری؟!

موسا گوتی: لێم مەگره له بیرم کرد، کاره کەشم و الی به زه حمەت مەکە.

له جاری یه کەمدا موسا له بیرى کرد لیتی نەپرسی.

پاشان کە دابه زین رۆیشت و بەلای مندالێک تیپه پرین کە له گەل مندالان یاری
دەکرد، خدر چو ملی مندالە کە ی گرت و سەری هەلکیشا.

موسا گوتی: چۆن یه کێک دەکوژی بیئەوه ی کە سیکی کوشتبی؟!

خدر گوتی: ئەدی نەمگوت ناتوانی ئارامم له گەل بگری؟!

پاشان رۆیشت چونه گوندێک داوایان له خەلکی گونده کە کرد خواردنیان
بەنەن، بەلام خەلکە کە میواندارییان نەکردن.

گونده کە دیواریکی لیبو خەریکبو بروخی، خدر چو به دەستی خو ی

دیواره کە سەرلەنوێ بەراستی دروست کردەو.

موسا گوتی: ئەگەر مەبەستت بواوە کرێت لەسەر وەرەگرت!

خدر گوتی: کەواتە لێرەو دەبێ من و تۆ لە یەکتەری جوێ بینهو!

پیغمبر ﷺ دەفەرموێ: (خو! پەحم بە موسا بکا، هەزمان دەکرد ئارامی بگرتایە تا زیاترمان لەبارە ی خدر زانیایە!).^(۱)

۴۵- لێکدانەو

پاشان خدر هۆیەکانی بە موسا گوت.

پێیگوت: کەشتیە کە هی خەلکیکی هەزار بو، کە لەناو دەریادا ئیشیان پێدەکرد، لەبەر ئەوە عەبیدارم کرد، چونکە پاشایەکی لە دوايانەو بو هەمو کەشتیەکی بێ عەیبی زەوت دەکرد.

منداڵە کەش دایک و باوکیکی برۆاداری هەبو، ئەوە ترساین نەبادا دایک و باوکە کە توشی بێبروایی بکا.

بۆیە ویستمان خوا کوڕیکی چاکترین پێبەخشێ لەگەڵیان چاک بێ و توشی بێبرواییان نەکات.

دیوارە کەش هی دو منداڵی هەتیوی گوندە کە بو، گەنجینە یەکی لەژێر دابو، باوکیان پیاویکی چاکە کار بو، جا خوا ویستی کە منداڵەکان گەورە بون و پێراگە یشتن گەنجینە کەیان دەریستن، ئەمەش وەک پەحمەتیک لە خواوە بۆیان.

ئەم کارانەشم کە کرد لە خۆرا نەبو، بەلکو خوا فەرمانی پێکردوم. جا ئەوەبو

لینکدانهوه و هوێ کاره کانم که تۆ نه تتوانی ئارامیان له سهر بگری.

موسا لیڤه دا بۆی پون بوهوه که هیچ که سیڤک ناتوانی هه مو زانستیکی خوا بزانی، زانی خوا بری زانستی به که سانیڤک به خشیوه و بری کیشی به که سانیکی تر، ههر زانایه کیش هه بی لهویش زانتر ههیه.

٤٦- نهوهی ئیسرائیل له دواى موسادا

موسا کۆچی دواى کرد، نهوهی ئیسرائیلیش ههر به سهرگردانی له سهر زهوی ده گوزهران، نهویش له بهر نهوهی کردهوه کانیاو خراپ بو و خوا سزای دابون.

خوا ریسواى و زه بونیستی له سهر نوسین، چونکه نهوان خویان توڤه کرد. خویان توڤه کرد، نهو خویای که چه ندين پیغه مهران و پاشای له ناو پهیدا کردن و نهو نیعمه تهی لهو سهرده مدا بهوانی به خشی به که سى تری سهر زهوی نه به خشی.

نهو خویای که له ژیر دهستی فیرعه ونی رزگار کردن، که فیرعه ون منداله کانى ده کوشتن و ئافره ته کانى ده کردنه خزمه تکار.

نهو خویای که ده ریای بۆ شق کردن و له خنکان رزگاری کردن و فیرعه ون و ده ستوپیه نده که ی نقوم کرد.

نهو خویای که به هه ور سیبهری له سهر کردن و گه زۆ و شه لاقه ی بۆ ناردن. نهو خویای که له زه ویدا چه ندين کانیاوی بۆ هه لقولاندن و خواردن و خواردنه وه ی بۆ زۆر کردن.

به لام نهوان له پای هم مو نهو به هره و به خششاندها بروایان به نیشانه کانی
خوا نه هیڼا و سه ریچی و ده ستریزییان کرد.

پیغه مبهراڼ موسایان توره کرد که بویان له هم مو کهس به سوز و به به زه بیتر
بو، ته نانهت له باب و دایکیشیان به به زه بیتر بو.

نهو پیغه مبهراڼ توره کرد که بویان وه دایکیک — که منداله
شیرخوره که ی لئ بزری — به په روښ بو، که بویان وه دایکیک — که
منداله که ی هه تیو بی — به په روښ بو.

نهو پیغه مبهراڼ که نه گهر جوینیان پیدا بویه بویان له خوا ده پارایه وه، که
نه گهر گالته یان پی بکر دایه و پی پیکه نیبونایه بویان ده گریا، که نه گهر به
وشک و په قی په فتاریان له گهل بکر دایه ده یلاواندنه وه.^(۱)

نهو پیغه مبهراڼ که له کوپلایه تی و ژیرده سستی فیرعه ون رزگاری کردن، که
له به ندیخانه ی میسر قوتاری کردن و بردنیه خاکی نازاد و سه ربهرزی، که له
ژیانی به دبه ختانه ی کوپله ییه وه به ره و ژیانی گهرده نهرزانه ی سه ربه سستی بدن.
که چی نهوان توره یان کرد و نازاریان دا و لامل بون و گالته یان پیکرد و به
سوکتین کهس سهیریان کرد، به لام له لای خوا له وپه ری پایه به زری و
شکومندی دابو.

توخا نه ته وه یه که هینده سپله و هیچ و پوچ و که لله ره ق و بیپروا و دور له خوا
بی شایسته ی نهو سزایه نین که تاهه تایه له سه رشوری و له زه بونی و له
پیسوایی و له سه رگهردانی دابن و پرگار نه بن؟

به لئ بیگومان شایسته ن چونکه ئوبالئ کرده وه کانی خو یان هه لده گر نه وه،
خوا سته می لیته کردن به لکو خو یان سته میان له خو کرده وه.

(۱) لاواندنه وه: ده سبه سهرهاتیان، دلدانه وه.

به سهرهاتی پیغمبران

بهشی دوهم

۱- چاوخساندنه وهیهك به به سهرهاته كانی پیشودا

لهم لاپه راندی هه لئاندا نه وه به سهرهاتی پیغه مبر ئیبراهیم و پیغه مبر یوسف و پیغه مبر نوح و پیغه مبر هود و پیغه مبر صالح و پیغه مبر موساشتان که میك به دریژی خوینده وه، به سهرهاته كانتان به تاسه^(۱) و ریژلینانیکی زوره وه خوینده وه، ده رگای دل و ده رونتان بؤ کردنه وه، زهین^(۲) و عه قلی رون کردنه وه، زار و زمانی پاراو کردن، خه لك دهیدیت بؤ برا بچوکه كانتان ده گپرایه وه، بؤ دایک و باوک و برا گه وره كانتان ده گوتنه وه، تام و چیژیکی زورتان و ده ده گرت، حه زتان ده کرد هه مو ده می بیگیترنه وه.

۲- به سهرهاتی ململانی له نیوان راستی و ناراستیدا

ئهم به سهرهاتانه به سهرهاتی شهیدانامیز و سهرنجراکیشن، به سهرهاتی ململانی نیوان راستی و ناراستی، زانست و نه زانی، روناکی و تاریکی، مرو فایه تی و درنده بی و، دلنیا بی و گومرایی.

به سهرهاتی سهرکه وتنی راستین به سهر ناراستی، زانستن به سهر نه زانی، بیهیز به سهر به هیژ و، که می پاکن به سهر زوری ناپاکدا.

به سهرهاتی پر له زانست و دانایی و په ند و ناموژگارین، خوا راستی فهرموه که ده لی: ﴿لَقَدْ كَانَتْ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ مَا كَانَ حَدِيثًا

(۱) تاسه: شوق، حه زره ت.

(۲) زهین: بیرو هوش.

يُفْتَرَىٰ وَلَٰكِن نَّصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ
وَهْدَىٰ وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١﴾

به‌سهرهاتی نهو پیغمبه‌راندهی که بۆمان باسکردن هه‌مو نهو به‌سهرهاتانه
نیه که له قورئاندا باسکراوه، به‌لکه به‌سهرهاتی زۆری تر هه‌یه که باسمان
نه‌کردوه.

به سه‌رهاتی

پیغمبر شوعه‌یب

سلاوی خوی لیبی

۱- شوعه ییپ ده بیته پیغه مبهری مه دیه ن

خه لکی مه دیه ن خه لکیکی بازرگان و گاسبکار بون، شاره که یان له سهر که ناری ده ریای سور بو و ده که وته سهر ریگهی بازرگانی نیوان یه مه ن و شام و نیوان عیراق و میسر.

ئه وانیش وه که نه ته وه کانی تری پیغه مبهراڼ نه ته وه یه کی هاوبه شه پرست بون، و پرای هاوبه شه پرستیه که شیان ته رازو بازبون و فیلیان له پیوان و له کی شان ده کرد، جه رده بیان^(۱) ده کرد و پریان له کاروانان ده گرت، هه ره شه یان لی ده کردن و چاویان لی سور ده کرد نه وه، به دکاری و به ره په لالیان بلاو ده کرده وه، وه که نه وه ده وه مه ندانه و ابون که پروایان به لی پرسینه وه ی رۆژی دوا یی نه بو و له سزای خوا نه ده ترسان.

خوا پیغه مبه ر شوعه ییپی بۆ ناردن تا بۆ لای خوا بانگیان بکا و له سزای خوا یان بترسی ئی و پریان بلی:

ئه ی نه ته وه که م! خوا به پرستن، جگه له خوا هیچ خوا وه ندی کی ترتان نیه، فیل له ته رازو و له پیوانه مه که ن، ئیوه ده وه مه ندن و پیویستیتان به ته رازو بازی نیه! من له سزای رۆژیکی سه خت ده ترسم توشتان بی، نه ته وه که م! ته رازو و پیوانه کانتان به راستی و به بی فروفیل بکی شن و بی یون، دزی و گزی^(۲) تی دا مه که ن، به دکاری بلاومه که نه وه و به دکار مه بن.

(۱) جه رده بی: ریگری.

(۲) گزی: خیانت.

۲- بانگەوازی شوەعیب

شوەعیب بەردەوام ئامۆژگاری دەکردن و گرتی دلی دەکردنەو، کە بریتی بو لە گرتی خۆشویستن و زیادکردنی پارەوپول و مائی دنیا، دەیگوت:

ئەو قازانجەیی کە لە پێوانە و کێشەنەیی راست دەستان دەکەوێ گەلیک لەو پارەوپولە باشترە کە بە زولم و گزی لە خەلکی دەدزن، ئەگەر تەماشای ژیاانی خۆتان و ژیاانی ئەو کەسانە بکەن کە دەولەمەندن و پارەوپولێکی زۆریان کۆکردۆتەو ؛ دەبینن ئەوانەیی کە بە گزی و دزی و تەرازوبازییەو پەیدایان کردووە ئەوان یان پارەوپولە کەیان فەوتاوە یان دزراوە یان تالان کراوە یان لە ڕێگایەکی دژ بە ڕەزامەندی خوا بە کارهێنراوە یان یەکیک بوەتە خواوەنی و بە خەساری داوە.

کەمیکی سودبەخش لە زۆریکی بیسود باشترە، پیس قەت وەکو پاک نیە، با فرەیی^(۱) پیسە کەش سەرمەستان بکا!

من بۆتان دڵسۆزم و ئامۆژگاریە کەشم لە بەرژەوێندی ئێوەیە، خوا خۆی چاودێرتانە و ئاگای لە کردەوێتانە.

بە نەرم و نیاانی و دانایی و زانایی و بەرچاوپرونیەو دەیوت:

چاک بزانی پاداشتی لای خوا کە هەمیشەییە و نابڕیتەو لە هەمو دنیا باشترە ئەگەر بروادار بن، منیش چاودێر نیم بەسەرتانەو.

(۱) فرەیی: زۆری.

۳- باوکیکی میهره بان و مامۆستایه کی دانا

شوعه ییب وهك باوکیکی میهره بان و وهك مامۆستایه کی دانا به زۆر جوۆر دهیدواندن و زۆر به هونه ر نامۆژگاری دهکردن، دهیگوت:

نه ته وه كه م! خوا بیه رستن جگه له خوا هیچ خواوه ندیکی تر تان نیه، و
به لگه تان بۆ هاتوه كه من پیغه مبه رم، جا به قسم بکه ن، کی شان و پیوان تان به
ته وای بی و فیل و گزی تیدا مه که ن، دزی له شه کی ^(۱) خه لکی مه که ن.

له زه ویشدا دوا ی ئاوه دانکردنی خراپه کاری مه که ن نه گه ر ئیوه پروادارن.

له سه ر پئی پرواداران مه وه ستن و هه ر شه یان لی مه که ن، پئی خویان لی
ته نگ مه که ن، دینی خوا به خوارو خپج و نادروست پیشان مه ده ن، بیر له وه
بکه نه وه که پی شتر چه ند ناگزور و بی که س بون، که چی ئی ستاکه وا زۆرن و
ده وله مه ندن، ته ماشای سه ره نجامی به دکاران ی پیش خۆتان بکه ن بزائن چیان
به سه ر هاتوه ؟

۴- وه لای نه ته وه که ی

دوا ی نه وه ی زیره ك و هۆ شه منده كان له بانگه وازه که ی شوعه ییب ورد بونه وه و
وته کانیان شی کرده وه، زۆر به سه رگه ردانی و له خۆباییه وه وهك بلیی رازیکیان
دۆزی بیته وه یان مه ته لیکیان شی کرد بیته وه گو تیان:

ئی شوعه ییب! نو یژه کانت هانت ده ده ن واز له په رستراوی باب و با پیران مان
بی نین، یان به ئاره زوی خۆمان ده ستکاری دارایی خۆمان نه که یین؟! دیاره دیار
پی او یکی به هۆش و زیره کی!.

(۱) شهك: شتومەك.

۵- شوعه ییب بانگه وازه که ی پون دهکاته وه

شوعه ییب ههر به نهرمی دهیدواندن، له گه لیان توندوتیژ نه بو، لییان توپه نه ده بو، بۆ پون ده کردنه وه که بۆچی به درێژایی ئەو هه مو ماوه دور و درێژهی پیشتر بانگه وازه که ی رانه گه یاندوه و نامۆزگاری نه کردون هه رچه نده ئەوان ههر ئاوا به دکار و به درپه وشتیش بون، بۆ پون ده کردنه وه له بهر ئەوه بوه چونکه ئیستاکه خوا سروشی بۆ ناردوه و کردویه تی به پیغمبه ر.

بۆ پون ده کردنه وه له بهر هه سودی نیه که نامۆزگارییان ده کا، چونکه خوا ده و له مه ندی کردوه و رزقیکی پاک و هه لالی پیبه خشیوه، هه روه ها به م بانگه وازه ئاسوده و دلخۆشه، سینه گوشاد و بیخه مه، به زار و به دلش سوپاسگوزاری خوایه.

بۆ پون ده کردنه وه که ئەو پییان ده لی ئەم کاره مه که ن خۆی ناچی بیکا، که پییان ده لی ئەم کاره بکه ن خۆشی ده یکا، چونکه له و که سانه نیه که به خه لکی ده لین و خۆشیان نایکه ن.

ئەو ده یه وی خه لکه که راسته پری و ئاسوده بن، له و سزایه رزگار بن که خه ریکه یه خه یان بگری، هه لبه ت له چاکه ی خواوه یه که ئەو ده توانی به م کاره هه لسی، بۆ ئەوه ی کاره که شی سه ربگری ته نها پشت به خوا ده به ستی.

شوعه ییب به نه ته وه که ی ده گوت:

نه ته وه که م! بۆ بروام پیناکه ن، ئاشکرایه به لگه م بۆ هیناون، له بهر هه یچیشم نیه چونکه وا خوا رزقیکی پاک و چاکی پی داوم، به پیچه وانه ی فه رمانه کانیشم ناجو لیمه وه، دلنیا بن من ته نها بۆ راسته ری بونی ئیوه مه، نه گه ر دژایه تیشم بکه ن من ههر به رده وام ده م و واز له بانگه وازه که م نه ییم، چونکه من پشتم به خوا قایمه و داوای یارمه تی له خواوه ده که م.

٦- باش تێناگەین چ دەلیی!

نەتەوێکە خۆیان لە گێلی دەدا و وایان نیشان دەدا لە وتەکانی شووعەیب ناگەن، وەك بۆلێی بە زمانێکی بێگانە قسەیان لە گەڵ بکا! کەچی شووعەیب کۆری ئەو وڵاتە بو و لە هەمان نەتەوێک بو، وەك بۆلێی قسەکانی پۆن و پەوان نەبێ! کەچی زمانی شووعەیب لە زمانی هەمویان پۆن و پەوانتر بو، واتای وتەکانی لە وتەکانی هەمویان ناشکراتر بو.

بەلام خەڵک ئەگەر نامۆژگاری وەرنەگرن و کاریان لەبەر زەحمەت بێ و نەیانەوێ لەراستی بگەن بەم جۆرە خۆیان لە گێلی دەدەن.

٧- شووعەیب سەرسامی ئە نەتەوێکە دەردەبەری

نەتەوێکە شووعەیبیان بە تەنیا و بێ پشت و پەنا دەزانی، ئەگەر لەبەر هۆز و خزمایەتی نەبواوە بەردبارانیان دەکرد و دەیانکوشت.

بەلام شووعەیب سەرسامی لەمە دەردەبەری کە ئەوان لە خوا ناترسن، ئەو خوایەکی کە بە دەسلالت و بە هیژە و لەسەر هەموو شتێک بە توانایە، کەچی لە هۆزەکی دەترسن کە پەنگە توشی نەخۆشی و بێهێزی و کەنفەتی^(١) بێن یان پەنگە هەر لەناوێچن.

نەتەوێکە دەیانگوت:

ئەو شووعەیب ئێمە زۆر لە قسەکانت تێناگەین، پێمانوایە تۆ کەسیکی بە تەنیا و بێ پشت و پەنای، خۆ ئەگەر لەبەر خاتری هۆزەکەت نەبێ بەرد بارانمان

(١) کەنفەتی: پەککەوتەبی.

ده کردی و له کۆلمان ده کردیه وه، هیچیشت پینه ده کرا.

شوعه یب وه لآمی دانه وه و گوئی:

نه ته وه که م! پیتان وایه هۆزی من له و خواجه به هیژتره که ئیوه پوتان لسی
وه رگی پراوه و نایه رستن؟! چاک بزانی خوی من به هه مو کرده وه یه کتان
ناگارداره.

۸- دوا هه مین تیر

نه ته وه که که بیانویان برپا و قسه یان پێ نه ما شه و جا دوا هه مین تیریان
هاویشت، که بی پروا لوتبه رزه کانی گشت نه ته وه یه که به رامبه ر به پیغه مبه ر و
شوینکه و توانی هاویشتیانه.

ئه و پیا و ما قولانه ی که بر وایان نه هی نا بو گوئیان:

ئه ی شوعه یب گوئی بگره نه گه ر نه گه ر پینه وه سه ر پێبازه که مان شه و خۆت و
بر واداره شوینکه و ته و کانت له شاری ده رده که یین.

۹- بیانویکی قسه بر

شوعه یب وه لآمیکی پر له شانازی و غیره تی دانه وه، شانازی به ئاینه که ی،
غیره ت بۆ بیرو پروا و وێژدانه که ی...

گوئی: ئه ی نه گه ر هه زن نه که یین هه لگه ر پینه وه.

ئیمه دوا ی نه وه ی که خوا له پێبازه که ی ئیوه رزگاری کردین ناگه ر پینه وه
سه ری و خوا رێگه مان پێنادا، چونکه نه گه ر بگره ر پینه وه سه ر پێبازه که تان و اتا

بوختانیکی گه وره مان به خوا هه لبه ستوه جا مه حاله له دین هه لگه پینسه وه .
 بشزانن که خوا ئاگای له گشت شتی هه یه، نیمه پشتمان به خوا به ستوه .
 خوایه ! یه کلامان بکه وه، با یه خه مان له یه خه ی ئه و نه ته وه بیروایه بیته وه .

۱۰- هه مان قسه ی بیرواکانی پیشانیان کرده وه

وته کانی شوعه یب دادی نه دان^(۱) و هه مان قسه ی بیرواکانی پیشانیان
 کرده وه و گوئیان:

ئه ی شوعه یب! دیاره تو جادوت لیکراوه، تۆش وه کو نیمه مروقی و بروات
 پیناکه یین پیغه مبه ربی، نه گه ر راست ده که ی پیغه مبه ربی چه ند پارچه یه کی
 ئاسمانمان به سهر دابارینه .

۱۱- سزای نه ته وه یه که بروای به پیغه مبه ره که ی نه هیئاب

هه ره نه ته وه یه که بروای به پیغه مبه ره که ی نه هیئاب و سوپاسی به خششه کانی
 خوای نه کرد بی سزا که ی هه مان شته، ده بی له ناو بچن .

خوا بومه له رزه یه کی گه وره ی توشی نه ته وه که کرد و هه موی کوشتن، دیمه نیک
 بون ده تگوت قهت خووشی و به خششیان له ژین نه دیوه .

به ئی، نه وانه ی که بروایان به شوعه یب نه هیئا هه مو له ناو چون .

(۱) دادی نه دان: سودی پێ نه گه یانندن.

۱۲- په یامی راگه یاند و راسپارده ی به جی گه یاند

شوعه ییش وه کو هه مو پیغمبه رانه کانی تر په یامی خوای راگه یاند و راسپارده ی^(۱) به جی گه یاند و بر وییانوی خه لکی پری.

دوای نه وه ی که بی پرواکان سزای خویان توش بو و مردن؛ شوعه ییب روی تی کردن و پییگوتن:

خه لکینه! من په یامی خوام پی راگه یاندن و ناموژگاریم کردن به لام نیوه هه ر له سه ر بی پروایی مانه وه جا من چون ناخ و نه فسوس^(۲) بۆ نه ته وه ی بی پروا هه لده کیشم؟!

(۱) راسپارده: نه مانه ت.

(۲) نه فسوس: داخ و خه م.

به سه رها تی

پیغهمبهر داود

و

پیغهمبهر سلیمان

سلاوی خویان لیبی

۱- قورئان له باره‌ی نیعمه‌ته‌کانی خواوه ده‌دوی

قورئان ته‌نھا باسی شه‌وه ناکات که پیغمبران چون له لایهن نه‌ته‌وه کانی‌ه‌وه گالته و سوکیان پی‌کراوه و دروی گه‌وره گه‌وره‌یان پی‌ه‌لبه‌ستراوه و له شار و ولات دهرکراون، که نه‌ته‌وه کانش له‌به‌رئه‌وه‌ی پروایان نه‌هیناوه و لاقرتیان پیکردون و پلان و نه‌خشه‌یان بؤ کوشتیان کی‌شاوه: خوا دوچاری سزا و نه‌شکه‌نجی کردون و له ناوی بردون.

قورئان جگه‌ له‌م باب‌ه‌تانه که له به‌سهره‌اته‌کانی پيشودا له باره‌یان دواوه باسی نیعمه‌ته‌کانی خواش ده‌کا، هه‌ندی جار به‌ دریشی و هه‌ندی جار به‌ کورتی باسیان ده‌کا، باسی گه‌لی له‌و نیعمه‌تانه ده‌کا که به‌ پیغمبرانی به‌خشیوه و ه‌کو پیغمبر داود، پیغمبر سلیمان، پیغمبر نوح، پیغمبر یونس، پیغمبر زه‌که‌ریا، پیغمبر یه‌حیا.

خوا پیغمبر داود و پیغمبر سلیمان له‌سهر زه‌وی بالاده‌ست کردبو، پاشایه‌تیه‌کی فره‌وانی پی‌به‌خشیبون، زانستیکی فره‌ی پیدابون، گه‌لیک شتی وای فیر کردبون که خه‌لک نه‌یاندانه‌زانی، گیانله‌به‌ر و بی‌گیانی به‌هیز و سه‌سه‌ختی بؤ رام^(۱) کردبون.

خوا له قورئاندا ده‌فرموی: ﴿وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا وَقَالَا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ﴾^(۱۵) وَوَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُدَ وَقَالَ يَتَىٰهَا النَّاسُ عِلْمَنَا مَنَظِقَ الظُّرِّ وَأُوتِينَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْمُبِينُ^(۲) واته:

رام: ده‌سته‌مز.

(۱) سه‌سه‌خت: سه‌رکیش.

(۲) سوره‌تی النمل: (۱۵-۱۶).

ئىيمە زانستمان بە داود و بە سولەيمان بە خشىبو، ئەوانىش لە پاى ئەمەدا گوتيان: سوپاس بۆ ئەو خودايمى كە ئىيمەى لەناو زۆربەى بەندە بېروادارەكانى بە باشتەر ھەلبېرادوھ. سولەيمان زانستەكەى لە داود بە مىرات ھەلگرتەوھ و گوتى: ئەى خەلكىنە! خوا ئىيمەى فېرى زمانى بالندان كەردوھو ھەمو شتىكى پېبەخشىوين، بەراستى خوا چاكەيەكى گەورەى لە گەل كەردوين.

۲- ئىيمەتى خوا بۆ داود

خوای گەورە شاخ و بالندەى بۆ داود دەستەمۆ كەردبو، كە دەپاراپەوھ و پاكيگارى^(۱) خوای دەكەرد، ئەوانىش لە دويان دەگوتەوھ، ھەروھەا فېرى دروستكەردنى زىي كەردبو، ئاسنىشى بۆ نەرم كەردبو.

خوا لە قورئان دەفەرموى: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ مِنَّا فَضْلًا يَجَالُ أَوْبَىٰ مَعَهُ وَالطَّيْرُ وَالنَّارُ لَهُ الْحَدِيدُ ۝۱۰﴾ ^(۱) **أَنِ أَعْمَلَ سَبْعَتِ وَقَدَّرَ فِي السَّرْدِ وَأَعْمَلُوا صَلَاحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ**. ^(۲) واتە: ئىيمە زىدەبەشىكمان بە داود بە خشىبو، فەرمانان بە شاخ و بە بالندان كەردبو پاكيگارىەكانى لە گەلدا بلىنە وھ و ئاسنىشمان بۆ نەرم كەردبو. بە داودمان گوت: زىي دامەن^(۳) شۆر دروست بكە و با ئالقهچىنەكانىشى بەئەندازە و لەپزىيەك و تىككەلگىش بن. خانەوادەى داود! دە ئىوھش لە پاى ئەمەدا كەردوھى سوپاسگوزاران بكەن، چونكە من كەردوھەكانتان دەبينم.

(۱) پاكيگارى: گوتنى سبحان الله.

(۲) السبأ: (۱۰-۱۱).

(۳) دامەن: داوین، دامىن.

ههروه ها ده فهرموی: ﴿وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ
وَكُنَّا فَاعِلِينَ ﴿٧٩﴾ وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَّكُمْ لِنُحْصِنَكُمْ مِنْ
بَاسِكُمْ فَهَلْ أَنْتُمْ شَاكِرُونَ ^(۱) واته: شاخ و بالنده مان بؤ داود دهسته مؤ کردبو،
پاکیگاریان له گه لدا ده گوتوه، ئیمه توانامان به سهر شتی لهم چه شنه ههیه.
فیتری پیشه ی دروستکردنی زیرمان کرد تا بتوانن خؤ له دوزمن بیاریزن، نایا
سوپاسی خوا ناکهن؟! ﴿

۳- سوپاسی داود له سهر نیعمه ته کان

داود له گه ل نهم هه مو مولکه زؤر و زه وهنده دا، له گه ل نه وه ی که ده ستره نگین
و به هیز بو، بهنده یه کی له خواترس و ژیان ^(۲) بو، ههرده م یادی خوا ی ده کرد و
ده پاراپیه وه، فهرمان په وایه کی داد په روه بو، حوکمیکی داد گهرانه ی بؤ خه لکی
ده کردو له پئی رهوا لای نه ده دا.

خوا لهم باره وه ده فهرموی: ﴿يٰۤاٰدٰمُ اِنَّا جَعَلْنٰكَ خَلِیْفَةً فِی الْاَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ
النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوٰی فِیْضِلْكَ عَنْ سَبِیْلِ اللّٰهِ اِنَّ الَّذِیْنَ یَضِلُّوْنَ عَنْ سَبِیْلِ اللّٰهِ
لَهُمْ عَذَابٌ شَدِیْدٌۢ بِمَا نَسُوا یَوْمَ الْحِسَابِ اِنَّا ^(۳) واته: نه ی داود! ئیمه تو مان له سهر
زهوی کردۆته جیشین، به داد گهری حوکم له نیوان خه لکیدا بکه، وه دوا ی ههوا و
هه وه ست نه کهوی چونکه له پئی خوا گومرات ده کا، نهوانه ی له پئی خوا گومرا
بونه، له رۆژی دوا یی سزایه کی سه ختیان ههیه ﴿

(۱) الأنبياء: (۷۹-۸۰).

(۲) ژیان: په شیمان، گهرانه وه بؤ لای خوا.

(۳) سوره تی ص: (۲۶).

۴- نیعمه تی خوا بؤ سوله یمان

خوای گه وره (با)ی بؤ سوله یمان دهسته مؤ کردبو، هدر جیگایه کی مه به ست بوايه (با) بؤ ئه وئی هه لده گرت و به خیرایه کی زور و به که مترین کات دهیگواسته وه، ههروه ها جنوکه ی زیره ک و به هیژی شی بؤ دهسته مؤ کردبو که فه رمانه کانیا ن جیبه جئ ده کرد و پروژ ه گه وره کانی ناوه دانکرده وه و بیناسازیان بؤ ته و او ده کرد.

خو له قورئان ده فهرموی: ﴿وَلَسْلَيْمَنَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِ إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمِينَ ﴿٨١﴾ وَمِنَ الشَّيْطَانِ مَن يَغْضُوبُ لَهُ وَيَعْمَلُ عَمَلًا دُونَ ذَلِكَ وَكُنَّا لَهُم حَفِظِينَ ﴿٨٢﴾﴾ (۸۲) واته: (با)ی به هیژمان بؤ سوله یمان دهسته مؤ کردبو، سوله یمانی بؤ شام (ئه و ئه رزه ی که به ره که تمان پیداهه) هه لده گرت که شوینی نیشته جیبون ی خو ی بو، ئیمه به هه مو شتیک ئاگادارین. ههروه ها ئیمه گه لیک شهیتانی شمان بؤ دهسته مؤ کردبو که ده چونه بنی ده ریا دور و گه وه ریا ن بؤ ده ردینا و گه لئ کار ی تریشیا ن بؤ ده کرد وه کو دروستکردنی شار و بالاخانه ﴿.

خوای گه وره له شوینیکی تری قورئاندا ده فهرموی: ﴿وَلَسْلَيْمَنَ الرِّيحَ غَدُوَهَا شَهْرًا وَرَوَّاحَهَا شَهْرًا وَأَسْلَنَّا لَهُ عَيْنَ الْقَطْرِ وَمِنَ الْجِنِّ مَن يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَمَن يَزِغْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿١٢﴾ يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَّحْرِبٍ وَتَمْثِيلٍ وَحِفَانٍ كَالْجَوَابِ وَقُدُورٍ رَاسِيَتٍ أَعْمَلُوا أَلَّا

دَاوُدُ شُكْرًا وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّكُورُ .^(۱) واته: (با) مان بۆ سوله یان دهسته مؤ کردبو، که به ماوهی یهک دانی بهیانی دوری مانگه پرتیه کی دهبری، به ماوهی دانی نیوارانش دوری مانگه پرتیه کی دهبری، ههروه ها کانی مسمان بۆ له زهوی ههلقولاند، گه لیك جنۆكه شمان بۆ دهسته مؤ کردبو، که به فهرمانی خوا کاریان بۆ دهکرد، ههر جنۆكه یهك نه گهر له فهرمانی ئیمه لایدا بوایه توشی نه شکه نجهی ئاگریکی به بلیسه مان دهکرد، سوله یان ههر جۆره کۆشک و په یکه ریك و ههر خوانیکی گه وره ی وهك چهوز و ههر جۆره مه نجه لیکی گه وره ی مه حکه می بو یستبایه بۆیان دروست دهکرد. به خانه واده ی داودمان گوت: له پای ئهم هه مو نیعمه ته دا سوپاسی خوا بکه ن، که سانیکی که م هه نه سوپاسی خوا بکه ن.

۵- تیگہ یشتنیکی ورد و زانستیکی قول

سوله یان له کیشه کهیدا که بو لای داودی باوکی بهرز کرایه وه زیره کایه تی و توانسته فەرمانره واتیه که ی وه ده رده که وی، کیشه که ش^(۲) به مجوره بو:

پیاویک ره‌زیکی هه‌بو تازه هیڤسوی کرد بو، مه‌ر و مالاتی کابرایه‌کی ده‌چیته ناوی و ره‌زه‌که‌ی لئی ویران ده‌که‌ن و هه‌مو به‌ره‌که‌ی لئی ده‌خۆن.

پیغمبر داود حوکم دہدا کہ مہر و مالآتہ کہ بدریتہ خاوەن رەزەکہ و کێشہ کہ کوتابی بۆ.

به لام سوله یان گوتی: ئه ی پیغه مبه ری خوا ریگه چاره یه گی تریش هه یه،
گوتی: چیه؟

(۱) سورہ تہ، سبأ (۱۲-۱۳)

(۲) کیشہ: ناکوکیہ، قضیہ.

گوتی: رهزه که بدهیه خاوهنی مه پرو مالآته که خزمه تی بکا تا وه کو خوی لی دیته وه، مه پرو مالآته که ش بدهیه خاوهنی رهزه که شیریان بدوشی و خوریان بری و که لکیان لی وهرگری، جا که رهزه که پیگه یشته وه رهز و مه پرو مالآته که ته سلیم به یه کتر بکه نه وه.

خوای گه وره تیگه یشتنیکی ورد و زانستیکی قولی به سوله یان به خشیبو، له قورئاندا ده فرموی: ﴿وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَخْتَصِمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ نَفَسَتْ فِيهِ غَنَمُ الْقَوْمِ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ﴾ (۷۸) فَفَهَمْنَاهَا سُلَيْمَانُ وَكُلًّا ءَايِنَا حُكْمًا وَعِلْمًا ﴿۱﴾.

۶- سوله یمان زمانی بالنده و گیانله بهران ده زانی

قورئانی پیروز به سهرهاتیکی پر حیکمت و به تام و چیژی بؤ باس کردوین، نه وه دهرده خا که پیغمبر سوله یان پیاویکی به هوش و گوش و زیره ک بوه، کاروباری ولآته که ی به ریکیوینیکی به ریوه برده، ده سه لاتیکی مه زن و به زه بروزه نگی هه بوه، خوای گه وره خوشی دنیا و ناخیره تی پیبه خشیبو، ده سه لآت و پاشایه تی و په یام و پیغمبره رایه تی به بالآدا بریوه، زمانی بالنده و گیانله بهرانی زانیوه.

جاریکیان له شکره که ی کۆ ده کاته وه که له جنۆکه و مروژ و بالندان پیکهاتبو، فه رمانیان پیته کا چه ک و ره خته ی خو یان بهه ستن و به ریز ریز و پؤل پؤلی ریکیوپیک بوه ستن و له فه رمانی سهر کرده کانیان دهر نه چن، پاشان سوله یان له پیشه وه ی هه مویان و نه وانیش له دواوه ی بهر پی که وتن و پویشتن.

رښيان كهوته ناو دۆلى ميړولان، ميړوله يه كه له وه ترسا ميړوله كان بكه ونه
ژير سمى ته سپ و ولاخه كانه وه بيښه وهى سوله يمان و له شكره كهى ناگايان ليښى،
بويه فهرمانى به ميړوله كان كرد بچنه وه ناو شاره كه يان.

سوله يمان له قسه ي ميړوله كه گه يشت، به لام لاف و گه زافى ليندها و به
پيغه مبهرايه تيه كهى له خويابى نه بو، بهلكو به هوى هم روداوه وه پتر سوپاس و
ستايشى خواى كرد، زياتر له خوا پارايه وه تا بۆ كارى چاك يارمه تى بدات و
هر له ريزى پياوچاكان بيت.

۸- به سهرهاتى په پوسليمانه

په پوسليمانه به له د^(۱) و چاوساغى پيغه مبهرا سوله يمان بو، شويتى ئاوى
ليښوايه و بۆ له شكرىش بگونجايه دهيدوزيه وه.
جاريكيان سوله يمان بانگى كرد بيتته لاي به لام په پوسليمانه ديار نه بو،
سوله يمان توپه بو و هره شهى ليكرد.

دواى ماوه يه كى كه م گهرايه وه و هاته وه لاي سوله يمان و گوتى:

شتيكم بينيوه نه تو نه له شكره كهت نه تانديوه، هه واليكي راستم له باره ي
ناوايى (سبه ۷) و شاژنه كه يه وه بۆ هيټاوى:

مولكيكى مهن و ولاتيكي پانو پوريان هديه، هرچهنده نه ته وه يه كى ژير و
خاوهن هوښ و خاوهن سهر كرده و پاشايه تين به لام هه رزه و نه فاميشن!، سوژده
بۆ(رپۆژ) دهبه ن كه بۆ خوا! نازانن ته مه خوا نيه! نازانن خوا بپه رستن!

۹- سوله یمان بانگی شازنی سه به و دهکات تا بیته سهر دینه که ی

پیغه مبهراڼ سوله یمان زۆری له سهر دل گران بو که پاشا و نه ته وهیه کی دراوسی
بی که چی نه یان ناسی و بانگه وازیان پیغه گیشته بی و هیشتا (پۆژ) بهیستن.

پیغه مبهراڼ سوله یمان که فوکولی ناین نامیزی پیغه مبهراڼه ی له دلدا ههلبو،
وای به باش زانی بهر له وهی له شکری بنیترته سهر نامهیه ک بۆ شازنی
هاوبه شهیهرست بنیتری و بانگی بکا موسلمان بی و ملکه چی خوی میهره بان بی.
نامهیه کی به کاریگهری بۆ نوی، تییدا داوای لیده کرد بیته سهر نیسلام و
موسلمان بی.

نامه که نهرم و نیانی و توندوتیژی بی لاف و گه زافی پیغه مبهراڼ و غیرهت و
مهردایهتی پاشایانی بهیه که وه کۆ کرد بۆ وه.
سوله یمان ههردو سیفهتی تییدا بو.

۱۰- شازن راویژ به کار به دهستانی ولاته که ی دهکا

ئهو ژنه ی که ولاته که ی به پریوه دهبرد ژنیکی ژیر و تیگه یشتو بو، زو برپاری
نه دهدها، شاره زاییه کی زۆری له باره ی بارودوخ و رابردوی پاشا و داگیر کههراڼ
هه بو، به لām عه قله که ی به هه له ی بردبو و خوی نه ده ناسی و پۆژی به خوا
تیگهیی بو.

شازن فیز و ده ماری پاشایانه نه یگرت و پای خۆی له م کی شهیه نه سه پاند،
به لکو راویژکار و راگرانی ولاته که ی کۆ کرد وه و پییگوتن: ئه م نامهیه م له لایه
پیغه مبهراڼ که وه بۆ هاته که گه وه رهترین پاشای ئه م سهرده مهیه، نامه که وه کو
نامه ی تر نه.

راوێژکار و راگره کان - سای گشت دهستویوه ندانی پاشایان خویان به دلسۆز دهرده خه ن تاله لای پاشا بهرپێز و خوشه ویست بن - گوتیان: ئیمه به هیزین و لهشکرێکی گهوره و گرانمان هیه و بهرهنگاری^(١) دهبینهوه.

بهلام شازن را که یانی پێباش نه بو و پێیگوتن: نه گهر بهرهنگار بینهوه نه نجامیکی خرابی لیده که ویتتهوه، بۆی باس کردن که پاشا داگیر که ره کان هه لویستیان چۆنه و چ ده که ن نه گهر پێی بنینه و لا تیک، و لا ته کهش که ژیر ده که وێ و ده دۆرینێ چۆن کاول و ویران ده بێ.

پێیگوتن نه گهر بهرهنگاریان بینهوه و وه لایمی نامه که یان نه ده بینهوه و لا ت و نه ته وه که ی ئیمهش ناوه ها کاول ده بێ.

پێیگوتن: من دیارییه کی زۆر نایاب و ناوازه^(٢) بۆ سوله یان ده نیهرم، بهم دیارییه تاقی ده که مه وه، نه گهر وه ریگرت دیاره پاشایه کی داگیر که ره نه و کات ئیمهش بهرهنگاری ده بینهوه، بهلام نه گهر وه رینه گرت دیاره پاشایه کی پیغه مبه ره نه و کات ئیمهش برۆای پێدینین و شوینی ده که وین.

١١- دیاریی دله رازی کردن

شازن دیارییه کی گهوره و شایه ن به پاشایانی بۆ ره وان کرد.

که دیارییه راڼ گه یشتنه لای سوله یان، سوله یان دیارییه که ی وه رنه گرت و گوتی: ده تانه وێ بهم دیارییه رازیم بکه ن و ازتان لی پی ئیم له سه ر هاویه شه رستی و پاشایه تی خۆتان بمیننه وه؟! خوا مولک و مال و لهشکرێکی زۆر چاکتری له

(١) بهرهنگاری بونهوه: روبه رو بونهوه.

(٢) ناوازه: ده گمه ن.

ئیه پیه خشیوم، بزائن داواکه م داوایه کی راستینه^(۱) و گالته نیه، مه سه له که مه سه له ی بانگه واز و شوینکه وتنه، مه سه له که دلپازی کردن نیه، نه گهر وه لامیشم نه دهنه وه به له شکرکی گهره وه دیمه سدرتان.

۱۲- شازن به گهرده نکه چیه وه دیته لای سوله یمان

دیاریبه ران که دیاریبه که یان بؤ سوله یمان بردبو گهرانه وه لای شازنی سده و و باسو خواسه که یان بؤ گپرایه وه، نه ویش بؤی رون بو وه که سوله یمان راست ده کا پیغه مبهری خوایه، بؤیه به خوی و به نه ته وه که ی ملکه چی فرمانه که ی بون، به گهرده نکه چیه وه له گهل له شکره که ی به ره و لای سوله یمان به پئی که وتن.

سوله یمان (سلاوی خوی لیبنی) زانی وه لامی نامه که یان داوه ته وه و به گهرده نکه چیه وه دینه لای، به مه زور دلخوش بو و سوپاسی خوی کرد.

سوله یمان ویستی موعجیزه کی خوی به شازن نیشان بدا تا بزانی توانای خوا چند گهره وه و چ نیعمه تیگیشی له گهل سوله یمان کردوه، ویستی به ره له وه ی بگه نه خزمه تی قه لای شازن بیئیته لای خوی، داوای له ده ست و پیوه نده که ی کرد قه لاکه ی بؤ بیئن. نه وانیش له ماوه یه کی زور کم قه لاکه یان هیئا.

سوله یمان فرمانی کرد چند ئاکاریکی^(۲) قه لاکه بگورن بؤ نه وه ی پادده ی ناسینه وه ی شازن تاقی بکاته وه، جا نه گهر شازن نه یناسیه وه نه وا ده بیته به لگه یه که له سه ره نه وه ی که مه ودا ی تیگه یشتنی کورته و شتی وردتر و شاره تر هه یه عدقلی پییان ناشکی.

(۱) راستینه: به جدی.

(۲) ئاکار: سیفه ت.

۱۲- كۆشكىكى شوشەيى گەورە

سولەيمان فەرمانى بە جنۆكە و مرۆڧە بىناسازەكان كرد، ئەوانىش كۆشكىكى شوشەيى زۆر گەورەيان بۇ دروست كرد، و ايانكرد ئاوى بە ژىردا پروات، ئەگەر يەككە لە كۆشكە كە شارەزا نەبوايە و ايدەزانى ئاوە و شوشە جىيائى ناكاتەو، بىگومان شازنىش كە بىيىنى و تىدەگا ئاوە و قاچى خۆى هەلەدا، ئا لىرەدا كە بە هەلەدا دەچى كە موکورتى تىگەيشتنەكەى خۆى بۇ رۆن دەبىتەو و دەزانى بە روالەت خەلەتاو.

شازن خۆى و نەتەو كەى لەبەرئەو سوزدەيان بۇ پۆژ دەبرد چونكە پىيان وابو پۆژ گەورەترىن دىمەنى روناكى و ژيانە، كە ئەم دوانەش سىفەتى خودانە. جا ئەو كاتەى دەگاتە جى و بە هەلەدا دەچى، ئىتر بۆى رۆن دەبىتەو كە شوشەكە بەئاو تىگەيىو بۆيە قاچى هەلەكردو، بە هەمان شىوەش بۆى رۆن دەبىتەو كە لەوەش بە هەلەدا چو كە رۆژ بە خوا تىگەيىو و سوزدەى بۇ بردو و پەرستويەتى. هەلەت كارىكى و لە سەدان وتار و لە هەزاران بەلگەش بەهيزترە.

۱۴- منىش لەگەل سولەيمان بۇ پەرەردگارى بونەوەر ملەكە چ دەبەم

هەر واش روى دا، شازن هەرچەندە ژنىكى زىرەك و بلىمەت بو بەلام دوچارى ئەم هەلە گەورەيە بو، هەر وايزانى ئاويكى رۆن و پەوانى بەشەپۆلە و جامى شوشەى لەسەر نىە، بۆيە قاچى خۆى هەلەكرد و ويستى پىبخاتە ناوى. لىرەدا پىغەمبەر سولەيمان هەلەكەى بۇ راست كردهو و پىيى گوت: ئەم كۆشكە هەموى لە شوشەى بىگەرد دروستكراو.

به مجوره شازن تانهی سهرچاوانی لاکهوت و بؤی پرون بؤوه که شهو تا ئیستا
پۆژی په رستوه و سوژدهی بؤ بردوه به ههله دا چوه و به روالهت^(۱) خه له تاوه،
بؤیه یه کسه ر په شیمان بؤوه و گوته:

خوایه من تا ئیستا سته م له خۆ کردوه که هاوبه شم په رستوه، ئیستاکه ش
ژیوانم و له گه ل سوله یان ملکه چی تو ده بین و ته نیا تو ده په رستم.

۱۵- قورئان به سهراته که ی سوله یمان و شازن ده گێڕێته وه

بفرمون ئهم به سهراته سهرنجراکیش و به تام و چێژه له قورئان بخویننه وه،
خوای گهوره ده فهرموی: ﴿وَتَقَدَّ الْأَطْيَرُ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى الْهَدْهَدَ أَمْ
كَانَ مِنَ الْغَائِبِينَ ﴿٢٠﴾ لَأُعَذِّبَنَّهُ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَأَذْبَحَنَّهُ أَوْ لِيَأْتِنِي
بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٢١﴾ فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ أَحَطْتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِ
وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنَاءٍ يُقِينِ ﴿٢٢﴾ إِنِّي وَجَدْتُ أَمْرًا تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيتُ مِنْ
كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ ﴿٢٣﴾ وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ
اللَّهِ وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٢٤﴾ أَلَا
يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبَاءَ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُحْفُونَ وَمَا
تُعْلِنُونَ ﴿٢٥﴾ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٢٦﴾ قَالَ سَنْظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ
كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٢٧﴾ أَذْهَبَ بِكَ نَارِي هَذَا قَالَ قَالِقَةُ إِلَهُهُمْ ثُمَّ تَوَلَّى عَنْهُمْ فَانْظُرْ
مَاذَا يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾ قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوْا إِنِّي أَتِيَّتْ إِلَى كِتَابٍ كَرِيمٍ ﴿٢٩﴾ إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ

وَلِإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٣٠﴾ أَلَا تَعْلَمُوا عَلَىٰ وَاتُوفِي مُسْلِمِينَ ﴿٣١﴾ قَالَتْ يَتَأْتِيَ الْاَلْمَلُؤُا أَفْتُونِي فِي أَمْرِي مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّىٰ تَشْهَدُونِ ﴿٣٢﴾ قَالُوا نَحْنُ أَوْلُوا قُوَّةً وَأَوْلُوا بِأَسْ شَدِيدِ وَالْأَمْرِ إِلَيْكَ فَانْظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ ﴿٣٣﴾ قَالَتْ إِنَّ الْاَلْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعِزَّةَ أَهْلِهَا أَذِلَّةً وَكَذٰلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٣٤﴾ وَلِإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِم بِهَدِيَّةٍ فَنَاطِرَةٌ بِمَ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ ﴿٣٥﴾ فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَنُ قَالَ أَتُمِدُّونَنِي بِمَالٍ فَمَا ءَاتَيْنِيَ اللَّهُ خَيْرٌ مِّمَّا ءَاتٰكُم بَلْ أَنْتُمْ بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُونَ ﴿٣٦﴾ أَرْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَسَأَلِينَهُمْ بِمَجُودٍ لَا قِبَلَ لَهُم بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا أَذِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴿٣٧﴾ قَالَتْ يَتَأْتِيَ الْاَلْمَلُؤُا أَتِيكُمْ بِأَنبِيٍّ بَعَثْنَاهَا قَبْلَ أَنْ يَأْتُوَنِي مُسْلِمِينَ ﴿٣٨﴾ قَالَ عِفْرِيتٌ مِّنَ الْجِنِّ أَنَا ءَانِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِن مَّقَامِكَ وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ أَمِينٌ ﴿٣٩﴾ قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتَابِ أَنَا ءَانِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رَآهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ قَالَ هٰذَا مِن فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي ءَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ وَمَن شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ ﴿٤٠﴾ قَالَتْ تَكْرُؤًا لِّمَا عَرَشْتَهَا نَنْظُرُ أَتَنْهَدِي أَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٤١﴾ فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهَكَذَا عَرْشُكَ قَالَتْ كَآذِهِ هُوَ وَأَوْتِنَا الْعِلْمَ مِن قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ ﴿٤٢﴾ وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِن دُونِ اللَّهِ إِنَّهَا كَانَتْ مِن قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿٤٣﴾ قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَكَشَفَتْ عَن سَاقِيهَا قَالَتْ إِنَّهُ صَرْحٌ مُّعْرَدٌ مِّن فَوَارِسٍ قَالَتْ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي وَأَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَنَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٤﴾

۱۶- سوله یمان بیپروایی نه کردوه، به لکو شهیتانه کان بیپرواییان کردوه

جوله که کان بوختانیکی وایان به پیغمبر سوله یمان هه لبه ستاوه ته نانه ت له پرواداریک ناوه شیته وه که خوا دلی بؤ پروا کرد بیته وه، نه خوازه لا^(۱) پیغمبریک که خوا حیکمه ت و پیغمبرایه تی و جینشینایه تی پیبه خشی بی!

ده لئین: پیغمبر سوله یمان به هو ی خیزانه کانیه وه جادو و بیپروایی کردوه و توشی هاوبه شپه رستی بوه و له کاری یا کخوانا سیدا راست و چه وتی تیکه ل کردوه.

به لام خوی گه وره نه و تۆمه تانه ی له سهر لاده دا و ده فرموی: ﴿وَمَا كَفَرُ سُلَيْمَنُ وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ كَفَرُوا^(۲) واته: سوله یمان بیپروایی نه کرد به لام شهیتانه کان بیپرواییان کرد و خه لکیان فیری جادو ده کرد.﴾

﴿وَوَهَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمَنَ نِعَمَ الْعَبْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ فَوَيْلٌ^(۳) واته: سوله یمان به داود به خشی، که به راستی به ندهیه کی چاک و ژیاوان بو.﴾

﴿فَغَفَرْنَا لَهُ ذَلِكَ^(۴) وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَآبٍ إِنَّا^(۴) واته: سوله یمان له لای ئیمه دا نزیکه و پلهیه کی چاکی ههیه.﴾

(۱) نه خوازه لا: خوانه خواسته، نه خاسمه.

(۲) سوره تی البقرة: ۱۰۲.

(۳) سوره تی ص: ۳۰.

(۴) سوره تی ص: ۲۵.

به سه رها تی

پیغهم به رئه ییوب

و

پیغهم به ریونس

سلاوی خویان لییی

١- به سهرهاتی ئه ییوب چه شنیکی تره له به سهرهاته کان

به سهرهاته که ی پیغه مبهراڼ ئه ییوب چه شنه به سهرهاتیکی تره لهو به سهرهاتهانی که له قورانی پیرۆز باسکراون، دیمه نیکی تره لهو نیعمه تانه ی که خوا به بنده بروادار و وئارا مگر و سوپاسگوزار و به پیغه مبهراڼه خۆشه ویسته کانی ده به خشی.

پیغه مبهراڼ ئه ییوب مال و مندال و وشت و ولاخیکی زۆر و زهوی و زاریکی فره وانی هه بو، خوا به لایه کی به سهر هیتا هیچی نه ما و هه موی فه وتا، پاشان خۆشی نه خۆش کهوت، ته وای جهسته ی توشی نه خۆشی ببو ته نها زمان و دلی نه بی که یادی خوی پیده کردن، به هوی ئه م نه خۆشیه وه خوی له خه لکی به دور گرت و له که ناریکی دور له ئاوابی بۆ خۆی ژیا نی به سهر ده برد، هیچ کهس سۆزی بۆ نه ده بزوا، ته نها خیزانه که ی نه بی ئه و خزمه تی ده کرد، پاشان ئه ویش ناتاج و پیده رامه ت^(١) بو، ناچار خزمه تی خه لکی ده کرد تا بری پاره پهیدا بکا و بتوانی خزمه تی ئه ییوبی پیبکا.^(٢)

٢- سه بری ئه ییوب

پیغه مبهراڼ ئه ییوب له گه ل ئه م هه مو نه هامه تی و نه خۆشیه شدا ههرا ئارا مگر و سوپاسگوزار بو، بهرده وام یادی خوی ده کرده وه، هه میشه سوپاسی خوی ده کرد و سکا لای در نه ده بری، گازانده ی نه ده کرد، بیزار و توپه نه ده بو، چه ند سالتیک ئاوا مایه وه.

(١) ناتاج: موحتاج. پیده رامهت: بی داهات.

(٢) ئه م دهسته واژه یه هی (ابن کثیر) ه که له ته فسیره کهیدا نویسیویه تی.

۳- نه هامه تی و خه لات

خوا مه بهستی بو پیغمبر شه ییوب تاقی بکاته وه تا پله و پایه ی بهرز بکاته وه و به قه زاقه ده ری خوا رازی بی، پاشان که شه ییوب له تاقی کردنه وه که سه رکه وت، خوا نزایه کی خسته ناو دلی که واتای دهسته وه ستانی و ناگزوری تیدا ده فامریتته وه، ههروه ها شه وه شی تیدا درده که وی که تنه ها خوا رزگار که ری زه بونانه، تنه ها خوا توانای به سه ر هه مو شتی کدا ده شکی.

خوای گه وه تاقی کردنه وه که ی له سه ر هه لگرت و نه خوشیه که ی له کوّل کرده وه و مال و مندالیکی زور زیاتری پیبه خشیه وه.

خوای گه وه له م باره وه ده فه رموی: ﴿وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ﴾ (۸۳) فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ وَعَآتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذَكَرَ لِلْعَالَمِينَ (۱) واته: شه ییوب هاواری خوای کرد و گوتی: په روه رد گارا! من توشی دردد و به لا بومه توش له هه مو میهره بانیک میهره بانتری. ئیمه ش دردد و به لا که مان له سه ر هه لگرت و دوقات مال و مندالمان پیبه خشیه وه، ئیمه میهره بانیمان له گه لدا کرد، شه وانهی خوا په رستن په ند له م روداوه وهرده گرن.

۴- به سهرهاتی پیغه مبهراڼ یونس

به سهرهاتی پیغه مبهراڼ یونس دوابه دواى به سهرهاتی پیغه مبهراڼ ئه ییوب باسکراوه ئه میس وهك ئه وه دهسلات و میهره بانى و هاریکاری خوا نیشان دهدهن، له و کاتانهى كه هیوا نامینى و بیهومیدی و تاریكى دل داده گرن و په نجه رهكان قهپات دهبن^(۱)، كه نه پوناكى و نه ههوا، نه هومید و نه هیوا نامینى و ده برینه وه، كه بهرداشى مردن زۆر بههیز و به خیرایى ده گه پیت و دانه ویله كهى ده هاریت.

ئا لهم ساته دا توانای بههیز و به حیکمهت و میهره بانى پهروه دگار وه دهرده كهوئ و بندهى ناگزرور^(۲) له نیو شه ویلاگى شیړى درنده و مهرگى له ناو بهر رزگار دهكا، بیته وهى بریندار بوئ، بیته وهى كه موکوری تیكه وتبى، وهك بلینى له سهر جیگهى گهرم و نهرمى ماله وه بوئ و توشى هیچ دهرد و به لایهك نه بوئ.

۵- یونس له نیو نه ته وهكهى

فهرمو ئه مهش به سهرهاتی پیغه مبهراڼ یونسه:

خوا یونسى بۆ خهلكى (نهینهوا) نارد، ئه ویش بهره و لای خوا بانگى كردن، به لام خهلكه كه بانگه وازه كه یان پهت كرده وه و پتر له بیپروایى شوپ بونه وه، یونس به توپه ییه وه به جیتی هیشتن و پزىشت، هه ره شهشى لیكردن كه دواى سى پوژ سزای خوا یان بۆ داده بهزى.

(۱) قهپات دهبن: داده خرین.

(۲) ناگزرور: پتوێست، موحتاج.

پاشان خه لکه که لییان کولییه وه بو یان ده رکهوت راسته یونس پیغه مبه ره و پیغه مبه رانیس هه رگیز درو ناکهن، هه مو مشاوهش بون و هه رکهسه و مندال و وشتر و مهرومالاتی خوی ره گهل خودا و به ره و بیابان کهوتنه ری، لهوی له خوا پارانه وه و دهنگی نزا و لالانه وه بهرز ده بوه وه، وشتر و بیچوه وشتر ده یان کورکاند، چیل و گۆلک ده یان بو پراند، مهرومالات ده یان باراند.. دهنگه دهنگی پارانه وه نهو ناوهی پر کردبو، خوی گه وره نزا و په شیمان بونه وه کهی قبول کردن و سزاکه ی له سهر هه لگرتن.

خو له م باره وه ده فهرموی: ﴿فَلَوْلَا كَانَتْ قَرِيَةً ءَامَنَتْ فَنفَعَهَا اِيْمَنُهَا اِلَّا قَوْمٌ يُّؤْسُ لَعَاءِ ءَامَنُوا كَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَمَتَّعْنٰهُمْ اِلٰى حِيْنٍ عَذَابٌ ۝۱۰﴾ واته: ده بویه گشت نه ته وه بیروا کانی پیشو که له ناومان بردن پروا بینن تا له سزای خوا پرگار بن، ته نها نه ته وه که یونس وابون بهر له وهی سزاکه یان به سهر رابگا بروایان هینا، نیمهش سزای پيسوا کهری دنیا ییمان له سهر هه لگرتن.

۶- یونس له هه ناوی نه هه نگدا

به لام یونس (سلاوی خوی لیبی) چو له گهل چهند که سی سواری که شتیه که بو و رویشت، که شتیه که له ناو ناودا خه ریکبو لایه کی نقوم بی، خه لکه که له وه ترسان نو قم بن و بخنکین، تیر و پشکیان هاویشت تا یه کی هه لده نه ناو ناو و باری که شتیه که سوک بی، تیر و پشکه که کهوته سهر یونس، به لام پییان ناخوش بو و هه لیان نه دایه ناو ناوه که، دوباره تیر و پشکیان هاویشته وه

ئەبجارەش ھەر کەوتەوہ سەر یونس، دیسان رازی نەبون و ھەڵیان نەدایە ناو
ئاوہ کە. سیبارە تیر و پشکیان ھاویشتەوہ و بۆ سییەم جاریش ھەر کەوتەوہ
سەر یونس.

یونس (سلاوی خوای لیپی) ھەڵسا خۆی روت کردەوہ و خۆی ھەڵدایە ناو
دەریا، خوای گەورە نەھەنگیگی^(۱) نارد، نەھەنگ لە دورەوہ دەھات دەریای
دەبری تا گەیشتە لای یونس، کاتیئیک کە یونس خۆی ھەڵدایە ناو دەریا
نەھەنگە کە قوتی دا، خوا فەرمانی بە نەھەنگە کە کرد گۆشتی یونس نەخوا و
ئیسقانی تیکنەشکینتی.

۷- خوا نزاکە ی قبول کرد

یونس لەناو تاریکایی ھەناوی نەھەنگ بو، لەناو تاریکی دەریا بو، لەناو
تاریکی شەو بو، تاریکایی لەسەر تاریکایی بو، تاریکاییەکی تاریک تاریک!
یونس ئەوئەندە خا خەملاندبوی^(۲) لەناو ھەناوی نەھەنگە کە دا مایەوہ،
پاشان خوای گەورە چەند وشەییەکی خستە دلی، وشەکان تاریکاییان
دەتاراند و تەنگانەیان لادەبرد و پەھمەتی خویان لە بەرزایی ھەفت
ئاسمانان دادەبەزاند.

گوئی بگرە بزائە قورئان چۆن باسی ئەم بەسەرھاتە ناوازیە دەکا کە
دەبیئتە مایە دلدانەوہی ئەو کەسانە ی کە توشی بەدبەختی بونە و کۆسیان

(۱) نەھەنگ: ماسی زل، حوت.

(۲) خەملاندبوی: تەقدیری کردبو.

که وتوه^(۱)، که هیوایان نه ماوه و په شوکاوان و دنیا یان له سهرخو ویکهیناوه و به چاوانی خو یان ده بینن رینگه چاره یان لسی برپاوه و ریسی رزگاریان لسی گیراوه...

﴿وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغْلِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَىٰ فِي

الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿۸۷﴾

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ نُشَجِّي الْمُؤْمِنِينَ. (۱) واته: یونس به تورپه ییوه نه توه که ی به جیهیشت و پرویشت، وایزانی تنگی ناخینه سهر، پاشان له ناو تاریکاییه کان هاواری کرد و گوتی: خویه جگه له تو هیچ خواوه ندیکتر نیه من سته مم دهرهق به خوم کردوه. نیمه ش نزا که مان قبول کرد و له خه م و په ژاره رزگار مان کرد، نیمه به مجوره پرواداره کان له تنگانه رزگار ده که ین.

(۱) کؤس که وتتن: توشی تنگانه بون.

(۲) الانبیاء: (۸۸/۸۷).

به سه‌رهاتی

پیغهم‌بهر زه‌که‌ریا

سلاوی خوی لیبی

١- نزاى زەكەریا بۆ ئەوێ كۆرپى چاكەكارى بێ

جۆرە نىعمەتێكى تر كە خوا بە بەندەكانى دەبەخشێ و نیشانەى كە تر لە نیشانەكانى توانستى خواى پەروەردگار كە بەسەر هەمو شتى زالە ؛ لە نزاكەى زەكەریاوە دەردەكەوێ كە لە خوا پاراىووە تا كۆرپى چاكەكار و لەخوارازى و لەخواترسان پێبەخشێ و، میراتى ئالى يەعقوب هەلگرێتەووە و بانگەواز بۆ پەرستنى خوا بكا.

زەكەریا ئەوكاتى بە سالدێ چوبو، لەشولارى لاواز و بێهێز ببو، نیشانەكانى پیر و پەككەوتەبى لێدەر كەوتبو، هیچ هومێدێ نەبو ژنەكەى منداڵى بێ، بەلام خواى گەورە نزاكەى قبول كرد و بۆچونى خەلكى بە ناراست دەرخست و ئەزمونەكانى پێشانى پوچاندەووە، خوا كۆرپى زىرەك و نازاى پێبەخشى، هەر لە منداڵییەووە بلىمەت و دانایى و زىرەكى و زانایى و نیشانەى پێغەمبەراییەتى پێوە دیار بو، كۆرپى زۆر بەسۆز و چاكەكار و لەخواتر سبو، لەگەڵ دایك و باوكى گەلى چاك بو، دڵنەرم و بە بەزەبى و بە تەنگ خەلكەووە بو.

زەكەریا بە هۆشى دڵ بیری لە نیشانە مەزنەكانى ^(١) خوا دەكردەووە كە بۆ توانای بەرفەرەوانى خواى میهرەبان بەلگەى رون و ئاشكران، دەیدى گشت كاروبارى بە توانا و ویستى خواوە هەلەدەسورێ، خوا بە ئیرادەى خۆى چى بوێ دەیهێنێتە دى، دەیدى بە ویستى خواوە جەستەى مەرۆڤ دەجولێ یان شەلە و گۆجە دەبێ، بیری لەووە دەكردەووە كە سەرتاپای گەردون لەژێر دەستى پەروەردگارە، هەر خوا زندو لە مردوان و مردو لە زندوان وەدى دینى، هەر خوا رزق بە خەلك و بونەوهران دەبەخشێ.

(١) مەزن: گەورە.

۲- نەزەرگە ژی عیمران

ژی عیمران که ئافرەتییکی چاکەکار و دینداری بنەمالە ی پیغمبەر زەکەریا بو، زۆری خوا خوش دەویست، نەزری لە گەل خوا کرد ئە گەر کورپکی پیبەخشی لەبەر خزمەتی ئایینی دابنێ، لە خوا پاراپیوه لەم کورپە ی که پیتی دەبەخشی پازی بیت و بیگاتە کەسیکی سود بە ئاین و بە خەلکی بگەینی، لە خوا پاراپیوه کورپە کە ی بیتی پیشەوا و بانگخوایکی دینی خواو خەلک بەرەو پیری پینوینی بانگ بکا.

۳- گوتی: خوا یە کچم بو!

ژنە چاکەکارە کە کاریکی دەویست و خوای گەورەش کاریکی تر!، خوا ئاگای لە بەرژەوندی بەندەکانیەتی، ژنە چاکەکارە کە کچیکی بو، بۆیە تەمی خەم لەسەر دلی هەلنیش و پەڕیشان بو. کچی بو بەلام کچە کە وە کچانی تر نەبو، بۆ خواپەرستی لە هەموان بەهێزتر بو، بۆ فەرمانبەری و چاکەکاری لە زۆریە ئافرەتان گورجوگۆلتر و ڕەبەرتر بو. خوا لەبەر چەندین حیکمەت کە خۆی پێیان ئاگادارە باری وا خەملاند منداڵە کە کچ بێ، دیارە کە پیغمبەرانیشت نابێ ئافرەت بن چونکە ناتوانن ئەرکی پیغمبەرانیەتی راپەرینن، بۆیە خوا ویستی بیگاتە دایکی پیغمبەراییکی چاکەخوای و بەرپێز.

خوا دەفرموی: ﴿إِذْ قَالَتِ أَمْرَأْتُ عِمْرَانُ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۳۵﴾ فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَىٰ وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّي أُعِيذُهَا

بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ تَوَدُّ^(۱) واته: ژنه كهی عیمران گوتی: پهروه ردگارا! من نه زرم له خو گرتوه نهو مندالهی ناو زگم له پینا تو له خزمهت عیباده تکردنی تو ته رخان ده کم، خواجه نزایه کم لئ قبول بکه تو بیسهر و زانای. جا که زگه کی دانا گوتی: خواجه نهو کچه!، هه لبت خوا زاناره که زگه که کچ بو، کورانیس وهك ثم کچه نین، خواجه! ناوم نا مه ریهم و خواجه خوئی و نهو هکانی به پهنای تو ده پاریزم له شهیتانی ﴿﴾.

۴- چاودیری خوا بو کچی چاکه کار

زه که ریا به هوئی خزمایه تیه وه به ختوکردنی کچه کهی گرتو نهستو، ههروه ها خواش چاودیری ده کرد، خوا به روبوم و میوهی وای به مه ریهم ده به خشی که هم کاتی پیگه یشتنی شتی وا نه بو هه میش لهو شوینه شتی وا نه ده روا، چ جوړه میوه کهی بو یستبایه و چهنیشی ههز لیبویه خوا پییده به خشی.

خوا ده فهرموی: ﴿ فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَنْمَرُمُ أَنَّ لِيَ هَذَا قَالَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ تَوَدُّ^(۲) واته: خوا نهو پیشکه شیهی گه لی به باشی لیوه رگرت و پهروه دهیه کی پاک و پوخته شی کرد، زه که ریاشی بو به ختوکردنی ته رخان کرد، زه که ریا هه رچهند جاری ده چوه میحرابی بژیوی له لای ده دی. گوتی: مه ریهم! ثم میوه و خواردنهت له کوئی بو، گوتی: له لایهن خواوه بوم دی، خوا بی حساب رزق و رۆزی به که سانی که بیهوی ده به خشی ﴿﴾.

(۱) آل عمران: (۳۵-۳۶).

(۲) آل عمران: ۳۷.

۵- ئىلھامىڭ لەلايەن پەرۋەردگارى مېھرىبانەۋە

خو ئىلھامى خستە ناو دلى پيغمبەر زەكەرياۋە، زەكەريا كە پيغمبەرىكى زۆر زيرەك و بليمەت بو، خو ئىلھامى خستە ناو دلى: ئەگەر خوا پېژ لە ئافرەتىكى چاكەكار بگري و ميوەى ناۋەختەى بۆ پيڭىتە بەر دەستى - كە داىكى نەزرى لەخۆى گرتبو و نزاى چاكى بۆ كردبو، خوشى دلسۆزانە بە فرمانبەرىكردن و پەرستنى خواۋە خەرىكبو - ئەۋا هيچ گومانى تيدا نىيە ئەگەر پيڭىكى ۋەك ئەۋىش ھەرچەند بە ناوسال كەۋتوۋە و نىشانەكانى پير و پەككەۋتەيى لى ۋەدەركەۋتوۋە و پيڭىز و لاۋاز بو، لە خوا پياپىتەۋە خوا تواناى ھىيە كورپىكى پيڭبەخشى، ھەرچەندە لە پرواى كەس نىيە منداالى بىي، چونكە خيژانەكەى نەزۆكە و باۋىش وا پۆيىۋە پياۋ لە حالى وادا منداالى نابى.

زەكەريا دەرونى ۋەكەفوكول كەۋت و ۋرەى بەرز بۆۋە، ھىۋاى ھاتەۋە بەر و متمانەى بە خوا بەھيژتر بو، لەم حالەتەدا بە جۆرە نىزايەك پارايەۋە كە فريشتەكان بلىن ئامىن و بەزەيى خۋاى بۆ بىزۋى، نزاكەى لەلايەن خۋاى مېھرىبانەۋە ۋەك ئىلھامىڭ كەۋتە دلى ۋەك قەدەرىڭ لەلايەن خواۋە بۆى ھاتەدى.

خو دەفەرمى: ﴿هَئٰلِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُۥ ۖ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً ۚ اِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاۗءِ ۝۱﴾ ۱) واتە: ئا ليژەدا زەكەريا پارايەۋە و گوتى: خوايە كورپىكى چاك و پاكم پيڭبەخشە، خوايە خۆت قبولكەرى نزايانى ﴿﴾.

۶- موژدهی پیبه خشینی کوریک

خوا نزاکی زه کهریای قبول کرد و موژدهی پیراگه یاند که بهم زوانه کوریکی چاکه کاری ده بی.

مروث له په له پهل خولقینراوه، زه کهریا داوای له خوا کرد نیشانه یه کی وای پیراگه یه نی به لگه بی بۆ نزیکبونه وهی ئەم پروداوه گه وره یه.

گوتی: خوایه نیشانه یه کم بۆ دابنی، خوا فەرموی: نیشانه کهت ئەوه بی بۆ ماوهی سێ شهو و سێ پوژان نه توانی به زمان له گه ل خه لکی بدویی مه گهر به ئاماژه، ههروه ها زۆر زۆریش یادی خوا بکه، له سپیده و له نیواران پاکیا گاری په روه رد گارت بکه.

ئەو خوایه ی توانای هه بی سیفەت له شتان دامالێ و زمانی ساغ و بیخه وش لال بکا، دهشتوانی هه ر سیفه تیکی مه به ست بی به دروستکراوه کانی به خشی، ئەو به هیزه ی بتوانی شتیك بستینی دهشتوانی شتیك به خشی.

۷- نیشانه کان و توانای خوا

نیشانه کان و توانای خوا یه که مجار له جهسته ی زه کهریاوه ده رکهوت پاشان له بنه ماله و خانه واده که ی، زه کهریا یه حیای بو، به یه حیا دلخۆش و ناسوده بو، پشتی پی به هیژ و قایم بو، بانگه وازه که ی پی ژیاوه.

گوی بۆ قورئان رادیرن که هه ندی جار به کورتی و هه ندی جار به درێژی باسی ئەم به سهراته ده گێڕیتته وه، ده فەرموی: ﴿وَزَكَرِيَّا إِذْ نَادَى رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ﴾ (۸۹) فَاسْتَجَبْنَا لَهُ، وَوَهَبْنَا لَهُ، يَحْيَى وَأَصْلَحْنَا لَهُ، زَوْجَهُ، إِنَّهُمْ كَانُوا يُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ

وَيَدْعُونَكَ رَغْبًا وَرَهْبًا وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ. ^(۱) واته: زه‌كه‌ريا له‌ خوا پاراپيه‌وه و گوتی: په‌روه‌دگار! به‌ ته‌نيایي مه‌مه‌يله‌وه، با كورپيكم هه‌بی شوينه‌كه‌م بگريسته‌وه، خوايه‌ ته‌نها خۆت به‌ ته‌نيایي ده‌ميڻيه‌وه. ئيمه‌ش يه‌حيامان پيښه‌خشی و ژنه‌كه‌يمان له‌ نه‌زۆكي چاك كرده‌وه، ئيمه‌ له‌به‌ر نه‌وه وه‌لامی نزاكه‌ی يغه‌مبه‌ران ده‌ده‌ينه‌وه چونكه‌ پيشپرکی ده‌كه‌ن بۆ كاری چاكه‌ و به‌ ترس و ته‌ماوه‌ ده‌پارينه‌وه، له‌ نه‌يتنی و ئاشكراشدا بۆ خوا ملكه‌چ و فه‌رمانبه‌رن ﴿﴾.

۸- يه‌حيا نه‌ركی بانگه‌واز له‌ نه‌ستۆ ده‌گري

پاشان يه‌حيا له‌ دايك ده‌بی و ده‌بيته‌ مايه‌ی دلخۆشی باوكه‌ به‌ريزه‌كه‌ی، ده‌بيته‌ جيڻشيني باوكی و نه‌ركی بانگه‌واز ده‌گريته‌ نه‌ستۆ.

يه‌حيا هه‌ر له‌ مندالييه‌وه نه‌جيمزاده‌بی لی وه‌دی ده‌كرا، هيشتا بچوك بو پر به‌ دل روی له‌ فيربونی زانست كرد، له‌ گه‌نجيتيشدا چاكه‌كاريكي زۆر له‌خواترس بو، له‌ ناو براده‌ره‌كانيدا له‌ هه‌موان خۆشه‌ويستتر بو، هه‌تا بليی بۆ دايك و باوكی باش بو، ته‌نانه‌ت خه‌لك ناماژه‌يان پيڤه‌كرد.

خو له‌م باره‌وه ده‌فه‌رموي: ﴿يَسْجَىٰ خُذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ وَّآيَتُهُ الْخُكْمَ صَبِيًّا ۝۱۳ وَحَنَانًا مِّن لَّدُنَّا وَزَكَاةً ۝۱۴ وَكَانَ تَقِيًّا ۝۱۵﴾ وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا ۝۱۶ وَسَلَامٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا ^(۲) واته: يه‌حيا ئه‌م په‌رتوكه‌ توند بگه‌ه، ئيمه‌ هه‌ر له‌ منداليه‌وه فاميكي فره‌وانمان

(۱) الأنبياء: ۸۹-۹۰.

(۲) مريم: (۱۲-۱۴).

پێیەخشی بو. نێمە وەك سۆز و میهرەبانی و مشتومالێك لە کاری خراپ ئەو فام و پێغەمبەراییەتیەمان پێیەخشی، یەحیا لەخواترس بو، لەگەڵ دایك و باوكی چاكەكار بو، لوتبەررز و ستەمكار و سەرپێچیکار نەبو، سلاوی خوا لە یەحیا بێ لەو کاتەی لە دایك بوە و لەو کاتەی کە دەمری و لەو کاتەش کە زندو دەبیتهوه ﴿﴾.

به سه‌رهاتی

پیغمبر عیسا

سلاوی خوی لیبی

۱- به سهرهاتیکی له یاسا به دهر

ئهوجا رۆژگاری (گه وره مان: عیسا) دادی، که بهر له پیغه مبرمان: محمد ﷺ دواهمین پیغه مبر به، له به سهرهاته که ی عیسادا ویستی به دهسه لات و توانای بیسنور و حیکمه تی وردی خوا دهرده که وی.

عیسا هه مو کاره کانی له باو^(۱) دهرچوبون، له دایکبونه که ی باو نه بو له یاسا به دهر بو، یاسا سروشتیه کان دهستیان تیدانه بو، ته نانه ت هۆش و دل سهرسام ببون ته نها ئه و که سانه زۆریان له بهر زه حمه ت بو پر وا به م له دایکبونه نااساییه بینن که پێیانوابو یاسا سروشتیه کان خوا وهندن و گۆران و فه وتانیا ن به سهر نایی... که پێیانوابو یاسا پزیشکی و سروشتیه کان پرسیای جیگیر و نه گۆرن... که شاره زای توانای زال و بیسنور و ئیراده ی بی به ره بهستی خوا نه بون: ﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ وَذَلَّلْنَاهَا^(۲) واته: ئه مری خوا وایه نه گهر مه بهستی شتیک بی پتی ده لئ ببه ده بی﴾.

به لام ئه و که سانه زۆریان بی ئاسان بو پر وا به م له دایکبونه نااساییه بینن که بر وایان به خوا هینا بو و ده یانزانی خوا به توانایه و ویستی زال و ئافه ریدگار و کردگاریکی بیوتیه. ﴿هُوَ اللَّهُ الْخَلِيقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ الَّذِي^(۳) واته: خوا وه ده یینهر و داهینهر و وینه به خشه، چه ندین ناوی جوانی هیه، نه رز و

(۱) بار: عاده ت.

(۲) یس: (۸۲).

(۳) الحشر: (۲۴).

ئاسمانه کان پاکيگاری ئه و ده کهن، خوا به ده سه لات و کار به جييه ﴿﴾.

ئهو که سانه ی پروایان به ئاده م هه بو که خوا له خۆل و ئاو و بێ دايك و باوك خه لقی کردوه، به ئاسانی پروایان به عیسا دیتا که خوا له دايك و بێ باوك خه لقی کردوه، بۆیه خوا له م باره وه ده فه رموی: ﴿إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾^(۱) واته: خه لقی عیسا له لای خوا وه ک خه لقی ئاده مه که ئاده می له خۆل دروست ده کرد و پاشان پییگوت ببه، ئه ویش بو ﴿﴾.

۲- گشت کارهکانی سهیر بون

کارهکانی گه وره مان عیسا سهیر بون، له دايکبونه که ی له سه درده ميک بو که یۆنان له زانسته عه قلی و بیرکاریه کاندا گه یشتبونه ئه و په ری پیشکه و تن و، زانستی پزشکی رۆلێکی بالای ده گیړا و چاره سه ری سهیر سهیری ده دۆزیه وه.

۳- ملکه چبونی جوله که کان بو هۆیه پواله تیه کان

جوله که کان که گه لیك پیغه مبهریان له ناو پهیدا بوه بو زانسته به ربلا وه که ی ئه و سه درده م ملکه چ ببون، پروایان به روح و هه رچی په یوه ندی به روح هه بو نه مابو، هه مو شتیکیان به لیکنده وه یه کی ماددی لیکنده دایه وه، پییانوابو گشت شتیك ده بی به هۆو هۆکار پهیدا ببی. ئه و موعجیزانه ی که خوا به پیغه مبه ر عیسا ی به خشی چاره سه ری ئه و عه قلیه ته ماددییه ته سه که ی ده کرد و رزگار که ری ئه و رۆژگار ه بیروحه بو.

جوله که کان له پادده به دهر له رواله تیان ده پوانی، تو یکلایان وهرده گرت نه کاکل، دیمه نیان ده دی نه که هه قیقه، له پادده به دهر ره گهز و خوینیان به پیروژ ده زانی، تا ناخی دل پاره و پول و مائی دنیایان خوشده ویست ویل و عه و دالی^(١) خوشی دنیا بون، دل رهق و سروشت وشک بون، به زه بیان به لاوز و بیده سه لاتان نه ده هاته وه، زگیان به هه ژاران نه ده سوتا، وهک ئاژهل و سهگ و دار و بهرد ره فتاریان له گهل غهیره ئیسراییلیه کان ده کرد، ملکه چی ده سه لاتندار و ده وله مهندان ده بون، لاف و گه زافیان له سه ره ژاران لیده دا، له کاتی ده سه لاتنداریدا توندوتیژ بون، له کاتی بیده سه لاتیدا نهرم و زه بون بون، نهو ژیانه زه بون ئامیزه ی که به در یژیایی پوژگار له سوریا و له فه له ستیندا له ژیر حوکی پومه کان به سه ریان برد وای لیکرد بون چروک و دوپو و فیلباز و زورزان بن و پهنا و بهر کاری نهینی و پلانگیژان ببهن.

٤- به سوک سه یرکردن و یاخیبون

ویژای نه م کارانه، بهرام بهر به پیغه مبه رانیش بیپریز و به هه ره شه بون ته نانه ت دهشیان کوشتن، مامه له یان به رپیا و زیده کی بو، گالته یان به ئاموژه^(٢) ئاینیه کان ده هات، دل رهق و پرو وشک بون، سۆزی مروفانه یان لاوز بو، دلی زۆریه ی هه ره زۆریان له خوشویستنی خوا خالی بو، به زه بیان به هیچ مروقیك نه ده هاته وه جا مروقه که له هه ره گهز و نه ژادیک بوایه، پیری هیچ مروقیکیان نه ده گرت، خه ریکبو و اتاکانی هاریکاری و یه کسان و چاکه کاری و مهردانه یی له بیر بکهن.

(١) عه و دال: شهیدا.

(٢) ئاموژه: تعالیم.

بروایان به په‌یام و په‌یام‌به‌ران هه‌بو، گه‌لیک پیغه‌مبه‌ریشیان له‌ناو هه‌لکه‌وتبو، په‌راوه‌کانیان زۆریان له‌باره‌ی پیغه‌مبه‌رانه‌وه‌ تیدا نوسرا بو، به‌لام له‌م رۆژگاره‌ی دواایدا ته‌نها بروایان به‌وانه‌ ده‌کرد که ده‌گه‌ل هه‌وست و ئاره‌زوه‌کانیان تیکی ده‌کرده‌وه و ده‌گه‌ل رابردوی ژیان و په‌وشتیان ده‌گونجا، به‌لام هه‌ر پیغه‌مبه‌ریک که په‌خه‌ی لیږگرتبون و لیپرسینه‌وه‌ی له‌گه‌ل کردبون و بو لای دینی راست و سه‌ر پتی هه‌قی بی پیچ و په‌نا بانگی کردبون و هه‌ولتی له‌گه‌ل دابون چاک بسازینه‌وه؛ دژایه‌تیا ده‌کرد و به‌ دوژمنیان هه‌ژمار ده‌کرد، به‌بی په‌روا^(۱) بوختان و درۆ و ده‌له‌سه‌یان پیه‌له‌ده‌به‌ستا، هه‌قیان ده‌شارده‌وه و به‌ ساخته‌گه‌واهییان ده‌دا.

۵- نیعه‌تی خوا بو نه‌وه‌ی ئیسرائیلیه‌کان

نه‌وه‌ی ئیسرائیل نه‌ته‌وه‌یه‌ک بو تازیاریتی^(۲) به‌سه‌ر نه‌ته‌وه‌ هاوسه‌رده‌مه‌کانیدا هه‌بو، تازیاریه‌که‌ش بریتی بو له‌ بیروباوه‌ری خوا به‌یه‌کناسی. نه‌مه‌ بو که خوا له‌ناو سه‌رجه‌م نه‌ته‌وه‌ هاوچه‌رخه‌کاندا به‌ وانی به‌خشیبو.

خوا ده‌فه‌رموی: ﴿يٰۤاَيُّهَا اِسْرٰٓءِیْل اٰذْكُرُوْا نِعْمَتَیْ اَلَّتِیْ اَنْعَمْتُ عَلَیْكُمْ وَاَنِّیْ فَضَّلْتُكُمْ عَلَی الْعٰلَمِیْنَ خَوْفٌۭ﴾^(۳) واته: نه‌ی نه‌وه‌ی ئیسرائیل! نه‌و نیعه‌تانه‌تان به‌بیر بیته‌وه‌ که به‌ ئیوه‌م به‌خشیبو، که ئیوه‌م له‌ناو سه‌رجه‌م نه‌ته‌وه‌کاندا به‌باشتر هه‌لبژارد.

(۱) په‌روا: ترس.

(۲) تازیاریتی: به‌سه‌ردا هه‌بون، ئیمتیاز.

(۳) البقرة: (۴۷).

۶- سېلەيى^(۱)

بەلام لەبەرئەوھى دراوسىي گەلانى بىتپەرست بون و لەمىژىش بو ئامۆژى
پېغەمبەرانيان لەناودا كۆن ببو، بۆيە گەلىك بىروباوهرى پوكەل و نەرىتى
نەفامىتتيان تىكەوتبو. لە ميسر گۆلكيان^(۲) پەرست و عوزەيريشيان هيئەد بە
پېرۆز و گەورە گرت تەنانەت لە سنورى مەروفتتيان بردبوە دەرەو. ئەوئەندە بى
چاو و رو بون تەنانەت هاوبەشپەرستى و بىتپەرستى و گەلىك جادوگەرى و
بىپىروايى و كارى بىرەزا و نەشايويان دابو پال هەندى لە پېغەمبەرەن، رېزىيان
نەدەگرتن و لە خوا نەدەترسان.

۷- بەخۇنازىن و خۆهەلکىشان

وێرپای ئەم سىفەتە قىرۆكانە شانازيان بە نەژاد و ڕەچەلەك دەکردو خۆيان بە
خزمایەتى پېغەمبەرەن هەلەكەش، دەیانگوت: ئىمە دۆست و خۆشەويستى
خواین، ئەگەر بچىنە ناو دۆزەخیش تەنھا چەند رۆژىكى تىدا دەمىننەو.

۸- لەدايكبونى مەسىح لەگەل شتە بەرھەستەكان بەرەنگار دەبیتەو

لە داىكبون و ژيان و گوزەران و بانگەوازی مەسىح بەرەنگارى ھەمو شتە
بەرھەست و ھۆ و ھۆکارەكان دەبوو. بۆ نەرىتە بەربلاوہەكان، بۆ باوہ
دێرىنەكان، بۆ ياسا دارپژواوہەكان، بۆ ئەو سەرھەشقانەى كە جولەكە برۆيان

(۱) سېلەيى: پېئەمەكى، پېئەزانين.

(۲) گۆلك: گۆرەكە.

پی هه بو، بؤ نهو مه بهست و ئامانجانهی که مونافه سدیان له سهر ده کرد و شهر و کوشتاریان له پیتاودا بهرپا ده کرد، بؤ هه مو نه مانه له بهر هنگاری دابو.

چونکه له دایکبونه کهی به ریگهیه کی ناباوی^(۱) بو، له ناو بی شکه قسهی له گهڵ خه لک کرد، له باوهشی^(۲) دایکیکی هه ژارو داوینپاک گه وره بو، له ده وره به ریکی پر له توانج و تۆمانج^(۳) و تانه و ته شهر گوزه را، له رواله تی خو به گه وره زانی و بیباکی دور بو، له گه ل هه ژاران داده نیشت و نانی ده خوارد، زگی پی ده سوتان و به زهیی بؤ ده بزوان. یارمه تی بی هیز و غه ربیانی ده دا، جیاوازی له نیوان هه ژار و ده وله مه ندان و فهرمان په روا و بهر فهرمان و پایه دار و که ساسان^(۴) نه ده کرد.

۹- موعجیزه کانی مه سیح

خوا سروش و پیغمبره رایه تی به مه سیح به خشی، ئینجیلی دایی، به روحی پیروز پشتهی به هیز کرد، گه لیک موعجیزه ی مه زنیشی پیدا، خوا نه خو شی وای پی چاک ده کرده وه که پزیشکه کان پیتان چاره سهر نه ده بو، کویر و به لک و گروی چاک ده کرده وه، مردوی به ئیزنی خوا زندو ده کرده وه، له بهر چاوی خه لک قوری دینا په یکه ری بالئدانی لی دروست ده کرد و پاشان فویکی تی ده کرد و ده سته جی به ئیزنی خوا روحی ده هاته به ری و ده بوه بالئدیه کی راسته قینه و به ئاسمانیدا هه لده فری، ده زانی خه لک له ماله وه چ جوړه خواردنی ده خو ن و چ جوړه نازوقه یه کیشیان هه لگرتوه و به خه لکه که شی راده گه یاند.

(۱) ناباوی: ناعاده تی.

(۲) باوهش: نامیز.

(۳) توانج: تانه و ته شهر. تۆمانج: بوختان.

(۴) که ساس: خاکه سهر.

به هوی نهم موعجیزانهوه خه لکی له موعجیزه ی پیغمبهبران ده گه یاند که له تهورات باسکرا بون و متمانه ی بو دروست ده کردنه وه، توانای بیسنوری خوی بو رون ده کردنه وه، پروای بو نوی ده کردنه وه، پهرستنی نه زمون و هو و هوکار داری بو به درو ده خستنه وه.

به لأم نهوانه ی که توانستی به رفروهانی خویان نه ده سه لماند و پروایان به هیزی ویستی پهروه دگار نه بو به رهنگار بونه وه و گوتیان: نه خیر، نه وه ی هه بی و نه بی هه نه وه یه که نیمه ده یزانین و له ریتی نه زمونه کانه وه ده ییینین.

۱۰- بانگه وازی مه سیح و بروا پینه کردنی جوله که کان

جوله که کان له ناو خه یال روچوبون و گه لی شتیان به ناراست و درو ده زانی، گه لی شت که خوا چه رامی کردبو نهوان چه لالیان ده کرد، گه لی شتیش خوا چه لالی کردبو نهوان چه رامیان ده کرد، مه سیح بانگه وازی را گه یاند و جوله که کانی به ره و روح و ناواخن و بنه رت و هه قیقه تی دینی خوا بانگ ده کرد، هه و لی له گه ل ده دان تا خویان له گشت شتی خوشت بوی، تا ریزی مرؤفایه تی بگرن و به زه ییان پیدا بیننه وه، تا هاریکاری هه ژاران بن، تا به پاکی خوا به رستن و گشت باو و نه ریته نه فامی و بیرو باوه ره پوکه له کان رت بکه نه وه.

۱۱- جوله که کان شه ری له دژدا به ریا ده که ن

جوله که کان بانگه وازه که یان له سهر دلی گران بو، بویه هه مو پیکرا ده ست له ناو ده ست شهریان له دژ را گه یاند و دوژمنایه تیان له گه ل پیدا کرد، توانج و تۆمه تیان ده خسته پال، جوینی دزیو و قسه ی ناشیرینیان پیده گوت، بوختانی

داوینپسیان به مهریه می دایکی هه لده به ستا و تانه و ته شهری نا قولایان
تیده گرت، به هه مو جوریک به پیچه وانهی بانگه وازه که ی رفتهاریان ده کرد،
ده چوه ههر شوینتی ده ریانده کرد، خه لکیان لی هان ده دا و له مپهر و به ربه ستیان
له سهر ریگهی داده نا و ته نگیان پیه لده چنی.

۱۲- به سهرهاتی عیسا له قورناندا

پاشان ویستیان بیکورن و له کۆل خۆیانی بکه نه وه، به لام خوا پاراستی و
پلانه که یانی پوکهل کرده وه، عیسای بؤ لای خۆی به رز کرده وه و ریزی لینا،
فرمون به سهرهاته که ی له قورنان بخویننه وه: ﴿إِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ لِمَرْيَمُ إِنَّ
اللَّهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِّنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِهَاً فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ۝٤٥ وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّالِحِينَ ۝٤٦﴾
قَالَتْ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشَرٌ قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ إِذَا
قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ۝٤٧ وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ
وَالْإِنْجِيلَ ۝٤٨ وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ أَنِّي
أَخْلَقْتُ لَكُمْ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفُخُ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ
وَأُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ وَأُخِي الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ
وَمَا تَدْخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لَّكُمْ إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ ۝٤٩
وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَلِأَجْلِ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ
عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ بِبَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۝٥٠﴾ إِنَّ اللَّهَ رَبِّي

وَرَبُّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٥١﴾ فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَى مِنْهُمُ الْكُفْرَ
 قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْخَوَارِيُّونَ فَنَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ ءَامَنَّا بِاللَّهِ
 وَأَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٥٢﴾ رَبَّنَا ءَامَنَّا بِمَا أُنزِلَتْ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ
 فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٥٣﴾ وَمَكْرُؤًا وَمَكَرَ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ
 الْمَكْرِيينَ ﴿٥٤﴾ إِذْ قَالَ اللَّهُ لِعِيسَى إِنِّي مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ إِلَيَّ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ
 الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ ثُمَّ
 إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْلِفُونَ ﴿٥٥﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ
 كَفَرُوا فَأَعَذَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ
 ﴿٥٦﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمُ وَاللَّهُ لَا
 يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿٥٧﴾ ذَلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ ﴿٥٨﴾ إِنَّ
 مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ ءَادَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٥٩﴾
 الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ^(١) واته: جویریلی فریشته به مهربه می گوت:
 مهربه! خوا موژدهت ده داتی، که به کونفدیه کونیک کوریکت پیده به خشی ناوی
 مده سیحی کوری مهربه مه، کوره کت له دنیا و له دواپی ریز و شکویه کی
 گوره دی ده بی و له خواوهش نزیک ده بی (٤٥). له ناو بی شک و به گوره بی
 له گهل خه لکی ده دوی و له ریزی چاکه کارانیش ده بی (٤٦). مهربه به
 سه رسامیه وه گوتی: په روه دگارا! من نه گهر هیچ که سیك توخمن نه که وتبی چون
 کورم ده بی! گوتی: کاری خواهه! خوا ههر شتیکی مبه ست بی پیی ده لی ببه
 ده سبه جی ده بی و دیته دی (٤٧). خوا فیری نوسین و دانایی ته ورات و نینجیلی

دهكا(۴۸). دهيكاته پیغمبر و بؤ نهوهی ئیسرایلی دهنیڤی. پئیان دهلی: بیگومان بن من پیغمبرم و خوا بهم نیشانه و موعجیزانهوه منی ناردوه: له قور پهیکه‌ری بالنده‌تان بؤ دروست ده‌که‌م پاشان فویکی تی ده‌که‌م و ده‌سبه‌جی به ئیزنی خوا روحی دیته به‌ری و ده‌بیته بالنده‌یه‌کی زندو و هه‌لده‌فری، هه‌روه‌ها کویری زگماک و به‌له‌کیش چاک ده‌که‌مه‌وه و مردوش به ئیزنی خوا زندو ده‌که‌مه‌وه، پیستان ده‌لیم که چتان له ماله‌وه خواردوه و چستان وه‌ک زه‌خیره هه‌لگرتوه، ئه‌م شتانه هه‌موی نیشانه و موعجیزه‌ن نه‌گه‌ر مرۆی^(۱) بروادار بن(۴۹). هه‌روه‌ها پئیان ده‌لی: من به‌راسته‌خه‌ره‌وه‌ی ته‌وراتم و بؤ نه‌وه نی‌ردراوم تا هه‌ندی له و شتانه‌ی له ته‌ورات لی‌تان حه‌رام کراوه بۆتانی حه‌لال بکه‌م، موعجیزه‌شم له‌لای خواوه بؤ هی‌نان، جا له خوا بترسن و گو‌پ‌پایه‌شم بن(۵۰). خوا په‌روه‌ردگاری من و په‌روه‌ردگاری ئیوه‌یه، خوا به‌رستن، خوا په‌رستی راسته‌ریه(۵۱).

کاتی‌ک عیسا هه‌ستی کرد بی‌پروایی هه‌لده‌بژین گوتی: کی پش‌تیوانی منه‌و له‌سه‌ر ری‌ی بانگه‌وازی خوایه؟ یا‌وه‌ره د‌لس‌وزه‌کان گوتیان: ئیمه پش‌تیوانین، شاه‌ید بن موس‌لمانین(۵۲). په‌روه‌ردگارا! بر‌وامان به‌ په‌یامه‌که‌ت هی‌ناوه و وه‌ش‌وین پیغمبره‌که‌ت که‌وتوین، له‌ ری‌زی نه‌وانه‌مان بن‌وسه که بر‌واداری یه‌که‌خواناسن(۵۳).

پاشان جوله‌که بی‌پرواکان ته‌گ‌ب‌ریان کرد و پلانیان کی‌شا عیسا بکوژن به‌لام خوا ته‌گ‌ب‌یر و پلانه‌که‌ی پوچه‌ل کرده‌وه، به‌راستی هه‌ر خوا چاک‌ترین ته‌گ‌ب‌یر گیره(۵۴).

کاتیڤک خوا فهرموی: ئه‌ی عیسا من تا ته‌مه‌نی کاملبون له‌سهر زه‌وی ده‌ته‌یلمه‌وه پاشان بۆ لای خۆم به‌رزت ده‌که‌مه‌وه و له‌شه‌ر و گه‌ری بی‌پرواکان رزگارت ده‌که‌م، پاشان وا ده‌که‌م ئه‌و برواداران‌ه‌ی که بروایان پهی‌هیناوی تا رۆژی دوا‌یی هه‌ر به‌سهر بی‌پرواکان زال بن، پاشان هه‌موتان بۆ لای من ده‌گه‌رینه‌وه و خۆم هوکمتان له‌ نیوان ده‌که‌م و پاست و ناراست وه‌ده‌رده‌خه‌م (٥٥). جا ئه‌وانه‌ی بی‌پروا بون ده‌بێ له‌ دنیا و له‌ دوا‌یی سزایه‌کی زۆر سه‌ختیان بده‌م و که‌سیش نه‌ه‌ فریایان بکه‌وێ! (٥٦). به‌لام ئه‌وانه‌ی بروایان هیناوه و کرده‌وه‌ی چاکیان ئه‌نجام داوه‌ پاداشتی خۆیان به‌بێ که‌م و کو‌ری وه‌رده‌گره‌وه، هه‌رگیز خوا سته‌مکارانی خۆش ناوێ (٥٧). ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر! ئه‌و باسو‌خواسانه‌ی بۆت ده‌خوینینه‌وه هه‌موی به‌لگه‌ی به‌هێز و یاده‌وه‌ریه‌کی به‌پێ‌یو‌جیی پاستن و سه‌لمینه‌ری پیغه‌مبه‌رایه‌تی تۆن (٥٨). وه‌دی‌هتانی عیسا له‌ لای خوا وه‌ک وه‌دی‌هتانی ئاده‌مه‌ که‌ ئاده‌می له‌ خۆل دروست کرد و پاشان پێی فهرمو‌بیه، ئه‌ویش ده‌سته‌بجێ بو (٥٩). ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر! هه‌ق له‌ لای په‌روه‌ردگارت وه‌یه، بۆیه هه‌رگیز دو‌ دل مه‌به (٦٠) ﴿

١٣- ژيان و بانگه‌وازه‌که‌ی له‌ قورئاندا

ئهم چهند ئایه‌ته له‌ قورئان بخوینینه‌وه، بزانه‌ن خوا چۆن وه‌سفێ ژيان و بانگه‌وازه‌که‌ی عیسا ده‌کا، ده‌فهرموی: ﴿قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ ؕ آتَنِي الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا ۖ وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا ۚ وَبَرًّا بِوَالِدِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا ۚ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ دُئِمْتُ حَيًّا ۚ﴾

وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا لِلرَّحْمَنِ ^(١) واته: عیسا گوتی: من بهندهی خوا، خوا ئینجیلی بۆ ناردوم و منی کردۆته پیغه مبهراڼ. خوا پیروزی کردوم له ههر کوێ بم ده بمه مایه ی خێر و خوشی، ههروهها فهرمانی پیکردوم نوێژ بکهه و زهکات بدهه ههتا ماوم. خوا وایکردوه له گهه دایکهه باش بم و چاکه ی له گهه بکهه، من که سیکی خۆهه لکیش و سه رکیش نیم. سلاوی خوا لی بۆ لهو پرۆزه ی که له دایک ده بم و لهو پرۆزه ی که ده مره و لهو پرۆزه ی که زندو ده کریمه وه.

١٤- مه لانییه کی دیرین

ئه وهی به سه ر پیغه مبهراڼی پیشو هات به سه ر پیغه مبهراڼ عیسا ش هات، سه رۆک و پرێبه ره کان لسی دور که وتنه وه، ده وله مه ند و به هیزه کان پشتیان تیکرد، بره واهیانیان به نه نگ ^(٢) و که موکوپی ده زانی، پێیان نه سه ته م بو سه رۆکایه تی و پرێبه رایه تی و تازیاریتی ^(٣) و گه وهیی خویان له ده سه ت بدهن، خوا راستی فه رمه که ده لی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٣٤﴾ وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَدًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ. ^(٤) واته: پیغه مبهراڼ بۆ ههر گوند و شارێک نارد بۆ ده وله مه ند و ده سه ترۆیشه وه کان پێیان گوتون: ئیمه بره واتان پێناکه یڼ ههروهها گوتویه نه: ئیمه مال و مندالمان زۆر تره توشی سزا و نه سه که نه جی نایڼ.

(١) مریم: (٣٠-٣٣).

(٢) نه نگ: عه یب.

(٣) تازیاریتی: به سه ردا هه بونی، إم تیار.

(٤) سبأ: (٣٤).

۱۵- بروای خه لکی هه ژار و ره مه کی

عیسا لییان بیتهو میڊ بو پروا بیتن چونکه هه ره له سه ره بیروایی و لاملی خوڤان مانه وه و له که لی شه یتان نه هاتنه خواره وه، نکۆلییان^(۱) له به لگه ږون و موعجیزه مه زنه کان ده کرد هه رچه نده له ناخی دلش پییان راست بو، به سوکی له عیسیان دهروانی چونکه هه ژار و بیکه س بو.

بۆیه عیسا ش پوی کرده خه لکی هه ژار و ره مه کی، چونکه دل ساف و دهرون پاک بون، چونکه به ره نجی سه رشان و ناره قه ی نیوچه وانی خوڤان نانی زگیان په یدا ده کرد، به نه ژاد و ره چه له کی خوڤان نه ده نازی، خوڤان به خزم و کهس و پایه داری هه لته ده دایه وه، نه وه بو چینیکیان پروایان پی هیئا که هه ندیکیان جوتیار بون، هه ندیکی تریان ماسیگر بون، هه ندیکی تریشیان پیشه زان و خاوه ن کار بون.

۱۶- ئیمه له ږیی خوا یاریده ده رین

پروایان به مه سیح هیئا و له ده وری کۆبونه وه، ده ستیان خسته ناو ده ستی و گوتیان ئیمه له ږیی خوا یاریده ده رین. خوا له م باره یه وه ده فهرموئ: ﴿فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَى مِنْهُمْ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْخَوَارِثُوْنَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَأَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿۵۱﴾ رَبَّنَا ءَامَنَّا بِمَا أُنزِلَتْ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿۵۲﴾﴾ واته: کاتیک عیسا هه ستی کرد خه لکه که بیروایی هه لده بژیرین گوتی: کی پشتیوانی منه و

(۱) نکۆلی: ئینکاری.

(۲) ال عمران: (۵۲).

له سهر پێی بانگهوازی خوايه؟ ياوه ره دلسۆزه كان گوتيان: ئيمه بۆ تۆ پشتيوانين، شاهيد بن موسلمانين. پهروهردگارا! بروامان به پهيامه كهت هيتناوه و وهشوين پيغه مبهره كهت كهوتوين، له ريزي نهوانه مان بنوسه كه برواداري يه كخواناسن.

١٧- گهشت و بانگهواز

پيغه مبهر عيسا زۆريه ي كاته كانى به گهشت و گهپان به سهر دهبرد، بهناو نهوه ي ئيسراييليه كان دهگهرا و بۆ لای خوا بانگي دهکردن و گومپاياني راسته پێ دهکرد، لهم گهپان و سورانهيدا خۆشى و ناخۆشى دههاته پێ، له سهر ناخۆشيه كان ئارامى دهگرت و له خۆشيه كانيشدا سوپاسى خواى دهکرد، بهرگه ي برسپهت ي دهگرت و به بره نانى مه مره و مه ژى رۆژانى ئاوا دهکرد.

١٨- ياوه ره كان داواى خوانيكي ئاسمانى دهكهڻ

به لām ياوه ره كان وهك عيسا ئارامگر نهبون و بهرگه ي برسپهت ي و كوله مهرگي و نه بونييان نه دهگرت، بۆيه داوايان له عيسا كرد له خوا بپارێتهوه تا خوانيكيان له ئاسمان پێرا بۆ دابه زێت ي و تيروپړ ي لى بخۆن و برسپتيان بشکينن.

١٩- نه ده بيكي نابه جي

له داواكه ياندا نه ده بيكي جوانيان نه نواند، به شيوازيكي نابه جي گوتيان: (تايَا خواكهت ده تواني خوانيكمان بۆ له ئاسمان پێرا دابه زێت ي؟).

عيسا داواكه ي به دل نه بو، نهو شيوازه نابه جييه شى پي ناخۆش بو.

هه مو پیغه مبهره کان داوا له نه ته وه که یان ده که ڼ بړوا به په نامه کی^(۱) بینن.
خۆ موعجیزه نه وه نیه مندال یاری پی بکهڼ و گه ورهش کاتی پی پابویرن،
موعجیزه چهند نیشانه یه کی خواجه و له و کاتانه له سهر دهستی پیغه مبهراڼ
وه درده که ون که خوا ویستی له سهر پی، نهویش تا بیانوی خه لکی پی بهر پی و
نه گهر بپرواشی پی نه هیتن سزایان دوچار ده بی.

۲۰- ناگادار کردنه وهی نه ته وه که ی له سزای سهره نجام

پیغه مبهراڼ عیسا له وه ترسا دوا ی نه وهی که موعجیزه که ده بینن به گرنگی
وه رنه گرن و هه لویستی نابه جی بنوینن، بۆیه ناگاداری کردنه وه که نه گهر وا
بکهڼ توشی سزایه کی سهخت ده بن. پیسی گوتن داوا ی وا مه کهڼ، خوا تاقی
مه که نه وه، خوا گه لیک له وه بهرز و بالآتره ئیوه تاقی بکه نه وه.

۲۱- مکور بون^(۲)

به لام یا وه ره کان وازیان له داوا که یان نه هیئا و گوتیان ئیمه زۆر راستینه ی^(۳)
و مه به ستیشمان تاقی کردنه وه نیه، به لکو ده مانه وی له توانای خوا دلنیا بین و
ببیته یاد گاریه که بۆ نه وه کانی داهاتو، ببیته باسو خوا سی که به دریژایی رۆژگار
بگیرد ریته وه، بۆ نه وهی ببیته به لگه یه که راستیتی دین و پله و پایه ی بپواداران ی
پیشین و یا وه ره راستخواجه کان وه در بخت.

(۱) په نامه کی: غدیب.

(۲) مکور بون: سور بون.

(۳) زۆر راستینه ی: زۆر به جد دیما نه.

۲۲- قورئان نهم باسوخواسه ده گپریته وه

با قورئان باسوخواسه که مان بو بگپریته وه: ﴿إِذْ قَالَ الْخَوَارِثُ يٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَنْ يُنْزِلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ قَالَ أَتَقُولُوا اللَّهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۱۱۳﴾ قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَنَطْمِئِنَّ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ صَدَّقْتَنَا وَنَكُونَ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿۱۱۴﴾ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً مِنْكَ وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿۱۱۵﴾ قَالَ اللَّهُ إِنِّي مُنْزِلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدُ مِنْكُمْ فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَابًا لَا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ عِيدًا ﴿۱﴾ واته: یاوه ره کان گوتیان: نهی عیسای کوری مه ریه م پهره ردگار ه که ت ده توانی خوانیکمان بو له ئاسمانیڤا دابه زینی؟ عیسا گوتی: له خوا بترسن داوای وا مه که نه گهر بروادارن. یاوه ره کان گوتیان: مه به ستمان له م خوانه نه وهیه که تیڤی لسی بخوین و دلشمان ئارخه یان^(۲) بی و بشزاین که تو راستت له گهل گوتوین و پیغه مبه ری، ههروه ها بیینه شاهیدیش له سهر نهم پوداوه گه ورهیه. عیسای کوری مه ریه م گوتی: پهره ردگار! خوانیکمان له ئاسمانیڤا بو دابه زینه تا پوژی دابه زینه که ی بو خویمان و بو نه وه کانی داهاتومان بیته جهژن، ههروه ها بیته به لگه یه ک بو گه وره یی ده سه لاتی تو و راستیتی پیغه مبه رایه تی من، خوایه نهم خوانه مان پیببه خشه تو چاکترین بژیوی به خشی. خوا فره موی: من خوانه که تان بو داده به زینم به لام پاشان ههر که سیکتان کافر بیی دوچاری سزایه کی هیند سه ختی ده که م که هیچ کهس بهو سه ختیبه سزا ناده م.

(۱) المائدة: (۱۱۲-۱۱۵).

(۲) ئارخه یان: دلنیا، مطمئن.

۲۳- جۈلەكەكان دەیانەوئ پېغەمبەر عیسا لە كۆل خۆیان بکەنەو

جۈلەكەكان ئارامیان لەبەر ھەلگیرا و جامی دوژمنایەتی و لاملیتیان لەسەری پڑا، ویستیان عیسا لە كۆل خۆیان بکەنەو و لە دەستی پزگار بن، سکاآلیان بۆ لای دادیاری^(۱) پۆمی بەرز کردەو و گوتیان: ئەم کابرایە پیاویکی گێرەشیۆین و ئاژاوەگێر، لە دینی ئیئە لایداو و دینەكە لای تیكداوین، گەنجەکانی فریو داو و سەری لای شتواندون، لێکی کردوین و تیکی بەرداوین، بە سوکی باسی ئاقلەمەند و ھۆشەندە کامان دەکا و کاروباری لای تیكداوین.

۲۴- شیوازی تۆلەستین و سیاسە تمەدارەکان

ھەرۆھە گوتیان: ئەم کابرایە مەترسی لەسەر ولات ھەیە، ملکەچی پڑیم نابێ، پابەندی یاسا نابێ، گەوران بە گەورە دانائێ، شتی دێینە بە پیرۆز ناگرێ، پیاویکی ئاژاوەگێر و گێرە شیۆینە، ئەگەر سەركوت نەکرێ ئەوا بەدی و بەلاکە گەورەتر دەبێ، دیارە کە تروسکە ئاگر ھەرچەندی کزیش بێ نابێ بە ھەوانتە سەیری بکری.

۲۵- فریودان و چەواشەکاری

وتەکانیان فروفیل و چەواشەکاریەکی زۆری تیدا بو، دەیانزانای لایەنی دینی کار لە دادیاران ناکا و نایانزویئێ، چونکە سیاسەتی دادیارەکان وابو کە پەيوەندیان بە کاروباری جۈلەکانەو نەبێ، بۆیە ئەوانیش سیاسەتیان لەگەڵ وتەکان تیكەل کرد.

(۱) دادیار: حاکم.

۲۶- گىروگرفت

زۆر زەھمەت بو داديارە ھاوبەشپەرستە بىگەنەكان بىتوانن لە راستەقىنەنى سكالاکە بىكۆلنەوۋە و بزەنن مەبەستى جولەكەكان لەمە چىيە و بۆچى دژايەتى مەسىح دەكەن، چونكە زۆر بە كاروبارى كارگىرې سەرقال بون.

جولەكەكانىش گەلىك بە چەلومل^(۱) بون و كىشە و سەرىشەيان نەدەبەرپەوۋە و لەناو خەلگ باس ھەر باسى ئەم مەسەلەيە بو، لەبەر ئەوۋە داديارەكان ويىستيان كۆتايى بە كىشەكە بىنن و بىپرېننەوۋە.

۲۷- پىغەمبەر مەسىح لەناو دادگەدا

دادگاگردنەكە لە دواى عەسرى پۆژى ھەينى يان لە شەوى شەمەدا بو، جولەكەكان باويان وابو پۆژى شەمەيان كەردبوۋە پۆژى پشودان و كاريان نەدەكەرد، بۆيە لەسەر ئەوۋە مەكۆر بون كە بەر لەوۋەى خۆرى ھەينى ئاوا بى حوكمى دادگاگە دەرېچى، تا لەدەست پىغەمبەر مەسىح پزگار بن و شەو بە ئارامى لىيى بنون و مەسەينەوۋە، بۆ بەيانىش بەوپەرى مورتاھىيەوۋە لەخەو ھەلەسن و چىتر خەفەت نەخۆنەوۋە.

داديارەكە^(۲) زۆر بەم كىشەيە نىگەرەن بو، ھەزى نەدەكەرد لە مەسەلەيەكى وا حوكم دەرەكا، ھىيچ بەرژەوۋەندىە كىشى بۆ گەلەكەى تىدا وەدى نەدەكەرد. جولەكەكانىش ھەمو كۆ بونەوۋە تا بزەنن داديار چ حوكمىك پۆ دەنى، ھەبو قسەى ناشىرىنى پىدەگوت، ھەبو توانج و تەشەرى تىدەگرت، داديارەكە نابەدەل و

(۱) چەلومل: وازنەھىتتىكى چارەسەر.

(۲) داديار: حاكم.

تهنگه تاو ببو، کاته کهش کاتیکی کورت بو، خۆر خهريکبو ئاوا ده بو، داديار
حوکمه کهی ده رکرد و گوتی: ده بی له خاچ هه لواسری و بکوژری.

٢٨- یاساکانی تاوانکاری لهو سهردهمدا

یاساکانی تاوانکاری ئەو سهردهم وای له سهر حوکمدراوه که پئویست ده کرد
ئەو خاچه هه لگرتی که له سهری هه لده واسری، سیداره که له شار دور بو وه ک چۆن
له ولاته شارستانه کانیش و باوه دور بی، هه زاره زیلهی خه لکه که هیند قه ره بالغ
بو ده رزی به ئه رزی نه ده کهوت، جه ندرمه کان که زۆر به دیان بیگانه بون
فه رمان به ری فه رمان پیکراو بون و که سیان بۆ کی شه که گه رمو گوپ نه بون،
ئیسرا ئیلیه کانیاڼ له به رچاودا زۆر به یه کتر ده چو و ئەم و ئەویان زۆر باش بۆ
نه ده نا سرایه وه، هه لبه ت هه مو گه لیکی بیگانه له به ر چاوی پیاودا ئاوا به یه کتر
ده چن. کاته کهش ده مه و ئیواره یه کی درهنگ بو تاریکی له بولیتله^(١) دابو،
هه ندیک له جوله که گه نجه خوینگه رمه گه مره کان هه لده رژانه سهر پیغه مبه ر
مه سیح و پالیان پتوه دنا و جوتینیاڼ پیده دا و ده یانویست ئازاری پیبگه یه نن و
روشکینی بکه ن.

٢٩- عیسا نازاریکی زۆر ده چیژی

پیغه مبه ر مه سیح زۆر شه که ت و ماندو ببو، هیژ و برستی برابو، له داد گادا
هه ر به پتوه وه ستا بو، خاچه کهش زۆر قورس بو، فه رمانیشی پیکرا بو
هه لیبگرتی، زۆر په ریشان ببو و نه یده توانی له ریگه دا به خیرایی بره و.

(١) بولیتله: تاریک و روڼی ئیواران و به یانیاڼ.

۳۰- ته گبیریکی خودایی

لیژدها نهو جهندرمه نهی که عیسیان پی سپیږدرا بو فهرمانیان به گه نجیکی جوله که کرد خاچه که هه لښگری تا به لکو کاره که به خیرایی کوتایی پی بیست و لهو نهو که قورسه رزگار بن، گه نجه که له هه مو براده ره کانی خزی هیچو پوچتر و به گهف و گوپتر بو، له هه موان پتر نازاری پیغمبهه ر عیسیای ده دا.

۳۱- لییان گورا

به مجوره کاروان گه یشته بهر دهر وازهی سیداره، جهندرمه یه هات فهرمانه که ی له جهندرمه کانی شاری وهر گرت و دیتیان وا له ملاوه گه نجیک پراوه ستاوه و خاچیکی هه لښگرتوه، نا لیژدها لییان شیوا و ههراوزه نا بهرز بۆوه. قۆلی گه نجه که یان گرت و راپیښیان کرد، نهوان گومانیان له وه نه بو که گه نجه که هوکم دراوه که یه چونکه نهو خاچه که ی هه لښگرتبو، گه نجه که هاواری ده کرد و ده یزیراند، ده یگوت: نهی هاوار! خو من هوکمکراوه که نیم، من په یوه ندیم به هوکم و سیداره وه نیه! من به زۆری زۆرداره کی خاچه که یان پی هه لښگرتوم!، به لام جهندرمه کانی له سیداره دان گوښیان بهم قسانه نه دا و له قسه کانیشی نه ده گیشتن چونکه رۆمانی و یۆنانی بون.

۳۲- جیبه جیگردنی هوکمه که

هه مو تاوانکاریک خۆی به بیتاوان دهرده خا و ده لئ من بی تاوانم، هه مو تاوانکاریک که به ره و سزا دهردرئ هاوار و فیغان ده کا. گه نجه که یان راپیښ کرد و

حوکمه که یان جیبه جی کرد، جوله که کان له دوره وه وهستا بون و دونیاش ئیواره بو، تاریک بو، وایانده زانی ئهو که سهی وا له خاچ دراوه پیغمبه‌ر مه‌سیحه. ^(۱)

۳۳- به‌رزگردنه‌وه‌ی عیسا به‌ره‌و ئاسمان

خوا‌ی گه‌وره پیغمبه‌ر عیسا‌ی کور‌ی مه‌ریه‌میشی له پلان و فرۆفیلی جوله که کان‌پزگار کرد و به‌پ‌زێکی زۆره‌وه به‌ره‌و ئاسمانی به‌رز کرده‌وه.

۳۴- قورئان له‌باره‌ی ئهم به‌سه‌ره‌اته‌وه ده‌دو‌ی

خوا له‌ قورئاندا که له‌ باره‌ی جوله که کانه‌وه ده‌دو‌ی باسی ئهم به‌سه‌ره‌اته‌ش ده‌کات و، ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿وَبِكْفَرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَىٰ مَرْيَمَ بُهْتَنًا عَظِيمًا ۝۱۵۶﴾ وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَٰكِن شُبِّهَ لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا أَنْبَاءَ الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا ۝۱۵۷﴾ بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ^(۲) واته: جوله که کان برۆایان به‌ عیسا نه‌کرد و بوختانیکی گه‌وره‌شیان به‌ مه‌ریه‌م هه‌لبه‌ستا، هه‌روه‌ها گوتیان: مه‌سیحی کور‌ی مه‌ریه‌میشمان کوشت، به‌لام عیسا پیغمبه‌ری خوا بو و نه‌شیان‌کوشت و له‌خاچیشیان نه‌دا، به‌لکو به‌کیکی تریان کوشت و به‌ عیسا‌ی تیگه‌یشتن، ئهو که سانه‌ش که پای جیاوازیان له‌ کوشتنی عیسا هه‌بو گومانیان له‌ کوشتنه‌که‌ی هه‌بو چونکه هه‌ر به‌ گومان و مه‌زنده‌وه پ‌یانوابو عیسا‌یه و

(۱) له‌ ورده‌کاری و که‌ینوبه‌ین و که‌شوه‌وا‌ی ئهم سه‌برده‌یه‌دا متمانه‌مان کردۆته سه‌ر به‌لگه‌نامه می‌ژویی و یاسایه مه‌سیحه‌کان که له‌م دوا‌یه‌دا دۆزانه‌وه و نوسراونه‌ته‌وه.

(۲) النساء: (۱۵۶-۱۵۸)

یه قینیان نه بو، عیسیان نه کوشتوه به لکو خوا به رزی کردۆته وه ئاسمانی، خوا به دهسه لات و دانایه ﴿﴾.

ئێستا عیسا له ئاسمانی دایه، خوا خۆی پیی ناگاداره، خوا ده توانی هه مو شتی بکا.

پیغه مبه ر عیسا له دایکبون و ژیان و کاروباره کانی سه یروسه مبه ر و یاسابه ده ر بو، هه موش هیژ و توانی بیسنوری خویان نیشان ده دا.

۳۵- دابه زینی عیسا به ر له رۆژی دواپی

هه ر کاتی خوا مه به ستی بی عیسا له ئاسمان داده به زینی، بیانوی جوله که و گاوران ده بری، هه ق سه رده خا و نه هلی ناهه ق داده مرکیتی. پیغه مبه ر ﷺ له رپی فه رموده راست و موته واتیه کانیه وه نه وه هواله ی پی راگه یاندوین و موسلمانانی هه مو سه رده میکیش پروایان پیه یناوه، خواش راستی فه رموه که ده لسی: ﴿وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لِيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِدًا﴾^(۱) واته: هه مو خاوه ن نامه کان پروا به عیسا دینن پیه شه وه ی بری، له رۆژی دواپییدا ده بیته شاهید له سه ریان ﴿﴾.

۳۶- مۆژده که ی عیسا به ناردنی پیغه مبه رمان محمد ﷺ

پیغه مبه ر عیسا له به ر نه وه ی جوله که کان دژایه تیه کی توندوتیژیان ده کردو پلان و فروفیلان بۆ داده نایه وه و بیده سه لات و بی پشت و په نا بو؛ نه یده توانی بانگه وازه که ی به ئاکام بگه یه نی. مالثا وایی له خه لک کرد و فه رمانی خوی

جیبه جی کرد، موژدهشی به خه لکه که دا که له دوای خۆی پیغه مبهریک دئ
کاره کهی ته واد ده کا و بانگه وازه کهی فره وان ده کا، خوا به هۆی نه و
پیغه مبهروه نيعمه تی خۆی به سهر مروڤایه تی ته واد ده کا و خه لک بیانیان
نامینئ، خوا له قورشان ده فره موئ: ﴿وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ بَنِي إِسْرَءِيلَ إِنِّي
رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مَّصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ النُّورِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ بَيْنَ
(۱) واته: عيسای کورپی مهريه م گوئی: خه لکینه من پیغه مبهری خوا م و بۆ ئیه و
نیردراوم، ته ورات به راست ده خه مه وه و موژده تان پیده ده م که له دوای من
پیغه مبهریک دئ ناوی نه حمده ده 》.

۳۷- له یه کخواناسیه کی پاکه وه به ره و بیروباوه ریکی نارون

یه کیک له شته سهیر و سه مه ره کانی میژو که چاو فرمیسیکی بۆ هه لده ریژئ
و دل بۆی ده تاوئته وه نه وه یه که بانگه وازه کهی پیغه مبهر عیسا که بۆ
یه کخواناسیه کی پاک و بیگه رد و ئاینیکی ئاسان و ساده ی دور له ئالۆز و لیلی
و ده ستکاری و واتا گۆری و بۆ خوا په رستی و داوا له خوا کردن و هانا بردن به ره و
لای خوا و خوشویستنی خوا، خه لکی بانگ ده کرد، گۆرا بۆ بیروباوه ریکی نارون
و لیل و بۆ فه لسه فه یه کی ئالۆز و پر گریو گال، شوینکه وتوه کان زیده رو بیان کرد
و هیند پیدا رویشتن تا نه وه ی سنوری مروڤی تیان به زاند و په ری نه وه ناو سنوری
خوا وه ندی تی، گه یشته را ده یه ک بلین: (مه سیح کورپی خوایه)، (خوا کورپی
هه یه)، (مه سیحی کورپی مه ری ه خوایه).

خوا که تاک و ته نیایه و له کهس نه بوه و که سی ششی لی نابئ؛ کرد بو یانه

خیزانیکی سی کهسی و هدرسیکیان به خوا داده نا، دهیانگوت: باوک و کور و گیانی پرور.

بیروباوهر و رهفتاریان لهبارهی مهربه می دایکی مهسیح گهیشته راددهیه که به پروری بزنان و بیپه رستن، پییان دهگوت: (دایکی خوا)، له ناو هه مو که نیسه کانیشدا پهیکهریان بۆ داتاشیبو و وینهیان بۆ هه لواسیبو، گاواره کان له کاتی تهنگانه دا په نایان وه بهر دهبرد و لیتی دهپارانه وه، قوربانیان بۆ سهردهبری و کرنوشیان بۆ دهبرد.

خوا به ناره زاییه وه لهبارهی بیروباوهر که یانه وه ده دوئی و رهفتاره که یان به خراپه یه کی ناقولا، دهفرموی: ﴿مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ كَانَا يَاكُلَانِ مِنَ الطَّعَامِ أَنْظِرْ كَيْفَ نُبَيِّنُ لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ أَنْظِرْ أَنَّى يُؤْفَكُونَ﴾ (۷۵) قُلْ أَتُؤْتُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ كَثِيرٌ (۱) واته: مهسیحی کوری مهربه می پیغمبر بوه و بهر لهویش گه لئی پیغمبره یتر ناردراون، دایکه که ی راستخواز بوه، وه که مروفانیتر نان و خواردنیان خواردوه، رامینه بزانه چون نیشانه کانیان بۆ پرون ده که ینه وه، دیسان رامینه بزانه نهوان چون رو له راستی وهرده گیرن. پییان بلئی: نایا جگه له خوا که سیکیتر دهپه رستن که نه ده توانی زیانتان لئی بدات و نه قازانجتان پی ببه خشی؟ که خوی گه ورهش بیسه ر و زانایه.

۳۸- عیسا بانگی خه لک دهکا تا به ته نهها خوا بپه رستن

پیغه مبهراڼ عیسا ش وه کو سهر جه م پیغه مبهراڼه کانی تر بانگی خه لکی کردوه تا
خوای تاك و ته نیا بپه رستن، له ئینجیلدا هاتوه ده لئ: (مافی خوایه که سوژده ی
بۆ ببه ی و به ته نیا نهو بپه رستی)^(۱)، ههروه ها وته که ده لئ: (مافی خوایه که
سوژده ی بۆ ببه ی و به ته نیا نهو بپه رستی).^(۲)

خوای گه و ره ش ده فهر موئ: ﴿مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ
وَالنَّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّيْنَ
بِمَا كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ الْكِتَابَ وَمِمَّا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ﴿٧٦﴾ وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا
الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّنَ أَرْبَابًا أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ وَيَقُولُونَ^(۳) واته:
هه مرؤ فیک که خوا په رتوک و دانایی و پیغه مبهراڼه تی داوه تی بۆ نه بو به
خه لک بلئ: وه رن من بپه رستن و خوا مه په رستن، به لکو پیان ده لئ: وه رن به و
جۆره پهروه ردگار بپه رستن که له په رتوک فی کران و خویندوتانه. فهرمانیشتان
پیناکا فریشته و پیغه مبهراڼ بکه ن به خوا، هه رگیز فهرمانتان پیناکا بیروایی
بکه ن دوا ی نه وه ی که بونه موسلمان.

(۱) مه تی (۴: ۱۰)

(۲) لوقا (۴: ۱۰)

(۳) آل عمران: (۷۹-۸۰).

۳۹- قورئان بانگه‌وازه‌ک‌هی عیسا ده‌خاته رو

قورئان که به‌راست‌خ‌ره‌وه‌ی دینه‌کانی پی‌ش‌وه و زالی‌شه به‌س‌ه‌ریاندا به‌ن‌شم و شی‌وازی‌کی راست و ره‌وان و بی‌کم و زیاد باسی نه‌وه ده‌کات که پی‌غه‌م‌به‌ر عیسا بانگه‌وازی یه‌ک‌خواناسی راگه‌یاندوه: ﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ ۚ وَقَالَ الْمَسِيحُ يَبْنِي إِسْرَءِيلَ أَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ۝﴾ (۱) واته: نه‌وه که‌سان‌هی که‌گوتیان مه‌سیحی کور‌ی مه‌ریه‌م کور‌ی خواجه بی‌پرواییان کردوه، مه‌سیح گوتویه‌تی: نه‌ی نه‌وه‌ی نیس‌رائیل! خوا بیه‌رستن که‌پ‌روه‌ردگاری من و پ‌روه‌ردگاری نی‌ویه، بزائن ه‌هر که‌سی‌ک‌هاوبه‌ش بؤ خوا پ‌یدا بکا؛ خوا به‌ه‌شتی لی‌ ح‌رام کردوه و ده‌چیته ناو ناگر و که‌سیش نیه رزگاری بکا. ﴿

۴۰- شوین‌پایه‌ی یه‌ک‌خواناسی له‌ بانگه‌وازه‌ک‌ه‌یدا

قورئانی پی‌رۆز به‌ن‌شم و شی‌وازی‌کی زۆر به‌تام و چیژ و ره‌وان بی‌ژانه‌وه باسی شوین‌پایه‌ی یه‌ک‌خواناسی ده‌کا له‌ بانگه‌وازه‌ک‌هی پی‌غه‌م‌به‌ر عیسا‌دا. ه‌هر که‌سی له‌ یه‌ک‌خواناسی و له‌ ژیا‌نی پی‌غه‌م‌به‌ر و په‌یام‌به‌ران شاره‌زا بی‌ و، خ‌وای گ‌ه‌وره بنا‌سی و ف‌هرمانه‌کانی جی‌به‌جی‌ کرد‌بی و ترسی خ‌وای له‌ دل‌ بی‌، له‌م نایه‌ته بؤ‌ی ده‌رده‌که‌و‌ی که‌ پی‌غه‌م‌به‌ر مه‌سیح چ‌ه‌ند به‌ پاکی بانگه‌وازی یه‌ک‌خواناسی راگه‌یاندوه: ﴿لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا الْمَلَائِكَةُ

الْمُقْرَبُونَ وَمَنْ يَسْتَنْكِفَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَيْهِ جَمِيعًا ﴿١٧٣﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَيَزِيدُهُم مِّن فَضْلِهِ وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنكَفُوا وَاسْتَكْبَرُوا فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَلَا يَجِدُونَ لَهُم مِّن دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا إِنَّمَا ^(۱) واته: نه مه سیح و نه فریشته نزیکه کانش خویان به گه وره نه زانیوه تا نه بن به بهنده ی خوا، هه ر که سی خوی به گه وره بزانی و خوا نه په رستی. نه و له پوژی دوایی هه مو بۆ لای خوا کو ده کرینه وه. جا نه وانه ی که بر وایان هی ناوه و کرده وه ی چاکیان نه نجام داوه پاداشتیکی سه رو به ر وهر ده گر نه وه و خوا له چاکه ی خوی شتی زیاتریشان پی ده به خشی، به لام نه وانه ی که خویان به گه وره زانیوه و لوت به رزیان نواندوه سزایه کی سه ختیان ده داتی. جگه له خواش که س نه یار مه تیدهر و پشتیوانیان بی.

۴۱- دیمه نیکی سه رنجراکیش له دیمه نه کانی پوژی دوایی

قورپانی پوژ به زمانه پاراو و په رجوه که یه وه ^(۲) دیمه نیک له دیمه نه سه رنجراکیشه کانی پوژی دوایی ده خاته به رچاو که تییدا پیغه مهران عیسا خوی له م قسانه ی پیان هه ل به ستاوه و له و کرده وه ناب ه جییانه ی له ئاستیدا کردویانه بی به ری ده کات، هه روه ها بانگه وازه که ی به و په ری راستگویی به وه ده خاته رو، نه وانش خه تابار ده کا و له و تاوانه به به رپر سیان له قه له م ده دا که عیسیان له

(۱) النساء: (۱۷۲-۱۷۳).

(۲) په رجو: معجزه.

پادهی مروفتیتی بردۆته دهرده. قورپان بخویننه وه و له شان و شکۆ و سام و هه بیه تی ئه م دیمه نه رامینن که ده فهرموی: ﴿قَالَ اللَّهُ إِنِّي مُرِّلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدَ مِنْكُمْ فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَابًا لَا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ﴾ (۱۱۵) وَإِذْ قَالَ اللَّهُ لِيَعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّي آلِهَتَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالِ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعَلَّمَ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَالِمُ الْغُيُوبِ (۱۱۶) مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مِمَّا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ (۱۱۷) إِنْ تُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ عَبْدُكَ وَإِنْ تَغْفِرَ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (۱۱۸) قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ (۱۱۹) اللَّهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (۱) واته: له پۆژی دواپی خوا به عیسیای کورپی مه ریهم ده لئی: عیسا تو به خه لکیت گوتوه: جگه له خوا من و دایکیشم بکهن به خوا، عیسا ده لئی: پاکیی بۆ تو خوایه! من بۆم نیه شتیکی ناشایسته دهره ق به تو بلیتم، نه گهر وام گوتبی تو زانیوته، چونکه تو ده زانی له دهرونی مندا چ هدی، به لام من نازانم له دهرونی تۆدا چ هدی، تو به په نامه کی زانیاری (۱۱۶). خوایه من ههر ئه وه م پیگوتون که تو فهرمانت پیگردوم، پیمگوتون: خوا بپهرستن که پهروه دگاری من و پهروه دگاری ئیویه، تا منیش له ناویاندا بوم له حالیان ناگادار بوم به لام که

تۆمەنت بۆ ئاسمانى بەرز كۆردۈۋە خۆت چاۋدېريان بوى، خۆت بە ھەمو شىتەك
 ئاگادارى خوايە! (۱۱۷) ئەگەر سزايان بەدى ئەۋا بەندەى خۆتن، ئەگەر لېشيان
 خوش بى ئەۋا ھەر خۆت بە دەسلەت و داناي، (۱۱۸) ئەۋجا خوا دەفەرمۇي:
 ئەمپۆر پۆۋىكە تەنھا راستگۆكان بەھرەمەند دەبن و بەھەشت و باخاتىكى
 زۆريان پىدەبەخشم كە چەندىن روبرايان بە بەردا دەروات و بۆ ھەمىشە لەناويدا
 دەبن، خوا لەو كەسانە پازى بوە و ئەۋانىش لە خوا پازىن، ئەمەشە سەر كەۋتنى
 گەرە. (۱۱۹) مولىكى ئەرز و ئاسمانەكان و ھەرچى لە نىۋانىاندا ھەيە ھى
 خوايە، خوا تواناي بەسەر ھەمو شىتەك ھەيە (۱۲۰).

۴۲- ئە بىرۋاۋەرىكى ئىللەۋە بەرەۋە بىتەرستىيەكى بەرۋاۋە

بانگخۋازە مەسىھىيەكان لە خۆرا^(۱) چۈنە ئەۋروپا، كە ئەۋروپا لە مېژ بو
 بىتەرستىيەكى لە پاددەبەردەرى لەناۋدا بىلۋىبۈۋە و تا گەردانى تىدا نغرو بىو.
 يۋنانىيەكان بىتەرست بون، سىفەتەكانى خويان لە چەندىن پەيكەرى
 جۆراۋجۆرى خواۋەندەن بەرجەستە كۆردى، گەلىك كۆتەلىيان^(۲) بۆ داتاشى بون،
 گەلىك پەرستگايان بۆ بنىات نابون، بۆ بۆيۋى خواۋەندىك و بۆ بەزەيى
 خواۋەندىك و بۆ زەبروزەنگ و زالى خواۋەندىكيان دانابو.

(پۆما)ش بىتەرستى لە گەل گۆشت و خوينى تىكەل بىو، لە گەل روح و خوينى
 ھاموشۆى بو، پۆمانىيەكان گەلى جۆرە خواۋەندىيان دەپەرست. جا كاتىك كە

(۱) چۈنكە مەسىھ فەرمانى پىنە كۆردى، بەرۋاۋەش گوتىيەتى مەن بۆ مەدە ۋىلەكانى

نەۋەى ئىسرائىل ناردراوم.

(۲) كۆتەل: پەيكەر.

ثاینی نه سرانیان گه یشتی، قوسته نیننی گه وره له سالی ۳۰۶ زاینده بوه نه سرانی و ثاینی نویی له نامیز گرت و کردیه دینی ره سمی ولات.

له ویدا نه سرانیته گه لسی بیروباوهری بته رستی و نه ریتی پۆمانی و فهلسه فهی یۆنانی و هرگرت، به ره به ره له گه لیان تیگه ل ده بو، تا وای لیتهات ره سه نایه تی پیغمبه رانه و ساده یی پۆژه ه لاتانه و گوپ و تینی یه کخوانا سانه ی خوی ون کرد، چه ندین دورویش تیپوه ره ساتن، نه وانیش گه لیک بیروباوهری کۆن و چه شهی^(۱) بته رستانه یان تیخست، له نه نجامی نه مه دا دینیکی تری تازهی لسی په یدا بو که نه سرانیته و بته رستی تییدا وه کو یه ک بون.

به مجۆره نه سرانیته به ریگایه کی تری غه یری ریگاکه ی مه سیح بلاو ده بۆوه و بانگه وازی بو ده کرا. وه ک ریپواریکی ری بزربو که به نه نقه ست و به نه زانیسه وه ملی ریگایان بگرئی بیته وه ی ریگه ی یه که م و ریگه ی کۆتایی پیک بگاته وه.

له بهر نه م حیکمه ته که ته نها نه وانه ی میژوی نه م ثاینه یان خویندۆته وه لسی تیده گهن؛ خوا نه م نه ته وه یه ی به گومرا ناوزه د کردوه، به لام جوله که کانیش به نه ته وه یه کی غه زه ب لیگراو. له سه ر زاری موسلمانانه وه ده فه رموی: ﴿ أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ۝ صِرَاطَ الَّذِيْنَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ۝ ﴾^(۲) واته: خواجه! بو ری ریاست ری نیو نییمان بکه، ریگه ی نه و که سانه ی میهره بانیت له گه لدا نواندون، نه وه ک ریگه ی نه و که سانه ی که وه بهر تورپه یی که وتون، نه وانه ش نا که گومرا بون.

(۱) چه شه: چیۆ.

(۲) الفاتحه

بێگومان ئەمە بوە ھۆی نەوھە ی مەرگەسات^(١) لە ئەوروپادا، بگرە بوە ھۆی ئەوھە ی کە تەواوی مرقایەتی دوچاری مەرگەسات ببێ کە ئەوروپا پۆژگاریکە سەرکردایەتی دەکا و تا ئێستاش جڵەوی سەرکردایەتیە کە ی لە دەست دایە و بەسەر جیھان قەلەمپەرە^(٢). بەلام سەرەتا و کۆتایی کاروبار ھەر لە دەست خوایە.

(١) مەرگەسات: کارەساتی دلتەزین.

(٢) قەلەمپەرە: حاکم.

فەرھەنگۈك

ئات	مىراج:	مىراج.
ئارخىمىيان:	دلىيا، مىطمن.	
ئارو:	خەيار.	
ئازىز:	زۆر خۆشەويست	
ئاسىتاتە:	دەريار و بەر دىوہ خانى پاشايان.	
ئاسىمىوار:	شۈيىنەوار.	
ئاكىار:	سىفەت.	
ئامۇز:	تعالىم.	
ئاوۋەز:	عەقلى، عەقلىيەت.	
ئاوزا:	ھاوتەمەن.	
ئاسوس:	ئاۋەلى زىگىر.	
ئاوھىمىگۈزىن:	ئاو دەرھىنان لەبىر.	
ئاوۋىزان:	خۆ دەنامىزدان.	
ئەسىپايى:	لەسەرخۋىي.	
ئەسىمىفوتىراو:	خولقۇتتىراو، وەدىيەتتىراو.	
ئەسىسوس:	ئەسەف. داخ و خەم.	
ئەۋىتىندەر:	ئەۋى، ئەۋ شۈيىن.	
بىلك:	مىنەت.	
بىلان:	سەر.	
بىلاۋ:	عادەت.	
بىلاۋەش:	ئامىز.	
بىسە پەلەپروژى:	بە پەلەپەل.	
بىسە ھەلەداۋان:	بەتالوكە، بە پەلەپەل.	
بەرنىگارىيۈنەۋە:	روپەروپۈنەۋە.	
بەشكۇ:	بەلكۇ، خۇزگە ۋادەبو.	
بەلەد:	شارەزا.	
بىسەھەر:	نىعمەت، بەخش.	
بىسەھەردارى:	نىعمەتدارى.	
بىسەيان:	بەيانى.	
بىزىر:	ون	
بوغراپىون:	مەغرورپون.	
بولىلىسە:	تارىك و پونى ئىۋاران و بەيانىان.	
بىۋىر:	بەجەرگ و چاۋنەترس.	

داغ كـــــــردن:	سۆز كىرگەنە.
دال:	بالىندە كى گەورەى مردار خۆرە.
دامـــــــەن:	داۋىن، دامىن.
دايـــــــەن:	ئەو ئىنەى كە شىر بە مىندالان دەدا.
دەبـــــــورى:	خۇش دەبى.
دەراســـــــا:	كارى لە عادەت بەدەر.
دەرەتـــــــان:	رىى رزگارى.
دەرەقـــــــەت:	دەرەست.
دەرەھـــــــەق:	لەمەر، بەرامبەر بە.
دەرەھـــــــەت:	دەرەقەت.
دلۇتـــــــان:	دلنەرم و بە بەزەبى.
دوارۇز:	رۇزى دواى.
دییـــــــەن:	دیدار، دیتن.
دییـــــــەوان:	چاودىز.
دییـــــــەوانى:	چاودىزى.
ژییـــــــوان:	پەشیمان، گەرانەو بە لای خوا.
ژییـــــــوان بونەو:	پەشیمان بونەو.
پاداشـــــــەتن:	ئامازە كىرگەن.
پادەبـــــــورى:	پەت دەو، تىدەپەرى.
پازەكـــــــار:	خزمەتكار.
پاراپـــــــى:	دوئى.
پاســـــــەتینە:	بەجدى.
راســـــــپاردە:	ئەمانەت.
پاچـــــــەنى:	پاجفرى.
پام:	دەستەمۇ.
پەخـــــــەسى:	ھەراش بو، لە خەم دەرچو، گەورە بو.
پەزىـــــــل:	خەس، رۇد.
رەمەكـــــــانە:	بەبى پىلان و بەرنامە، ەشوانى.
پەوا:	ھەق.
پەواز:	رىگایەك ھاتوچۇ لەسەر بى.
پەوش:	حال و بار، وەزە.
پك:	قىن.
پوالـــــــەت:	دەنەى دەرەو ەشت.
پوشكـــــــەت كىرگەن:	قەسى سارە پىنگوتن.
پىـــــــئىن:	سەر بەرە، ئىنى رابردى كەسىك.
پىزانـــــــە:	پىز لىنان.

زۆر راس	تىنەين:	زۆر بە جەدىمانە.
زارى:		شېۋەن و گىيانى تازىەدارى.
زەرەر:		زىيان.
زەن	دۆل:	قەلشى زل لە زەويدا.
زەي	ن:	بىرۈھۈش.
زگ	وزا:	لەدايىكىۋى مىندالان.
زراخ:		بەدواداگەرپان. لىكۆلىنەۋە.
سەيىنان:		بەيانىيان.
سەرسەخت:		سەركىش.
سەرگەردان:		ۋىل، رى لەبەرىزىو.
سەرقال:		مەشغول.
سەركۈنە:		گلەبى، سەرزەشت.
سەقامگىر:		جىگىر و چەسپ.
سەلەبى:		پىتەمەكى، پىتەزانىن.
سەشت:		تەبىعات، سەروشت.
سەروش:		نىگا، ۋەحى.
سەلەمىنەۋە:		رەۋىنەۋە، ساردبەنەۋە لە شىتىك.
سەينە:		سىنگ.
سەپەنگىز:		خراپەۋىست.
سەلاقە:		جۆرە بالتەدەيەكە.
سەك:		شەۋمەك.
شەۋن:		شۋىنەۋار، شۋىنەپ.
چاۋبەستى بىۋن:		شەت نەدىت.
چەشە:		چىئ.
چەلەۋمىل:		ۋازنەھىتىكى چارسەكەر.
گۈلەك:		گۈرەكە.
گاسەكردن:		بانگكردن.
گاشەبەرد:		بەردى زل.
گاگەل:		كۆمەلنىك گا.
گەغۇ:		ئەي گەنج.
گەۋج:		بىنەقل.
گەفتەلى:		بەلا بەسەرداھاتن.
گەزى:		خىانەت.
گەۋپرادىر:		گۈيىست.
گەير نەبەۋ:		نەسەۋى.
غەۋرەق:		مەي.

عەوداڵ:	شەیدا.
فەرماپـ:	شەشت: فەرمان، نەمر.
فرەیی:	زۆری.
فریـ:	ادپەس: پزگاکەر.
فریشتەیی مەرگەولن:	فریشتەیی گیانکێش.
فریو خواردن:	خەلەتان.
فیرەو نـ:	کان: پاشاکانی میسر.
قەپات دەبن:	داده خڕین.
قەلاچـ:	قۆ: بنێکردن، لەناو بردن.
قەلـ:	مەرەو: حاکم.
قوتـ:	ار: پزگار، دەریاز.
قوربە سەر:	بێچارە.
کۆتـ:	هەل: پەیکەر.
کۆس کەوتن:	توشی تەنگانەبون.
کەسـ:	اس: خاکەسەر.
کەشـ:	وفش: لاف و تەنتەنە.
کەنـ:	هەفتی: پەککەوتەیی.
کـ:	هەنگی: کە، چ کاتن.
کـ:	هوش: نەعل.
کورپزگـ:	هە: کورپی بێجکۆلە.
کوشـ:	تەنەو: سەرپرین.
کـ:	هـ: ناکۆکیەك، قەجیە.
لاقرتـ:	هـ: گەمە و گالە.
لامـ:	هـ: سەر سەخت، ڕکەگر، عیناد.
لاواندنـ:	هەو: دەسبەسەرداھێنان، دلدانەو.
لـ:	پـ: لای: لە بری، لە بەرامبەر.
لـ:	هـ: کۆل بونەو: لەناو چوون.
لـ:	هەباتی: لەجیاتنی.
لەخـ:	هـ: شین: خڕین.
لوتـ:	هـ: ڕز: خۆ بەگەورەزان، فیزیەرز.
لێکی کسردن:	لە یەکتەری دا براندن.
لیم خۆش بوو:	لێتی بوریوم.
مۆلگـ:	هە: جێی حەوانەوێ و شتر و مەرۆمالات.
مەحالـ:	هە: نەستەمە، مستحیل.
مەحکـ:	هە: قایم و توندوتۆڵ.
مەرگە سـ:	هە: کارەساتی دلتەزین.

مەزنى	گەورە.
مەزنى سەدە:	خەملاڭدن بە مېشك.
مەنى سەد:	سەنگىن.
مەهان سە:	بەھانە، برويانو.
مەيگىي:	غەرەقگىي.
مىرۆ:	مىرۆڭ.
دەستەمۆ:	پام.
مىشتومى:	دەمەقالى.
مىكوپى سون:	سورىون.
نۆك سەر:	خىزمەتكار.
نابى ساي:	ناعادەتى.
نەگىزور:	پىتويست، موختاج.
نەمۆ:	لايىدە، غەرىب.
نام سەخوا:	ماشەللا.
نەسارازە:	دەگمەن.
نەتەسەو:	ئوممەت.
نەسەخا زەللا:	خوانەخواستە، نەخاسىمە.
نەسەفەرەت:	نەفرىن، لەعنەت.
نەسەنگ:	غەيىب.
نەھام سەتى:	بەدبەختى.
نەھ سەنگ:	ماسى زىل، حوت.
نەزا:	دوعا، پارانەو، دوعاى چاك.
نەكى سوللى:	ئىنكارى.
نوزان سەو:	كۆرۈنەر، دەنگى گرياناوى دەرپىن.
نەساز:	نەت، مەبەست.
نەراسان:	بىزار، وەرس.
نەسارە:	نەستىرە.
نەلوش سىن:	قوت دان.
نەلۈ سەتە:	پىدەنگىبوتىكى كەم، وەستانىكى كەم.
نەناردن:	ناردن، رەوانە كردن.
نەسزى:	پىر، فەكر.
نەدەگ سە:	نەو شۈينە دىيارى دەكرىت بۆ پىنك گەيشتن.
نەرچ سەرخىتن:	وەرسوڭىتن، لاپدەن.
نەچ سە:	نەو.
نەر:	غەزىمەت.
نەل:	پى لەبەر بىزىو.

پێرست

- ٧..... و تەبەك بە پێنوسی توێژەر و بانگخوازی نیسلامی ٧ سەید قوتب.
- ٩..... پێشەکی
- ١١..... پێغەمبەرەکان بەشی یەكەم
- ١٣..... بەسەرھاتی پێغەمبەر ئیبراھیم
- ١٥..... ١- بێ فرۆشەكە
- ١٥..... ٢- كۆرەكەى نازەر
- ١٦..... ٣- نامۆژگاریەكەى ئیبراھیم
- ١٧..... ٤- ئیبراھیم بێكەن دەشكێنێ
- ١٨..... ٥- كێ ئێم كارەى كردووە؟
- ٢٠..... ٦- ئاگرێكى سارد
- ٢١..... ٧- كێ خواى منە؟
- ٢٢..... ٨- خوا پەرورەدگارى منە
- ٢٣..... ٩- بانگەوازەكەى ئیبراھیم
- ٢٤..... ١٠- لەبەردەم پاشادا
- ٢٥..... ١١- بانگكردنى باوكى
- ٢٦..... ١٢- بەرەو مەككە
- ٢٧..... ١٣- بیری زەمزمە
- ٢٨..... ١٤- خەونەكەى ئیبراھیم
- ٢٩..... ١٥- كەعبە
- ٣١..... ١٦- بەیتولەقدیس
- ٣٣..... بەسەرھاتی پێغەمبەر یوسف
- ٣٥..... ١- خەونێكى سەیر
- ٣٦..... ٢- حەسودی براكان
- ٣٧..... ٣- براكان دەچنە لای یەعقوب
- ٣٩..... ٤- بەرەو دارستان
- ٤٠..... ٥- لەبەردەم یەعقوبدا
- ٤١..... ٦- یوسف لەناو بێردا

- ۷- له ناو بیره وه بؤ کۆشکی پاشا ۴۱
- ۸- نه مهك و داوین پاکي ۴۲
- ۹- نامۆزگار یه که ی ناو به ندیخانه ۴۴
- ۱۰- زیره کایه تی یوسف ۴۶
- ۱۱- نامۆزگار یکردن به یه که خواپهرستی ۴۷
- ۱۲- واتای خه ونه کان ۴۸
- ۱۳- خه ونه که ی پاشا ۴۹
- ۱۴- پاشا به دوا ی یوسفدا ده نیرئ ۵۰
- ۱۵- یوسف داوای لیکۆلینه وه ده کات ۵۱
- ۱۶- سهرکاری گه نجینه و بهروومی ولات ۵۲
- ۱۷- براکانی یوسف هاتن ۵۳
- ۱۸- گفتوگۆی نیوان یوسف و براکانی ۵۴
- ۱۹- گفتوگۆی نیوان یه عقوب و کۆرهکانی ۵۵
- ۲۰- بنیامین له لای یوسفدا ۵۶
- ۲۱- گه رانه وه بؤ لای یه عقوب ۵۹
- ۲۲- نه یینه که ده رده که رئ ۶۰
- ۲۳- یوسف به دوا ی یه عقوبدا ده نیرئ ۶۲
- ۲۴- یه عقوب له لای یوسفدا ۶۳
- ۲۵- کۆتایی پر خیر ۶۴
- به سهرهاتی پیغه مبهران نوح ۶۷**
- ۱- له دوا ی ناده مدا ۶۹
- ۲- هه سودی شهیتان ۶۹
- ۳- بیر کردنه وه ی شهیتان ۷۰
- ۴- فیلێ شهیتان ۷۱
- ۵- وینه ی پیاوچا که کان ۷۲
- ۶- له وینه وه بؤ په یکه ر ۷۲
- ۷- له په یکه ره وه بؤ بت ۷۳
- ۸- توره یی خوا ۷۴
- ۹- پیغه مبه ر ۷۵
- ۱۰- مرۆ یان فریشته ؟ ۷۵
- ۱۱- پیغه مبه ر نوح ۷۶

- ۷۷ ۱۲- نەتەوە‌کە‌ی چ وە‌لامێکیان دایەوە؟
- ۷۸ ۱۳- گفتوگۆی نیتوان نوح و نەتەوە‌کە‌ی
- ۷۹ ۱۴- زە‌بو‌نە‌کان شویتت کە‌وتون
- ۸۱ ۱۵- پروییانوی دە‌ولە‌مە‌ندە‌کان
- ۸۱ ۱۶- بانگە‌وازە‌کە‌ی نوح
- ۸۳ ۱۷- نژای نوح
- ۸۴ ۱۸- کە‌شتی
- ۸۵ ۱۹- لافاو
- ۸۶ ۲۰- کۆ‌پە‌کە‌ی نوح
- ۸۷ ۲۱- لە‌ کە‌سی تۆ‌نیە
- ۸۸ ۲۲- دوا‌ی لافاو‌کە
- ۹۱ به‌سهرهاتی پیغه‌مبەر هود
- ۹۳ ۱- لە‌ دوا‌ی نوحدا
- ۹۴ ۲- ناسوپاسگوزاری عاد
- ۹۴ ۳- سە‌م و دە‌ست‌ریژی عاد
- ۹۵ ۴- کۆ‌شک و تە‌لارە‌کانی عاد
- ۹۶ ۵- هودی پیغه‌مبەر
- ۹۷ ۶- بانگە‌وازە‌کە‌ی هود
- ۹۸ ۷- وە‌لامی نەتەوە‌کە‌ی
- ۹۹ ۸- دانایی هود
- ۱۰۰ ۹- پروای هود
- ۱۰۱ ۱۰- کە‌للەرە‌قایە‌تی عاد
- ۱۰۲ ۱۱- سزا
- ۱۰۵ به‌سهرهاتی پیغه‌مبەر صالح
- ۱۰۷ ۱- لە‌دوا‌ی نەتەوە‌ی عاددا
- ۱۰۸ ۲- ناسوپاسگوزاری شە‌مود
- ۱۰۹ ۳- پەرستنی بت
- ۱۰۹ ۴- صالح سلاوی خوا‌ی لی‌بێن
- ۱۱۱ ۵- بانگە‌وازە‌کە‌ی صالح
- ۱۱۲ ۶- پرویاگە‌ندە‌ی دە‌ولە‌مە‌ندە‌کان
- ۱۱۳ ۷- بە‌هە‌لە‌دا چو‌یین

- ۸- نامۆژگاریه کهی صالح ۱۱۴
- ۹- داوای کرتتان لسی ناکهم ۱۱۵
- ۱۰- وشتره کهی خوا ۱۱۶
- ۱۱- نۆره به نۆره ۱۱۷
- ۱۲- یاخیبونی پهمود ۱۱۸
- ۱۳- سزا ۱۱۹
- به سهرهاتی پیغمبههراڻ موسا ۱۲۱
- ۱- له که نعانوه به رهو میسر ۱۲۳
- ۲- له داوای یوسفدا ۱۲۴
- ۳- نهوهی نیسرائیل له میسردا ۱۲۶
- ۴- فیرعهونی میسر ۱۲۸
- ۵- سه ربیرینی مندالان ۱۲۹
- ۶- له دایکبونی موسا ۱۳۱
- ۷- له ناو روباری نیلدا ۱۳۱
- ۸- له کۆشکی فیرعهوندا ۱۳۳
- ۹- کئی مه مکی ده داتی؟ ۱۳۵
- ۱۰- له باوهشی دایکیدا ۱۳۷
- ۱۱- بۆ کۆشکی فیرعهون! ۱۳۹
- ۱۲- مستیکی کوشنده ۱۴۰
- ۱۳- نهینه که ناشکرا ده بی ۱۴۲
- ۱۴- له میسره وه به رهو مه دیهن ۱۴۴
- ۱۵- له مه دیه ندا ۱۴۵
- ۱۶- به دوا دا ناردن ۱۴۷
- ۱۷- ژن هیتان ۱۴۸
- ۱۸- به رهو میسر ۱۵۰
- ۱۹- برۆ لای فیرعهون که سنوری به زانده و یاخی بوه ۱۵۲
- ۲۰- له بهردهم فیرعهوندا ۱۵۴
- ۲۱- بانگکردن به رهو لای خوا ۱۵۶
- ۲۲- موعجیزه کانی موسا ۱۵۸
- ۲۲- به رهو گۆره پان ۱۵۹
- ۲۴- له نیوان راست و ناراستدا ۱۶۱

- ۲۵- هه ره شه کانی فیرعهون ۱۶۴
- ۲۶- گه مژهیی فیرعهون ۱۶۶
- ۲۷- برواداره کهی خزمی فیرعهون ۱۶۹
- ۲۸- نامۆزگاری پیاوه برواداره که ۱۷۲
- ۲۹- ژنی فیرعهون ۱۷۴
- ۳۰- نه هاهمه تیه کانی نهوهی ئیسرائیل ۱۷۷
- ۳۱- برسیستی ۱۸۰
- ۳۲- پینج نیشانه ۱۸۲
- ۳۳- ده رجون ۱۸۵
- ۳۴- خنکانی فیرعهون ۱۸۷
- ۳۵- له چۆله وانیدا! ۱۹۰
- ۳۶- ناسویاسگوزاری نهوهی ئیسرائیل ۱۹۲
- ۳۷- لامیلی نهوهی ئیسرائیل ۱۹۳
- ۳۷- چۆله که ۱۹۵
- ۳۸- شهریعت ۱۹۸
- ۳۹- تهورات ۲۰۱
- ۴۰- گۆلک ۲۰۴
- ۴۱- سزا ۲۰۶
- ۴۲- ترسنۆکایه تی نهوهی ئیسرائیل ۲۰۸
- ۴۳- له پینا و زانستدا ۲۱۱
- ۴۵- لیکدان نهوه ۲۱۴
- ۴۶- نهوهی ئیسرائیل له دواي موسادا ۲۱۵
- به سهرهاتی پیغمبههراڻ به ششی دوهم ۲۱۷
- ۱- چاوخشان دهنه وهیک به به سهرهاته کانی پيشودا ۲۱۸
- ۱- چاوخشان دهنه وهیک به به سهرهاته کانی پيشودا ۲۱۹
- ۲- به سهرهاتی مملاتی له نیوان راستی و ناراستیدا ۲۱۹
- به سهرهاتی پیغمبههراڻ شوعهیب ۲۲۱
- ۱- شوعهیب ده بیته پیغمبههراڻ مه دهن ۲۲۳
- ۲- بانگه وازی شوعهیب ۲۲۴
- ۳- باوکیکی میهره بان و مامۆستایه کی دانا ۲۲۵
- ۴- وه لامي نه ته وه کهی ۲۲۵

- ۵- شوعه‌یب بانگه‌وازه‌ک‌ی رۆن ده‌کاته‌وه ۲۲۶
- ۶- باش تیناگمین چ ده‌لئی! ۲۲۷
- ۷- شوعه‌یب سه‌رسامی له‌ نه‌ته‌وه‌ک‌ی ده‌رده‌به‌ری ۲۲۷
- ۸- دواهمین تیر ۲۲۸
- ۹- بیانوتیکی قسه‌به‌ری ۲۲۸
- ۱۰- هه‌مان قسه‌ی بیرواکانی پیشانیان کرده‌وه ۲۲۹
- ۱۱- سزای نه‌ته‌وه‌یه‌ک که بروای به‌ پیغهمبره‌ک‌ی نه‌ه‌تانی ۲۲۹
- ۱۲- په‌یامی راگه‌یاند و پاسپارده‌ی به‌جی‌گه‌یاند ۲۳۰
- به‌سهرهاتی پیغهمبران داود و پیغهمبران سلیمان ۲۳۱
- ۱- قورنان له‌باره‌ی نیعمه‌ته‌کانی خواوه‌ده‌دوی ۲۳۳
- ۲- نیعمه‌تی خوا بۆ داود ۲۳۴
- ۳- سوپاسی داود له‌سه‌ر نیعمه‌ته‌کان ۲۳۵
- ۴- نیعمه‌تی خوا بۆ سوله‌یان ۲۳۶
- ۵- تینگه‌شیتتیکی ورد و زانستیکی قول ۲۳۷
- ۶- سوله‌یان زمانی بالنده و گیانله‌به‌ران ده‌زانی ۲۳۸
- ۸- به‌سهرهاتی په‌پوسلیمانه ۲۳۹
- ۹- سوله‌یان بانگی شاژنی سه‌به‌و ده‌کات تا بیته‌ سه‌ر دینه‌ک‌ی ۲۴۰
- ۱۰- شاژن راویژ به‌ کاربه‌ده‌ستانی ولاته‌ک‌ی ده‌کا ۲۴۰
- ۱۱- دیاریی دل‌رازیکردن ۲۴۱
- ۱۲- شاژن به‌ گه‌رده‌نکه‌چیه‌وه دیته‌ لای سوله‌یان ۲۴۲
- ۱۳- کۆشکیکی شوشه‌یی گه‌وره ۲۴۳
- ۱۴- منیش له‌گه‌ل سوله‌یان بۆ په‌روه‌ردگاری بونه‌ور ملکه‌ج ده‌م ۲۴۳
- ۱۵- قورنان به‌سهرهاته‌ک‌ی سوله‌یان و شاژن ده‌گه‌په‌ته‌وه ۲۴۴
- ۱۶- سوله‌یان بیروایی نه‌کردوه، به‌لکو شه‌یتانه‌کان بیرواییان کرده ۲۴۶
- به‌سهرهاتی پیغهمبران یعیوب و پیغهمبران یونس ۲۴۷
- ۱- به‌سهرهاتی نه‌ییوب چه‌شیتکی تره له‌ به‌سهرهاته‌کان ۲۴۹
- ۲- سه‌به‌ری نه‌ییوب ۲۴۹
- ۳- نه‌هامه‌تی و خه‌لات ۲۵۰
- ۴- به‌سهرهاتی پیغهمبران یونس ۲۵۱
- ۵- یونس له‌نێو نه‌ته‌وه‌ک‌ی ۲۵۱
- ۶- یونس له‌ هه‌ناوی نه‌هه‌نگدا ۲۵۲

- ۲۵۳ ۷- خوا نزاکی قبول کرد
- ۲۵۵ به سهرهاتی پیغه مهران زهکهریا
- ۲۵۷ ۱- نزای زهکهریا بؤ نهوئی کوپینکی چاکه کاری بین
- ۲۵۸ ۲- نهززه کدی ژنی عیمران
- ۲۵۸ ۳- کوتی: خواجه کچم بول!
- ۲۵۹ ۴- چاودیری خوا بؤ کچی چاکه کار
- ۲۶۰ ۵- نیلها میٹک له لایهن پهره ردگاری میهره بانهوه
- ۲۶۱ ۶- موژدهی پیغه خشینی کوپتک
- ۲۶۱ ۷- نیشانه کان و توانای خوا
- ۲۶۲ ۸- یه حیا ندرکی بانگهواز له نهستو ده گری
- ۲۶۵ به سهرهاتی پیغه مهران عیسا
- ۲۶۷ ۱- به سهرهاتیکی له یاسا به دهر
- ۲۶۸ ۲- گشت کاره کانی سهیر بون
- ۲۶۸ ۳- ملکه چپونی جوله که کان بؤ هویه پرواله تیه کان
- ۲۶۹ ۴- به سوک سهیر کردن و یاخیبون
- ۲۷۰ ۵- نیعمه تی خوا بؤ نهوئی نیسرا نیلیه کان
- ۲۷۱ ۶- سپلهیی
- ۲۷۱ ۷- به خو نازین و خو هه لکیشان
- ۲۷۱ ۸- له دایکبونی مه سیح له گه ل شته بهر هه سته کان بهر هه نگار ده بیته وه
- ۲۷۲ ۹- موعجیزه کانی مه سیح
- ۲۷۳ ۱۰- بانگهوازی مه سیح و پروا پینه کردنی جوله که کان
- ۲۷۳ ۱۱- جوله که کان شهر ی له دژدا بهر یا ده کهن
- ۲۷۴ ۱۲- به سهرهاتی عیسا له قورناندا
- ۲۷۷ ۱۳- ژیان و بانگهوازه کدی له قورناندا
- ۲۷۸ ۱۴- مملانیته کی دیرین
- ۲۷۹ ۱۵- بروای خه لکی هه ژار و په مه کی
- ۲۷۹ ۱۶- نیمه له پتی خوا یاریده ده رین
- ۲۸۰ ۱۷- گهشت و بانگهواز
- ۲۸۰ ۱۸- یاوره کان داوای خوانیکی ناسمانی ده کهن
- ۲۸۰ ۱۹- نه ده بیکی نابه چی
- ۲۸۱ ۲۰- ناگادار کردنه وی نه توهه کدی له سزای سهره نجام

- ۲۸۱ ۲۱- مكوپ بون
- ۲۸۲ ۲۲- قورئان نهم باسوخواسه ده گير پتموه
- ۲۸۳ ۲۳- جوله كه كان ده يانه وي پيغه مبهراڻ عيسا له كۆل خويان بكه نه وه
- ۲۸۳ ۲۴- شيوازی تۆله ستين و سياسه تمه داره كان
- ۲۸۳ ۲۵- فريودان و چه واشه کاری
- ۲۸۴ ۲۶- گيروگرفت
- ۲۸۴ ۲۷- پيغه مبهراڻ مه سيح له ناو دادگه دا
- ۲۸۵ ۲۸- ياسا كانی تاوانکاری لهو سهرده مدا
- ۲۸۵ ۲۹- عيسا نازاريکی زۆر ده چيژي
- ۲۸۶ ۳۰- ته گيريکی خودايی
- ۲۸۶ ۳۱- ليتيان گۆزا
- ۲۸۶ ۳۲- جيبه چينکردنی هوكمه كه
- ۲۸۷ ۳۳- بهرز كردنه وي عيسا به رهو ناسمان
- ۲۸۷ ۳۴- قورئان له باره ی نهم به سهرهاتمه ده وي
- ۲۸۸ ۳۵- دابه زینی عيسا بهر له روژی دوايی
- ۲۸۸ ۳۶- موژده كه ی عيسا به ناردنی پيغه مبهراڻ محمد ﷺ
- ۲۸۹ ۳۷- له يه كخواناسيه كي پاكه وه به رهو بيروباوه پيكي نارون
- ۲۹۱ ۳۸- عيسا بانگی خه لك ده كا تا به تهنه ها خوا بپه رستن
- ۲۹۲ ۳۹- قورئان بانگه وازه كه ی عيسا ده خاته رو
- ۲۹۲ ۴۰- شوينپايه ی يه كخواناسی له بانگه وازه كهيدا
- ۲۹۳ ۴۱- ديمه نيکی سرغچا كيش له ديمه نه كانی روژی دوايی
- ۲۹۵ ۴۲- له بيروباوه پيكي ليتلوه به رهو بپه رستيه كي به ريلاو
- ۲۹۹ فهره نگوک
- ۳۰۵ پيترست